யோகஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

மூன்றாம் பாகம்

கடைப் பிள்ளை
கல்லுளிச் சித்தர்
கஞ்ச மலைச் சித்தர்
பாம்பாட்டிச்சித்தர்

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

(மூன்று நான்கு பாகங்களிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட பாடல்கள்)

பதிப்பாசிரியர்
ஆர். சி. மோகன்

தாமரை நூலகம்
7, என். ஜி. ஓ. காலனி,
வடபழனி, சென்னை - 600 026.

தாமரை வெளியீடு	:	154
முதல் பதிப்பு	:	ஆகஸ்ட் 1995
இரண்டாம் பதிப்பு	:	ஆகஸ்ட் 2002
மூன்றாம் பதிப்பு	:	டிசம்பர் 2022

நூலைப் பற்றி

நூலின் பெயர்	:	யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு மூன்றாம் பாகம்
பதிப்பாசிரியர்	:	ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	:	தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி, வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	:	டிசம்பர் 2022
உரிமை	:	பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	:	டெமி 1 x 8
தாளின் தன்மை	:	14.4 வெள்ளைத்தாள்
அச்சு எழுத்து	:	11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	:	272 + 4
பிரதிகள்	:	1000.
பைண்டிங்	:	செக்ஷன்
விலை	:	ரூ. 150/-
அச்சிட்டோர்	:	கிரியேட்டிவ் ஆஃப்செட், சென்னை - 34.

பொருளடக்கம்

மூன்றாம் பாகம்

1.	கடைப்பிள்ளை ஞான சைதன்யம்-7	9
2.	கடைப்பிள்ளை ஞான சமாதி தீட்சை-17	12
3.	கடைப்பிள்ளை ஞானத் தண்டகம்-50	17
4.	கடைப்பிள்ளை ஞானக் கக்கிஷம்-80	31
5.	கடைப்பிவ்ளை சிவயோக ஞானம்-100	52
6.	கடைப்பிள்ளை கலைக்கியானம்-120	78
7.	கடைப்பிள்ளை ஞான தீட்சா விதி-16	109
8.	கல்லுளிச் சித்தர் ஞானானந்த சூத்திரம்-16	114
9.	கல்லுளிச் சித்தர் பாடல்	118
10.	கஞ்சமலைச் சித்தர் கலைக்கியானம்-23	122
11.	கஞ்சமலைச் சித்தர் பாடல்	128
12.	புலிப்பாணி முனிவர் பூஜா விதி-52	132
13.	கௌசிக முனிவர் ஞான சூஸ்திரம்-30	146
14.	மிருகண்ட மகாரிஷி மெய்ஞ்ஞானம்-31	154
15.	குருராஜர் ஞான ரத்தினாபரணம்-50	162
16.	குருராஜர் சிவயோக சிந்தாமணி-50	175
17.	இராமரிஷி சிவயோக ஞானம்-18	183

நான்காம் பாகம்

1.	சூக்ஷமகாமுனிவர் தத்துவ ஞானம்-105	193
2.	பாம்பாட்டிச் சித்தர் ஞான சூஸ்திரம்-16	220
3.	பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்	225
4.	சூரியானந்தர் ஞான சூஸ்திரம்-13	246
5.	தேரையர் சிவ பூஜாவிதி-75	255

91/4

பதிப்புரை

வைத்திய வாத யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு என்ற பெயரில் மதுரை இராம குருசாமிக் கோன், பத்து நூல்களை வெளியிட்டார். அவற்றைத் தொகுத்துப் பெரிய ஞானக்கோவை, யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு என்ற பெயர்களில் வெளியிட்டு வருகிறோம்.

இந்த வரிசையில் இந்த மூன்றாம் பாகம் யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டை வெளியிடுவதில் மிக்வும் பெருமையடைகிறோம். இது ஒரு அற்புதமான படைப்பு. மூன்றாம் பாகம் மூல நூலில் உள்ள பாடல்களில் பல பெரிய ஞானக் கோவையில் இடம் பெற்று விட்டதால் நான்காம் பாகத்திலிருந்த பாடல் களைச் சேர்த்து ஈடு செய்திருக்கிறோம்.

இந்த நூல்கள் வெளிவருவதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்த மலேசியா அகத்தியர் சன்மார்க்க குரு குலத் தலைவர் தங்கவேலு சுவாமிகள் அண்மையில் தமிழ்நாட்டுக்கு அநேகம் தொண்டர்களுடன் வந்து ஆடி அமாவாஸையன்று பாபநாசத்திலும் அதன் பிறகு தஞ்சாவூரிலும் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்க்கு அன்னதானம் செய்துள்ளார்கள். தஞ்சையில் பெரிய மடமும் கட்டப்பட்டுள்ளது.

தர்மலிங்க சுவாமிகளின் முயற்சியால் மலேசியா நாட்டில் ஆங்காங்கு கிளைகள் நிறுவப்பட்டு வாரந்தோறும் பிரார்த்தனைகளும் சித்தர் நெறி பற்றிச் சொற்பொழிவுகளும் நிகழ்ந்து வருகின்றன. அவருடைய சிறந்த அறப்பணிக்கும் சான்றாகவே இந்நூல்களும் வெளி வருகின்றன.

இனி இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள சித்தர்களின் வரலாறுகளைக் காண்போம்

1. கடைப்பிள்ளை: இவர் கொங்கணவரின் சீடர். கொங்கணவருக்கு ஏராளமான சீடர்கள். அவர்களில் இவரே முதன்மையானவர் எனத் தெரிகிறது. கண் இமைக்கும் முன்னே அண்டவெளியில் பாய்ந்து சூரிய, சந்திர மண்டலங்களைத் தாண்டி பரவெளியில் கலந்து ஏகமாக நின்றுவிடக் கூடிய ஆற்றல் படைத்தவர்.

கொங்கணவர் கடைக் காண்டத்தைவிடச் சிறந்த ஞான நூல் இல்லை என்பது சித்தர்களின் முடிவு. அகத்தியரும், போகரும்

ஏன் போகரின் குருவாகிய காளாங்கி நாதரும் அவரின் குருவாகிய திருமூலரும் கூட கொங்கணவரின் கடைக்காண்டத்தைப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறார்கள். இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ள மிருகண்ட மகாரிஷி மெய்ஞானத்தில்,

நோக்கிடுவாய் கொங்கணர்சொற் கடைக்காண்டத்தை
நுண்ணறிவாய்க் கண்டுகொள்வாய் பூசைதீட்சை
பாக்கியம்பால் பழஞ்சீனி தேன்கற்கண்டு
பஞ்சசுவை யுண்டருசி போலக்காணும்
வாக்கியமாங் குருமந்திரமமுதந் தன்னில்
வகையாக நியாசவிதம் யாவுஞ்சொன்னார்

என்று பாடியிருக்கிறார்:

அப்படிப்பட்ட குரு அமைந்ததால்தானோ என்னவோ கடைப்பிள்ளை தன்னுடைய பாடல்களில் ஞான அமுதைப் பொழிகிறார்.

அற்புதமான பாடல்கள்! உணர்ச்சி பொங்கும் பாடல்கள்! இனிமையான பாடல்கள்! கவிநயம் செறிந்த பாடல்கள்! கடைப் பிள்ளையின் ஞான நூல்களைப் படிக்கத் தொடங்கிவிட்டால் உள்ளம் மெய்மறந்து கூத்தாடத் தொடங்கிவிடும். அவ்வளவு அற்புதமாக, அவ்வளவு எளிமையாக ஞானத்தைப் பாடியிருக் கிறார். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாட்டை எடுத்துக்காட்டலாம் என்றால் எதைச் சொல்வது எதை விடுவது என்று தெரியாமல் தத்தளிக்க நேரிடுகிறது:

ஆடியதோர் பரனாட ஆத்தாளாட
அண்டரொடு தேவர்முதல் ரிஷிகளாடப்
பாடியதோர் தோத்திரஞ்சே கண்டிநாதம்
பருமணியஞ் சங்கினொலி தீபதூபம்
தேடியதோர் சிவகணங்கள் தாளம்போடச்
சிலம்பொலியுங் கலகலென்னச் சிவனுமாட
நாடியதோர் பூரணமும் நாலுமாட
ந்ன்மையுடன் நானாட நீயுமாடே.

என்ற பாடலோடு நாமும் சேர்ந்து மெய்மறந்து ஆடவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகிவிடுகிறோம்.

துரதிர்ஷ்டவசமாக சித்தர்களின் வரலாறு பற்றி எதுவுமே சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை, அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் மட்டும் கிடைக்காமல் இருந்தால் சித்தர்கள் வாழ்ந்ததே கட்டுக் கதை என்று சொல்லி விடுவார்கள்,

2. கல்லுளிச் சித்தர்: கல்லுளிச் சித்தர் என்ற பெயரைக் கூட அகராதிகளில் காண முடியவில்லை. ஆனால் இவர் சித்தர்களிலேயே முக்கியமானவர். மிக எளிய நடையிலே இவர் ஞானத்தைக் கூறியுள்ளார்.

பிர்ம சொரூபத்தை நாடு—உன்
கர்ம வினையோட வழிதனைத்தேடு

எட்டி பழுத்தாலு மென்ன—காசு
யீயாத லோபிகள் வாழ்ந்தாலுமென்ன
கட்டி வராகனிருந் தென்ன—அதைக்
காவல்கள் பேரட்டுநீ காத்திருந்தென்ன

மனத்தை செம்மையாக்குகின்ற இந்த இனிப்பான பாடல்களைப் பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தால் எப்படியிருக்கும்? இசையோடு ஞானமும் இரத்தத்தில் ஊறி நம்முடைய மக்கட் செல்வங்கள் ஞானப் பழங்களாகத் திகழ மாட்டார்களா?

ஆனால் இப்படியெல்லாம் இனிய எளிய பாடல்கள் இருக்கின்றன, என்பதுகூடத் தெரியாதவர்களாகத் தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது எந்தப் பாறாங் கல்லில் போய் முட்டிக் கொள்வது என்பதுதான் விளங்கவில்லை

தெரிந்துகொண்ட தெய்வமதை வணங்கவேணும்
சித்துடனே பூமியிலே யிருக்கவேணும்
அறிந்துகொண்டு சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
அப்பனே ஆங்கார மடக்கவேணும்
பிரியமுடன் அட்டாங்க யோகந்தன்னை
பெரியோர்க ளாற்றெரிந்து கொள்ளவேணும்
சிறியதொரு மந்திரங்கற் றறியவேணும்
தெரியாம லலைவார்கள் சிலபோப்பா.

சித்தர்களின் பாடல்களெல்லாம் நாட்டுப்புறத்தானின் கொச்சை மொழிகளில் அமைந்தவை; இலக்கண வரம்புக்குட் படாதவை; என்றெல்லாம் சில பண்டிதர்களும், பெரிய படிப்புப் படித்தவர்களும் பேசுவதையும் எழுதுவதையும் பார்க்கும்போது-தமிழகத்தின் தலையெழுத்து அவ்வளவு தாழ்ந்து போய் விட்டதை நினைத்துக் கண்டிப்பாகச் சிரிக்க முடியாது. அழத்தான் வேண்டும். பொங்கிப் பொங்கி அழவேண்டும்.

3. கஞ்சமலைச் சித்தர்: ஞானத்தை அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கும் இந்த வள்ளல்பிரானுக்கு ஏன் தான் கஞ்சமலைச் சித்தர் என்று பெயர் வைத்தார்களோ தெரியவில்லை. சுலபமாக

இசையோடு பாடக்கூடிய அற்புதமான பாடல்களை இவரும் பாடியிருக்கிறார்,

சாண்வயிற் றாலலை யாதே—நிதம்
சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டே மலையாதே
ஆணுவத் தாலுவை யரதே—உனக்
கானந்த முத்தி யதுநிலையாதே:

என்று இன்று பொருளாசை பிடித்துத் திரியும் சமுதாயத்தைத் தன் சொல் அம்புகளால் குத்திக் குத்திப் பிளக்கிறார் இந்தச் சித்தர்.

4. புலிப்பாணி முனிவர் :—புலிப்பாணி முனிவரைப் பற்றி ஓரளவு தமிழ் மக்களுக்குத் தெரியும்—போகமுனிவர் தமது சீடர்களில் இடைக்காடரைத் திருவண்ணாமலையிலும், புலிப்பாணியை பழனியிலும் இருந்து சித்தர் நெறியைக் காத்து வருமாறு அமைத்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது.

போகருடன் பழனி மலையில் தங்கி நவபாஷாணக் கட்டாலான தண்டாயுதபாணி சிலையை அமைக்கத் துணையாக இருந்தார். இன்னும் புலிப்பாணி பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்களே தண்டாயுபாணிக்கு பூஜை செய்து வருகிறார்கள். மூலவரின் சன்னதிக்குப் பின்புறம் போகரின் சமாதி உள்ளது.

புலிப்பாணி பற்றிய குறிப்புகள் அபிதான சிந்தாமணியிலும், சாம்பசிவ பிள்ளை அகராதியிலும் காணப்படுகின்றன. சாம்பசிவ பிள்ளை அகராதியில் : புலிப்பாணி தமிழ்ச் சித்த வைத்திய நூலைச் செய்த ஓர் சித்தர். இவர் வேங்கைப் புலியின் மேல் ஏறிக் கொண்டு உலகத்தில் வலசாரி இட்சாரியாக வெகுகாலம் சுற்றி வந்த போகர் மாணாக்கர். இவர் வைத்தியம், சோதிடம், ஜாலம் இவைகளில் பல நூல்களைச் செய்துள்ளார். அபிதான சிந்தாமணி:—இவர் போக ரிஷியின் மாணாக்கராகிய சித்தர், இவர் புலியை நட்பாக்கிக்கொண்டு ஜலத்தைத் திரட்டிக் கையில் கொண்டதால் இப்பெயர் பெற்றார் என்பர். இவர் வைத்தியத்திலும், ஜாலத்திலும் வல்லவர்,

பழனி தண்டாயுதபாணி சிலை போகர் வரலாற்றுக்கும் புலிப்பாணியின் திறமைக்கும் சான்றாக இருப்பது, தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயன் என்று கொள்ளவேண்டும்.

புலிப்பாணி போகருடன் சீன நாட்டில் இருந்து வந்தவர் என்று சொல்பவர்களும் உள்ளனர். சீன நாட்டில் பன்னிரெண்டாயிரம் ஆண்டு வாழ்ந்த பின் போகர் தமது முக்கியமான

சீடர்கள் இருவருடன் தமிழ்நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்: அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒரு நாயும் வந்தது. தமிழ்நாட்டில் இருந்து மட்டும்தான் முக்தியடைய முடியும் என்று அவர் கருதியதே காரணமாக இருக்கலாம்.

குளிர்மிகுந்த இமயமலையைக் கடந்து நடந்து வந்துகொண்டிருந்தபொழுது சீடர்கள் குளிர் தாங்காமல் நடுங்கினார்கள்; போகர் தம்மிடமிருந்த குளிகைகளில் ஒன்றை எடுத்து முதலில் அந்த நாய்க்குக் கொடுத்தார். உடனே அது செத்து விழுந்தது. பிறகு இன்னொரு குளிகையை ஒரு சீடனுக்குக் கொடுத்தார். அவனும் செத்து விழுந்தான்: பிறகு மற்றொரு சீடனுக்கு ஒரு குளிகையைக் கொடுத்துவிட்டுத் தாமும் ஒன்றை வாயில் போட்டுக் கொண்டார்.

உடனே போகரும் விழுந்துவிட்டார். ஆனால் கெட்டிக்காரனான சீடன் குளிகையைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்வதற்குப் பெட்டி வாங்குவதற்காக அருகில் ஏதாவது கிராமம் இருக்கிறதா என்று தேடிச்சென்றான்:

சீடன் சடலங்களை அடக்கம் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளுடன் திரும்பி வந்து பார்த்தபொழுது போகரைக் காணோம், சீடனையும், நாயையும்கூடக் காணவில்லை; அவர்கள் காயகல்பத்தால் உடல்வலிமை பெற்று வெகுதூரம் சென்றுவிட்டனர்,

அவ்வாறு போகருடன் வந்து சேர்ந்தவர்தான் புலிப்பாணி என்று நம்பப்படுகிறது.

5, கௌசிகர்;—வசிஷ்டரோடு வாது புரிந்தவரும் அரிச்சந்திரனை சுடலை காக்க அனுப்பியவருமான அதே கௌசிக முனிவர்தான் இவர் என்று கேட்கலாம். இதைப் பல பேர் ஒப்புக்கொள்ளத் தயங்கலாம். துர்வாசரும், பதஞ்சலியும் தமிழில் பாடியிருக்க முடியும் என்றால் அதே கௌசிகர்தான் இவர் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும். அரசராக இருந்து அரிய தவம் மேற்கொண்டு வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்மரிஷி என்று அழைக்கப்பட்ட பெருமை கொண்ட கௌசிகரைப் பற்றி நாம் உணர்த்த வேண்டியது இல்லை. ரிஷிகள் எல்லோரும் தமிழ் நாட்டுக்கு வந்தே முக்தியடைய முடியும். மூலக்கனலை எழுப்பவும், யோகாக்னியில் நிலைக்கவும் தமிழ்நாட்டின் சீதோஷ்ண நிலைதான் ஏற்றது என்பதை ஞான மார்க்கத்தில் செல்வோர் ஒப்புக்கொள்வர். இவர் எழுதிய பாடல்களும் தேன் சொட்டும் தித்திக்கும் தமிழிலேயே அமைந்துள்ளன,

6. மிருகண்ட மகாரிஷி:—காளாங்கிநாதர் சதுரகிரியைப் பற்றிப் பாடும்பொழுது இந்த இடத்தில் நீ மிருகண்ட மகாரிஷி மகப்பேறு கோரி யாகம் செய்த இடத்தைக் காண்பாய் என்று கூறுகிறார். அதனால் சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவம் செய்து காலனை வென்ற மார்கண்டயனைப்பெற்ற மகாரிஷி இவரே என்று துணியலாம். இவர் வரலாறு புராணங்களில் காணக் கிடக்கின்றது.

7. குருராஜர்:—இவரைப் பற்றி அதிகமான விபரம்கிடைக்க வில்லை. ஆயினும் கொங்கணவரின் சீடர் என்றும் கருதுவதற்கு இடம் உள்ளது. எளிய சொற்கள்! நயமான பாடல்கள்! இதயத் தைத் தொடும்படியான ஞான முத்திரை வைத்துப்பாடும் இவர் பாடல்களைப் பற்றிச் சொல்வது அரிய காரியம்.

சொல்லவரி தெனச்சொன்ன ஆசானையா
துயரமெனும் விஷப்பாம்பைச் சுடுவதெப்போ
வல்லபமா மாணுவங்கள் கெடுவதெப்போ
மகத்தான மனக்குரங்கு மடிவதெப்போ

என்று இவ்வாறு உள்ளமுருகப் பாடியுள்ளார். இதுபோன்ற பாடல்கள் மனத்தின் மாசுகளைப் போக்கி உறுதி தரவல்லது என்பதில் ஐயமுண்டோ?

8. இராம ரிஷி: இவரைப் பற்றியும் அதிகமாக தகவல் கிடைக்கவில்லை.

9. யூகிமகா முனிவர்:—இவரைப் பற்றிய வரலாறு நமது வெளியீடுகளான பிற நூல்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள 103 பாடல்களில் ஆதாரங்கள் ஆறு, தத்துவங்கள் 96 முதலியவற்றை விரிவாக விவரித்து தசவாயுக் களின் செயல்களையும், பிராணவாயு ஆதாரங்களில் செயல்படும் விதத்தையும் மிக அழகாகக் கூறியுள்ளார். ஞான மார்க்கத்தில் செல்ல விரும்புவோர் இந்த 103 பாடல்களையும் அப்படியே மனப்பாடம் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

10. பாம்பாட்டிச் சித்தர் :—தமிழ் மக்களுக்கு அதிகம் தெரிந்த சித்தர்களில் இவரும் ஒருவரே. இவரைப்பற்றி அபிதான சிந்தாமணியில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவர் பாண்டிய நாட்டில் இருந்ததாகக் கூறுகின்றனர். இவர் வனாந்தரத்தில் பாம்பைப் பிடித்தாட்டிக் கொண்டிருந்து ஒருமுறை நவரத்னப் பாம்பைப் பிடிக்கச் சென்றபோது சட்டைமுனிவர் அங்குவர அவரிடம் தீக்ஷைபெற்றுச் சமாதியிலிருந்து மீண்டும் எழுந்து

பல சித்துக்கள் செய்தவர், இவர் ஒரு அரசன் இறந்த போது அவன் உடலிற் புகுந்து அவன் மனைவியுடன் இருந்து செத்த பாம்பொன்றை ஆட்டியதால் இப்பெயர் பெற்றனர் என்பர். இவர் செய்த நூல் பாம்பாட்டிச் சித்தர்பாடல், சித்தராரூடம், சில வைத்திய நூல்கள் இவர் கொங்கு நாட்டில் மருதமலை அடிவாரத்தில் தவஞ்செய்திருந்ததாகவுங் கூறுவர்.

மத்திய அரசின் ஆசிய கல்வித்துறை வெளியிட்டுள்ள நா. கதிரைவேற்பி ளையின் தமிழ் மொழியகராதியில் பாம் பாட்டிச் சித்தரைப் பற்றி :— இவர் திருக்கோகர்ணத்தைத் தமக்குச் சமஸ்த்தானமாகவுடைய ஒரு சித்தர், இவர் காலம் நன்கு புலப்பட்டாதாயினும் சமீப காலத்தவரென்பது எளிதிற் துணியப்படும். இவர் ''ஆடுபாம்பே யெழுந்தாடுபாம்பே'' என்று பாம்பை முன்னிலையாக்கிப் பாடல் செய்திருக்கிறா ராகையால் இவர்க்குப் பாம்பாட்டிச் சித்தரென்னும் பெயர் வழங்கி வருகின்றது. இவர்பாடல் கூத்தர் பாடல்போல் வெள்ளை யாயிருப்பினும் தத்துவார்த்தங்களின் மேலதாகிய அற்புத ஞானக் கருத்தைவுட்கொண்டிருக்கும். இவர் பாம்பென்று கூறுவது பாம்புருவாக மண்டலமிட்டுக்கிடக்குங் குண்டலி சத்தியை. அதை யெழுப்புதல் யோகிகளுக்கு அத்யாவசிய மாதலால் அதனையெழுப்புவராயினர்.

சித்தர் நெறி அறியாத புலவர் குழாத்தைச் சேர்ந்த அனைவருமே சித்தர்கள் நானூறு, ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் வசித்ததாகக் கூறுகின்றனர். இதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதில்லை.

11. சூரியானந்தர் :—இவரைப் பற்றியும் அதிகமான தகவல் ஒன்றும் தெரியவில்லை.

12. தேரையர்:— தேரையரைப் பற்றி ஏற்கனவே நமது வெளியீடுகளில் விரிவாக எழுதியிருக்கிறோம். அதனால் இங்கு நா, கதிரைவேற் பிள்ளையின் தமிழ் மொழியகராதியில் கூறப் பட்டுள்ளதை மட்டும் எடுத்துகாட்டுகிறோம். தமிழிலேஅகஸ்திய ரிடத்து வைத்தியங்கற்ற மாணாக்கருள்ளேமுதன்மை பெற்றவர். வைத்தியத்தில் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவர். சாரீரம் நிதானம் சிகித்ஸை முதலிய துறைகளிலெல்லாம் மிகுசமர்த்தர், பதார்த்த குணமெல்லாம் கடைபோக ஆராய்ந்தவர். பதார்த்த குண சிந்தாமணியென்னும் சிறந்தநூல் செய்தவரும் இவரே. தமிழிலே இறந்தன ஒழிய எஞ்சியுள்ள உண்மைப் புராதந வைத்திய நூல்கள் இவராற் செய்யப்பட்டன சிலவே, மற்றைய வெல்லராம் கற்பித நூல்களேயாம். நீர்க்குறி, நெய்க்குறி, தயில

வருக்கச் சுருக்கம், கஷாயம் நூறு, பதார்த்தகுணம், சிகித்ஸை ஆயிரம் முதலியன இவரால் செய்யப்பட்டன, சிகித்ஸை ஆயிரமும் அச்சிடுவோரால் ஆராய்வின்றி இடையிடையே பிழைபட்டிருக்கின்றது. தேரையர் கூறும் சிகித்ஸைகள் உள்ள படியே செய்யப்படுமாயின் தவறாது. சாஸ்திர வைத்தியத்திலும் சிறந்ததாகிய கபாலசல்லியத்திலே பெயர்படைத்தவரென்றால் அந்தத்துறையில் அவர் வல்லுநத்தன்மை சொல்லவொண்ணாது. ஒருவாற்றானும் நீங்காத தலைக்குத்தினால் வருந்தின அரச னொருவனுக்கு அந்நோயின் காரணத்தை நிதானித்துச் சம்மோ கினியைப் பிரயோகித்து அவனை மயக்கி அவன் கபாலத்தைத் திறந்து அமிர்தத்திலிருந்து தேரையை ஒரு நீர்க் கிண்ணத்தி னுள்ளே பாய்வித்துப் பின்பு சந்தாநகரணியினாலே அந்தக் கபாலத்தை முன்போலப் பொருத்தி அந்த நோயை நீக்கினா ரென்பது கர்ண பரம்பரை. இதற்கொப்பான சரித்திரமொன்று போஜப்பிரபந்தம் என்னும் வட நூலிலுங் கூறப்பட்டுள்ளது. அஷ்டவித பரீக்ஷையினாலேயன்றி நோயினது சாத்தியா சாத்தி யங்களை ஆடிக் கலசத்திற்பெய்த மூத்திர நடுவேவிட்ட ஒரு துளியெண்ணெயைக் கொண்டு பண்டிதரல்லாதவரும் உணர்ந்து கொள்ளுமாறு நெய்க்குறி நூல்செய்தவர் தேரையரே.

ஈடிணையற்ற இப் பாடல்கள் தமிழ் மக்களிடையே ஒரு விழிப்பை உண்டாக்குமென நம்புகிறோம்.

வணக்கம்

எஸ். பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

உ

சிவமயம்

கடைப்பிள்ளை திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான சைதன்யம் 7

வெளிகடந்த வெளியொளியே சுழினைகாப்பு
வேதாந்த விபரத்தி னறிவேகாப்பு
தளிர்தனலுங் காலுமொன்றாய் மூன்றும்நவ்வில்
தம்பனத்தில் மோகனத்தாய் பதமேகாப்பு
அளிகருவி லெட்டாகி நாலுஞ்சேர்ந்த
அதிசயமே பூரணத்தி னறிவேகாப்பு
களிவுறுதி சைதன்ய ஞானங்கூறக்
கணபதியே முத்தியருள் காப்பதாமே.

தானென்ற உப்போடு காரசாரம்
தனித்துநின்ற திரிப்பொடியாம் மண்டலமு
மூன்றாய்
வானென்ற பூ மஞ்சாய் ஆதாரமாறாய்
மருவித்து பஞ்சீத கிருதமாகி
வேனென்ற தத்துவமாய் மனசுநாலாய்
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் மனமுமாகிக்
கோனென்ற சூட்சத்தில் நின்றுதப்பா
கொள்கியதி லோர்ஞானங் கூறக்கேளே. 1

கூறுகிறோம் தத்துவத்தைக் கேட்டுத்தள்ளிக்
கொண்டுநின்ற ஆறுதலைக் குறியுந்தள்ளிக்
கூறுகிறோம் பாயையெல்லாம் குறியோடே தள்ளிக்
கூறுகின்ற வாசனையைக் குமட்டிநிக்கிக்
கூறுகிறோம் மனதோடே புருவமையத்துநீ
கொடுமனசை அசையாமற் கெட்டிபண்ணிக்
கூறுகிறோம் அகாரமுந லுகாரந்தாக்கிக்
குவிந்துநின்ற மவுனத்தை அறிவிற்றாக்கே. 2

தாக்கையிலே புருவமையம் கனத்துவிம்மும்
சாதகத்துக் கேறுவது தாக்குதாக்கு
நோக்கையிலே பளிச்சென்று நாதங்காணும்
நுன்னையஞ்சேர் நாதம்போம் அறிவுஞ்சேரும்
பார்க்கையிலே ஒன்றுமில்லை சடமுமில்லை
பாரென்ற மவுனமில்லை அறிவுமில்லை
காக்கையிலே அகண்டமுள்ளே கொல்லுங்
கொல்லும்.
காராட்டா லொன்றுமில்லை காருபாரே. 3

பாரிந்த அகண்டத்துக் காதியந்தம்
பாவியதிற் கூட்டுகிற துறையோகோடி
நேரிந்தப் படியல்லோ நேர்ந்தார்நேரே
நிமிஷத்தில் நெருவிக்குஞ் சூதமொன்றுபோதம்
சாரிந்தச் சமனாக அருளோடு பொருளுஞ்
சாதகமாய்ச் சொன்னதெல்லாம் பொய்யாம்
பொய்யே
கூரிந்தக் குருவருளாற் குகையிற்சென்று
குவியாட்டாற் குருவகைக்குங் குளிகைசெய்யே.
4

செய்யப்பா குளிகைமுந்தித் துரியத்திற்சொக்கும்
செகசால மட்டாங்கஞ் சேரஆடும்
வைய்யப்பா மனசையந்த அகண்டத்துள்ளே
மற்றொன்றில் வையாதே மயக்கமாகும்
மெய்யப்பா முக்காலுஞ் சொன்னோம்பாரு
வேறொன்று மெண்ணாதே மனமுரைக்கமுத்தி
பொய்யாயெண் ணதேவுப சரிக்கச்சித்தி
புகழ்பெரிய வல்லோர்கள் போக்கிதாமே. 5

போக்கோடே தேச்மெங்குந் திரியுமக்காள்
புகழாக விந்நூலைப் பாடம்பண்ணி
வாக்கோடே நாதாக்கள் நாதங்கெட்டால்
மயங்காதே யிம்முறையை வகையாய்ச்சொல்லு
தாக்கோடே ஆறுமங்கத் துரியமீது
தானவனாஞ் சச்சிதா னந்தகுருமூலம்
தூக்கோடே பணிந்துமக்காள் வாயைப்போற்றிச்
சோத்தியமாய்ப் பிதாபெயரைச் சொல்வேன்
பாரே. 6

சொல்லுகிறேன் மூலகுரு நாலாம்பேரன்
சொற்றவறாக் கொங்கணற்குப் பிள்ளை
யானேன்
சொல்லுகிறேன் உனையழைத்து அணைத்துக்
கொள்வார்
சூழுலகி லறுபத்து நாலுபதியோரும்
சொல்லுகிறே னதிலறிந்த மட்டுஞ்சொன்னோம்
துடியான நாதாக்கள் தாளும்பெற்றேன்
சொல்லுகிறேன் மூலகுரு போகர்பாதம்போற்றிச்
சுத்தசை தன்னியமென்றும் வேதாந்தமுற்றே. 7

கடைப்பிள்ளை ஞான சைதன்யம் 7

முற்றிற்று

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரம் ர. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சமாதி தீட்சை 17

ஆதிசிவ மூலகணபதியைப் போற்றி
அருள்பெருகுஞ் சமாதியுட தீட்சைசொல்ல
நீதியுள்ள நந்தீசர் மூலநாயன்
நிலைபெறிந்த காலாங்கி போகமூர்த்தி
சோதியெனும் பூரணதே சிகராய்நின்ற
துணையான கொங்கணவர் பாதங்காப்பு
ஓதியதோர் மந்திரகலை சமாதுதீட்சைக்
குண்மையுள்ள கணபதிதாள் சரணந்தானே. 1

தானான தீட்சையடா சமாதிதீட்சை
தனையறிந்து மந்திரமாம் மூலபீடம்
கோனான பீடமதை யார்தான்காண்பர்
குறித்தபடி சொல்லுகிறேன் குறியைக்கேளு
தேனான மூலமடா அக்கினியுமாச்சு
திருவான முக்கோண மாலின்வீடு
வானான அண்டமடா புருவமத்தி
வளமான மதியினுட மனந்தான்பாரே. 2

பாரப்பா மூன்றினுட விபரஞ்சொன்னேன்
பதிவாக அவர்களுட மூலங்கேளு
நேரப்பா அடிமூல மக்கினியின்பீசம்
நிலையான பீசமடா ஓம்-ஆம்-உம் மென்றோது
காரப்பா நடுவான கதிரினுடபீசம்
கருணைவள்ர் ஐங்கிலியும் சவ்வென்றோது
மேரப்பா முடிவான மதியின்பீசம்
விளங்கிநின்ற நமசிவய மென்றுகாணே. 3

காணவே மண்டலங்கள் மூன்றில்நின்ற
கருணைவளர் தேவதைகள் பீசஞ்சொன்னேன்
பூணவே மனங்குவிந்து செவிக்கமைந்தா
புத்தியுடன் வகைவிபரம் புகலக்கேளு
தோணவே உதயாதி தன்னில்நீயும்
சுத்தமுள்ள மனக்கண்ணால் மூலம்பார்த்து
ஊணவே ஓம்-அம்-உம் மென்றோதான்
உத்தமனே நூத்தெட்டு உருவேசெய்ய. 4

உருவறிந்து ஓதயிலே மூலத்தீய்தான்
ஓமெனவே தான்சொலித்து வேர்வைமீறும்
கருவறிந்து தானெழுந்து நித்தியகர்மம்
கட்டளையைத் தான்முடித்து தன்னைநோக்கித்
திருவிருந்த சத்தியடா முக்கோணத்தில்
சென்றிருந்த மனக்கண்ணால் நன்றாய்ப்
பார்த்துக்
குருவிருந்த பதிநோக்கித் தியானம்பண்ணிக்
குணமாக அய்யுங்கிலியுஞ் சவ்வென்றோதே, 5

ஓதுவது நூத்தெட்டு உருவேசெய்தால்
உத்தமனே பரிதிமதி யொன்றாய்க்கூடி
மாதுவளர் பூரணமாய் அண்டத்தேகி
மகத்தான சுழினையிலே தீபங்காணும்
கோதுபழு தில்லாதத் தீபங்கண்டால்
கூர்மையுள்ள கண்கள்ரெண்டுஞ் சிவப்புமாகும்
ஆதரவாய் அந்தநிலை யறிந்தேகொண்டு
அப்பனே மதிவீட்டை அடுத்துக்காரே. 6

அடுத்துமன துருதியினால் புருவத்தேகி
அப்பனே யிருசுடரின் அந்தத்தாலே
கொடுத்துமிகச் சிவயநம மென்றுதானுஞ்
சுத்தமுடன் நூத்தெட்டு உருவேசெய்து
நடுத்தரமாய் நின்றநடு விண்ணைநோக்கி
நாட்டமுடன் சந்திரனோ பிரகாசிக்கும்
திடத்துடைய சந்திரனோ பிரகாசித்தால்
தேகமதிற் குளிர்ச்சியுமே செம்மையாமே. 7

ஆமப்பா கயிலாச வர்க்கத்தோர்கள்
    அப்பனே புருவமதி னருளைக்காண்பார்
தாமப்பா சொல்லுகிறோ மூலவர்க்கஞ்
    சங்கையுடன் நடுவான் தொளியைப்பார்ப்பார்
ஓமப்பா யிருவருக்கும் ஒன்றேசூட்சம்
    உருதியுள்ள சூட்சமடா மூலாமூலம்
காமப்பால் கானல்ப்பால் கொண்டுநல்லக்
    கருவான மூலத்தைக் காருகாரே. 8

காரப்பா மூலமது கணபதியின்தியானம்
    கருவான முக்கோணம் நந்தியுடதியானம்
ஓரப்பா புருவமது சதாசிவத்(தின்)தியானம்
    உண்மையுடன் நித்தியமுந் தியானித்தாக்கால்
தேரப்பா மனந்தேறும் வாசிதேறும்
    சிவசிவா கெவுனசித்துத் தானேஉண்டாம்
நேரப்பா தினந்தோறுந் தியானஞ்செய்ய
    நீடுலகில் நீயுமொரு சித்தன்காணே 9

காணவே மூலத்தால் முத்திபெற்றார்
    கருணையுள்ள ரிஷிமூவர் சித்தரெல்லாந்
தோணவே மூலத்தால் சித்துமுண்டாம்
    துலங்கிநின்ற அடிமூலம் ஆர்தான்காண்பார்
பூணவே அடிமூலம் தன்னொளிவாய்நிற்கும்
    புருவநடுச் சுழினையடா விண்ணொளிவாய்
        நிற்கும்
பேணவே விண்ணொளிவை விண்ணிற்சேர்த்து
    பெருகநின்ற ததினாலே சமாதாம்பாரே. 10

பாரப்பா சமாதினுட பருவங்கேளு
    பதிவான மூலமது தீயுமாச்சு
நேரப்பா நடுமனைதான் வாய்வுமாச்சு
    நேர்ந்துரெண்டும் வொன்றொன்றாய்க்
        காயமாச்சு
சாரப்பா ரெண்டையுமே ஒன்றுபண்ணித்
    தானவனாய் நின்றதினால் சமாதியாச்சு
ஆரப்பா அறிவார்கள் சமாதிதீட்சை
    ஆதியந்தம் நீயெனவே அறிவாய்க்காணே, 11

காணவே சொல்லுகிறோ மதிக்கும்மேலே
கலந்துபார் அறிவுடனே திசநாதத்தைப்
பூணவே யிருதயராய் நெஞ்சில்தானும்
புகழான ரவியினுட பிரகாசத்தைத்
தோணவே ஆதார மூலம்பாரு
சுடர்க்கொடி போலவுமே தீபங்காணும்
ஊணவே நலமனதாய் மூன்றும்பார்த்து
உத்தமனே உகந்தந்த யிடத்தைக்கேளே. 12

கேளுநீ ஆதியடா மூலாதாரங்
கிருபையுள்ள சுநாகரமாம் நீராதாரந்தான்
வாழுநீ பிர்மமது மைந்தாகேளு
வலுமையுள்ள மவுனமடா தூரியாதீதம்
வேழுநீ மாலினுட வீடுதானும்
விளங்கிநின்ற கந்நையடர துரியம்பாரு
சூழுநீ ருத்திரனார் மனையில்தானும்
சுழியதுவும் நின்றுதடா அறிந்துகொள்ளே. 13

அறிந்துகொள்ளு மயேஸ்பரத்தில் மைந்தாமைந்தா
அப்பனே சொர்பனந்தா னடங்கிநிற்கும்
விரிந்துநின்ற மணித்தாயின் வீட்டுக்குள்ளே
விளைந்திடும் சக்கரந்தான் மேனமையாக
வரிந்துநன்றா யாதாரம் நன்றாய்ப்பார்த்து
வழிதுறையும் வாசியுட நிலையுங்கண்டு
திருத்தியதோர் துரியாதீ தத்தில்நின்று
சிவாயகுரு தேசிகனார் பாதம்பத்தே. 14

பத்திமனம் பத்துவது மூலத்தீயில்
பாங்கான சுழியதனா லச்சுழியிற்சென்று
சுத்தமுள்ள சதாசிவனார் மனையிலேதான்
சுடரொளியாந் தூண்டாத தீபமாகும்
சித்தமுள்ள தீபமடா பிராணநாதம்
சென்றெழுந்த யிடத்திலது சேருங்கண்டாய்
புத்தியுடன் அந்திடத்தில் மனதைவைத்துப்
பூரணமாய்க் கேசரியைப் பூசைபண்ணே. 15

பூசையென்ன தேகமது கோயிலாச்சுட்
புத்தியுடன் கோவிலுக்குட் செல்லும்போது
நேசமுடன் மூலகண பதியைப்போற்றி
நிலையான நந்தியடி பூசைபண்ணி
வாசமுடன் சதாசிவனார் மனையில்ப்புக்கி
மகத்தான பராபரனார் ஒளியைக்கண்டு
பாசமுடன் நேசமதாய்த் தியானஞ்செய்ய
பதிவான சமாதினுட தீட்சைமுற்றே. 16

முத்தியுள்ள சமாதினுட தீட்சைதன்னை
மூதண்ட யோகசிவ ஞானிக்கீவாய்
சித்தமுள்ள சிவயோக முத்தற்கீய்வாய்
சிவஞ்ஞான குருதேசி தனக்கும்யீய்வாய்
சுத்தமுள்ள சமாதினுட தீட்சைமார்க்கம்
சோசியமாய்ச் சொன்னதைநீ பதனம்பண்ணி
சத்தமது தான்பிறந்த யிடத்தில்நின்று
சதாகாலம் பூரணத்தில் சார்வாய்முற்றே. 17

கடைப்பிள்ளை ஞான சமாதி தீட்சை 17
முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரி ந. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

முருகன் துணை

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானத் தண்டகம் 50

அண்டமெனும் எமகூட மலையில்வாழும்
ஆதிநந்தி காலாங்கி மூலர்போகர்
விண்டபடி நடனமிடுஞ் சிலம்பைக்கண்ட
வேதாந்தக் கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
கண்டதொழி லடக்கமதாற் றண்டகத்திற்
கருவுருவாய்ப் பாடுதற்கு கமலங்காப்பு
மண்டலத்துக் காதார மானநந்தி
மகத்தான மூலகண பதிகாப்பாமே.

பதியான பதியதுவும் முக்கோணந்தான்
பார்மகனே உந்தியென்ற சுழினைமீதிற்
கெதியான மோட்சகெதி வீடென்றெண்ணிக்
கிருபையுள்ள ரவிமதியை ஒன்றாய்க்கூட்டி
விதியான தெழுத்தெனவே மவுனமாக
வேதாந்த சரந்தொடுத்து விண்ணைநோக்கித்
ததியான காலமென வுருவேசெய்து
தாயான கொங்கணர்க்கு மகன்தானென்னே. 1

மகனான கடைப்பிள்ளை யானசித்தர்
மார்க்கமுடன் வாவெனவே அமிர்தமீய்ந்து
அகமான தேகமதிற் சூட்சங்காட்டி
அஞ்செழுத்துக் குயிரான ஆதிகாட்டி
சுகமான பதிகாட்டிச் சொரூபங்காட்டிச்
சோதியென்ற கற்பூர நிலையுங்காட்டிச்
செகமாயை தன்னுடைய வழியுஞ்சொல்லிச்
செம்மையுடன் சிவயோகத் திறஞ்
சொன்னேனே, 2

சொன்னமொழி மெய்யெனவே தன்னைப்பார்த்துச்
சொரூபநிலை தனையறிந்து விண்ணைநோக்கிக்
கன்னுமானக் கண்ணறிந்து தன்னைப்பார்த்துக்
காலறிந்து மேலான கமலவீட்டில்
உன்னிவிளை யாடிமனக் கண்ணினாலே
உரிசையுடன் மதியமுர்த வுண்மைபெத்துத்
தன்னருளே தானாகத் தன்னைப்போற்றித்
தவசிபெற்ற கடைசிநடு விண்ணைப்பத்தே. 3

பத்தியுள்ள குருபரனைக் கண்டால்மைந்தா
பருதிமதி சுடரதின்பின் பதியைக்கேளு
முக்தியுள்ள ஆதார முடிவைக்கேளு
மூர்க்கமுள்ள வாசியுட கருவைக்கேளு
சித்தியுள்ள கற்பமதின் செயலைக்கேளு
சிவசிவா பஞ்சகண் தீக்ஷைகேளு
சுத்தமுடன் மனம்நிறுத்திச் சுருதிகேளு
சொரூபநிலை யென்னவென்று தொழுதுகேளே. 4

கேளடா பிர்மநிஷ்டை தன்னைக்கேளு
கிருபையுடன் நிருவிகற்பம் சமாதிகேளு
வாளடா சிவயோக வாழ்க்கைகேளு
மந்திரத்துக் குயிரான மணியைக்கேளு
காலடா ஓடிநின்ற யிடத்தைக்கேளு
கண்மூடி அறிவழிந்து கதையைக்கேளு
மாளடா மாண்டவிடங் கன்னைக்கேளு
மதிகதிரும் நின்றகுறி மார்க்கங்கேளே. 5

மார்க்கமுடன் மூலமுத லாறாதாரம்
வகையுடனே அறிந்தந்தச் சுழியில்நின்றால்
ஏர்க்கையுடன் நினைத்தவண்ணம் முடிக்கலாகும்
எட்டிரண்டும் ஒன்றான இன்பத்தாலே
பார்க்கமணிக் கண்ணாலே நன்றாய்ப்பார்த்துப்
பத்திகொண்டு தேகமதைச் சித்திபண்ணு
சேர்க்கையுள்ள தேகமடா தேவரூபம்
சிவவிந்து நாதமொன்றாய்ச் சேர்ந்துசித்தே. 9

சித்தியுள்ள வகையேது என்றால்மைந்தா
தீர்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மார்க்கமாக
முத்திக்கொண்ட அகாரமடா விந்துவிந்து
முகலான விந்துவடா தண்ணீரப்பா
புத்திகொண்டு தண்ணீரை யொன்றில்வாங்கிப்
புகலாதே வால்மிளகுப் பொடியைத்தூவிப்
பத்தியுட னுதையாதி தன்னிற்கொண்டாற்
பாலகனே தேகமது வாலையாமே. 7

ஆமப்பா வாலைவய தாகுந்தேகம்
அந்தரங்க மானதொரு அமிர்தந்தன்னால்
தாமப்பா தன்நிலையை யறிந்துகொண்டு
சதாகாலம் பூரணத்தில் மனத்தைநாடி
காமப்பால் கானல்பால் ரெண்டுங்கொண்டால்
கயிலாச தேகம்டா காலனேது
ஓமப்பா சத்தியமாய்ச் சொன்னவார்த்தை
உறுதிவைத்துச் சத்தியமா யுத்துப்பாரே. 8

உத்தமொழி சத்தியமாய்ச் சொல்லக்கேளு
உறுதியுடன் மனதுறுதி யாகநின்று
பத்தியுடன் ஓம்நம வசியயென்றே
பார்மகனே உருவேற்றப் பலிக்குஞ்சித்தி
சுத்தமுடன் தேகம்வச்ர காயமாகும்
கருதியனல் மூலமடா முக்கோணத்தில்
புத்தியுடன் சதாகால முருவேசெய்தாற்
பூரணத்தில் நின்றுகெதி காணலாமே. 9

காணவே வாமப்பால் தண்ணீராகும்
சுருணையுள்ள கனற்பாலே நாதம்நாதம்
பேணவே நாதமென்றால் அறிவாரில்லை
பெண்குழந்தை யமுரியடா குமரிகற்பம்
தோணவே அந்தநீ ரொன்றில்வாங்கிச்
சுகமாக வால்மிளகு ஊறப்போட்டுப்
பூணவே ஊறியபின் னெடுத்துக்கொண்டு
புத்தியுடன் பின்னுமந்த நீரிற்போடே. 10

போடப்பா பத்துமுறை நன்றாய்நீயும்
புண்ணியனே் தானெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
நாடப்பா அதையெடுத்துப் பதனம்பண்ணி
நடுவான பூரணத்தைத் தியானஞ்செய்து
வீடப்பா பெலப்பதற்கு மைந்தாநீயும்
விபரமுட னந்திசந்தி யுச்சிமூன்றாய்த்
தேடப்பா அய்யாஞ்சாய்க்கொண்டுதேர்ந்தால்
தேகத்தில் நின்றதொரு நோய்கள்போமே. 11

நோயான தின்னமொன்று அமிர்தகற்பம்
நுண்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
தாயான ஆனந்த மூலிச்சாத்தில்
தயவான சாதிக்காய் ஊறப்போட்டு
வாயாறக் காயினிலோ ரெட்டுப்பங்கு
வரிசையுட னேநறுக்கித் தானும்வைத்த
காயான சாதிக்கா யூரித்தானாற்
கணக்கஞ்சு முறைசெய்து வுலர்த்திக்கொள்ளே. 12

கொள்ளப்பா உதையாதி தன்னிலேதான்
குணமாக வொருதுண்டு வாயிற்போட்டு
மெல்லப்பா மென்றுரசங்கொண்டாயானால்
வேதாந்த வாசியது சித்தியாகும்
செல்லப்பா வாசியிற்சென் றேறியந்தத்
திருவான நடுமனையாஞ்சிகாரவீட்டில்
நில்லப்பா நின்றுநிலை கொண்டால்மைந்தா
நிலமான மூலமது நிலைக்கும்பாரே. 13

நிலையான சிவகளை வலுவாய்நிற்கும்
நிசபூசை விதிதீட்சை விதியாந்தன்னை
கலையாத மனதாகப் பூசைசெய்தாற்
கருவான தேகமது முத்தியாகும்
சிலையான தேகமது முத்தியானாற்
சிவசிவா சிவயோக மிதுதான்பாரு
அலையாதே வெறும்வீணர் பேச்சைநம்பி
ஆசைகொண்டு திரியாதே அண்டத்தேறே. 14

அண்டபசி ரண்டமெல்லாம் நொடியிற்சுத்த
அஸ்வயடக்க மாகவொரு குளிகைசொல்வோம்
கண்டபடி சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
காயான சாதிக்காய் விராகன்பத்து
கொண்டபடி கிராம்பதுவும் விராகனஞ்சு
குணமான ஏலம்து விராகன்ஞ்சு
விண்டபடி மதுரமது மூன்றுங்கூட்டி
விரைவாகக் கல்வத்திற் பொடித்துக்கேளே. 15

கேளப்பா ஆனந்த மூலிச்சாற்றிற்
கிருபையுடன் நன்றாக அரைத்துமைந்தா
கேளப்பா ரவிதனிலே உலர்த்திப்பின்னால்
கெணிதமுடன் பின்னுமந்தச் சாறுவிட்டு
கேளப்பா யிப்படியே பத்துமுறைசெய்து
கிருபையுடன் கல்வத்தில் நன்றாயாட்டி
கேளப்பா ஆட்டியபின் வழித்தெடுத்து
கேள்வியென்ன யின்னுமதை நன்றாயாட்டே. 16

ஆட்டப்பா மைப்போலே வழித்தெடுத்து
அப்பனே மிளகதுபோ லுருட்டிமைந்தா
நீட்டப்பா ரவிதனிலே காயப்போட்டு
நீமகனே தங்கமதாற் சிமிழ்தான்செய்து
போட்டப்பா பத்திரமாய் வைத்துக்கொண்டு
பூரணமா யொருகுளிகை வாயிற்போட்டு
நாட்டப்பா வாசிதனைச் சுழினைக்கேற்றி
நாதாந்த அமிர்தமது கொண்டுதேறே. 17

தேறுவது யேதெனவே மைந்தாகேளு
சிவசிவா பிராணாயஞ் செய்துகொண்டு
கூறுவது வாசியினால் மூலங்கண்டு
ஏகாந்தச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
மாறுவித மறிந்துவுரு வேறினாக்கால்
மகத்தான பிராணாயஞ் சித்தியாகும்
பூருவமாய் நின்றதொரு ஆறாதாரம்
பொருந்திநின்ற சீவகளை யமூதமாமே. 18

அமுதரசக் கற்பமுடன் குளிகைகொண்டு
அந்தரங்க மாகவேநீ கொண்டால்மைந்தா
அமுதரசத் தேகமதா யிருக்கும்பாரு
ஆதியந்த நாதவிந்தைச் சொல்லக்கேளு
அமுதரச மானதுவுங் குயப்பாலாகும்
அப்பனே நாதமது தேனுமாமே
அமுதரசக் குயப்பாலுந் தேனுங்கூட்டி
அப்பனே ஆண்டொன்று இருபோதுண்ணே. 19

உண்ணையிலே கபமகலும் வாசியேறும்
உறக்கமென்ற அசதியது ஓடிப்போகும்
கண்ணுமனக் கண்ணதுவு மொன்றாய்ச்சேர்த்துக்
காலான வாசியது கண்டுதேற
விண்ணான சுழினையிலே நடனங்கொண்டு
மெய்யான கற்பூர வீட்டிற்சென்று
ஒண்ணான சுடரதுதான் வாசியோடே
ஒடுங்கிநின்ற யிடமதுதான் சுழியுமாமே. 20

சுழியறிய வகையோடே சொல்லக்கேளு
சுகாசனமா யிருந்துமன தறிவால்மைந்தா
வழியோடே போம்வாய்வு சிவமதாகும்
மார்க்கமுட னுட்புகுதல் சத்தியாகும்
நெளியாமற் கண்டமதில் அங்கென்றாணி
நேசமுடன் சத்திசிவ மொன்றாய்நின்று
அழியாத பேரின்ப வீட்டிற்செல்லும்
அவ்விடந்தான் சிகாரமடா சுழியாம்பாரே. 21

பாரப்பா ரவிவிடு மூலாதாரம்
பதிவான மதிவிடு புருவமத்தி
நேரப்பா சுடரதுதான் சிகாரத்தந்தம்
நிசமான முச்சுடரு மிதுதான்பாரு
பேரப்பா முச்சுடரே மும்மலமுமாகும்
பேரண்ட மிதுவாகுங் கண்டுகொள்ளு
காரப்பா யிதையறிந்து நடுவில்நின்றாற்
கருவான சிலம்பொலிதான் நாதமாமே, 22

நாதமென்ற நாதமடா அண்டத்தங்கம்
நடுவான சூட்சமடா விந்துப்பிள்ளை
சூதமென்ற விந்தோடே நாதஞ்சேர்க்கச்
சொல்லுகிறேன் கருமானஞ் சுருக்கிநன்றாய்
நீதமென்ற அமுதமதில் விந்துசேர்த்து
நிசமான விந்துரெட்டி ஒன்றாய்க்கூட்டிப்
போதமுடன் வெந்தெடுக்க வாலையாச்சு
புத்தியுடனவ்வாலை சுத்திபண்ணே. 23

சுத்திசெய்து வாலைதனை வைத்துக்கொண்டு
சுருதியுள்ள நாதமதைச் சரியாய்ச்சேர்த்துப்
பத்தியுடன் கற்பத்தில் மத்தித்தாக்கால்
பாலகனே நாதவிந்து ஒன்றாய்க்கூடி
சித்தியுள்ள மெழுகதுபோ லிருக்கும்மைந்தா
சிறுமணியாய்ப் பதினாறு மணியைச்செய்து
முத்திபெற்ற தமர்ச்செய்து பழத்தினுள்ளே
மூடிவைக்க மணியதுவு மிறுகிப்போமே. 24

இறுகிநின்ற மணியெடுத்துக் கமலப்பாலில்
இன்பமுடன் சுத்திசெய்து யெடுத்துமைந்தா
உறுதியுடன் கோர்வைசெய்து வைத்துக்கொண்டு
உத்தமனே முகமணிதான் தங்கம் தங்கம்
பருதியென்ற தங்கமணி முகப்பில்வைத்துப்
பக்குவமாய்ச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணிச்
சுருதியுடன் மந்திரங்கள் செபித்தாயானாற்
சொல்லவொண்ணா அச்சரங்கள் சித்தி
யாமே. 25

ஆமப்பா மனோமணியைத் தியானம்பண்ணி
அருள்பெருகுஞ் செபமாலை கையில்வாங்கித்
தாமப்பா தன்னிலையே புருவமத்தி
தாயான இருதயமா முக்கோணத்தில்
வாமப்பால் மகிமையினால் வாசிபூட்டி
வகையுடனே கண்டமதில் அங்கென்றூணி
ஓமப்பா உள்மூலச் சுழியில்நின்றால்
உத்தமனே சத்திசிவ முறுதியாமே.

உறுதியுடன் பிராணாயக் கருவைக்கேளு
ஓம்சிவா வசியநம வென்றுசொன்னாற்
சுருதியுடன் மாத்திரையொன் றாச்சுமைந்தா
சுகமாக ரேசிப்பாய் பதினாறையா
பருதியுடன் பூரிப்பாய் முப்பான்ரெண்டு
பார்மகனே கும்பிப்பாய் இருபான்நாலு
வரிதியுடன் மாத்திரைதா னெரித்துதானால்
மனக்கண்ணால் வெளியொளியை மருவிநேரே. 27

நேரப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
நேர்மையுடன் சொல்லுகிறேன் மைந்தாமைந்தா
தேரப்பா போம்வாய்வு ரேசகந்தானாகும்
திரும்பியது உட்புகுதல் பூரகந்தான்மைந்தா
சேரப்பா ரெண்டையுமே ஒன்றுபண்ணித்
திருவாய் சுழினையென்ற சிகாரவீட்டிற்
காரப்பா மனக்கண்ணால் நிறுத்திப் பார்த்தாற்
கருணையுள்ள கும்பகமென் றறிந்துகொள்ளே. 28

கொள்ளப்பா வசியமொன்று சொல்லக்கேளு
கூர்மையுள்ள புழுகதிலே சவாதுகூட்டி
விள்ளப்பா ரண்டையுமே ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
மெய்ஞ்ஞான வசியமென்று மத்தித்தேதான்
தெள்ளப்பா தங்கமென்ற சிமிழில்வைத்துச்
சிவசிவா நெற்றிதனிற் றிலதம்போட்டு
உள்ளப்பா அஞ்செழுத்தைத் தியானம்பண்ணி
ஓமெனவே நீயிருக்க வுண்மைகேளே. 29

உண்மையின்று சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
உனதுடைய சமுகமதைக் கண்டோர்க்கெல்லாம்
வண்மையென்ற நோய்களெல்லா மகன்றுபோகும்
வஞ்சனையும் பில்லிமுதல் மாண்டுபோகுந்
திண்மையென்ற மனதகன்று நன்மையாவார்
சிவசிவா திலதமதின் செயல்தானையா
நன்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம் பண்ணி
நாதாந்தம் பூரணத்தில் நாடிநில்லே. 30

நாடிநின்றா லுன்சமுகங் காண்போரெல்லாம்
நல்லோரும் பெரியோருந் தொண்டுசெய்வார்
ஆடிநின்ற அம்பலவர் மனதிற்சென்று
அருள்ஞானத் தீபமதைக் காட்டிவைப்பார்
மூடிநின்ற திரையகற்றித் தீபங்கண்டால்
மூவுலகில் நீயுமொரு சித்தனாவாய்
வாடிநின்று அலையாதே பொய்சொல்லாதே
வஞ்சகர்க்கு மாரணத்தை வழுத்தக்கேளே. 31

கேளடா மரரணத்தின் கருவைநன்றாய்க்
கேசரத்திற் கேசரியாள் சொன்னவித்தை
கேளடா யிட்டுகையில் விபூதிவைத்துக்
கெணிதமுடன் கற்பூரக் கட்டிதன்னைக்
கேளடா தீபமதிற் கொளுத்திமைந்தா
கிருபையுடன் விபூதியின்மேல் வைத்துஅந்தக்
கேளடா சத்துருவின் பேரைச்சொல்லிக்
கெட்டியாய் நசிநசியென் றெழுதியோதே. 32

ஓதுவது பதினாறு உருவேசெய்து
உறுதியுடன் நெற்றிக்கண் நடுமேதூக்கிச்
சூதுடனே ஊதிவிட மைந்தாகேளு
சுருதியுடன் மெய்மறந்து தூங்கலாவான்
வாதுடைய துட்டரைச்சங் காரஞ்செய்ய
மந்திர மா மோங்கார விழிதானாச்சு
நீதியுடனோர்மனதாய் நசியென்றோத
நின்றதொரு பாவமெல்லாம் நீறிப்போச்சே. 33

போச்சப்பா சத்துருவாய் நின்றநோய்கள்
பொறிப்பட்ட பஞ்சதுபோல் வெந்துநீறும்
நீச்சப்பா மாரணத்துக் கிதுவேமூலம்
நிலையறிந்து வாசியினால் நெற்றிக்கண்ணில்
மூச்சப்பா நிறுத்தியொரு மனதாய்நீயும்
முக்காலும் மூணுதர மூதினாக்காற்
காச்சப்பா மூலமென்ற தீயினாலே
கற்பூரத் தீபமதைக் காணுவாயே. 34

காணவே யின்னமொரு கருவைக்கேளு
காயான சாதிக்காய் தன்னைமைந்தா
தோணவே குயப்பாலா லுரைத்துக்கொண்டு
சுகமாக மூன்றுநாள் பெண்ணுக்கீய்வாய்
பூணவே பெண்களுட கெற்பந்தன்னிற்
பொல்லாத நோயகன்று பிள்ளையுண்டாம்
பேணவே புத்திகொண்டு பாருமைந்தா
பெருமையுடன் பிள்ளையுமே பிறக்குந்தானே. 35

தானவனாய் நின்றுதவஞ் செய்யவேணும்
தன்மையுடன் பூரணத்தைக் காணவேணும்
கோனவனாய் நின்றகுறி மூலாதாரம்
குருவான ஆதாரம் சிகாரமாச்சு
நானவனாய் நின்றுநிலை தன்னைக்கண்டால்
நடுவா னபூரணமே யேகவஸ்து
வானவர்கோ னறியாத வஸ்துதன்னை
வணக்கமுடன் மனக்கண்ணால் மகிழ்ந்து
பாரே. 36

பாரப்பா தீட்சைவிதி தன்னைப்பாரு
பத்திகொண்டு பூசைவிதி பதிவாய்ப்பாரு
நேரப்பா நின்றநிலை தன்னைப்பாரு
நிசமான சக்கரத்தின் நேர்மைபாரு
பேரப்பா வட்சரத்தின் மகிமைபாரு
பேரொளியின் நாதகீ தத்தைப்பாரு
தேரப்பா கர்மத்தின் செயலைப்பாரு
தெளிவான வாசியினாற் கண்டுதேறே. 37

தேறுவது வாசியினாற் றேறவேணும்
சிவசிவா சிவயோகத் திருக்கவேணும்
நேருவது சுழிமுனையை நேரவேணும்
நிசம்வைத்துப் பூரணத்தில் நிலைக்கவேணும்
சாருவது புருவநடுக் கமலமீதிற்
சதாசிவனும் மனோமணியுந் தானேதானாய்ச்
சேருவது சுழினையென்று சிகாரவிட்டிற்
றேனருவி பாயுதடா தினமுங்கொள்ளே. 38

கொள்ளுதற்கு இன்னமொரு கருமானங்கேள்
கூர்மையுள்ள தாதுபுஷ்டி யாகத்தானும்
நள்ளுறவா யுண்டாகக் குணத்தைக்கேளு
நலமான ஆவினுட பாலிலேதான்
துள்ளுகிற நெரிஞ்சிப்பூ முருங்கைப்பூவுந்
துப்புறவாய்ப் பாலிலிட்டுக் காய்ச்சிமைந்தா
தெள்ளுதற்குக் கற்கண்டு பொடித்துப்போட்டுச்
சிவசிவா வுதயத்திற் புசித்திடாயே. 39

புசித்திடுவா யீராறு தினமுமைந்தா
பூரணமாந் தாதுவது புஷ்டியாகும்
வசித்ததொரு தேகமது சித்தியாகும்
மன்மதனும் நிகரில்லா வலுவுண்டாகும்
நசித்ததொரு நீர்க்கடுப்பு வெட்டைதீரும்
நடுவான விந்துவுஞ் செபிக்கும்பாரு
விசுத்தியின்மே லாக்கினையாம் புருவமீதில்
வேதாந்தக் கற்பூரத் தீபம்பாரே. 40

பாரப்பா மூலமதின் கனலைத்தூண்டிப்
பதிவான முக்கோணச் சிகாரவீட்டில்
நேரப்பா மனதறிவால் நின்றுபாரு
நின்றிலங்குங் கற்பூரத் தீபந்தானும்
சாரப்பா அத்தீபந் தன்னிலேதான்
சார்வாக வாசியைநீ சூட்டிப்பாரு
ஆரப்பா அறிவார்க ளாதிதீபம்
அறிவான வாசியினால் மூலம்பாரு. 41

மூலமென்ற மூலமதை யார்தான்காண்பார்
முச்சுடராய் நின்றதொரு மூலந்தன்னில்
மூலமென்ற நடுமூலம் முக்கோணந்தன்னில்
முளைத்தெழுந்த சிகாரமடா ரீங்காரந்தான்
மூலமென்ற ரீங்காரம் நடுவேவிந்து
முன்னான ரவியோடே மதியைச்சேர்த்து
மூலமென்ற கண்ணாடிக் குள்ளேபாரு
முத்திகொண்ட தீபமடா பிராணனாமே. 42

ஆமப்பா பிராணனென்ற மூலத்தீயால்
அரகரா சுழினையென்ற தீபத்தேத்தி
ஓமப்பா வென்றதொரு தியானத்தாலே
ஒடுங்கிநின்ற மனதறிவால் ஊணிப்பாரு
தாமப்பா தன்னருளாற் சோதியாகித்
தயங்கியே நின்றதொரு தீபமாகிப்
போமப்பா அத்தீபச் சுடர்தான்சென்று
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் பிராணனாச்சே. 43

ஆச்சப்பா பிராணநிலை புருவமத்தி
அப்பனே திசையதுவே யாகுமாகும்
மூச்சப்பா நின்றிலங்கும் முனையாந்தீபம
முத்திகொண்ட யிடம்துதான் சத்தியாகும்
பேச்சப்பா யில்லைதோற் றொடுக்கம்ரெண்டும்
பெரும்பாதை சிகாரமடி மூலமாகும்
நீச்சப்பா வெகுநீச்சு நிருவிகற்பம்
நிலையான சமாதிதான் நிஷ்டையாமே. 44

ஆமப்பா மனதுறுதி யானர்ல்நிஷ்டை
அறிவான பூரணமாம் விந்துவிந்து
ஓமப்பா விந்துவென்ற அமுதந்தன்னை
உத்தமனே வெண்சாரை யென்றுபேர்தான்
காமப்பா வெண்சாரை தண்ணீராகுங்
கருணையுள்ள தண்ணீரும் வென்னீராகும்.
தாமப்பா வெண்சாரை ஆதிகற்பம்
தன்னகத்திற் கண்டுகொண்டு தானாய்நில்லே. 45

நில்லென்ற கருஞ்சாரை சொல்லக்கேளு
நிசமான பெண்ணமுரி நினைவாய்ப்பாரு
செல்லென்ற சாரையடா அமுதகற்பஞ்
சிந்தைமன தொன்றாகக் கொண்டுதேர்ந்தாற்
சொல்லென்ற மந்திரங்க ளெல்லாஞ்சித்தி
சுருதியென்ற தேகமது முத்தியாச்சு
கல்லென்ற கள்ளருக்கு இந்தநூலைக்
காட்டாதே மனதறிவால் தன்னைப்பாரே. 46

தன்னைததான் தானறிந்து விண்ணைநோக்கித்
தாயான அமுதரசக் கற்பங்கொண்டாற்
கண்ணைத்தா னறிந்துமனக் கண்ணிரண்டுங்
கயிலாசமானதொரு கமலத்தீயில்
உண்ணத்தான் வகையேது கற்பத்தாலே
உள்ளடங்கிக் காண்பதுவே காட்சியாகும்
பெண்ணைத்தா னறிந்துபதந் தன்னைக்கண்டாற்
பிசகாது காயப்பெண் பிலமாம்பாரே. 47

பிலமான மூலமடா கமலமாது
பேரின்பமானதொரு சுழினைமூலம்
தலமான கமலமடா முதுகண்பார்வை
சங்கையுள்ள சிகரமடா தாயார்வீடு
குலமான வீடறிந்து யோகஞ்செய்தால்
குத்தமொரு நாளுமில்லை முத்தியாச்சு
நிலமான தலமாகும் பிலமாய்க்கண்டால்
நிலையறிந்து கலையறிந்தால் நிசமாம்பாரே. 48

நிசமான வாசியடா நிசமாய்க்கண்டால்
நிலையறிந்து கலையறிந்து நேரலாகும்
தெசமான தீட்சையடா புருவத்தாதி
தேவியெனும் வாலைவிளை யாடும்வீடு
வசமான வீடறிந்து நிசமாய்நின்றால்
வாக்குறுதி மனதுறுதி ரெண்டுஞ்சித்தி
விசமான நாகமடா ராகுகேது
விள்ளகருஞ் சாரைவெண் சாரையாமே. 49

ஆமப்பா தண்டகந் தன்னைப்பார்த்து
ஆதியந்தம் பூரணத்தை அறிந்துகொண்டு
ஓமப்பா குண்டலியைக் கண்டுதேறி
ஊடாடும் வாசியைநீ யுகந்துநின்றால்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் மண்விண்ரெண்டும்
நாட்டமாய்க் கண்டுகொள்ளு ஆதியந்தம்
சாமப்பா தன்னிலையே தானாய்நின்றால்
சதாகாலம் பூரணத்திற் சாருவாயே. 50

சார்ந்திடுவாய் நித்தியதத் துவமதாகத்
தனியான பரவெளியின் நடனங்கண்டு
தேர்ந்திடுவாய் மெய்ஞ்ஞான போதந்தன்னிற்
சிறப்பாக வமுதரச கற்பமுண்ண
நேர்ந்திடுவாய் சத்துச்சித் தானந்தத்தின்
நிலையான வஸ்துவுந் தானேயென்று
ஓர்ந்திடுவாய் நின்பெருமை நிகழ்த்தப்போமே
உண்மையறிந் துய்திடுவாயீதுமுற்றே. 51

கடைப்பிள்ளை ஞானத்தண்டகம் 51

முற்றிற்று

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரி ந. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

கடவுள் துணை

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானக் கக்கிஷம் 80

ஆதியென்ற மூலமந்த்ரம் அரியென்றோதி
அறிந்தபின்பு நவக்கிரகக் கக்கிஷத்தை
நீதியுடன் கருக்குருவாய் விளங்கவேண்டி
நிலையறிந்த கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
ஓதியதோர் மந்த்ரகலைக் கியானமான
உண்மையென்ற வேத பூரணமேகாப்பு
சோதியென்ற ஆதார மூலமாகித்
துலங்குகின்ற கணபதிதாள் துணை
கொண்டேனே.

கொண்டதொரு நாதவிந்து கலையினாலே
குவிந்ததொரு நவக்கிரகக் கூர்மைகேளு
கண்டதொரு தசரேகை நேரேகீறி
கணக்காக அப்படியே குறுக்கேகீறி
ஒன்றுமுத லெண்பத்தோ ரறையுமாச்சு
உறுதியுள்ள அறைகளிலே உண்மையாக
அண்டர்பிரா னருளதனாற் சொல்வேன்மைந்தா
அக்ஷரமும் லக்கமுட னருளக்கேளே. 1

கேளடா முதலறையில் கம்மென்றிட்டு
கெணிதமுடன் பதினொன்று லக்கம்போடு
காளடா மறுஅறையில் சம்மென்றிட்டு
கணக்குடனே ஏழதிலே கனிவாய்ப்போடு
தாளடா மூன்றறையில் டம்மென்றிட்டு
தன்மையுடன் பனிரெண்டு லக்கம்போடு
நாளடா நாலறையில் தம்மென்றிட்டு
நாட்டடா பெட்டதிலே நலமாய்த்தானே. 2

தானென்ற அஞ்சறையில் ரம்மென்றிட்டு
சங்கையுடன் பதிமூன்று லக்கம்போடு
கோனென்ற ஆறறையில் லம்மென்றிட்டுக்
குறியாக ஒன்பதுதான் குணமாய்ப்போடு
மானென்ற ஏழறையில் அம்கென்றிட்டு
மார்க்கமுடன் அஞ்சதிலே வளமாய்ச்சேரு
தேனென்ற எட்டறையில் உம்மென்றிட்டுத்
திறமாக லக்கமது பத்தும்போடே. 3

போடப்பா ஒன்பதென்ற அறையிலேதான்
புத்தியுடன் ஓம்-மென்று ஆறும்போடு
வீடப்பா நவக்கிரக மொன்பதாச்சு
மேவிநின்ற நவபீசம் ஒன்பதாச்சு
நாடப்பா லக்கமெண்பத் தொன்றுமாச்சு
நலமாம் நடுவணையைப் பிடித்துமாறு
சூடப்பா யெண்பத்தொன் ற்றையிலேதான்
சூட்சமுட னட்சரமும் லக்கம்பாரே. 4

பாரப்பா லக்கமொடு அச்சரங்கள்
பதிவாகச் சமைப்பித்து மைந்தாகேளு
நேரப்பா ரேகைமுனை சூலம்போடு
நிசமான சக்கரமுஞ் சுத்தமாச்சு
காரப்பா சுக்கரத்தின் மேலேமைந்தா
கனிவாக ரவிவளையம் மூன்றும்போட்டு
சேரப்பா வளையமதி லிதழ்கள்போட்டுத்
திருவான கோட்டைநால் வாசல்கட்டே. 5

கட்டியதோர் நால்வாசல் தன்னிலேதான்
கருவாக நால்வேதந் தன்னைமைந்தா
திட்டமுடன் நிறுத்துதற்கு விபரங்கேளு
சிவசிவா மேல்வாசல் ருக்குவேதம்
சட்டமுடன் கீழ்வாசல் சாமவேதம்
சமரசமாய்த் தென்வாசல் யசுர்வேதந்தான்
இட்டமுடன் வடவாசல் அதர்வணவேதம்
இன்பமுடன் நால்வேதச் சுருதிகேளே. 6

சுருதியுள்ள மந்திரந்தான் குக்குவேதம்
சுகமான உயிரிதுதான் லலீலூலம்
கருதியதோர் வேதமடா சாமவேதம்
கலையான உயிரிதுதான் சசீசூசம்
பருதியுள்ள யசுர்வேத முயிரைக்கேளு
பாலகனே நநீநூ நம்மென்றேதான்
உருதியுள்ள வேதமதர் வணவேதத்தின்
உண்மையுயி ரதுரரீ ரூரம்மென்னே. 7

என்னவே நால்வாசல் நாலுவேதம்
இன்பமுள்ள உயிரெழுத்தை யதிலேநாட்டிச்
சொன்னதொரு சக்கரத்தை யெதிரேவைத்துச்
சுகந்தமல ரட்சதையுந் தூபந்தீபம்
கண்ணிறைந்த காட்சியினா லுபசாரித்துக்
கருத்துறவே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
சென்னிமையைத் தானோக்கிச் செபமேசெய்யச்
சிவசிவா மந்திரத்தின் செயலைக்கேளே. 8

செயலான செயலறிந்து உருவேசெய்யத்
தீர்க்கமுள்ள மந்திரத்தைச் செப்பக்கேளு
சுயமானஐஉ அசிவயநம வென்று
சுத்தமுட னிருதயமாங் கமலத்தேகி
நயமாகநூற்றெட்டு உருவேசெய்தால்
நவக்கிரகச் சுக்கிஷந்தான் சித்தியாகும்
மயமான நவக்கிரகக் கிக்கிஷந்தான்
மார்க்கமுட னாடுகிற சித்துக்கேளே. 9

சித்தென்ன கருவிடயம் நன்றாய்ச்சொல்வேன்
சிவசிவா நன்மைதின்மை ரெண்டுக்குந்தான்
சுத்தமுடன் நின்றுவிளை யாடுமிந்தச்
சுருதியுள்ள நவக்கிரகக் கக்கிஷந்தான்
நித்தமுமே நேமமதாய்ப் பூசை செய்தால்
நினைத்தபடி நின்றுவிளை யாடலாகும்
புத்தியுடன் நீயிருந்து புருவத்தேகிப்
புருவத்தின் கிருபையினாற் கருவைக்கேளே. 10

கருவான வுறுதியென்ன வென்றுகேட்டாற்
கற்பூரமஞ்சளுடன் புழுகுசேர்த்துத்
திருவான கமலப்பால் தன்னாலாட்டித்
திறமான நவக்கிரகந் தன்னிலேதான்
குருவான பதிநோக்கி நன்றாய்ப்பூசிக்
குணமாக மானதமாய்ப் பூசைசெய்து
உருவான மானிடர்க்குக் கட்டினாக்கால்
உத்தமனே அவமிருத்து ஒதுங்கிப்போமே. 11

ஒதுங்குமடா பில்லிமுதற் பிசாசுயேவல்
உத்தமனே கண்ணேறு நாவேறுந்தான்
ஒதுங்குமடா நெஞ்சடைப்பு மூர்ச்சைவாயு
ஒடுங்காத அஷ்டகுன்மம் அட்டகாசம்
ஒதுங்குமடா வலிப்புடனே பிரமைதோஷம்
ஓயாத சலக்கடுப்பு மூலரோகம்
ஒதுங்குமடா வெகுகோடி நோய்களெல்லாம்
உண்மையுள்ள கக்கிஷத்தி னுறுதிகேளே. 12

உறுதியுள்ள நவக்கிரகக் கக்கிஷத்தின்
உண்மைதனை யாவருக்கு முரைத்தாயானாற்
பருமதி சுடரதனை மறந்துநீயும்
பாழ்நரகி லுனதுசடம் பதிவதாகும
சுருதிதனை மறவாமல் மனத்தைக்காத்துச்
சொர்க்கபதம் சேரவென்றா லடக்கம்பண்ணு
கருதியதோர் கக்கிஷத்தை மைந்தாநீயுங்
கருத்துறவே மவுனமதாய்க் கனிந்துபாரே. 13

கனிந்துமிகக் கருவிடயம் நன்றாய்ப்பார்த்துக்
கண்ணான பிள்ளைகட்குக் கருவைச்சொல்லு
அணிந்துமனம் பூண்டதொரு ஆசான்பிள்ளை
அன்பான சீஷருக்கு நன்றாய்ச்சொல்லு
துணிந்துமனு நீதியுள்ள ராஜபுத்ரன்
சுத்தமுட னிவர்களுக்கு ஞானமீய்ங்காற்
பணிந்துநின்ற சீஷருக்கு மோட்சமுண்டாம்
பாலகனே குருதனக்கும் பலனுண்டாமே, 14

ஆமப்பா யின்னமொரு கருமானங்கேள்
ஆகாத சத்துருமா ரணத்தைக்கேளு
சாமப்பா மயானத்தின் கரியோடொக்கத்
தவறாதே காந்தலொடு மண்ணுஞ்சேர்த்துத்
தாமப்பா கோழியுட வுதிரத்தாலே
தானரைத்து வழித்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
ஓமப்பா சத்துருவின் பேரைநன்றாய்
உண்மையுடன் க்ரியத் தகட்டிற்றாக்கே. 15

தாக்கிமறு புறத்தில்நவக் கிரகசூட்சம்
தானெழுதி யறைமருந்கை யதிலேபூசித்
தூக்கியே எருவடுக்கி யதன்மேல்வைத்துத்
தூ தூதும் என்றுஅணல் மூட்டினாக்கால்
நோக்கியதோர் சத்துருவும் நொடிக்குமுன்னே
நொந்துமிகக் கரைந்துஅவன் நொருங்கிப்
போவான்
தீக்கொடுமை யதிலும்வெகு கொடுமையப்பா
சினந்துவரும் சத்துருமா ரணமிதாமே.. 16

தாமென்ற மாரணத்தி லநேகமுண்டு
ஜடுதியிலே கேளாது வெகுநாட்செல்லும்
ஓமென்ற கக்கிஷத்தின் வித்தைபோலே
ஒருநூலுஞ் சொல்லாது மைந்தாமைந்தா
ஆமென்ற நவக்கிரக கக்கிஷத்தை
அப்புனே பதனம்வெகு பதனம்பண்ணு
நாமென்ற அகமதனால் வெளியிற்சொன்னால்
நந்தியிலே தீப்பிடித்து நசிக்கும்பாரே. 17

நசித்துமிகப் போகாமற் பதனம்பண்ணு
நாதாந்த நந்தியொளி நயனம்பாரு
பசித்துவரும் பரதேசிக் கன்னம்போடு
பாலகனே ஆதாரப் பதியில்நின்று
விசித்தியின்மே லாக்கினையாம் மேலாதாரம்
விண்ணடங்காக் கண்ணொளியை மேவிப்பாரு
நிசத்தில்மனம் நிலையாத மூடரோடே
நீமகனே பேசாதே நிலையைப்பாரே. 18

பாரப்பா நிலையறிந்து நிலையைப்பாரு
பதிவான கலையறிந்து வாசியேறு
நேரப்பா நின்றநிலை வாசியாகும்
நிலையான பூரணமே போதமாகும்
காரப்பா போதமென்ற ஞானந்தன்னைக்
கண்ணுமனக் கனிவதனால் விண்ணைப்பற்றிச்
சாரப்பா தன்னறிவே தானாமென்று
சங்கையுடன் கக்கிஷத்தைத் தனதாய்க்காணே. 19

காணவே தேசிகத்தின் கருவைச்சொல்வேன்
கருவறிந்து உறுதிபெறக் கமலம்போற்றும்
பூணவே உதயாதி தன்னிலேதான்
புத்தியுடன் தந்தசுத்தி தேகசுத்தி
பேணவே செய்யுகிற போதிலேதான்
பேசாதே மவுனமதா யிருந்துகொண்டு
தோணவே தந்தசுத்தி செய்துமைந்தா
சுகமாகக் கமண்டலநீர் தன்னைவாங்கே. 20

வாங்கிநன்றாய்த் தேகசுத்தி செய்யும்போது
மவுனமுடன் ஸ்ரீபவ சிவவென்றேதான்
பாங்குடனே பதினாறு உருவேசெய்து
பத்தியுடன் தேகசுத்தி செய்தாயானால்
தீங்கான தீங்குகளும் விலகிப்போகும்
திருவான தேகமதிற் செயலுண்டாகும்
பூங்கமல மாதுகுதி கொள்வாளய்யா
புத்தியுடன் தேகசுத்தி புனிதஞ்செய்யே.

புனிதமுடன் தேகசுத்தி செய்துகொண்டு
பூரணமாய்ச் செபதபத்திற் பொருள்கண்ணாட்டி
கனிகரமாய் நித்யகர்ம அனுஷ்டானத்தைக்
காலறிந்து கலைதவறா துருவேசெய்தால்
மணிகர்ன நாதமடா செவியிற்கேட்கும்
மகத்தான கற்பூரத் தீபங்தோணும்
கெணிதமுடன் அத்தீபச் சுடர்தன்னாலே
கேள்மகனே அண்டர்பதங் காணலாமே 22

காணலாங் காரணமாங் கடைக்கண்ணான
கருணைவளர் கொங்கணவர் பாதந்தன்னைப்
பூணவே மனதுருக நின்றேனப்போ
பூரணமாங் காரணத்தின் பொருளைக்காட்டித்
தோணவே அஞ்ஞூற்றி யைம்பத்தேழிற்
துலங்குமணி கடேசிகடைப் பிள்ளையென்று
பேணவே மகுடமணிக் குகையுங்காட்டிப்
பெருகுகின்ற முக்குளிகை யீந்தார்தானே. 23

தானேதான் தானவனாய்ச் சுயம்புவாகித்
தன்னருளா லாத்மாவை மவுனஞ்செய்து
தானேதான் மையமென்ற புருவமத்தி
சமரசமாய்ச் சுழினையென்ற நாட்டங்கண்டு
தானேதா னாறுவறை மேலேநின்று
தற்பரமாம் நாற்பத்தி முக்கோணத்தில்
தானேதான் திரிகோணத் துள்ளேமைந்தா
சகலகலை ஆன்மாவைப் பூசைசெய்யே. 24

செய்யப்பா சச்சிதா னந்தியென்று
தீர்க்கமுடன் மவுனத்துள் மவுனமாகி
செய்யப்பா தசமான தீக்ஷைபத்திற்
செயமான யேகமென்ற தீக்ஷைக்குள்ளே
செய்யப்பா சூக்ஷமென்ற மூலசூக்ஷங்
திருவான அண்டமென்ற தங்கமேரு
செய்ய்ப்பா அம்யேரி லிருந்துகொண்டு
சிவசிவா சிவயோகஞ் செய்துபாரே. 25

பாரப்பா சிவயோக மதிகயோகம்
பரமான நவக்கிரகக் கக்கிஷந்தான்
நேரப்பா பொதிகைமுனி நன்றாய்ச்சொன்னார்
நிசமான நவக்கிரக பீசந்தன்னைச்
சேரப்பா அதில்மறைத்து லக்கமாகச்
செப்பினார் உட்பீசஞ் செப்பவில்லை
காரப்பா யிந்தநூல் தன்னிலேதான்
கணக்காக வகையுடனே துகைசொன்னேனே,26

சொன்னதொரு நவக்கிரகக் கக்கிஷத்திற்
சுகமான வித்தையொன்று சொல்லக்கேளு
சொன்னமொழி பிசகாது கிரகதோஷஞ்
சூழ்ந்துகொண்டா லக்கிரகந் தன்னைமைந்தா
சொன்னவகை யதைப்பிடித்து மாறிமைந்தா
சுகமான யேந்திரத்தைக் கட்டினாக்கால்
சொன்னபடி கிரகமதின் தோஷந்தானுஞ்
சுருக்கிலே தீர்ந்துவிடுஞ் சுருதிதானே. 27

சுருதியுள்ள சக்காத்தை வெளிவிடாதே
சுகமாகத் தானவனா யிருந்துபாரு
பருதிமதி தனையறிந்து சுழினைமேலே
பதிவான அனுக்கிரகந் தன்னைப்பாரு
உறுதியுடன் றானிருந்து வாசிபாரு
உண்மையென்ற பொருளறிந்து ஞானம்பாரு
சரியையொடு கிரியையுடன் யோகஞானம்
சக்லகலை மூலமென்ற சூட்சந்தானே. 28

தானென்ற சூட்சதிரி கோணவட்டம்
தன்மையுடனதின்விபரஞ் சாற்றக்கேளு
கோனென்ற சிகாரமடா சிவரூபந்தான்
கௌள்கிநின்ற றீங்காரஞ் சத்திரூபம்
ஊனென்ற சத்திசிவ மொன்றாய்நின்று
உறுதியுள்ள வோங்கார வட்டமாச்சு
வானென்ற வட்டமதின் நடுவிலேதான்
மங்காத தீபமடா அங்கந்தானே. 29

அங்கமென்ற வுருவெடுத்தா லையாகேளு
ஆத்துமத்தின் செயலறிந்து அடக்கங்கண்டு
எங்குநிறைந் திருந்ததொரு சோதிதன்னை
ஏசுநிரா மயமெனவே பூசைபண்ணிச்
சுங்கையுடன் றேற்றொடுக்கம் ரெண்டுங்கண்டு
தன்மயமும் விண்மயமு மொன்றாய்ப்பார்த்துத்
திங்களென்ற சந்திரனை ரவியிற்சேர்த்துத்
திருவாசி வாசியென்ற திரத்தில்நில்லே. 30

திரமான நடுமனையி லுறமாய்நின்று
சிவசிவா சிவமான அகாரதீக்ஷை
மரமான சற்குருவாற் கடாக்ஷம்பெற்றுப்
பக்குவமா யுருவேற்ற அறியாதாகில்
உரமான தேகமடா் தளன்றுபோகும்
உண்மையென்ற மந்திரங்க ளறிவிற்றங்கா
சிரமான தீபமது தேய்ந்துபோகுஞ்
செயலாக நடப்பதற்குத் திரங்காணாதே. 31

காணாதே போவதென்ன புத்தியாலே
கருணையுடன் பூரணமாய் அகாரதீக்ஷை
தேனான அமுதரசம் போலேமைந்தா
செம்மையுட னுதயாதி தன்னிலேதான்
கோனான குருவருளாற் செபித்தாயாகிற்
குடில்மென்ற நோயகன்று குணமதாகும்
பேணாமல் தேகமதை மறந்தாயானால்
பேருலகிற் செல்வமெல்லாம் வீண்வீண்
தானே. 32

வீணாகப் போகாமல் மைந்தாகேளு
வேதாந்த அகாரமதைச் செபித்துக்கொண்டு
தானாகத் தானவனாய்த் தனித்துநின்று
தாயான பூரணிதன் பானங்கொண்டால்
சாணாண தேகமடா யெண்சாண்தேகம்
சமரசமாய் நின்றிலங்கும் வாலையாக
ஊனான தேமது வாசியாகும்
ஒருதீங்கு மில்லையடா நமன்நாடானே. 33

நமனான யெமதூத னாரென்றாக்கால்
நஞ்சமுத முண்டசிவன் கறைகண்டத்தில்
இமனான கபமதுதா னிருக்க்கட்டி
யிருந்திடத்தில் மடிந்துதடா காற்றுந்தீயும்
சமனான பிரதிவியும் அப்புரெண்டும
சார்ந்துதடா இனத்தோடே இனமதாகத்
தமதிடமாய் நின்றுதடா ஆகாசத்திற்
றாண்டிநின்ற அறிவுபூ ரணமுமாச்சே. 34

பூரணமாய் நின்றதிரு வுருவிலேதான்
பொருந்திநின்ற கபமறுக்க வகையைக்கேளு
காரணமாம் அகாரமதை மைந்தாகேளு
கருணையுட னாண்டொன்று செபித்தபின்பு
தாரணையாம் உகாரமடா சத்திமாது
சமரசமாய் மாதுரதி பானந்தன்னைச்
சாரணையாய் நவகுளிகை தனக்குமைந்தா
சங்கையுடன் தான்புகட்டத் தான்தானாமே 35

ஆமப்பா அகாரமுடன் உகாரம்ரெண்டும்
அறிந்துமன துரிமையினாற் கொண்டாயானாற்
போமப்பா கபமான கூற்றுவன்றான்
பொருந்திநின்ற மூலஅனல் தன்னால்மைந்தா
ஓமப்பா ஓமுடிந்து அகன்றுபோகும்,
உத்தமனே மறுபிறவி யில்லையில்லை
காமப்பால் கானற்பா லறிந்துகொண்டு
கக்கிஷமாம் நவக்கிரகச் சூட்சம்பாரே. 36

பாரப்பா சூட்சமென்றா லேகசூட்சம்
பதிவான நவக்கிரக மூலசூட்சம்
காரப்பா சூட்சநிலை கமலவீடு
கருணையுள்ள சிகாரமடா ஒளிகாண்பார்வை
நேரப்பா நிலையறிந்த பார்வைதன்னால்
நிலையான கண்ணறிந்து தன்னைப்பாரு
தூரப்பா அடிமுடியுந் தானேதானாய்
சோதியென்ற ரூபமடா அரூபந்தானே. 37

தானான ரூபமடா அரிஓம்யென்று
சங்கையுடன் றானறியத் தன்னைப்பார்த்துக்
கோனான நந்திகொலு வாகிநின்ற
குருவான பீடமடா புருவமத்தி
தேனான மத்தியடா முனைமையத்திற்
றேனருவி பாயுதடா அடியில்நின்று
ஊனான அமுதரசங் கொண்டுதேறி
உள்ளபடி நிலைவாசல் தன்னைக்காரே. 38

யாரடா படிநிலை யறிந்துகொண்டு
கண்மூக்கு மத்தியிலே யிருந்துபாரு
நேரடா நிலையான வாசல்தன்னில்
நின்றிலங்குங் கோபுரந்தான் சோதிபோலே
பாரடா அடிமுடியு மொன்றாய்க்கண்டு
பத்தியுட னங்கனையே தன்னைப்பாரு
தூரடா அடிமுடியு மொன் றாய்நின்று
துலங்குமடா சொரூபமது அருபஞ்சாளே. 39

தானாகி யுள்ளமதே சோதியாகத்
தன்னொளிவாய் நின்றபொருள் தான்தானாகி
வானாகி யுள்ளொளிவாய் வாசியாகி
யுற்றகலை ரவிமதியாஞ் சுழினையாகி
நானாகி நானவனு மவன்றானாகி
நந்திகொலு வாகிநின்ற நடுவுமாகிக்
கோனாகித் தானவனாய் நின்றதீபம்
குருவான பூரணமாய் பிரமமாச்சே. 40

ஆச்சப்பா பிர்மமய மாகிநின்ற
அக்கினியின் ஆவியடா சுத்தமாச்சு
பேச்சப்பா பெருகிநின்ற சத்தவெள்ளம்
பெருகிநின்ற அருவியடா அமுததாரை
நீச்சப்பா நிலையான தாரைதன்னில்
நினைவுகொண்டு மனதறிவால் தியானம்பண்ண
மூச்சப்பா ஓடாது நடுவில்நின்று
முழங்குமடா நாதவொலி செவியிற்கேளே. 41

கேளடா தனித்திருந்து தன்னைப்பார்த்துக்
கேசரத்தின் சரமாறிக் கலையிலேறி
ஆளடா அந்தமனை சொந்தமாக
அதிலிருந்து வாசியினாற் புருவத்தேகி
வாளடா மதியமுகந் தன்னைக்கொண்டு
வகையறிந்து சிவயோக வளமைபார்க்கக்
காலடா கலையறிந்து வாசிபார்க்கக்
கலையாகச் சரமறியக் கனாவைக்கேளே. 42

கருவான இடகலைதான் சந்த்ரன்வீடு
கருணையுள்ள வலதுகலை சூர்யன்வீடு
உருவாக விருவருமே யுகந்துநின்று
உரிமையுடன் சரமாறு முண்மைகேளு
திருவான் மூலவனல் வாசியேறிச்
சிவசிவா அண்டபதஞ் சுத்திநல்ல
பருவமுட னிடதுபுற நாசிதன்னிற்
பரிகிறது சந்த்ரகலை பரிந்துபாரே. 43

பாரப்பா வலதுபுர நாசிதன்னிற்
பதிவாக ஓடுகிற சரந்தான்மைந்தா
நேரப்பா சூர்யகலை யென்பார்மேலோர்
நிலையறிந்து இருகலையு மொன்றாய்க்கூடி
சூரப்பா சுழினையென்ற மையத்தேகிக்
கால்மாறி யாடுகிற கருவைக்கேளு
சாரப்பா சந்த்ரகலை தன்னைமைந்தா
சங்கையுடன் சூரியனிற் சாரப்பண்ணே. 44

பண்ணுவது யெந்தவித மென்றால்மைந்தா
பதிவான வலதுகா லிட்துகால்மேல்
தண்ணுறவாய்த் தானிருந்து விண்ணைநோக்கச்
சதாபோதை சூரியனே பிரகாசிக்கும்
எண்ணுமந்தப் படியிருந்து சுழினைமேவி
இன்பமுடன் ஜெப்தபங்கள் செய்தாயாகில்
கண்ணுமனக் கண்ணதுவு மொன்றாய்க்கூடி
கயிலாச தேகமதாய் வாழலாமே. 45

ஆமப்பா சூரியனே ஆத்மாவாகும்
அழிகிறதோர் சந்திரனே மாயைமாயை
ஓமப்பா மாயைதனை நீக்கிமைந்தா
ஒளிவான சூரியனை நம்பினாக்கால்
போமப்பா சகலவினை யொழிந்துநல்ல
பொற்கமலம் போலவுமே தேகமாகும்
காமப்பால் கானற்பா லறிந்துமைந்தா
கலைதவறா துருவேறக் கருணையாமே. 46

கருணையுள்ள நவக்கிரகக் கக்கிஷத்தைக்
கண்ணுமனக் கண்ணாலே தியானம்பண்ணி
ஒருமையுடன் நினைத்தபடி யுரிமையாகும்
உண்மையென்ற அனுக்கிரகந் தன்னைப் பார்த்தால்
அருமையுள்ள வாசியடா நிலையில்நின்று
அங்கமது தங்கமய மாகும்பாரு
புருவமையத் தொளிவான நந்திபாதம்
புத்திகொண்டு சுத்தமதாய்ப் பூசைபண்ணே. 47

பூசைசெய்யும் நவக்கிரகந் தன்னைக்கேளு
புத்தியுடன் கொங்கணவர் பாதம்போற்றி
நேசமுள்ள சூரியனுஞ் சந்த்ரன்ரெண்டும்
நேர்மையுள்ள நேத்திரமாய் நின்றுதையா
பாசமுள்ள நேத்திரமாம் பதிவைக்கண்டு
பக்குவமாய்ச் சுழினையிலே பதிவாய்ப் பார்த்தால்
தோசமென்ற சூழ்வினைகள் தானேநீக்கித்
துலங்குமடா கற்பூர தீபந்தானே. 48

தானான தீபமதைத் தினமும்நோக்கிச்
சாந்தகுண மாகவேநீ யிருந்தாயானாற்
கோனான ரவிசோமன் தன்னால்வந்த
குற்றமொரு நாளுமில்லை சுத்தமாகும்
ஊனான காயமடா கிரகபீடம்
உறுதியுள்ள பீடமதி லுரிமைவைத்துத்
தேனான ருசிபோலே காத்தாயானால்
செம்மையுள்ள தேகமது உண்மையாமே. 49

உண்மையுள்ள செவ்வாயும் புதனும்ரெண்டு
உற்றகெந்த மனுசரிக்கும் மூக்குமூக்கு
தண்மையுடன் மூக்குநுனி தன்னைப்பார்த்துச்
சரமறிந்து சரமாறிச் சரத்தில்நின்றால்
வண்மையென்ற கூற்றுவனும் மாறிப்போவான்
மகத்தான சோதியடா பிரகாசிக்கும்
நன்மையுள்ள தேகமது தவறாதையா
நாட்டமுடன் சரமறிந்து ரவீயில்தில்லே. 50

நில்லடா சூரியனார் கிரகந்தன்னில்
நினைவாகச் சந்திரனைச் சேர்ந்துகொண்டு
நில்லடா அக்கினியாஞ் சுடரைப்பற்றி
நின்றதினாற் கிரகமெல்லாம் நேர்மையாகும்
நில்லடா அந்தநிலை சொந்தமாக
நேமமுடன் கலைதவறா திருந்தாயால்
நில்லடா வென்றுசொல்ல வொருவருண்டோ
நீமகனே சகலகலை முத்தனாமே. 51

முத்தியுள்ள வியாழனுடன் வெள்ளிரெண்டு
முழங்கிநின்ற ஆகாசங் காதுகாது
சித்தமுட னாகாச மானகாதிற்
சிவசிவா மனதொருமை யாகநின்றாற்
சுத்தமுடன் பலதொனியாய் நாதங்கேட்கும்
சுகமான நாதமதே சத்தஞ்சத்தம்
பத்தியுள்ள சத்தமது யென்னவென்றால்
பக்குவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் கேளுகேளே. 52

கேள்மகனே சத்திசிவ மானசோதி
கேசரத்திற் றில்லைவனந் தன்னிலேதான்
கேள்மகனே இருவருமே வாதுகூறிக்
கெணிதமுடன் திருநடன மாடும்போதிற்
கேள்மகனே சத்தியுட திருக்கால்தன்னில்
கிளம்பிநின்ற சிலம்பினுட நாதகீதம்
கேள்மகனே பலதொனியாய்க் கேட்டசத்தங்
கேள்வியென்ன சக்கரத்தி னாட்டந்தானே. 53

தானென்ற சக்கரத்தி னாத்ந்தன்னைத்
தன்மையுட னாதார மூலங்கண்டு
கோனென்ற கொங்கணவ ரந்தநாதங்
குறிப்பறிந்து ஆறுவரை கண்டாரப்பா
ஏனென்றால் நவக்கிரகச் சித்துதன்னை
இருந்துசிவ யோகமதாற் கண்டுகொண்டால்
நானென்ற தத்துவங்கள் தானாய்நின்று
நாதாந்த பூரணமாந் தேகமாமே. 54

ஆமப்பா சனியதுவும் வாக்கேயாகும்
அவ்வாக்கிற் சரஸ்வதியுங் குடியிருந்தாள்
ஆமப்பா அவளிருந்த பதியிலேதான்
அருவிசுனை பாய்கிறதோர் நாக்குநாக்கு
ஆமப்பா அண்ணரக்கு உண்ணாக்கோடே
அப்பனே மனதுறுதி யாகநின்று
ஆமப்பா மந்திரங்கள் செபிக்கும்போதில்
அப்பனே சனிதோஷம் விலகிப்போமே. 55

போகுமடா நாவில்நின்ற தோஷமெல்லாம்
புத்தியுட னச்சரங்கள் ஜெபிக்கும்போதில்
சீருமடா மதியமுதம் நாவில்நின்று
இன்பமுட னந்தமுதங் கொண்டாயானால்
மாருடைய தேகமதில் நோயோயில்லை
மைந்தனே உன்வாக்கு அமுதவாக்கு
பாருடைய வாக்கதினாற் சொல்லும்வார்த்தை
பளிக்குமடா அச்சரத்தைப் பதிலாயோதே. 56

பதிவான ராகுவுட கிரகமேது
பாலகனே சொல்லுகிறேன் லிங்கம்லிங்கம்
சேதியான லிங்கமடா பிரமலிங்கங்
கேசரத்திற் பூரணமா மமுதலிங்கம்
விதியான விதிவளரும் விந்துலிங்கம்
வேதாந்த அமுதரசஞ் சொலிக்கும்லிங்கம்
நதியான லிங்கமதில் மனதைநாட்டி
நழுவாமல் மனதிருக்கப் பூசைபண்ணே. 57

பூசையென்ன அந்தலிங்கந் தன்னிலேதான்
பூரணமாய் நிறைந்துவரு மமுதம்வாங்கி
நேசமுடன் சதாகாலம் பானம்பண்ணில்
நின்றேகந் தனக்குமொரு பகையுமில்லை
ஆசையுடன் தேகமதைக் காக்கவேணும்
அன்புவைத்து ஜெபதபங்கள் செய்யவேணும்
பாசமுட னேகாந்தமாகநின்று
மைந்தனே சாத்திரத்தைப் பார்த்துத்தேறே. 58

தேறுவது சாஸ்திரத்தாற் றேறவேணும்
சிவசிவா மதியமுதங் கொள்ளவேணும்
நேறுவது புருவமையச் சுடரேமைந்தா
நேர்ந்துகொண்டு தீபமதைப் பார்க்கவேணும்
ஏறுவது வாசியினால் மூலம்பார்த்து
ஏகாந்த நடுமனையி லிருந்துகொண்டு
சாறுவது வெளியோடே வெளியைச்சேர்த்துத்
தன்மயமும் விண்மயமாய்த் தானேநில்லே 59

தானான கேதுவுட கிரகமேது
சங்கையுடன் சொல்லுகிறேன் மூலம்மூலம்
கோனான மூலமடா ஆதாரந்தான்
குருவான அக்கினிகொண் டிருந்தவீடு
ஊனான அவ்வீட்டிற் குடிலம்ரெம்ப
உத்தமனே அதையறிந்து மனதைநாட்டித்
தேனான ஓங்காரப் பிரணவத்தைத்
தினந்தோறு மதில்நிறுத்தி இம்மென்றோதே. 60

ஓதுவதா லதிலிருந்த குடிலம்நீங்கும்
உத்தமனே உன்தேகம் பிரகாசிக்கும்
ஏதுவினை வந்தாலும் மூலம்பார்த்தால்
என்மகனே வாசிசிவ யோகமாகும்
மாதுபரி பூரணமே தானாய் நின்று
மைந்தனே நவக்கிரகம் வலுவாய் நிற்கும்
சூதுதொழில் தனைநிறுத்தி யாதிபார்த்தால்
துலங்குமடா அனுக்கிரகம் நீதான்பாரே. 61

பாரடா நவக்கிரக நிலையுஞ்சொன்னேன்
பதிவான அட்சரமும் லெக்கஞ்சொன்னேன்
காரடா கர்மதர்மம் ரெண்டுஞ்சொன்னேன்
கலந்துநின்ற கிரகமதைக் காக்கச்சொன்னேன்
ஆரடா யெனைப்போலே யாருஞ்சொல்வார்
அப்பனே தேவனிலே ராமதேவன்
நேரடா ஆயிரமாய்ப் பாடும்நூலில்
நிட்சயமாய் நவக்கிரகத் தொழிலைப்பாரே. 62

தொழிலான வழிதுறைக ளென்னவென்றாற்
சுத்தமுடன் நவக்கிரகக் கருவெடுத்துத்
தொழிலான அஷ்டகர்மஞ் செய்தான்பாரு
சுத்தமுள்ள திரமதிலே யவன்தான்மைந்தா
தொழிலான பலதொழில்கள் கருவினிலே
தொந்தவினை தனையகற்றி யந்தம்பார்த்தான்
தொழிலான சகலகர்மக் கிரகத்தாலே
சுருதிகண்டு சொரூபசித்தி பெற்றான்பாரே. 63

பரப்பா பராபரமா மகண்டத்துள்ளே
பதிவான மானிடர்கள் தனக்குமைந்தா
சீரப்பா கொண்டதொரு வியாதிக்கெல்லாம்
விருப்பமுடன் புருவமதின் மேலாய்நின்று
நேரப்பா சற்குருவைத்தியானம் பண்ணி
நேமமுடன் ஓம்-சம்-சம் சிவவென்றேதான்
பாரப்பா விபூதியைநீ தியானம்பண்ணிக்
கர்மவினை நோயாளர் தனக்குக்கேளே. 64

கேளடா நோயாள ரெதிரேவந்தாற்
கிருபையுடன் விபூதியைநீ கடாட்சித்தப்பாற்
கேளடா நோயாளி தன்னைநீயும்
கெருடபா ருவையாக நன்றாய்ப்பார்த்தால்
கேளடா சகலபிணி யொழிந்துபோகும்
கெணிதமுடன் பூரணத்தைத் தியானம்பண்ணி
கேளடா நவக்கிரகக் கக்கிஷத்தைக்
கெட்டியாய்த் திட்டமுடன் பூசைபண்ணே. 65

பண்ணப்பா இன்னமொரு கருவைக்கேளு
பார்தனிலே பெண்களுக்குக் கெற்பரோகம்
முண்ணப்பா செங்ததவக் குறையினாலே
மூடிநின்ற பாசமது அகலக்கேளு
விண்ணப்பா தானோக்கி (நவக்)கிரகசூட்சம்
மேன்மைபெறத் தானெழுதித் தியானம்பண்ணி
நண்ணப்பா பெண்களுக்குக் குளிசங்கட்டி
நன்னமயுள்ள வரிசையொன்று இன்னங்கேளே
66

கேளடா கருக்குழியில் நின்றபாசம்
கிருபையுடன் றான்விலக மருந்துகேளு
கேளடா அவள்குளித்த மூன்றாநாளிற்
கெணிதமுடன் நல்லெண்ணெய் தன்னைவாங்கிக்
கேளடா அந்தஎண்ணெய் தன்னிலேநான்
கேள்வியென்ன பெருங்காயந் தனையுரைத்துக்
கேளடா பெண்ணுடம்பிற் றடவித்தானும்
கெட்டியாய்ப் புருடனையும் பேசச்சொல்லே. 67

சொல்லடா நாள்மூன்று தினத்தில்மைந்தா
சுத்தமுடன் மாதுரதி தனக்குத்தானும்
நில்லடா அப்போதே கருவுந்தங்கி
நேர்மையுள்ள கெற்பமதாய்ப் பிள்ளையுண்டாம்
அல்லடா இதின்விபரம் மைந்தாநீயும்
ஆருக்குஞ் சொல்லாதே அறிவாய்நில்லு
செல்லடா இந்தமுறை நாதன்சொல்லச்
செம்மையுடன் தானறிந்து தெளிந்தேன்பாரே 68

தெளிந்துகொண்டு நவக்கிரக கக்கிஷத்தைச்
செம்மையுடன் சற்குருவின் பாதம்போற்றி
அழிந்துமனக் கனிவதனாற் பூசைபண்ணி
ஆதார மூலமதை யன்பாய்க்கண்டு
நெளிந்துமன மலையாமல் வாசியேறி
நெற்றிநடுப் புருவமையச் சுடரைப்போற்றிக்
குளுந்துவரு மமுதரச பானம்பண்ணிக்
குருவான பதிதனிலே குவிந்தேன்பாரே. 69

பாரப்பா குவிந்துமனங் கொண்டுநல்ல
பதிவான கலைக்கியானநந் தன்னைப்பார்த்துக்
காரப்பா சத்திபதம் பூசைபண்ணி
கனிந்துவரு மமுதரச பானங்கொண்டு
நேரப்பா நின்றுதவஞ் செய்தாயாகில்
நிலையான பூரணமும் நீதானாகும்
வீரப்பா கொண்டதொரு புத்தியாலே
மெய்மறந்து நின்றதினால் விண்தான்காணே .70

காணப்பா ஜெபதபங்கள் செய்வதற்குக்
கருவான பூமியுட வளமைகேளு
பூணப்பா குறிஞ்சிபிரு திவியுமாகும்
புகழான நெய்தனிலம் அப்புவாகும்
பேணப்பா மருதநிலம் தேயுவாகும்
பிலமான முல்லைநிலம் வாயுவாகும்
ஊணப்பா பாலைநிலம் ஆகாயந்தான்
உத்தமனே அஞ்சுநிலத் துண்மைதானே. 71

உண்மையுள்ள பஞ்சநில மஞ்சிலேதான்
உத்தமனே மூன்றுநில முண்மையுண்மை
நன்மையுள்ள மூன்றுநில மேதென்றாக்கால்
நலமாகச் சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
தன்மையுள்ள குறிஞ்சிநிலஞ் சித்தர்க்காகும்
தயவான கெவனிகட்குஞ் சார்வாமைந்தா
தின்மையில்லா மௌனசிவ யோகிக்கெல்லாஞ்
சிவசிவா குறிஞ்சிநிலந் திறந்தான்பாரே. 72

பாரப்பா இல்லறத்தோ டொத்துநின்று
பதிவான ஞானசிவ யோகிக்கெல்லாம்
நேரப்பா மருதமுல்லை நிலமிரண்டும்
நேர்மையுள்ள செபதபத்துக் குறுதியாகும்
காரப்பா சம்சாரிக் காகுமிந்தக்
கருணையுள்ள நிலமதுதான் மெத்தநன்று
வீரப்பா பாலைநெய்தல் நிலமிரண்டும்
வெகுகடினம் வெகுகடினம் சுத்தப்பாழே. 73

சுத்தமுள்ள நிலமதிலே யஞ்சில்மூன்று
சுகமான அகமதிலே சூழ்ந்துபாரு
பத்தமுடன் பார்த்ததிலே பதிவாய்நின்று
பதியறிந்து கெதியறிந்து பதிவாய்நின்றால்
புத்தியது கோசரமாய்ப் பிரகாசிக்கும்
பூரணமுங் காரணமும் பொருந்திவாழும்
சித்தமுடன் நிலையறிந்து நிலையைப்பெற்றுச்
சின்மயமாய்த் தன்மையுடன் நன்மைபாரே. 74

பாரப்பா பதியறிந்து மூலத்தேகி
பத்தியுடன் நவக்கிரக் கக்கிஷத்தை
நேரப்பா நிலையறிந்து அந்தங்கண்டு
நிலையான அனுக்கிரகச் சாயைக்குள்ளே
காரப்பா கண்ணுமனக் கண்ணுங்கொண்டு
கருணையுடன் மானதமாய்ப் பூசைசெய்து
சாரப்பா சார்புநிலையறிந்துகொண்டால்
சகலகலை பூரணமாய்த் தானாவாயே. 75

தானான பூரணமே சோதிசோதி
தன்மயமாய் நின்றதிரு ஞான தீபம்
வானான ஆகாசம் அண்டத்துச்சி
மகத்தான கமலமடா ஆதிபீடம்
கோனான பீடமதின் நடுவிலேதான்
குவிந்தெழுந்த நாதமடா வேதத்தந்தம்
தேனான நாதமதி னந்தங்கண்டு
திருவேற வுருவேறுந் திரந்தானாமே. 76

திரமான தேகமடா நாதரூபம்
திருவாசி பூரணமாய் நின்றரூபம்
பரமான ரூபமதை யார்தான்காண்பார்
பாலகனே கோடியிலே யொருவன்றானாம்
சரமான சரமறிந்து சரத்தில்நின்று
சந்திரனைச் சூரியனிற் சாரப்பண்ணி
உரமாக நடுமனையில் நின்றுபார்த்தால்
உண்மையென்ற வெளிபரம ரூபமாச்சே. 77

ஆச்சப்பா பரமவெளி போதமாக
அதிலிருந்து சகலகலைக் கியானம்பாரு
மூச்சப்பா நிறைந்ததிரு வாசிபாரு
முனையான சுழிமுனையை நன்றாய்ப்பாரு
பேச்சப்பா பேசாத மௌனத்தேகு
பெருகிநின்ற அமுதரச பானங்கொள்ளு
நீச்சப்பா நிலையறிந்து யோகம்பாரு
நின்றநிலை தனையறிந்து நினைவாய்நில்லே. 78

நில்லென்ற கலைதனிலே நினைவாய்நின்று
நிசமான பூரணமாய் நிலைகண்டோர்க்குச்
செல்லென்ற தசதீட்சை கடாக்ஷம்பண்ணித்
திருவான பூரணமு மவனுக்கீய்ந்து
சொல்லென்ற சாத்திரசூத் திரமுமீய்ந்து
சுருதியுள்ள மந்திரத்தின் சூட்சங்காட்டி
ஒல்லென்ற ஆதாரம் ஆறாதாரம்
ஓமென்ற அனுக்கிரக உண்மைசொல்லே. 79

உண்மையுள்ள கிரகமதை யறிந்துகொண்டு
உத்தமனே சகலகலை வாசியேறி
நன்மையுள்ள நாட்டமதாய் நயனம்பார்த்து
நயனமென்ற கண்ணறிந்து விண்ணைநோக்கித்
தன்மையுடன் தன்னறிவே தானாமென்று
தன்னொளிவும் விண்ணொளிவு மொன்றாய்க் கண்டு
சின்மயமுந் தன்மயமு முண்மையாகத்
தெளிந்துசிவ சிவமாய்த் தெளிவாய்முற்றே. 80

கடைப்பிள்ளை ஞானக்கக்கிஷம் 80

முற்றிற்று

திருச்செந்தூர் வைத்திய ஞானானந்தானந்தேந்திர சரஸ்வதியதி அவர்களாற் கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

முருகன் துணை

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சிவயோக ஞானம் 100

காப்பு

பூமகள் மலர்க்கண் வாலை பொருந்திய நந்தி காப்பு
மாமகள் மவுனத் தாதி வாசியுள் மூலங்காப்பு
நாமகள் கமலக்கண்ணாள் நாதாந்தத் தந்தங் காப்பு
மூமகள் கிருபையாலே முன்னவன் காப்புத்தானே. ❈

பூத்திடு முருகன் காப்பு புருவமை யக்கண் காப்பு
சேத்திடு மருட்கண் காப்பு சின்மயக் கண்ணே காப்பு
வேத்திடு மையன் பங்கன் வேதாந்தக் கனலி புக்கன்
காத்திடு மொளிகண் காப்பு கடைக்கண்மூப்
பாழ்கண் காப்பே.

வேறு

காப்புலி சீப்புலி கருத்தங் கோப்புலி
தீப்புலி தின்றுநான் செத்து நின்றுகொண்
டாப்புலி யுள்ளுரை யடங்கிச் சூத்திரம்
பூப்புலி மலிகு யூரிற் புக்குவாம். ❈

புலியூரிற் கரடியென்றே னப்பாபூனை
புலிபோலே பாய்ந்துதடா பாச்சல்கண்டு
புலிபோலே பதுங்கியொரு புத்திற்சார்ந்தேன்
புற்றில்வளர் குளியனது யெட்டிக்கொத்த
நலியாமற் புத்தரவு சீறிச்சீற
நானுமொரு கரடியெனப் புத்தில்நின்று
வலியாம லரவுபட மறித்துக்கொண்டு
வாயிலுள்ள விஷத்தையங்கே வாங்கினேனே. 1

வாங்கியொரு சில்லிலெட்டு எலியைக்கண்டேன்
வலுத்தஎலி யெட்டைஞ்சு கடுவன்மூன்று
பாங்குபெற எலிக்குவழி பெண்டான்வேறே
பக்கமதி லிருக்குமதைத் தொக்காய்க்கண்டேன்
தாங்கியதிற் பெண்டானில் வழியேசெல்லத்
தாட்டிகமா யெட்டெலியுந் துள்ளித்துள்ளி
ஓங்கியது பெண்டானில் வழியேவோடி
ஒருமிக்க வந்துதடா ஒருமித்தேனே. 2

ஒருமித்தேன் பெண்டானிலெலிதானெட்டும்
ஓமுடிந்து போகவல்லோ வந்துதப்பா
தருமித்தேன் பெட்டையது அஞ்சில்மூன்று
தனிப்பட்டு வந்துதடா திரும்பவஞ்சும்
ஒருமித்துப் பஞ்சரன்றன் படுக்கைபார்க்க
ஓடாது அஞ்சில்ரெண்டு மூன்றுதுண்டாய்
ஒருமித்து எ.திரேறிப் பெண்டான்றேடி
ஒரைந்து மூன்றுமொன்றாயச் சுண்டானாச்சே. 3

சுண்டானைப் பெண்டானிற் சுட்டுத்தின்றேன்
சுட்டதிலே பச்சையடா வெடிவால்வீசுங்
கண்டாலு் மூரிலுள்ளோ ரடிப்பாரென்று
கரையடியி லொருபுறமாய் வெளியில் வந்தேன்
உண்டான தோரடியில் மச்சங்கண்டேன்
ஓகோகோ அம்மச்ச மானேனப்பா
சுண்டானில் முன்னெலிபோற் சுருக்கிக்கொண்டு
சுவாசம்விட்ட குறையாலே வழிகண்டேனே 4

வழியேதான் பாதையிலே குளியன்பாம்பு
வால்மடித்துச் சிரசுபடம் விரித்துக்கொண்டு
வெளியாடிச் சீறியங்கே பாதைகட்டி
விரட்டியது துரத்திமெத்த வேகங்கொண்டு
குளியான குளியனது அலகுசாய்த்துக்
கொத்தயிலே கைவாசிக் குளிகைகொண்டு
தெளிவான சித்தரென்று பிடித்தேன்பாம்பைச்
சிக்கியொரு பக்கமதாய்ச் சுகியமாச்சே, 5

சுகியமா யிருக்கையில்வா சுகியனொன்று
சுருக்காக வந்திருகால் சுற்றிக்கொண்டு
சுகியமென அரையளவு படமுழுக்கால்
சுமதலையாய்ச் சுற்றியொரு கபடஞ்செய்ய
மூகியவுமே யிதினுடைய மனத்தைக்கண்டு
முழுமோசம் வந்துதென்று முழித்துக்கொண்
டேன்
விகிதமுடன் மூலிகையாஞ் சிறியாணங்கை
வேர்பிடுங்கிச் சமுலங்கை யடக்கினேனே. 6

அடக்கினே னவையடக்கஞ் சிறியாணங்கை
அங்கைகண்டு வாசுகியு மென்கையாகி
விடக்கியது படமெடுக்கக் கருந்தேளெட்டும்
விரியனெட்டுங் கொம்பேறி மூக்கனோடே
புடைக்குமொரு கருவழலை செந்தலையன்பாம்பு
பூநாக மிதுமுதலாய்ப் புற்றில்வாழும்
ஒடுக்கமறிந் திடமறிந்து யிடத்தில்நின்று
ஒருமிக்க ஒருதலையாய்ப் பிடித்தேனப்பா. 7

பிடிக்கையிலே பூநாக மனேகமாச்சு
புத்திலுள்ள கடுவிடங்க ளெல்லாம்போச்சு
அடிக்கையிலே அடக்கமென்ற சிறியாணங்கை
ஆகாகா கொடுஞ்சுருக்கு பூநாகத்தைத்
தடுக்குமது கைவசமா யென்னுக்குள்ளே
தந்துதப்பா பூநாகந் தங்கம்போலே
கொடுக்குமடா வங்நாகஞ் செம்பொன்கோடி
கோடியென்றே னெத்தனையோ கோடிதானே. 8

தானான பூநாகந் தன்னாகந்தான்
சாய்ந்தயிடை சமதலையாய் விமலையாச்சு
மானான புவனைத்திரி புரையின்வாலை
மவுனமடா விமலையுட பூநாகந்தான்
தேனான பூநாகந் தொந்தங்கோடி
சித்தருக்குட் சதகோடி தொந்தமாடும்
பானான ரவியினுட பக்கம்பாரு
பருதியிட மதியொளியின் விண்ணைப்பாரே. 9

விண்ணொளியிற் கதிர்மதிதான் கண்ணேயாகும்
மெய்யெதோ பொய்யெதோ கண்தான்காணும்
விண்ணொளியிற் சூரியன்றான் பகலாய்வந்த
விதமான மதியதுதான் ராவாய்வந்த
கண்ணொளியே கண்டதல்லால் வேறொன்றில்லை
கருத்துவைத்தா லுங்கருணைக் கண்ணைக் காணசர்
ஒண்ணொளியே வேறுமில்லை கண்ணோவொன்று
ஓகோகோ பொய்யல்ல மெய்யுமாச்சே. 10

மெய்யினாற் பொய்யுமுண்டு அதிளாலெல்லாம்
விழ்லாகச் சாத்திரங்கள் பொய்யாய்ப்போச்சு
செய்யினாற் குற்றங்க ளில்லையில்லை
தீர்க்கமற்ற மனதாலே யெல்லாம்போச்சு
அய்யினா லுய்யும்வகை அப்பினாலே
அப்பறிந்து அப்பினால் மவுனமாகும்
பொய்யினால் மெய்யதிலே தங்கம்பூணப்
பூரணமாய் நின்மனப்பூ ரணமுமாச்சே. 11

ஆச்சப்பா கதிர்மதியா லிரவுபகலாச்சு
அம்மதியின் கதிரறியார் பேசலாச்சு
பேச்சப்பா அட்சரங்க ளொன்றுமில்லை
பின்னுமில்லை முன்னுமில்லை முக்கால்முக்கால்
மூச்சப்பா வற்றிடந்தாள் முடிவுமாகும்
மோசமில்லை யடிமுடிவா யுள்ளம்பாரு
நீச்சப்பா வெள்ளத்திற் காலையூண
நிலைக்குமடா கால்தலையாய் நிலைக்கும் பாரே. 12

நிலைக்குமோ நிலையாதோ வென்றுநீயும்
நின்றாக்கால் வாரிவிடும் நிலைக்கொட்டாது
தலைக்குமேற் காலானால் மலைக்கவேண்டாம்
சமதலையா யடிமூலம் நிறுத்திக்கொண்டு
மலைக்குமன மலையாமல் முக்கால்பாரு
மனதாலே மனதுரைக்கு முக்காலூணச்
சிலைக்குநா ணேத்திசரந் தொடுக்குமாப்போற்
சீக்கிரத்தாற் குறிதைத்த சுருக்கமாமே. 13

சுருக்கமடா பூரணத்தின் முனையைப்பாரு
சொல்லாலே தெரியாது முக்காலப்பா
தருக்குமடா தருகாமல் தருக்கவென்றால்
தன்வாயில் நாக்கிருக்க ஊமையாச்சு
வெருக்குமடா மனம் வெருக்கச் சொல்லப்போமோ
வெரும்பிலுக்காய்ப் பேசுநாக் குள்நாக்காமோ
கருக்குமடா கறுநாக்குப் பலிக்குமப்பா
கண்ணென்றும் பொல்லாது கடினந்தானே. 14

கடினமது திட்டிரெண்டு மொன்றாம்பார்வை
கள்ளனடா கிருஷ்ணனவன் கபடஞ்செய்வான்
கடினமவன் மாயைவெளிக் கண்ணன்கண்ணன்
கசடருக்குச் சங்கார ருத்ரன்ருத்ரன்
கடினமடா யிவர்களுட மூலமப்பா
கண்டவர்கள் கசடறுப்பார் கண்ணைக்கொண்டு
கடினமடா யிதற்குமொரு மூலங்கேளு
கபடத்துச் சொல்கிறேன் கருத்தான்கேளே. 15

கேளப்பா கருவூரிற் கொள்ளைகொள்ளை
கேட்டவர்க்குங் கேளாமற் கூ கூ கூ கூ
நாளப்பா யங்காளில் நாவிதின்றேன்
நான்செத்தேன் பிழைத்தனடா நட்டமென்ன
கோளப்பா சொல்லறியேன் கோலங்கோலம்
கோலமெனக் கூக்குரல்போற் கூவுங்கோழி
தேளப்பா கருவிடையங் தெளிவாய்ச்சொன்னேன்,
தேள்கொடுக்கு மறியாட்டாற் கொட்டுங்
தேளே. 16

தேளிருக்குஞ் சுவரோர மடுக்கப்போமோ
செங்தேளுங் கருங்தேளுங் கொடிதாமப்பா
ஆளிருக்குஞ் சிவக்காய்தை நிழலுக்குள்ளே
அமர்ந்திருக்குஞ் சாண்முழத்துக் கடைசியப்பா
ஆளிருக்கு மிடங்தேடி யெழுங்தேள்மீறி
அசைந்தசைந்து அசையாமல் நாலுநாலும்
கோளிருக்கக் கோளறுமோ கொட்டுங்தேளைக்
கொட்டினாற் கொல்லுமது கொட்டிக்
கொல்லே. 17

கொல்லத்திற் கொச்சியடா மஞ்சளிஞ்சி
 கொடிநான துலாவேற்ற மிறைவைத்தண்ணீர்
கொல்லத்திற் கால்வாய்க்கா லிடக்காலூடே
 கொடுஞ்சுருக்கு மடைவாயிற் குமிழிபாயும்
வல்லத்துக் கோட்டையடா மவுனராஜன்
 வங்கணமாய்ச் சிங்கமுக மானான்பாரு
சொல்லற்றுக் கூக்குரல்போற் கூகூவென்னச்
 சுகமவுன ராஜனவன் சோதிப்பானே. 18

சோதிப்பான் சிங்கவங் கணமேசெய்தான்
 சொல்லரிது மடைவாயிற் பட்சிபோலே
சோதித்து வருமச்சங் கண்டுபாரு
 தொந்தமென வந்துவிடு மந்தாவந்தா
போதித்தி ராப்பகலாய்க் கண்டுபோதி
 போகமென்ன சிவயோகஞ் சிவயோகந்தான்
பேதித்து வாழாதே போதம்போதம்
 பேசாதே மவுனமது கூக்கலாமே. 19

கூக்கலென்றா லதன்பெருமை சொல்லப்போமோ
 கூகமென்ன சொல்லுகிறேன் குமரிகற்பம்
பார்க்கவென்றாற் கொடுமையடா பஞ்சவர்னம்
 பட்டமரம் பாலூறும் பஞ்சவர்னம்
மார்க்கமிது பெரியோர்க ளாருஞ்சொல்லார்
 மாச்சரியம் மெத்தவுண்டு உண்மைசொன்னேன்
தீர்க்கமிதை யறிபவனே சித்தன்சித்தன்
 திறம்வேணும் மனதுறத்தாற் றிறமுமாமே. 20

திறமான மனதுறக்கக் கருத்தான்கேளு
 சித்தருடன் முனிவோருஞ்சொல்லார்சொல்லார்
அறமான தில்லறமே சொர்க்கஞ்சொர்க்கம்
 அந்தரமே யளிகாக மாகுமாகும்
அறமான தில்லறத்தின் சூட்சங்கேளு
 அடிக்கடிதான் சொல்லவனு. போகமப்பா
உறமான தனுபோகஞ் செய்யும்போது
 உற்பனமாந் தப்பாது உண்மைகேளே 21

உண்மையென்றும் உறுதியென்றும் திறந்தா
னென்றும்
உற்பனமாய் மனதுறத்துப் பார்ப்பேனென்றும்
தண்மையுள்ள மனத்தாலே புத்திமெத்த
தயவுண்டு கல்மிஷங்க ளில்லையில்லை
நன்மையிது தானெனவே பெண்கள்தன்னை
நயந்தவரை உபசாரஞ் செய்துவிந்தைப்
பெண்மையவள் மையல்கொண்ட நாதம்வாங்கிப்
பிரியமுடன் வேணவிதஞ் செய்வார்பாரே. 22

செய்வார்கள் கைமுறையாய்ச் செய்யமாட்டார்
சிவயோகஞ் சிவலிங்கங் காணமாட்டார்
கைவாசி சுத்தமென்று கொள்ளமாட்டார்
கருத்துவைத்துக் கருவிடையங் காணமாட்டார்
மெய்வாய்கண் ணொளியொன்று மவுனஞ்செய்து
வீணருக்குத் தெரியாமல் விழலாய்ப்போச்சு
உய்வாய்தன் யோனிதனிற் பூசைபண்ணி
உபயமது சிவலிங்க மொன்றாம்பாரே, 23

ஒன்றான லிங்கமா விடையுமாகும்
உற்பனமாஞ் சித்தருட பூசையாகும்
ஒன்றான சத்தியுட பூசைமார்க்கம்
ஓகோகோ ஆனந்த மானமார்க்கம்
ஒன்றான தீட்சைவழி மார்க்கமப்பா
உலகத்தோ ரறியாமற் செட்டார்பாரு
ஒன்றான பூசையடா வாதிசத்தி
உற்பனமாம் பூசையிது வுண்மைதானே. 24

தானான சத்தியுட தீட்சைபூசை
தானவனாய்ச் செய்வார்கள் கூடச்செய்வார்
மானான பெண்ணையொரு கொடியபெண்ணை
மவுனத்தாற் றியானித்து மகத்வமானார்
தேனான திப்பூசை தேவிபூசை
ஜெகஜாலச் சித்தருக்குத் தோணாப்பூசை
ஊனான துண்மையடா பெண்ணாள்தேவி
உறவின்முறை குருமுறையா யுரைக்கக்கேளே. 25

உரைக்குமுறை கருவறியார் நூல்பார்த்தால்
உள்நின்று பகையறியா ருறவுமாகார்
உரைக்குமனா துறக்கவல்லோ சொன்னேனப்பா
உன்கருத்தா லுள்ளமதி லுள்ளந்தோணும்
உரைக்குமனந் தன்னிலேயே உறவுமாகும்
உள்ளமதி லபிஷேக மனமாம்பூசை
உரைபழுதாய்ப் பழுதொன்றுஞ் சொல்லவில்லை
உன்மனைத்தா யுன்மத்த மானாள்பாரே. 26

பாரிதுவே பெரிதுசிறிதி துவேயூரும்
பதிவாகு முறவின்முறைப் பண்புமாகும்
பாரிதுவே முறையோடே யுறவாங்கன்னி
பண்டுளதாய் நீயாகி வந்தயோனி
பாரிதுவே ஆணாகிப் பெண்ணுமாகிப்
பகலென்றும் இரவென்றுந் தோன்றாக்
கண்ணாய்
பாரிதுவே கண்ணான கண்ணேமக்காள்
பழுதில்லை பழுதில்லை களியுந்தானே. 27

கனியாதே மனதுமிகக் கனிந்தாலப்பா
கசடருக்குக் கனிதோணாக் கன்னிகளை
இனிதான கன்னியடா யென்தாயானாள்
என்மக்கா ளுங்களுக்கு இவளேவாணாள்
தொனியாதே பாதகர்க்குச் சொல்லவேண்டாம்
தோலாசை கொண்டவர்க்கு விள்ளவேண்டாம்
செனியாதே பேரின்ப வீடுயர்ந்தால்
தெரியாதே தெரியுமடா யின்னங்கேளே. 28

இன்னமுமே வெளிதோணச் சொல்லக்கேளு
இன்பமுற்றுக் கேளாட்டாற் சிவமேயென்பான்
முன்னையுமே சொன்னதெல்லாம் நுணுக்கம்பாரு
முழுதுமது தெரியாட்டாற் பின்னேபாரு
கன்னமுமே தகரவடா அடித்துச்சொல்வேன்
கருத்தொட்டுக் காட்டையிலே கருவாய்ப்பாரு
அன்னமுமே பொசித்தாக்காற் பசியுண்டாமோ
அற்பிசியிற் கார்த்திகையில் அமையுந்தானே. 29

அமைந்ததுதான் மார்கழியாய்ப் போனவண்ணம்
அத்தையுமே மருமகளாய் வாசியானாள்
சமைந்தணங்கைத் தடகுயத்தைத் தழுவினாக்காற்
சந்தோஷ மானசுக மாணோபெண்ணே
சமைந்தணங்கும் நீயுமொன்றாய்ச் சாருமப்போ
தனித்திருபேர் கண்ணாலே கண்டாற்சூட்சம்
சமைந்தணங்கைப் பார்த்ததெந்தக் கண்ணேகண்ணு
தல்கண்ணு மவள்கண்ணுங் குருடாய்ப்
போச்சே. 30

குருடர்கரு வறியாத குருடர்மெத்தக்
குருக்கண்ட கண்ணறியார் குருவைப்போற்றார்
குருடரவர் காலுக்குக் குரடுபோட்டுக்
குத்திரமாய் வேடங்கள் தரித்துக்கொண்டு
திருடரவர் சத்திசிவ பூசைகொண்டு
தேசத்திற் சென்றலைந்து பணங்கள்வாங்கி
வருடமவன் பெண்டிர்பிள்ளை பிழைப்புக்காக
வாய்ப்பேச்சாய்த் திரிவார்கள் மடையர்தானே.
31

மடையருக்குள் ளிப்படியே வெகுபேருண்டு
மயக்கத்தால் வாய்ப்பேச்சால் மருளவேண்டாம்
கடையருக்குங் கண்மணியே கண்ணாய்க்கண்டு
கைப்பிடியாய்ப் பிடித்தந்தக் கண்ணைப்பார்த்து
உடையவனாம் லிங்கமா விடையாமென்று
உண்ணப்பா கண்ணப்பா உள்ளன்பேகண்
தடையொருநாள் வாராது லிங்கபூசை
சண்முகமாய்ப் பெற்றதிந்தப் பூசைதானே. 32

பெற்றவளே வுற்றதிவள் தாரமானாள்
பிரியாத பார்வையினாற் பெண்மையானாள்
கற்றவளே கடைக்கண்ணாற் பார்த்தாள்பார்த்தாள்
கபடமாய்ச்சொல்லறியேன் கண்டேன்கண்டேன்
குற்றமவள் பூசையிலே ஒன்றுமாகா
குமரிசிறு பிள்ளையடா கூச்சமிச்சாள்
சற்றவளைத் தியானத்தாற் பூசைசெய்யத்
தன்பேரு மவள்பேரு மொருபேராச்சே. 33

ஒருவருக்குந் தெரியாது ரூபுரூபம்
ஒரூரண்டா யொன்றாகி யுலகமானாள்
ஒருவருக்குந் தெரியாமல் மாண்டார்கோடி
ஒருமுடியாய் முடிந்துவிட முறுதியாச்சு
இருபேர்க்கும் முப்பேரா யிருந்தாளாத்தாள்
எத்தனையோ பேரிவட்கு எண்ணப்போமோ
அருபேர்க்கும் அறுமுகமா யொருத்தியானாள்
ஆகாகா யிவள்பேரை அறியோம்பாரே. 34

பாரறிய ஊரறியப் பரமசிவனிவளைப்
பற்றினபே ரெத்தனையோ அய்யோஅய்யோ
கூரறியச் சிறுபிள்ளை யென்றாள்கன்னி
குணமிவளைப் பார்க்கநிற் குணமேயானாள்
ஆரறிய வூரிலவி சாரியாடி
அமர்ந்தயிடந் தெரியாம லரங்கியானாள்
ஊரறியக் கைபிடித்தார்க் கவளேயாகி
யுத்தமியா யிருந்துமன தொடுங்கினாளே. 35

ஒடுங்கிமன தொடுக்கமிவ ளடக்கங்கேளு
உள்ளமடா தெரியார்க்குக் கள்ளங்கள்ளம்
கடுகளவு முழியிருக்க முழியுனுள்ளே
கள்ளமுழிப் பார்வையதில் நயனமொன்று
அடங்குகடை விழிப்புனலாங் குமிழிவெள்ளம்
அருவியடா கறுப்பாகும் நடுவேபச்சை
இடங்கருவி லமைத்தபடி யென்றாள்கன்னி
இவள்கருவை யறியாதித் தனையுமாச்சே. 36

இத்தாறு கோணமுக் கோணம்நந்தி
ஏகோபி மகாமந்த்ரமிவளே கற்றாள்
கத்தருவி லிவளொருத்தி முத்தியானாள்
கண்டருக்குப் பெண்டாகிக் கண்ணுமானாள்
அத்தமவள் கையிருக்க முகத்தைப்பார்க்க
அவள்முகமே கண்ணாக நின்றாள்கன்னி
உத்தமனை யிவள்மனைக்குக் கத்தன்கத்தன்
உச்சத்தா லிவள்பேச்சு மிச்சமாச்சே. 37

ஆச்சப்பா ஆதிசிவ பூசையாலே
அவனவளு மொன்றாகத் தோணுந்தோணும்
காச்சப்பா பழுத்ததொரு பழத்தைப்போலக்
கனிவான பொருளிதப்பா கண்டுதேறு
பேச்சப்பா சொல்லாதே சொல்வேன்கேளு
பேரறியே னாரறியேன் மவுனத்தாயை
வாச்சப்பா சத்தியிடப் பாகம்நிற்க
வரிசையுட னிறுத்தியொரு வலத்தில்நில்லே. 38

நில்லடா சற்புத்திர னானாற்கேளு
நிற்கையிலே யிருகையு மிலாடமேத்த
நில்லடா மனம்புத்தி நினைவுமொன்றாய்
நிறுத்தியே மனதிலொரு கருவைக்கேளு
அல்லடா முன்மவுன மாத்தாள்தந்த
அமுதமது வுண்ணையிலே அங்கைரெண்டும்
சொல்லடா பெங்கையப்பா பாயுங்கையும்
சொற்பமென்று எண்ணாதே சொல்லக்
கேளே. 39

சொற்கேளாப் பிள்ளையென்றாற் சொல்ல
வேண்டாம்
சொல்லினால் தோஷமடா கிளையும்நாசம்
முற்கோதிப் பேசாதே மூலங்கேளு
மும்மூல மொன்றான மூலமப்பா
சட்கோண வட்டமடா தனமாம்பாரு
சத்திசிவ லிங்கமென வந்தமூலம்
இட்கோல மானசத்தி தனமிரண்டும்
இந்துகதி ரானகுறி யின்னங்கேளே. 40

கேளப்பா யிந்திரனி லிருந்துகொண்டு
கிருபைபெற்ற சிவானந்தி தியானம்பண்ணக்
கேளப்பா குறிசொல்வேன் நினைவாய்க்கேளு
கிரியென்றும் ஸ்ரீயென்றும் இரண்டுமூன்றாய்க்
கேளப்பா மும்முகிற்றா டகையுமானாள்
கிரிலகிரி கொண்டேறும் மலைக்கவேண்டாம்
ஆளப்பா யிவள்தன்யம் இடதுதன்யம்
ஆகிருஷ்ண னதற்குற்றா லெய்தும்பாரே. 41

பார்க்கையிலே மும்முகிலு மிரண்டேயாகும்
பகலவனு மிராக்கதிரு மானவாறும்
பார்க்கையிலே ஞாயிறுமே மறுநாள்திங்கள்
பகலவனைத் திங்களிலே மாறிப்பாரு
சேர்க்கையிலே ஆதித்தன் சேருந்திங்கள்
சேர்ந்திரண்டு மொன்றான தன்யமப்பா
மூர்க்கமிதைப் பூசைபண்ண முத்தியாகும்
மும்மூன்று மொன்றான சூட்சந்தானே. 42

சூட்சமதைப் பார்க்கப்பால் வண்ணரானார்
சுயம்பாக முளைத்தெழுந்த லிங்கமானார்
ஆட்சியிவள் தன்னையுந்தா னறியுமுன்னே
அரகரா தலைவனையுங் கண்டாள்கண்டாள்
சாட்சியிவள் கண்டகடைக் கண்ணேகாட்சி
கண்ணென்றாற் கண்ணுள்ளே கண்டுசோதி
சூட்சமிவள் முழியறிந்து மாயைநீக்கிச்
சோதித்துப் பார்த்ததெல்லா முத்தியாமே. 43

முத்தியு மொன்றாகி முளைத்தலிங்கம்
முளைத்ததிலே ஆவிடையு மானலிங்கம்
சத்திசிவ மானசிவ லிங்கபூசை
சதானந்தி சச்சிதா னந்தியானாள்
சத்தியமாயிப்பூசை சொன்னாளாச்சி
தன்னியத்திற் கண்ணுடையாள் கண்ணே பத்துச்
சித்திபெற யிக்கண்ணை யறிந்தாற்பூசை
செய்யலாஞ் சிவபூசை தீர்க்கமாமே. 44

ஆமப்பா யிப்பூசை ஆச்சிக்குள்ளே
அடக்கமடா சித்தருடன் முனிவர்சொல்லார்
நாமப்பா கொங்கணற்குக் கண்ணேயாகி
நடுக்கண்ணிற் கடைக்கண்ணா லொளியே பார்த்துக்
காமப்பால் கானற்பா லிரண்டுங்கொண்டு
கண்கண்ட படியாலே சொன்னேனப்பா
ஓமப்பா யிப்படியே கண்டோர்க்கல்லால்
உரையறியா ரொளியறியா ருலகத்தோரே. 45

உலகமதில் வேணபடி பூசைசெய்வார்
உள்ளபடி வள்ளல்செய லுணரமாட்டார்
பலகலைக ளேதுமிலை யென்றேமாண்பர்
பற்றறியார் சத்தியுட தீட்சைபாரார்
கலகமிடு வார்வீணே தர்க்கம்பேசிக்
கத்தபம்போற் றர்க்கமிட்டுத் திரிவார்மாண்பர்
விலகிவிடு மவர்கள்தனைக் கண்டாலப்பா
மெய்யான நந்திதனைக் கண்ணிற்காணே. 46

காணாத காட்சியெல்லாங் கண்ணிற்காணும்
கண்டகடைக் கண்ணாலே யொளியுங்காணும்
தோணாத வேதாந்தப் பொருள்தான்தோணும்
சொற்குற்ற மிந்நூலி லொன்றுமில்லை
ஆணாக ஆண்பிள்ளை யென்றேகேளு
அங்கேயறி கொங்கணரைக் கண்ணிற்காணு
வீணாகத் திரியாதே மனத்தையூணு
விட்டகுறை யிதுதானே வெளியுமாச்சே 47

வெளியொளியும் விண்ணான கண்ணேகண்ணே
வேதாந்தம் பாராமற் சும்மாவிணே
பழியாதே பெரியோரைப் பாவம்பாவம்
பாழ்நரகில் வீழாதே சொன்னேன்சொன்னேன்
வழியான பாதையடா யின்னூலப்பா
மங்கையர்மே லாசைகொண்டு மருளவேண்டாம்
தெளிவான மனம்ரண்டும் ஒன்றாய்க்காணச்
சிவானந்தி மதிபார்வை யிதுதான்காணே. 48

இதினாலே வொருஜோலி யில்லையில்லை
இப்பொருட்குப் பணங்காசு செலவுமில்லை
இதினாலே காட்சியடா தனங்கள்கோடி
இகபரமு முண்டாகுந் தேகஞ்சித்தி
இதினாலே பாவங்க ளறுப்பார்சித்தர்
இந்தமுறை வேதாந்தத் தாதியந்நம்
இதினாலே பூரணமுங் கண்ணிற்றோணும்
இடரொன்றும் வாராது திடனாம்பாரே. 49

திடமான மனதல்லோ திடந்தானப்பா
திருவான லட்சுமிப்பெண் ணூக்கமானாள்
குடமான தன்னியத்திற் பத்துக்கண் ணும்
கூர்விழியாங் கண்பத்து தனத்திரண்டிற்
சடமான கொங்கைக்குட் கண் தானேது
சாத்திரத்திற் பெரியோர்கள் சொல்லாரப்பா
அடமான மங்கையடா சொல்லக்கேளு
ஆகாகா கொங்கைதன்னிற் கண்ணைக்கேளே. 50

கண்ணான தொருகொங்கைக் கஞ்சேகண்ணாம்
கதித்தெழுந்த கொங்கைதனிற் பத்துக் கண்ணாம்
ஒண்ணான கொங்கைக்கு ஒன்றேகண்ணாம்
ஒன்றுமுதல் மூன்றாக இருந்தால்நன்றாம்
கண்ணான திருகொங்கைக் கஞ்சேகண்ணாய்க்
கண்டாலு மெத்தவன்று ஆறுங்கண்ணே
பெண்ணான கொங்கைக்கே கண் தான்பத்தும்
பிரியாம லிருந்துதென்றால் முத்தியாமே. 51

முத்தியா மிப்படிக்கண் ணாலுங்கண்டால்
முக்கியமாம் பூசைவிதி முறையுமாமே
சத்தியாஞ் சித்தியடா முதுகண்பாரு
சண்முகற்கு மமுதளித்த கொங்கைகொங்கை
புத்தியாய்க் கண்டறிவா யிந்தப்பூசை
புண்ணியற்கு யெய்துமடா கர்மிக்கில்லை
உத்தியாய்ப் பாராதே குருவைக்காரு
உன்மனத்தைக் கண்டுகுரு வுபதேசிப்பார. 52

உபதேசம் நந்திகுரு வாய்க்கவேணும்
உன்மனத்தா யமுதுகண்பால் கொள்ளவேணும்
உபதேசஞ் சற்குருவைக் காண்பதெப்போ
உன்தேகஞ் சத்தியமாய் வாழ்வதெப்போ
உபதேச மானதெட்டு மிரண்டும்பத்தாய்
உட்கொண்ட தப்பாலு முதுகண்பத்தாய்
உபதேச மானதிந்த முதுகண்பார்க்க
ஒருபிள்ளை பிறவாதோ கருவாய்த்தானே. 53

கருப்பத்தி யறுப்பத்துங் கண்ணேபிள்ளாய்
கைப்பத்திக் கொண்டதைநீள் முதுகண்பார்த்து
உருப்பத்திப் பத்திலையும் வந்தாய்வந்தாய்
உற்பத்தி கண்ணாலே குருவைப்பாரு
திருப்பத்தி நந்தியொளி கண்ணேகண்டாற்
சிவானந்தி குருவாகுங் கருவைச்சொல்வாள்
விருப்பத்து அதைக்கேளு விண்ணைப்பாரு
விள்ளாதே கசடருக்கு வெளியாகாதே. 54

ஆகாத பிள்ளையென்றா லடித்துத்தள்ளு
அந்தமுது கண்ணறிந்துண் டாகச்சேரு
வேகாத கால்தலையை யோதச்சொல்லு.
விள்ளாத வேதாந்த முடிவைச்சொல்து
சாகாத தலையறிய முக்கால்சொல்லு
சமூலமாய்க் காணுதற்கு மூலஞ்சொல்லு
போகாத புனல்காட்டி மதியைக்காட்டிப்
புத்தியாய்ச் சிவசத்தி பூசைசொல்லே. 55

சொல்லக்கேள் வாதமுறை சூட்சந்தன்னைத்
தொடுகுறியாய்ச் சொல்லுகிறேன் கருவாய்க்
கேளு
கல்லுக்கு ளத்தாலே பாரையுப்பைக்
கண்டுப்பைக் கண்டுமதி யுப்போடப்பா
புல்லுக்குள் நாதவிந்து உன்டுஉண்டு
புத்தியா யுப்பெடுத்து அப்புவோடே
மல்லுக்கு யென்னோடே கைகட்டாதே
வாதுக்குச் சொல்லுகிறேன் வாதம்பாரே. 56

வாததிரத் தாலேகால் வாதமாச்சு
வாய்ப்பாச்சு பொய்யென்றால் வீணாய்ப்போச்சு
நாதத்தில் விந்துவடா பூவிற்றாக்கு
நாக்குண்டு பேசுதற்குப் போக்கைக்கேளு
காதத்துக் கப்பாலே தூரமல்ல
கண்ணாக்கு மூக்குக்குச் செவிதோணாது
சூதத்துக் கதினாலே யெல்லாந்தோணும்
சொன்னாலுந் தெரியமாட்டாற் சும்மா
போமோ 57

போமோதான் சூதத்தில் வேதைசும்மா
போக்கறிந்தாற் சூதமடா அந்தாஅந்தா
ஆமோதா னிதினாலென் றெண்ணவேண்டாம்
அமுரியடா உப்பாலே குமரிநாதம்
வேமோதான் கோமுகத்தில் வேகம்வேகம்
வேகமா முப்புடக்குக் குடமாம்வேதை
ஓமோமோ சரக்குவகை சொல்லவில்லை
ஒருசரக்கும் வேண்டாங்கா ணுறுதியாமே. 58

உறுதியா யெட்டுக்கு ளண்டபிண்டம்
உட்கருவும் வெளிக்கருவு மொன்றாய்க்காணும்
உறுதியடா வேதையிது வுண்மைபாரு
உட்புகுந்து கருவிடையம் பார்த்தாற்கேளு
உறுதியடா கோமூத்தில் வாதவித்தை
உப்பாலே ஆடுமடா தொந்தங்கோடி
உறுதியடா யிதைவிட்டா லொன்றுமில்லை
உத்தமர்க்கு உள்ளாமே யுள்ளந்தானே 59

உள்ளபடி சாத்திரங்கள் சித்தர்சொன்னார்
உட்புகுந்து முதுகண்பார்த் தொளித்தாரப்பா
கள்ளமன்றிச் சொன்னேனா னிந்தநூலிற்
கருவிடையம் பார்த்திதனைக் கண்டாலப்பா
உள்ளமதிற் கன்னியடா ஓமசத்தி
உன்மணித்தாய் மணிகாட்டி யுரைப்பாளப்பா
விள்ளவென்றா லிதைப்பார்க்க விள்ளப்போமோ
வெளிதோணக் கருவிடையம் வெளியாய்த்
தானே. 60

வெளியல்லோ செவிக்குரைத்தார் சூட்சத்தாலே
விண்கண்ட தெந்தக்கண் கண்ணேகண்ணே
வெளியல்லோ செவியாலே நன்றாய்க்கேளு
வேதாந்தஞ் செவிகேட்க இன்னங்கேளு
வெளியல்லோ மூச்சென்ற காலாற்றியை
வேகத்தால் மூட்டியல்லோ வெளியைக்கண்டால்
வளியல்லோ வாயிருக்க நாவும்பேச
வார்த்தையென்ன புருவமையம் நாவுமாச்சே. 61

நாவாலே பேசுதற்கு நாவுமுண்டோ
நாதாக்கள் பேசார்கள் வேதாந்தத்தைச்
சாவாலே செத்தாலே அந்தம்போச்சு
சார்ந்துநின்றா லந்தமது அந்தமெத்தப்
பூவாலே நாறுமது மணமுமாச்சு
புக்திகெட்ட மனத்தாலே வீணாய்ப்போச்சு
ஆவாலே யுளவாட வுங்கைகொண்டு
அணைக்கட்டிக் காலாலே அமுதங்கொள்ளே. 62

அமுதமடா புத்திகெட்ட மாடேகேளு
அப்புவடா ஆயிரத்தெட் டிதழாய்நின்ற
அமுதமடா சத்தியமாய்ச் சொல்லக்கேளு
ஆச்சரியஞ் சொல்லவென்றாற் சொல்லப்
போமோ
அமுதமடா முதுகண்ணாற் பாருபாரு
ஆனந்தம் பொங்குதடா அருவிபாயும்
அமுதமடா முதுகண்ணாற் கண்ணேயுண்ண
அரிவரியி னெழுத்தெல்லா மந்தமாச்சே. 63

ஆச்சந்த மாதியடா முதலேசோதி
ஆகுமடா சரசுவதி நாவுக்குள்ளே
பேச்சென்று பேசாமற் பேசிக்கொள்ளப்
பேய்மக்கா ளுங்களுக்குச் சூட்சஞ்சொன்னேன்
ஏச்சென்று யிந்நூலைச் சொல்லவேண்டாம்
ஏழையைப்போல் வாய்பேசா திருந்துகொண்டு
காச்சென்று காச்சிவிடு உலகத்தோரைக்
கைக்குள்ளாய் வருமட்டுங் கருவைப்பாரே 64

கருவறிய விந்நூலிற் கருத்தான்தோணும்
கருத்துவைத்துப் பாராட்டாற் கருத்தோணாது
கருவறிய காமப்பால் கானற்பாலைக்
கருச்சொல்லிக் காட்டாமற் கொள்ளச்சொன்னார்
கருவறியக் கண்டுகண்டு முதுகண்பார்த்துக்
கண்டபடி கொங்கணர்தன் கண்ணேயென்று
கருவறியா வித்தையுண்டோ குருவேஅய்யா
கண்காட்டுங் கண்காட்டு மென்றுகூவே, 65

கண்காட்டும் என்குருகொங் கணரேஅய்யா
கருக்காட்டும் உருக்காட்டும் கண்ணேகாட்டும்
கண்காட்டும் மும்மூல வெளியுங்காட்டும்
மெய்காட்டும் கைகாட்டும் மூலர்பேரா
எண்காட்டும் வழியாலே யொளியைக்காட்டும்
ஏகாந்த விளையாட்டுங் குளிகைகாட்டும்
புண்காட்டிப் பொதியாதே நாலும்பூவும்
பூவரிய யென்கண்ணால் முதுகண்பூட்டே. 66

பூட்டான கண்ணெட்டு மிரண்டேகண்ணாம்
பூப்பட்டு முழிகுருடாய்த் தோணவில்லை
காட்டான பூவொன்று நந்தியாவட்டம்
கண்கண்ட பூவோடே சரிகைவெள்ளி
கூட்டான குளிகையது மூன்றுங்கூட்டிக்
குருடான கண்ணுக்கு குளிகைபோட்டு
ஆட்டான காலாட்டைக் கண்ணிற்காண
அய்யாகொங் கணரேநீ ரருள்செய்வீரே. 67

அருள்செய்வீ ரென்குருவே யென்றுபோற்று
ஆகாகா அருட்கண்ணா ளருளைக்காண
அருள்செய்வார் சதானந்தி குருவைக்காண
ஆச்சரியங் கண்ணாலே பார்க்கப்போமோ
அருள்செய்வார் கொங்கணர்தான் குளிகைகாட்டி
ஆடுதற்குச் சதகோடி தொந்தமாட
அருள்செய்வார் சிலம்பொலிதான் கண்டமூர்த்தி
அறுபத்து நாலுசித்து மாடலாமே. 68

ஆடுதற்குக் கால்காட்டி மூலங்காட்டி
ஆறுவரை மேல்மூலத் தாறுங்காட்டி
ஆடுதற்கு அட்டாங்க யோகங்காட்டி
அப்போலும் லகிரிகொள்ளுங் குளிகைதாண்டி
ஆடுதற்கு அண்டம்பே ரண்டங்காட்டி
ஆனந்த லகிரிகொண்டு யேறியேறிக்
கூடுதற்கு நிர்மயமாய் நின்றசோதி
குணமறிய நிர்க்குணமாய்க் கூடுவாரே. 69

கூடுவா ரைஞ்ஞூற்றி யைம்பத்தேழிற்
குணமுடைய கடைப்பிள்ளை யாகத்தானே
கூடுவார் பதினெட்டுப் பேரோரொட்டாய்க்
கோத்திரமுஞ் சூத்திரமும் பாக்கப்பார்க்கக்
கூடுவார் கடைக்காண்டத் தந்தத்தோடே
கோடியிலே நவகோடி சித்துங்காண
நாடுவார் கண்ணாட்டங் காண்பதேதான்
நாதாந்தப் பூரணத்தி னாலைத்தானே. 70

நாலான பூரணமே முதுகண்ணாகும்
நாதமடா நாதாந்த வித்தைக்கேளு
காலான பனிரண்டில் நாலேவிந்து
காலெட்டுங் காயத்திற் சூட்சமூலம்
மாலான காயத்தில் சத்தில்உண்ணில்
மகாரத்தில் மாயையைத்தா னறுப்பார்சித்தர்
வேலான வேலனுட கைவேல்சத்தி
வெத்திவே லெட்டான வேலும்ரண்டே. 71

ரண்டெட்டும் பூரணமாய் நின்றவேலை
நாதாக்க ளறுமுகமாய்க்கண்டார்வேலை
ரண்டெட்டிற் காலாலே யெண்கா லோடில்
நாட்டினார் முக்காலும் வேலைக்கொண்டு
முண்டொட்டா தசுரர்கிளை மாண்டுபோச்சு
முத்தியடா அறுமுகனார் கைவேலப்பா
ஒண்டொட்டா தசுரர்தத் துவந்தான்போச்சு
ஓராறு மொருமுகமாய்க் காணலாச்சே. 72

காணவே சாரூப சாயுக்ஷயத்தைக்
கண்கண்ட சாரூபங் கண்ணேரூபம்
தோணவே சாரூபம் வேகாக்காலைச்
சொல்லுக்குட் டெரியாது ரூபாரூபம்
ஊணவே முதுகண்ணால் மனக்கண்ணூண
உட்காலும் மூக்காலாய் ரூபங்காணும்
நாணவே நாணாதே சொல்லக்கேளு
நாச்சியார் நெற்றியிலே காலையூணே. 73

காலூணி ஊணயிலே முக்கால்காலாய்க்
கண்காணா ரூபமடா ரூபங்காணும்
காலூணி மூலத்தில் யோகம்பாரு
கருணைபுரி திருமூலர் பாதம்போற்று
நூலான சாஸ்திரங்கள் பார்த்தாலென்ன
நூறுதர முபதேசஞ் சொன்னாலென்ன
சேலான மூலருட பேரனெங்கள்
சிங்கமடா கொங்கணர்தன் செயலைப்பாரே. 74

செயலான கொங்கணரே யெங்கள்நாயன்
சித்தான சித்தருக்குங் கீர்த்திசெய்தார்
மயலான பெண்மாயைக் கண்ணைக்குத்தி
மனமான முதுகண்ணால் மனக்கண்பூட்டி
நியமான நந்திசிவா னந்திபாதம்
நிற்குணமாய்க் கண்டறியத் தெண்டம்பண்ணி
மயமான வமுதமடா வுண்ணச்சொல்லி
மவுனத்தாற் பேர்சொல்லி வழிசொன்னாரே. 75

வழிசொல்லுமுன்னேதான் பட்டபாடு
வழியோடே சொல்லவென்றால் வெகுநாட்
செல்லும்
தெளிவில்லாப் புனலாகி யன்றுகொண்டு
தேசத்தில் வாய்வீணே பேசிப்பேசி
அளியான சேற்றில்மன மழன்றேனப்பா
ஐம்பொறியாற் பரியவிட்ட மிச்சமாகி
வெளியேறி வருகையிலே வாதவூரில்
வேதியன்போ லென்குருவும் வந்தார்பாரே. 76

பாரப்பா அவ்வூரி லையனையன்
பண்பாம்வே தியானுந்தா யாதியென்முன்
ஆரப்பா தாயாதிப் பங்குதன்னை
ஆர்கொடுப்பா ரென்னோடே பிறந்தாருண்டோ
சீரப்பா வேதியன்றா னென்னைப்பார்த்துச்
சீதனமோ உன்தேட்டு யெங்கேயென்றான்
பேரப்பா சொல்லறியே னையன்சொன்ன
பேச்சாலே பிரட்டெல்லாங் கண்டேன்பாரே. 77

கண்டேனே வேதியனைக் கண்டபோதே
 கருப்பெல்லாம் வெள்ளையடா சிவப்பிற்பச்சை
பண்டேனா னறியாமற் றிண்டுமிண்டாய்ப்
 பார்த்தேனான் தாயாதிப் பங்கைக்காணேன்
தொண்டனென வேதியனைத் தொண்டுபண்ணிச்
 சொன்னதினாற் றாயாதிப் பங்கைக்கண்டேன்
உண்டேனான் தாயாதிப் பங்கைக்கண்டு
 உங்கையிலே கொங்கணர்தாள் போற்றி
 னேனே. 78

போற்றினேன் தாயாதி யென்றுசொன்ன
 பூணநூல் வேதியன்றன் காலைப்பார்த்துப்
போற்றினேன் முக்காலும் அங்கைரெண்டும்
 பூட்டினே னெட்டுவிசை பூண்டேன்காலைப்
போற்றினேன் கால்விசையா யொட்டியோட்டிப்
 போய்ப்பற்றிப் பிடித்தனடா முத்திகாண
மாற்றினே னுலகத்திற் சரத்தையெல்லாம்
 மாண்டுமனம் பார்த்தனடா பார்வைதானே. 79

பார்வையிலே வெகுசுருக்கு விராலிநாதர்
 பார்த்தாக்கா லருணகிரி மிச்சமப்பா
பார்வையிலே யிவர்களுட பார்வைரெண்டும்
 பகரரிது கதிர்மதியா யொன்றேபார்வை
சேர்வையிலே சுழினையடா நந்திபார்வை
 சித்தருக்குள் திருப்புகலாய் கண்டபார்வை
கூர்மையிலே கூர்மையடா முதுகண்கூர்மை
 குருடனுக்கு வழிகாணுங் குறிதான்பாரே. 80

குறியாருங் கீழாறுந் தூலமூலம்
 கொள்மூல மூச்சேறி னாற்காலப்பா
குறிபாரும் நாலுநாற் காலுங்கல்லே
 குற்றமில்லை மேல்மூலம் பின்னேபாரு
அறிவாகு மூலமுத லஞ்சும்பாரு
 அண்டமடா கண்டவரை யஞ்சுமொன்றும்
நெறியாக ஐயஞ்சா யஞ்சும்பார்க்க
 நிலைத்தவஞ்சு மூன்றுமொன்றாய்
 நிலைக்குபாரே. 81

நிலைத்தாக்காற் காலறிந்து தீயைமூட்டு
நெருப்பாறு மயிர்ப்பால மப்பாற்கேளு
மலைத்தாக்கா லொன்றுமில்லை மனதேகண்ணாய்
மதியத்திற் காலைத்தீய்க் காலையூணு
உலைத்தாக்கா லுதையிலே நந்தீப்பற்றி
ஓகோகோ பற்பம்டா கருவையெல்லாம்
சிலைத்தாக்குஞ் சதிரேறும் லகிரிகொண்டு
சிவசிவா கால்தலையும் வாசியாச்சே. 82

வாசியடா கைவாசி லாடமீதில்
வதனம்சட் கோணமுக் கோணமப்பா
தேசியடா சவுதகிரி வட்டமேறிச்
சிவசிவா வென்றல்லோ மாறிமாறி
நாசியடா கண்ணாக்குஞ் செவியுங்கேட்க
நாலுமது காலாகி வந்ததேசி
வீசியடா வாய்பேசி வீசும்வீசும்
வீதியிலே யறுவீதி வட்டமேறே. 83

வட்டமடா சூரியனே நந்திநந்தி
மதியாலே யுள்ளமதில் மதியமூதம்
வட்டமடா பிரணைவமே யோதாவட்டம்
மவுனமடா நாதாக்கள் சொல்லார்சொல்லார்
வட்டமடா ஆதியிற்கண் வட்டமாகி
மனக்கண்ணால் வேதாந்தம் பார்த்தமார்க்கம்
வட்டமடா துன்மார்க்கம் நன்மார்க்கந்தான்
வந்தவித மெந்தவித மந்தம்பாரே. 84

அந்தமடா ஆதிமுத லவ்வுஞ்சவ்வாய்
அந்தகுறி யட்சரங்க ளல்லவல்ல
அந்தமடா முடிந்தவிட மறியப்போமோ
ஆதியென்ற நாதத்தால் விந்தேயந்தம்
சொந்தமடா ஊன்கொண்ட காயந்தன்னில்
தூலமுடன் சூட்சமுமாய் நின்றதேகம்
வந்தவித மறியாமல் மாண்டேபோனார்
மவுனமடா பிள்ளைகளே சொல்லக்கேளே. 85

சொல்லையிலே தெரியாட்டாற் றொட்டுக்காட்டு
தொட்டுநீ காட்டையிலே தெரியாவிட்டாற்
கொல்லையிலே கூட்டிபோய்க் கையைக்கொண்டு
கும்பிட்டுக் கைகொண்டு திரத்தாற்சொல்லு
செல்லையிலே யிப்படியுந் தெரியாவிட்டாற்
செப்பக்கே ளின்னமொன்று தெரியச்சொல்வேன்
அலலையடா சொல்லுகிறேன் வில்லைக்கொண்டு
அஸ்தவிழி தெரியவன்பாற் கண்ணையெய்யே. 86

எய்யயிலே முக்காலு மெய்துபாரு
இப்படியுந் தெரியாட்டா லினிமேற்கேளு
கையதிலே பிருதிவள்ளி வாயிற்போட்டுக்
கத்தபமே போபோவென் றடித்துத்தள்ளு
நெய்யதிலே அறுசுவையுங் கண்டுபாலை
நேத்திரமாய்ச் சிலுப்பியதை வெள்ளையாக்கி
அய்யதிலே நந்திதனி லுருக்கிக்கொள்ள
ஆதியந்தச் சதானந்தி யாகுந்தானே. 87

சதாங்கிதமும் நந்திகுரு வென்றேநின்று
சலியாதே நலியாதே குருவைக்காண
மதாமிதமா யிருகாதே செவியேகேளு
வாக்கான நாக்காலே நாலேகூவும்
பிதாவாதி நாதாந்த மூர்த்தியென்று
பிசகாதே முக்காலும் வாசிவாசி
சதாங்கிதமுங் கண்ணாகிக் கண்ணேகண்ணாய்ச்
சாவான நாலையுந்தா னுள்ளன்பாலே. 88

உள்ளன்போ டஞ்சுமதை யுள்ளங்கொண்டு
உருக்கிவிடு மனதுருக வுருக்கமாகும்
கள்ளன்பு வையாதே யுள்ளங்கண்ணாய்க்
கனிந்துவிடு தெளிவான மணியாங்கண்ணில்
உள்ளின்ப மிதுவாம்பே ரின்பமாகும்
உத்தமனே பொய்யலவே உண்மைஉண்மை
விள்ளன்பாய் விள்ளாதே யமுதங்கொள்ள
வெளியாகு மொளியாகும் மேவுங்காலே 89

காலாலே நடப்பதற்குக் கண்தான்வேணும்
கண்பார்த்து நடவாட்டா லிடறுங்காலும்
நாலாலே முன்னான்காய்ச் சூட்சம்நாலாய்
நாட்டாரிக் கட்டெட்டாய் எட்டும்ரண்டைக்
காலாலே யனுகூலம் நடந்தார்பாரு
கைக்குள்ளே காலாறுங் கபடமில்லை
சேலாலே செலுத்துசிவா னந்தியப்பா
சேர்ந்திருப்பா ளுன்தேகஞ் சித்தியாமே. 90

சித்தியாம் யோகமுதல் ஞானஞ்சித்தி
செப்புதற்கு மூலமுதல் வாதஞ்சித்தி
சித்தியாஞ் சிவசத்தி பூசைசெய்யத்
திடன்மெத்தக் கெவுனத்தின் குளிகைசெய்யச்
சித்தியா மெங்தெந்தப் பூசைக்குந்தான்
செய்முறைகள் தான்தவறா துண்மை
சொன்னேன்
முத்தியா மிந்நூலின் கருவைப்பார்த்து
முறையோடே செய்தாக்கால் முத்திதானே. 91

தானென்ற இந்நூலின் வேதாந்தத்தைத்
தவறாமல் மூலமுதற் சூட்சஞ்சொன்னேன்
தேனென்ற யோகமுதல் ஞானபாதம்
தேர்ந்தமட்டுந் தெளிவாகக் கருவைச்
சொன்னேன்
வானென்ற கதிர்மதியுஞ் சுழினையோடு
மந்திரங்கள் தியானத்தின் வழியுஞ்சொன்னேன்
நானென்ற மதத்தாலே வாய்வீண்பேசும்
நாய்மட்டை கிளைநட்டம் நசியென்றேனே. 92

என்றென்று மழியாத குருவ்வநந்தி
யென்றென்றுங் கேட்பதற்குத் தியானஞ்
சொன்னேன்
நன்றென்ற நாதாக்க ளமுதங்கொண்ட
நாதாந்த முதுகண்ணாற் கொள்ளச்
சொன்னேன்
ஒன்றென்ற சதானந்தி பூசைமார்க்கம்
உத்தமர்கள் செய்வதற்கு முறையுஞ்
சொன்னேன்
அன்றென்ற அந்தமுத லாதிமூலம்
அட்சரத்தி லுட்சூட்ச மறியச்சொன்னேன். 93

அறிவதற்குக் கால்முதலாய் முக்கால்மூலம்
அப்புமுத லுப்பாமுப் பூவுஞ்சொன்னேன்
அறிவதற்கு முத்தியுமே யொன்றாய்ச்சொன்னேன்
ஐயரெங்கள் கொங்கணரே ஆதியென்று
அறிவதற்கு முக்கண்ணுங் கண்ணாற்பத்தும்
அடிமூலம் பார்ப்பதற்குக்கண்ணைச்சொன்னேன்
அறிவதற்குப் பேரின்ப வீடுஞ்சொல்லி
ஆராறு மறுமுகம்வேல் முனையென்றேனே. 94

முனைபார்க்கும் பார்வையின்கண் முதுகண்சூட்சம்
முழிகண்ணிற் குருடான முனையுஞ்சொன்னேன்
தனையறியத் தாய்பதமுந் தனமுஞ்சொன்னேன்
தன்னியத்திற் பால்வண்ண ரூபஞ்சொன்னேன்
மனையான ஆறுதல மனையுஞ்சொன்னேன்
வழிதுறையும் நிரைநிரையாய் வகுத்துச்
சொன்னேன்
அனையான தாயாதிப் பங்குஞ்சொன்னேன்
அமுதுகண்ணில் நாலுதான் வழிசொன்னேனே.
95

சொன்னேனா னாதிபுலி யூர்க்குப்பாதை
சுற்றத்தார் புற்றில்வா ளரவுஞ்சொன்னேன்
சொன்னேனா னந்தரவு விஷங்களெல்லாம்
சுகமாகும் மூலிகையின் கருவுஞ்சொன்னேன்
சொன்னேனான் முன்னோதிப் பின்னும்பாரு
சூட்சமதில் வெளிதோணக் கருவுஞ்சொன்னேன்
சொன்னேனான் கருவெல்லாங் கருத்தானுள்ளே
சோதித்துக் கருப்பாரு சோதிகாணே. 96

சோதியடா நாதாந்தச் சோதிசொன்னேன்
சுருக்கடா கடுஞ்சுருக்கு விந்தேதொந்தம்
ஆதியடா விந்தான தந்தம்பாரு
அந்தரங்கஞ் சொல்லாதே அய்யாவைய்யா
நீதியடா பேர்பாதி யென்தாயாதி
நின்பங்கு மென்பங்கும் நினைவாய்வாங்கு
பாதியிலே படுபாதி சூட்சமப்பா
பக்கத்திற் சொல்லாதே பங்கைவாங்கே. 97

வாங்கையிலே சூட்சமுடன் வாவாவென்றால்
மனம்வெறுக்க வையகத்திற் சீசீயென்றார்
நீங்காதே நீங்கவாங் காலமையா
நித்திரையிற் புத்திவரும் நினவுநீங்காப்
பாங்கான தொள்கையிது பூசைதன்னிற்
பழுத்தகனி கனிந்துவிழும் பண்புமாகும்
பூங்காவுங் காவலடா புதையுமெத்த
புத்தரவு கடியாமற் புத்திற்பாரே. 98

புத்திவர முன்சொன்னேன் பின்னுஞ்சொன்னேன்
பொய்யென்று சொன்னாக்கால் புத்திநாசம்
புத்திரனே சொன்னேனா னிந்தநூலைப்
போற்றிப்பார் சாயுட்ச பதமுமெய்தும்
புத்தியடா சண்முகனுங் குருவாய்நின்று
பொதிகைமுனிக் குபதேசஞ் சொன்னபுத்தி
புத்தியடா தங்கம்போற் கொங்கணர்தான்
புத்திசொன்ன பெருமைமெத்தப் புதுமைகாணே. 99

காணாத கண்காணும் முத்திகாணும்
கயிலாசச் சொர்க்கமடா பதவியுண்டாம்
தோணாத சூத்திரங்கள் முன்னூல்சூட்சம்
தோணுமடா பின்னூலிற் சொன்னேன்கண்ணே
பூணாத பூணுநா லின்னூல்நூறும்
பூவாகும் வாசமடா சுவாசத்தந்தம்
வீணாகப் போகாது தொந்தத்தாதி
வேதாந்த சூத்திரத்தின் கண்தான்முற்றே. 100

கடைப்பிள்ளை சிவயோக ஞானம் 100

முற்றிற்று.

மதுரை திண்டுக்கல்ரோட் சிவராஜயோகி பங்காருசாமியார் அவர்கள் குமாரர் மத்தியாலு நாயுடு அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடப்பட்டது.

உ

குருவே துணை

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கலைக்கியானம் 120

ஓமென்ற மூலகண பதியைப்போற்றி
உறுதியுள்ள கொங்கணவர் பதமேற்கொண்டு
ஆமென்ற பூரணமாங் கலைக்யானத்தை
அறிந்துமதி ரவியினுட கலையைப்போற்றி
நாமென்ற சுழினைவழிக் குள்ளேசென்று
நாதாந்தம் வேதாந்தம் நன்றாய்ப்பார்த்துத்
தாமென்ற சங்கற்ப விகற்பம்போக்கி
சகலகலைக் கியானபூ ரணங்கொண்டேனே.

கொண்டேனா னப்போது குருவாய்நின்ற
கொங்கணவர் மனமகிழ்ந்து வாவாவென்னச்
சென்றேனா னந்தநிலை தன்னைப்பார்த்துச்
சேயான கடைமணியே தெளிவாயென்னக்
கொண்டேனா ன்வருடைய பாதம்போற்றிக்
குறித்துமிகத் திருவடியைப் பூசைசெய்து
மண்டலமூன் றதில்நிறைந்த கலைக்கியானத்தில்
வாழ்ந்திருவென் றனுக்கிரகம் வசனித்தாரே 1

வசனித்து அனுக்கிரக வார்த்தைபெற்று
மார்க்கமுடன் உட்கிரக மார்க்கங்கண்டு
நிசனித்த ஆதார மூலங்கொண்டு
நிலைதவறாக் கலையறிந்து முடிமேற்சென்று
திசனித்த சுழிமுனையில் நிற்கும்போது
திருவாசி வாசியென்ற கலையைக்கண்டேன்
பசனித்த கலையறிந்து மைந்தாநானும்
பாடினேன் பன்னிரண்டு பத்துந்தானே. 2

தானென்ற வாசிகலை பன்னிரண்டாய்
    தாரனுள்ளே தானெழுந்து தானே தானாய்
ஊனென்ற உள்வெளியாய்ப் பாய்ந்துபாய்ந்து
    ஓமுடிந்து வுலகமெல்லா முறுதிகெட்டு
கோனென்ற குருவருளை யறியாமற்றான்
    கூற்றுவன்றான் பாசத்திற் குலைந்துபோனான்
ஏனென்ற சத்திசிவ கலைகாணாமல்
    இடைந்துமனந் தளன்று முயி ரிழந்தார்பாரே. 3

பாரப்பா உடலுயிரை யறிந்துகொண்டு
    பத்தியுட னிகபரசா தகமாய்நின்றால்
காரப்பா யின்னமொரு கருத்தைக்கேளு
    கைகண்ட சித்தியடா கருணை தங்கும்
நேரப்பா ஆதார மூலத்துக்கு
    நிலையான பஞ்சகர்த்தாள் வசமதாக
ஆரப்பா அறிவார்க ளறியமாட்டார்
    அறிந்துநிலை பெறுவதற்கு அங்கங்கேளே. 4

கேளப்பா நாளொன்றுக் கெட்டுச்சாமம்
    கிருபையுட னில்லறத்தோ டிருந்துவாழ்ந்து
நாளப்பா விடியவொரு சாமந்தன்னில்
    நாட்டமுடன் றானெழுந்து நம்மையாக
நீளப்பா தன்னாலே கால்முகங்கள்
    நேமமுடன் சுத்திசெய்து யிருந்துகொண்டு
தூளப்பா விபூதிதூ ளிதமேசெய்து
    சுத்தசெப மாலைபத்தி யுடனெடுத்தே. 5

பத்திசெப மாலைவா வெனவெடுத்துப்
    பதியிடது கையிற்பூதி தனைநிறுத்திச்
சுத்தமுடன் விந்திட்டு விந்துள்மைந்தா
    சுருதியுள பிரணவத்தைச் சுகமாய்ச்சாத்திப்
புத்தியுடன் பிரணவத்துள் ஸ்ரீறீங்கென்று
    பூரணமாய்க் கேசரியில் மனக்கண்சாத்தி
சித்தமுடன் ஓம்-கிலி-அங் கென்றேமைந்தா
    திருவேறப் பதினாறு உருவேசெய்யே, 6

உருவறிந்து ஓதையிலே கணபதிவல்லபையும்
ஒளிவிளக்காய் நின்றவெளி யுடனேகாணும்
கருவறிந்து அவ்வெளியி லொளியாய்நின்று
கருணைபெற ஓம்கிலி நங்கென்றோது
தெருவறிந்து ஓம்கிலி மங்கென்றோது
சிவசிவா ஓம்கிலி சிங்கென்றோது
குருவறிந்து செய்ததினால் மைந்தாநீயும்
கூர்மையுடன் ஓம்கிலி வங்கென்றோதே. 7

வங்கென்று வோதியபின் மைந்தாகேளு
மார்க்கமுடன் ஓம்கிலி யங்கென்றோது
எங்கும்நிறைந் திருந்தபஞ்ச கர்த்தாவங்கே
ஏகநிரா மயமான சொரூபங்காணும்
சங்கையுடன் ஓம்சிறீங் றீங்றீங்கென்னச்
சணத்திலொளி ரவிமதியைக் காணலாகும்
மங்களமாய் நித்தியமும் விடியச்சாமம்
மார்க்கமுடன் றானெழுந்து வகையாயோதே. 8

வகையறிந்து ஓதையிலே மைந்தாகேளு
மகத்தான பஞ்சகர்த்தா ரவரோடொக்கத்
தகையாத ரவிமதியோ டேழுபேரும்
சங்கையுடன் தன்னொளியிற் காணலாகும்
நகையாமல் மனதடங்கி விடியச்சாமம்
நாட்டமுடன் றானெழுந்து நன்மையாகத்
திகையாமற் றானிருந்து ஆறாதாரத்
தெரிசனையிற் கட்டளையாய்த் தினமும்
நோக்கே. 9

நோக்கமுடன் தானிருந்து மனக்கண்கொண்டு
நுண்மையுடன் ஆதார தியானம்பண்ணி
வாக்குமனம் ஒன்றாக மைந்தாமைந்தா
மனதடங்கிச் சுழிமுனையில் வங்கென்றொட்டி
தாக்கிமன தறிவாலே நின்றாலையா
சணத்திலே சுழினைவழி தானேகாணும்
பாக்கியமாய் சுழினைவழி கண்டால்மைந்தா
பத்தியுடன் வாசிசிவ யோகஞ்செய்யே. 10

செய்யப்பா வாசிசிவ யோகஞ்செய்யக்
தீர்க்கமுடன் ஙங்கென மூலத்தில்ரேசி
பெய்யப்பா மூலத்திற் ரேசித்நப்பாற்
பாலகனே சுழினைவழிக் குள்ளேநீயும்
மெய்யப்பா சிங்கென்று பூரிபூரி
மேன்மைப்பேர் ரேசகபூ ரகமாய்நின்றால்
பொய்யப்பா போகாது வாசிதானும்
பூரணமாய் உள்வெளியாய் பொருந்தும்பாரே. 11

பாரப்பா மனம்பொருந்துரே சகபூரகமாய்ப்
பத்திமுத்தி யானவயி ராக்யமாக
நேரப்பா தானிருந்து மனக்கண்கொண்டு
நேமமுடன் வாசிதா ரணையேசெய்யச்
சாரப்பா திருநடன மாடிநின்ற
சத்திசிவ கலைகள்ரெண்டுந் தன்னுட்டங்கும்
ஆரப்பா கலையறிந்து நிறுத்தப்போரார்
அருள்பெருகுஞ் சுழிமுனையை அழுத்திப்பாரே. 12

அழுத்தியந்தச் சுழிமுனையைப் பார்க்கும்போது
அகாரமுடன் உகாரமது மகாரமூன்றும்
சுழித்தசுழி நடுமலையிற் கண்டகாட்சி
சொல்லுகிறேன் ஓங்கார சுத்தமாக
வழுத்துதற்கு அரிதான வடிவேல்போலே
மண்ணுவிண்ணும் ஊடுருவி வளைந்து கொண்டு
செழித்தமன துறுதியுள்ள சித்தருக்குச்
சிவசிவா பழம்பொருளாய் விளங்குந்தானே. 13

தானேதான் தானவனாய் விளங்குகின்ற
சகலகலை பூரணஓங் காரந்தன்னைத்
தானேதான் சூர்யகலை உகாரமாகும்
சதாபோத சுழிமுனைஓங் காரமாச்சு
தானேதான் சுழிமுனையிற் றாக்கிப்பார்த்தாற்
சந்திரகலை அகாரமதாய்த் தானேகாணும்
தானேதான் மூன்றுமொன்றாய்க் கண்டபோதே
சகலகலைக் கியான்மெல்லாம் ஒன்றாய்ப்பாரே. 14

ஒன்றான ஓங்காரம் சகலத்துக்கும்
உடலுயிரும் பொருளான உறுதியாகி
நன்றான முப்பொருளு மொன்றாய்நின்று
நாடகமாய்த் திருநடனம் நன்றாயாட்டிக்
குன்றாத முக்குளிகை தானுமாகிக்
குருவான திருமூர்த்தி முப்பாழாகி
நின்றாடக் கொண்டதொரு நாடிமூன்றாய்
நிறைந்ததுவும் மறைந்ததுவும் மாயந்தானே. 15

மாயமென்ற வாழ்க்கையிலே உபாயமாக
மைந்தனே தானிருந்து மார்க்கமாகக்
காயமென்றே கருவிகளை யறிந்துகொண்டு
கலையான ரவிமதியின் கலையைப்பத்தி
நேயமுடன் கண்டமதி லங்கென்றூணி
நீமகனே வங்குசிங்கு வங்கென்றேதான்
தாயகமாய்க் கால்மாறி நடனங்கொண்டால்
சதாபோத யோகசிவ வாழ்வுதானே. 16

தானான வாழ்வுசிவ யோகவாழ்வு
தன்மையுள்ள அஷ்டாங்கச் சித்துவாழ்வு
கோனான குருவருளால் தான்றானாகிக்
குருவான கலையறிந்து கலைமேற்கொண்டு
தேனான நவக்கிரக பூசைசெய்து
சிவசிவா யில்லறத்தைச் சுத்திபண்ணி
நானான அகமிருத்தி யேகமாக
நாட்டமுடன் பூசைமடந் தன்னுட்செல்லே. 17

செல்லடா பூசைமடந் தன்னுட்சென்று
சிவாவெனவே செலமெடுத்தும் புரோசித்தப்பால்
மெல்லடா வடமுகமா யிருந்துகொண்டு
மேன்மையுட னீசான முகூர்த்தங்கொண்டு
சொல்லடா சிவயநம வென்றுசொல்லிச்
சுத்தமுடன் விபூதியைநீ கையில்வாங்கி
நில்லடா பலகையின்மேல் நிறுத்திமைந்தா
நீமகனே நவகோணம் நன்றாய்ச்செய்யே. 18

செய்யடா நவகோணம் நன்றாய்ச்செய்து
தீர்க்கமுட னதுமேலே விந்துசாத்தி
மெய்யடா நால்வாசல் கோட்டைசெய்து
மேன்மையுள்ள நவகோணம் நடுவைமைந்தா
கையடா தவறாமுக் கோணத்துள்ளே
கருணைபெற வட்டவிந்துக் குள்ளேபோடு
வையடாஓம்-றீங் கென்றுசாத்தி
மார்க்கமுட னெட்டெழுத்து வகையாய்ச்சாத்தே. 19

சாத்தியே நவகோணந் தன்னில்மைந்தா
சங்கையுடன் நவகும்பந் தன்னைவாங்கிப்
போத்தியே கும்பமெல்லாம் நூலணிந்து
பூரணமாய் மனமிருத்திச் சவாதணிந்து
பாத்திபனே மாங்குலையுந் தேங்காய்சாத்திப்
பதிவாகக் கும்பமெல்லா மாடைசாத்தி
நேத்திரத்தின் பேரொளியாய் நவகோணத்தில்
நீமகனே கும்பமெல்லாம் நிறுத்திடாயே. 20

நிறுத்தியந்த நடுவான கும்பந்தன்னில்
நேர்மையுடன் பரித்தகடு நன்றாய்ச்செய்து
கருத்துடனே பரித்தகட்டில் மைந்தாகேளு
கருணைபெற ஓம்-கிலியுங்-கிறி-றீங்-கென்று
திருத்தமுடல் நடுவான கும்பந்தன்னிற்
றிருவான பரித்தகட்டை அதனுட்போட்டு
மருத்திருந்த கும்பமெல்லாஞ் சொர்னபுட்பம்
வரிசையுடன் தானிருத்தி மலர்கள்தூவே. 21

தூவிநன்றா யமுதரச வர்க்கம்வைத்துச்
சுத்தமுடன் தாம்பூலந் தேங்காய்சாத்தி
ஆவலுடன் நாலுபுறந் தீபம்வைத்து
அன்பாகச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணித்
தேவிபரி பூரணியே யென்று போற்றிச்
சிவசிவா நவகும்பந் தனக்குமைந்தா
பாவகமாய்ப் பூசைபண்ணித் தீபதூபம்
பத்தியுடன் சோடசமாய்ப் பூசைபண்ணே. 22

பூசையென்ன மானதமாய்ப் பூசையாகும்
புக்தியுடன் மானதமாய்ப் பூசைபண்ணு
ஆசையுடன் செபதவங்கள் தியானஞ்செய்து
அருள்வளர மனதுருக அன்பாய்நீயும்
நேசமுடன் தோத்திரங்கள் நன்றாய்ச்செய்து
நிமலனுட விபூதியைநீ தரித்துக்கொண்டு
பாசபிர தமையுமுதல் நவமிமட்டும்
பத்தியுடன் நவநாளும் பூசைபண்ணே. 23

பண்ணப்பா நவநாளும் பூசைபண்ணிப்
பரமகுரு சீர்பாதம் பணிந்துபோற்றி
விண்ணப்பா நோக்கிநவ கோணஞ் செய்த
விசையான விபூதியைநீ யெடுத்துமைந்தா
உண்ணப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
உடம்பெல்லாந் தூளித்மா யணிந்துகொண்டு
கண்ணப்பா தானோக்கி யுலகோர்க்கெல்லாம்
கருணையுடன் விபூதியைநீ கடாட்சஞ்செய்யே. 24

செய்யப்பா விபூதியைநீ கடாட்சித்தாக்காற்
சிவசிவா நவக்கிரகத் தோஷந்தீரும்
நையப்பா பண்ணிவிக்குங் குணமுந்தீரும்
நஞ்சான விஷமுதலாய் நாடாதோடும்
வெய்யதொரு பிணிகளெல்லாம் வீறிட்டோடும்
விதமான நோய்களெல்லாங் கதிகெட்டோடும்
கொய்யப்பா வந்தகூத் துவனும்போவான்
குருவான சற்குருவின் பாதம்போத்தே 25

போத்துவது குருபதத்தைப் போத்தவேணிம்
பூரணமாய் ஏர்லைபதம் பணியவேணும்
பாத்திபனே சுழிமுனையை அறியவேணும்
பதிவான வாசியிலே பதியவேணும்
ஆத்துமத்தின் செயலறிந்து ஆறாகாரம்
அடங்குமந்த நிலையறிந்து வொடுங்கவேணும்
காத்துநிலை தலையறிந்து ஒடுங்கினாக்காற்
கயிலாச தேகமடா தன்னைப்பாரே. 26

பாரப்பா தன்னைமிகத் தானேகண்டு
பாதாதி கேசமுதற் பார்க்கும்போது
நேரப்பா நின்றபொரு ளொன்றேசூட்சம்
நிசமான சூட்சமடா மாயாமாயம்
ஆரப்பா அறிவார்கள் மாயாரூபம்
ஆதியந்த மாய்நிறைந்த அருபந்தானும்
மேரப்பா கொண்டுநின்ற விசுவரூபம்
மேலான சுழிமுனையில் மேவிப்பாரே. 27

பாரடா சுழிமுனையில் மேவிப்பார்க்கப்
பராபரமாய் நின்றபரஞ் சொரூபமைந்தா
நேரடா சுழினைமுதற் றுவாதசாந்தம்
நிறைந்துநின்ற சோதியைநா னென்ன
சொல்வேன்
மேரடா அண்டாகிரி முடியிற்சென்று
வேதாந்தத் திருநடனங் காட்சிகண்டால்
தூரடா அடிமுடியு மொன்றாய்ப் போகும்.
துலங்குகின்ற சோதிவெகு மாயந்தானே. 28

மாயமென்ற மாயமடா உலகவாசம்
மனுநீதி யறியாத உலகத்துள்ளே
தாயகமாய்த் தானிருந்து தன்னைப்பார்த்துச்
சகலகலைக் கியானதிரு வாசியேறி
காயமென்ற கருவிகளை நிறுத்திமைந்தா
கருணையுட னாறுதலங் கண்டுமேவி
நேயமுடன் கலையறிந்து தன்னுள்ளேதான்
ரேசிப்பாய் பூரிப்பாய் கும்பிப்பாயே. 29

கும்பித்து யீராறு வரைகள்தாண்டிக்
குருவான பதியறிந்தப் பதியின்மேலே
தம்பித்துச் சந்திரபுஷ் கரணிதன்னிற்
றாளிருந்து தியானசிவ யோகஞ்செய்து
அம்பரத்து வெளியேறி நடனங்கண்ட
ஆதிகுரு கொங்கணவ ரருளினாலே
தெம்பித்துச் சகலகலைத் தியானஞ்சொன்னால்
தீர்க்கமுடன் யானறிந்து திரம்பெற்றேனே. 30

திரம்பெற்ற மகிமையைநா னறிந்துகொண்டு
சிவசிவா வென்றகலைக் கியானந்தன்னை
உரம்பெற்ற சிந்தைபனி ரண்டுபத்தும்
ஒடுக்கமென்ற கலைக்கியான முறுதி
சொன்னேன்
வரம்பெற்ற பெரியோர்க ளெடுத்துப்பார்த்து
வலமிடமாய் நின்றகலை வாசியேறி
சிரம்பெற்ற தெளிவதனா லமுதங்கொண்டு
தேவிபரி பூரணியைப் பூசைபண்ணே. 31

பூசையென்ன மதியமுத முண்ணவேணும்
பூரணமாய்ச் சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
ஆசையுடன் வாசியிலே மனதுவைத்து
ஆதார தெரிசனையை அறியவேணும்
ஓசையுட னாதார நடனங்கண்டு
உண்மையென்ற யிடமறிந்து வொடுங்க
வேணும்
பாசையென்ற பலபாஷை பதினெண்பாஷை
பயனறிந்து சாஸ்திரத்தைப் பணிந்திடாயே. 32

பணியவென்றாற் குருபதத்தைப் பணியவேணும்
பரமகயி லாசவரை காணவேணும்
கனியவென்றால் வாலைபதங் கனியவேணும்
காலான வாசியிற்சென் றேறவேணும்
மணியான மனோமணியைக் காணவேணும்
மகத்தான சுழிமுனையில் மனக்கண்சாத்தி
அணியான ஆகார சிவாலயத்தை
அங்கமுடன் பூசித்தோ னவனேசித்தன். 33

சித்தமுட னிந்நூலைப் பாடினாலும்
சிவசிவா நந்தியிடச் செப்பினேன்யான்
சுத்தமுட னவர்பார்த்து மூலர்க்கீய்ந்தார்
சுகமாக மூலர்கா லாங்கிக்கீய்ந்தார்
பத்தியுடன் காலாங்கி போகர்க்கீய்ந்தார்
பரமன போகருமென் குருவுக்கீய்ந்தார்
வெத்தியுள்ள வென்குருவும் நன்றாய்ப்பார்த்து
வேதமே வுலகமெல்லாம் நிறைந்திட்டாரே. 34

நிறைந்திட்டே னிந்நூலை யுலகத்துள்ளே
நேரறிந்து சொல்லுதற்கு மனம்பேசாது
உறைந்திட்டே னுலகமெல்லாம் நானேநானாய்
உத்தமருக் குண்மையா யுறுதியாகும்
மறைந்திட்ட தெதினாலே யெந்தன்சாபம்
மார்க்கமுடன் தீர்த்தாக்கால் வளருந்தீட்சை
சிறந்திட்ட பூசையினா லதிகமாகும்
சிவசிவா வாலைகற்பந் திறமாயுண்ணே. 35

உண்ணப்பா வாலைபதம் பணிந்துகொண்டு
உத்தசிவ யோகமதி லுறுதியாக
நண்ணப்பா ஆதார தியானசூட்சம்
நன்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
விண்ணப்பா நோக்கி-ஓம்-கிலி-அங்-கென்று.
விநாயகனைத் தியனித்து அப்பாலமைந்தா
கண்ணப்பா நிறுத்தி அங்-கிலி-நங்-கென்னக்
கருணையுடன் பிரமனுட தியானமாச்சே. 36

ஆச்சப்பா பிரமனுட தியானம்பண்ணி
அதின்பிறகு நங்-கிலி-மங்-கென்றோத
நீச்சப்பா மாலினுட தியானமாச்சு
நிசமாக மங்-கிலி சிங்-கென்றோத
மூச்சப்பா ருத்திரனுட தியானமாச்சு
முனையறிந்து சிங்-கிலி-வங்-கென்றோத
பேச்சப்பா மயேஸ்பரத்தின் தியானமாச்சு
பெருமையுடன் வங்-பிலி யங்-கென்றோதே. 37

ஓதவே சதாசிவத்தின் தியானமாச்சு
உத்தமனே அங்-கிலி-உங்-கென்றோத
நீதமா மிரவியுட தியானமாச்சு
நிச்சயமாய் உங்-கிலி-அங்-கென்றோதப்
பேதமிலா மதியினுட தியானமாச்சு
பிலமாக அங்-கிலி மங்கென்றோதச்
சாதகமாய்ச் சுடரினுட தியானமாச்சு
சங்கையுடன் மங்-கிலி-ஓமென்றெண்ணே. 38

எண்ணவே ஒளியினுட தியானமாச்சு
　　என்மகனே ஓம்-கிலி-சிறீங்-றீங்கென்று
உண்ணவே பரமவெளி தியானமாச்சு
　　உறுதியுள்ள வெளியோடே வெளியாய்நின்று
நண்ணவே வெளியோடே வெளியாய்நின்று
　　நாடெல்லாம் வெளியேறிப் போகாமற்றான்
துண்ணவே உடலறிந்து கட்டிக்கொண்டு
　　சோதிமணி வீடதுவே துலங்குவாயே. 39

துலங்குமணி மண்டபமாம் புருவமத்தி
　　சோதியென்ற சுழினையடா அண்டமேரு
இலங்கொளிவாய் நின்றபர மேருதன்னில்
　　இச்சையுடன் சிவசிவா யோகஞ்செய்யக்
கலங்கமில்லா மாதுரதி வாலைதன்னைக்
　　கருணைபெற அவள்பதத்தைப் பூசைபண்ணிப்
பலங்கனிந்த அமுதரச பானங்கொண்டாற்
　　பரப்பிர்ம ரூபமதாய் வாழலாமே. 40

வாழப்பா யின்னமொரு வரிசைகேளு
　　மகத்தான மாதுரதி தனக்குமைந்தா
ஆழப்பா அமுதரச பானம்மூட்டி
　　அன்பான உபசார மநேகஞ்செய்து
மேலப்பா களபசந் தனங்கள்பூசி
　　மெத்தையின்மேற் றானிருத்தி மேன்மையாகக்
காலப்பா தான்பிடித்துக் கமலக்கண்ணிற்
　　கனிந்துவரு மமுதரச தேனைவாங்கே. 41

வாங்கிநன்றாய்ச் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
　　வளமையுடன் றான்பொசிக்க இளமையாகும்
ஓங்கிநின்ற வாசியது ஓடாதையா
　　உறுதியுடன் சுழிமுயைி லுகந்துநின்று
பாங்குடனே சிவயோகம் பதிவாய்நிற்கும்
　　பதிவாகக் கற்பூர தீபங்காணும்
பூங்கமல மாதுரதி பழக்கத்தாலே
　　புத்தியுட னெந்நாளும் வாழலாமே. 42

ஆமப்பா யின்னமொரு பாகங்கேளு
அருள்பெருகும் மாதுரதிக் கன்பாய்நீயும்
நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
நன்மையுடன் பாலமுது சீனிகூட்டி
ஓமப்பா நிலையறிந்து ஊட்டினாக்கால்
உண்மையென்ற மந்திரகலை யமுத்மூறும்
தாமப்பா தன்னிலையிற் றானேநின்று
சங்கையுடன் கெங்கைதனை யுண்டுபாரே. 43

உண்டுபா ரமுதரச கெங்கைதன்னை
உத்தமனே சத்தியமாய்க் கொண்டாயானாற்
கண்டுபார் தேகமது ரவிபோற்காந்தி
காணுமடா பூரணத்தின் கலையினாலே
நின்றுபா ரண்டரண்டங் கண்ணிற்றோணும்
நிசமாக வாலைமன் மதன்போலாவாய்
கொண்டதொரு அமுதரச பானத்தாலே
குடியிருப்புப் பிலத்துதடா குருவைக்காரே- 44

காரப்பா யின்னமொரு கருவைக்கேளு
கற்புடைய மாதுரதி தனக்குமைந்தா
நேரப்பா பருத்திவிரைப் பாலைவாங்கி
நிசமாகச் சர்க்கரையுந் தேனுங்கூட்டிச்
சேரப்பா அதில்விட்டுப் பிசைந்துகொண்டு
சங்கையுடன் மாதுதனைக் கூட்டிமைந்தா
பேரப்பா கொண்டதொரு அமுதங்கொண்டாற்
பேரண்டஞ் சுத்திவரக் கெவுனமாமே. 45

ஆமப்பா கெவுனரச பானந்தன்னை
ஆத்தாளை யனுதினமும் பூசைபண்ணி
நாமப்பா சொல்லுகிற லகிரியூட்டி
நன்மையுடன் மெத்தைவிரித் தொலுகுபோட்டுத்
தாமப்பா தன்னிலையிற் றானேநின்று
சங்கையுடன் கைக்கரணந் தானேசெய்தாற்
காமப்பால் வடிந்தொழுகு மந்தத்தேனைக்
கருணையுடன் பீங்கானில் வாங்கிக்கொள்ளே. 46

வாங்கியே காமகளைத் தன்னிலேதான்
மகத்தான குங்குமகஸ் தூரிமஞ்சள்
பாங்குபெறக் கோரோசனைப் புனுகுகூட்டிப்
புத்தியுடன் றானரைத்துத் திலதம்போட்டு
ஆங்காரங் கொண்டதொரு மிருகந்தன்னை
அதட்டிநீ பார்க்கவது அசந்துபோகும்
தீங்கான சத்துருக்கள் வசியமாகும்
திருவான லெட்சுமியும் வசமுமாவாள். 47

வசமான சத்தியடா யென்தாய்தேவி
மகத்தான சோதியடா மாயாரூபி
தெசமான தீட்சையிலே வெளியாய்நின்று
சிந்தைதன்னில் நினைத்தபடி தீர்க்கஞ்செய்வாள்
விசமான கொடுமைகளை யகற்றிநல்ல
மெய்ஞ்ஞான மானசிவ யோகம்பெற்று
நிசமான பூரணமாங் கலைக்கியானத்தை
நீமகனே அந்திசந்தி நினைவாய்ப்பாரே 48

பாரப்பா பதியறிந்து நினைவாய்ப்பார்த்தாற்
பத்தியுட னாறுதலம் பதிவாய்த்தோணும்
நேரப்பா ஆதார நிலையில்நின்றால்
நிசமான சுழிமுனையிற் றீபங்காணும்
காரப்பா சுழினையிலே தீபங்கண்டாற்
கருணைவளர் சிவயோகங் கைக்குள்ளாகும்
சாரப்பா சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
சதாபோத மானசுழி கண்ணைக்காணே. 49

காணவே யின்னமொரு க்ருமானங்கேள்
கருணைவளர் சந்திரகலை அகாரமாச்சு
பூணவே பானுகலை உகாரமாச்சு
பொருந்திநின்று சுழினையிலே மகாரமாச்சு
தோணவே மூன்றுதிரு நேத்திரந்தன்னைச்
சுத்தமுடன் றான்பார்க்க யேகமாச்சு
பேணவே யேகமென்ற நன்னைப்பார்த்தாற்
பிலமான ஒங்காரக் கம்பமாச்சே. 50

ஆச்சப்பா ஓங்காரக் கம்பந்தன்னை
ஆதிமுத லந்தம்வரை பார்க்கும்போது
பேச்சப்பா பேசுதற்கு நாவங்கேது
பிலமான மூலவோங் காரத்தீய்தான்
மூச்சப்பா நிறைந்தகலை வாசியாகி
மூதண்ட அண்டவரை முட்டிநின்ற
போச்சப்பா நாலுகலை பாழேபாய்ந்து
பொருந்துமடா பெண்கலைதான் மூலங்காணே. 51

காணவே கலைகள்பனி ரண்டுந்தானும்
கடந்துவெளி பாயாமற் றன்னுள்ளேதான்
பூணவே வங்கென்றும் சிங்கென்றுந்தான்
புத்தியுடன் வாசிகொண்டு புருவத்தேகித்
தோணவே தானிருந்து தன்னைப்பார்த்தாற்
சுகசீவ பிராணகலை சுத்தமாகும்
ஊணவே பிராணகலை சுத்தமானால்
உடலைவிட்டு வுயிரிழந்து போகாதென்னே. 52

போகாத புனலதுதான் மைந்தாமைந்தா
பூரணமாய் நின்றிலங்கும் வாசிவாசி
சாகாத காலதுதா னென்னவென்றாற்
சதாபோத மானதொரு நாதமாகும்
வேகாத தலையதுதான் விந்துவிந்து
வேதாந்த மூலமடா ஆர்க்குந்தோணா
வாகாக யிதுமூன்றுந் தன்னுட்கண்டு
மகத்தான சிவயோகம் வளமைபாரே. 53

வளமையுடன் பூரணமாங் கலைக்கியானத்தை
மகத்தான வாக்கியமென்று மனத்துட்கொண்டு
தலமையென்று சுழியறிந்து தன்னைப்பாரு
சதாகாலம் பூரணத்திற் சார்ந்துபாரு
இளமையிலே வலுவறிந்து கற்பங்கொள்ளு
இல்லாட்டாற் சள்ளையடா அத்தைநோக்கு
குலமறிந்து நாதமதைக் கண்டுகொண்டாற்
குறியான வாசியது குதிக்காதென்னே. 54

குதிக்காது உன்னைவிட்டு வாசிதானும்
குறியான நாதவிந்தைக் கொண்டதாலே
மதிக்காதே யென்னவினை வந்தாலுந்தான்
வாசியென்ற அக்கினியில் மடிந்துபோகும்
கெதிக்கான மோட்சமடா வாசியோகம்
கீழ்மூல வன்னியடா மேல்மூலத்திற்
பதிக்கான அமுதமது யிருக்குதப்பா
பாலகனே வாலைபதம் பதிவாய்க்காரே. 55

கார்க்கவே யாதியந்தம் பிண்டமாகிக்
கருணையுள்ள நாதவிந்து ரூபமாகி
ஏர்க்கவே சத்தாகிச் சித்துமாகி
ஏகாந்த வாசிகுரு மூலமாகித்
தீர்க்கமுள்ள சிவயநம சித்தமாகித்
தெளியாத பொருளாகித் தெளிவுமாகி
பார்க்கவே ஆறெழுத்தாய் நின்றமூலம்
பத்தியுட னோரெழுத்தாய் நின்றவாரே. 56

வாரான சுழிமூல மறியவென்றால்
மகத்தான ஓங்கார வடிவுமாச்சு
நேரான ஓங்கார வடிவேதென்றால்
நிலையான ரூபமடா பிராணநாதம்.
கூரான நாதசத்தி சிவமதாச்சு
குருசத்தி சிவம்உடலு முயிராய்நிற்கும்
பேரான உடலுயிரைக் காணாமற்றான்
பேய்க்கூத்தாய் நின்றலைந்து பிலங்கெட்
டாரே. 57

பிலமான அகாரத்தை மூலங்தொட்டுப்
பிசகாமல் உகாரத்தை நடுவிற்சேரு
குலமான மகாரத்தைச் சுழியிலேற்று
குறையாது வாசியது நிலையில்நிற்கும்
தலமான பதியறிசிங் கென்றேரேசி
தன்மையுடன் சுழினையில்வங் கென்றுபூரி
நலமான ரண்டிற்கும் பித்துக்கொண்டு
நாட்டமுடன் ரேசகபூ ரகமாய்நில்லே. 58

நில்லென்ற நிலையேது மனமங்கேது
நிரஞ்சனமாய் நிறைகின்ற மவுனமேது
சொல்லென்ற சொல்லேது சுத்தமேது
சுத்தமென்ற யிடமேது நரகமேது
வெல்லென்ற வாசிசிவ யோகமேது
வேதசாஸ் திரபுரா ணங்களேது
அல்லென்ற அசைவேதான் காரமேது
அரகரா ஒன்றுமில்லை வெளிதானாச்சே. 59

வெளியாக யின்னமொரு கருவைக்கேளு
விபரமுடன் நாற்கோணம் நன்றாய்கீறி
சுழியாக அதினுள்ளே விந்துபோட்டுச்
சுத்தமுட னதினுள்ளோங் காரஞ்சாத்தி
வழியாக அதினுள்நங் கிலிங்நங்கென்று
மார்க்கமுட னெழுதிமஞ்சள் நூலணிந்து
தெளிவாக மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
செகத்தோர்க்கு யெந்திரத்தைக் கட்டிப்பாரே. 60

பாரப்பா யெந்திரத்தைக் கட்டினாக்காற்
பத்தியுடன் சரஸ்வதியும் நாவில்நின்று
நேரப்பா கவித்திரங்கள் பாடிவிக்கும்
நிசமான தேகவச்சிர காயமாகும்
சாரப்பா சகலகலைக் கியானந்தோற்றும்
சகலருமே வசீகரமாய்த் தானேநிற்பார்
தேரப்பா சரஸ்வதியின் கடாட்சத்தாலே
சித்திமுத்தி யாகியவன் ஜெனிப்பான்காணே. 61

காணவே யின்னமொரு கருமானங்கேள்
கருணையுட னிருகோணம் பிறையுமிட்டுப்
பூணவே பிறையதனுள் விந்துசாத்திப்
புத்தியுடன் ஓங்கார மதனுள்ளிட்டுத்
தோணவே ஓங்கரரத் துள்ளேமைந்தா
சுத்தமுடன் மங்கிலிங் மங்கென்றிட்டு
ஊணவே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணி
உத்தமனே மானிடர்க்குக் கட்டித்தீரே, 62

தீர்க்கமுடன் மானிடர்க்குக் குளிசங்கட்டத்
திருவான லட்சுமியும் வசமாய்நின்று
மார்க்கமுடன் சந்தான பாக்கியங்கள்
வரிசையாய்த் தான்வளர்ந்து மகிழ்ச்சியாகி
ஏர்க்கவே இல்லறத்தோ டிருந்துவாழ்ந்து
எல்லோர்க்குந் தானவனா யிருப்பான்கண்டாய்
ஆர்க்குமிவன் நல்லவனா யருளேதங்கி
அதிகசெல்வப் பதியாகி யாள்வான்காணே. 63

காணப்பா யின்னமொரு கருமானங்கேள்
கைகண்ட சூட்சமுக் கோணமிட்டு
ஊணப்பா ஓங்காரத் துள்ளேமைந்தா
உத்தமனே சிங்கிலியும் சிங்கென்றிட்டுத்
தாணப்பா வென்றசதா சிவனையெண்ணித்
தன்னினைவை யோர்நினைவாய்த் தங்க வைத்துத்
தோணப்பா மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
சுத்தமுடன் மானிடர்க்குக் கட்டித்தேறே. 64

தேரப்பா யெந்திரத்தைக் கட்டினாக்கால்
தீர்க்கமுள்ள ருத்திரன்றன் கடாட்சத்தாலே
வீரப்பா கொண்டதொரு தோஷமெல்லாம்
விட்டகன்று தேகமதில் வினைநில்லாது
நேரப்பா அவனிடத்தில் ஞானசோதி
நின்றுவிளை யாடுமடா நிசமாய்வித்தை
ஆரப்பா அறிவார்கள் பஞ்சசத்தி
அவாகளுட திருநடனத் தாட்டுத்தானே. 65

தானாக யின்னமொரு சித்துமார்க்கம்
தன்மையுடன் சொல்லுகிறோ முண்மையாகக்
கோனாக அறுகோணம் நன்றாய்க்கீறிக்
குறிப்புடனே நடுமையம் விந்துசாத்தி
ஊனாக விந்துளோங் காரமிட்டு
உத்தமனே ஓங்காரத் துள்ளேகேளு
நானாக வங்-கிலி-வங் கிட்டுக்கொண்டு
நன்மையுடன் மானதமாய்ப் பூசைபண்ணே 66

பண்ணப்பா மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிப்
பத்தியுட னெந்திரத்தைக் கடாட்சித்தாக்கால்
விண்ணப்பா நிறைந்தமயேஸ் பரியினாலே
மெய்நின்ற தோஷமெல்லாம் விலகிநல்ல
உண்ணப்பா வாசியது உறுதியாகும்
உத்தமனே தேகமது வலுவுண்டாகும்
கண்ணப்பா தான்துலங்கிக் கருணை தங்கும்
கருணையுடன் சிவயோகங் கருத்தொன்றாமே. 67

ஒன்றாடச் செய்தியைத்தான் சொல்லக்கேளு
உத்தமனே விந்தெழுதி விந்துக்குள்ளே
நன்றாட ஓங்கார மதனுட்போட்டு
நாட்டமுடன் ஓங்காரத் துள்ளேமைந்தா
நின்றாட அங்கிலி உங் கென்றுசாத்தி
நீமகனே மானதமாய்ப் பூசைபண்ணிச்
சென்றாட யெந்திரத்தை மானிடர்க்குத்
தெளிவாகக் கட்டினாற் றீர்க்கமாமே. 68

தீர்க்கமென்ன சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு
திருவாகும் பராபரியின் செயலுண்டாகும்
மார்க்கமுடன் கனபவுசு மக்கள்சூழும்
மகத்தான யோகமுடன் வாகனங்கள்
சேர்க்கைபல கழனி நவ தானியங்கள்
சேங்கன்று பசுமாடு சிலதுண்டாகும்
ஆர்க்குமே அவனிதனி லதிகமேன்மை
அன்பான மனோமணியா ளருள்தன்னாலே. 69

அருளான கருமான்ஞ் சொல்லக்கேளு
அங்கமுடன் நவகோணம் நன்றாய்க்கீறிப்
பொருளான நடுமையம் முக்கோணத்திற்
பூரணமாய் விந்தெழுதி விந்துக்குள்ளே
உருவான ஓங்கார மதனுட்சாத்தி
உத்தமனே ஓங்காரத் துள்ளேகேளு
திருவான செயலதினாற் சிங்சிங்கென்று
சித்தமுடன் தானெழுதத் தீர்க்கமாமே. 70

தீர்க்கமுடன் சக்கரத்தை முன்னேவைத்துச்
சிவசிவா மானதமர்ய்ப் பூசைபண்ணு
மார்க்கமுடன் மானிடர்க்குக் காட்டினாக்கால்
வஞ்சனைகள் பில்லிமுதல் யேவல்தோஷம்
மூர்க்கமுள்ள கண்ணேறு கிரகதோஷம்
முன்னாளிற் செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
சேர்க்கையுள்ள நவக்கிரக குளிசத்தாலே
தீருமடா கலைநின்ற நிலையைப்பாரே. 71

நிலையறிய மாட்டாம லுலகமாந்தர்
நெடுந்தூரஞ் சென்றுகுரு பரனைத்தேடி
மலையேறிச் சடைவளர்த்து மதியுங்கேட்டு
வாழுமிடந் தனையறியா மாண்பர்தானும்
தலைகெட்ட நூல்போலே பின்னலாகித்
தத்தளித்துக் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி
அலையாம லடிதொழுது முடிமேலேறி
அம்பரத்தைக் கண்டுநட மாடினாரே. 72

ஆடியதோர் பரனாட ஆத்தாளாட
அண்டரொடு தேவர்முதல் ரிஷிகளாடப்
பாடியதோர் தோத்திரஞ்சே கண்டிநாதம்
பருமணியுஞ் சங்கினொலி தீபதூபம்
தேடியதோர் சிவகணங்கள் தாளம்போடச்
சிலம்பொலியுங் கலகலென்னச் சிவனுமாட
நாடியதோர் பூரணமும் நாலுமாட
நன்மையுடன் நானாட நீயுமாடே! 73

நீயென்னும் நிலையத்துச் சொல்லுமத்து
நினைப்பதுவு மறப்பதுவு மிரண்டுமத்து
மாயையென்ற மயக்கமொடு தியக்கமத்து
வஞ்சனைகள் பொய்களவு மாயமத்துத்
தாயென்றும் பிள்ளையென்றும் பெண்டீரென்றும்
சங்கையென்ற வுறவத்துத் தயவுமத்துத்
காயென்றும் பழமென்றுங் கர்மமத்துக்
கருணையுடன் ஞானிருந்து துலங்குவாரே. 74

துலங்கியதோர் பூரணமாங் கலைக்கியானத்தைச்
சொல்லறிவுக் கறியாதார்க் கீயவேண்டாம்
இலங்கியதோர் சிவயோகி மவுனயோகி
இல்லறத்தோ டேவாழும் பரமயோகி
விலங்கியதோர் தபோதனருக் கீயவேணும்
விடந்தனையே தருங்குறும்பர்க் கீய்ந்தாயானால்
கலங்கிமனம் தான்வெந்து மயங்குமென்று
கமலமது தானறியக் கடாட்சித்தேனே. 75

சித்தான மந்திரமாஞ் சித்துஞ்சொன்னேன்
சிவசிவா மூலிகையின் சித்தைக்கேளு
முத்தான மூலியடா குப்பைமேனி
மிளகுடனே இலைபறித்துக் கொண்டாயானாற்
சுத்தான சுரமுடனே யீளைகாசம்
சுருக்காகத் தீருமடா சுத்தமாக
வித்தான மூலமதில் மனதைவைத்து
வேதாந்தக் குருபதியில் மேவிச்செல்லே. 76

செல்லப்பா பட்டையுடன் வெள்ளைப்பூடு
திறமான மிளகுடனே மூன்றுங்கூட்டிக்
கொல்லப்பா தானரைத்துக் கொண்டாயானாற்
குடிலமென்ற கிரந்திமுதற் சொறிசிரங்கு
மல்லப்பா வயிற்றுவலி குன்மரோகம்
வாதபித்த சிலேத்துமத்தால் வருவதென்பார்
வெல்லப்பா மகோதரமும பெருநோயெல்லாம்
விட்டகன்று போகுமென்று விளம்பினோமே. 77

விளம்பெறவே யின்னமொரு கருமானங்கேள்
வெள்ளெறுக்கின் வேரினுட பட்டைவாங்கி
வளம்பெறவே ஊடுசுலின் பட்டைகூட்டி
வாட்டமுட னிருவகையு மாவதாக்கி
உளம்பெறவே வெருகடிமா தேனிற்கொள்ள
உத்தமனே பதினெட்டுக் குட்டந்தீரும்
தளம்பெறவே விஷகடிக ளெல்லாந்தீரும்
தன்மையுடன் சற்குருவைத் தியானம்பண்ணே.
78

பண்ணப்பா சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
பத்தியுடன் பூரணத்திற் பதிவாய் நில்லு
கண்ணப்பா தானறிந்து மனக்கண்கொண்டு
கருணையுடன் சாஸ்திரத்தைக் கனிவாய்ப்பாரு
உண்ணப்பா வாசியிற்சென் றிருந்துகொண்டு
உத்தமனே சிவயோகம் உன்னிப்பாரு
விண்ணப்பா தானோக்கி மனக்கண்கொண்டு
வேதாந்தச் சுழிமுனையில் மேவிநில்லே. 79

நில்லந்த நிலைதனிலே நின்றுகொண்டு
நேசமுடன் வாசியுட நிலையைப்பற்றிச்
செல்லந்தப் பூரணத்தில் நின்றாயானாற்
சிவசிவா சிலம்பினுட நாதங்கேட்கும்
கொல்லந்த நாதமடா குமரிகற்பம்
குறியறிந்து கற்பமதைக் கொண்டாயானால்
உல்லந்த மானசிவ சோதிசூட்சம்
உறுதியுள்ள சூட்மசடா வுரைக்கொணாதே. 80

ஒண்ணான மனதையல்லோ காக்கவேணும்
உத்தமனே சற்குருவைக் காணவேணும்
கண்ணான வொளியல்லோ பிர்மரூபம்
கற்பமுண்டு பூரணத்து ளிருக்கவேணும்
பண்ணான பலநூலைப் பார்க்கவேணும்
பரமான போதையிலே பணியவேணும்
விண்ணான அமுதத்தை யுண்ணவேணும்
வேதாந்த சாஸ்திரத்தி னுண்மைகேளே. 81

உண்மையென்ற சிவயோகம் சொல்லக்கேளு
உறுதியுள்ள சீவகலை நாதனப்பா
வெண்மையென்று வந்ததுதான் அகாரபீடம்
வேதாந்தக் குருவிருந்தாற் சுழினைக்குள்ளே
தன்மையென்று தானிருந்த உகாரபீடம்
சார்ந்தங்கு தானிலங்கும் மகாரபீடம்
நன்மையென்ற குருபரன்றான் வொளிபோற்காணும்
நாதாந்தம் பெற்றவர்கள் சாதித்தாரே. 82

சாதிக்கும் சிவயோகந் தன்மைகேளு
சங்கையுடன் சொல்லுகிறே னட்யாசிக்க
வேதிக்கும் அன்னமரை வயிறாயுண்ணு
வெண்ணிருங் கால்வயிறா மதுபோற்காலி
பேதிக்கும் பொருமலமும் அபானவாயிற்
பிலக்கவே யிருக்காதே ஜலத்தைமைந்தா
போதிக்கும் படுக்கையடா யிடக்கைகீழாய்ப்
புரளாம லுறங்குசா தகந்தானெண்ணே. 83

எண்ணப்பா விந்துதனை யிகழவேண்டாம்
எடுத்ததெல்லாம் மனதாசை கொள்ளவேண்டாம்
நண்ணப்பா அபினரக்குக் கொள்ளவேண்டாம்
நாதாந்தக் கற்பமதைக் கொள்ளும்போது
உண்ணப்பா லகிரியிலே வாழவேண்டாம்
உண்மையென்று கஞ்சாவை யுண்ணவேண்டாம்
முண்ணப்பா நாதகற்பங் கொண்டதெல்லாம்
மோசம்வந்து போகாம லுத்துப்பாரே. 84

உத்திகொண்டு யிப்படியே நடந்தாயானால்
உண்மையென்ற சிவயோகம் உரைக்கும்பாரு
புத்திகொண்டு சரியையொடு கிரியையோகம்
பூரணமாய் ஞானமொடு நாலுமைந்தா
வெத்திகொண்ட சரியையென்ற குணத்தைக்கேளு
வேதாந்தத் தேகமப்பா நாதத்தாலே
முத்திகொண்ட வாயுவுட விசையினாலே
மூன்றுலக முண்டாச்சு சரியைவாழ்வே. 85

சரியையிலே கிரியையுட குணத்தைக்கேளு
தயவான விந்துவினாற் றேய்வும்வாய்வும்
உரிசையிலே சாதிலிங்க பீடமாச்சு
உண்மையென்ற யோகத்தி னுறுதிகேளு
வரிசையாய் விந்துவுட நாதங்கூட்டி
மகத்தான தத்துவமாய்த் தேகமாச்சு
கரிசனமாய் ஞானத்தின் கருவைக்கேளு,
கருணையுள்ள கணபதியுந் தெய்வந்தானே. 86

தானென்ற கணபதியே பஞ்சபூதம்
தன்மையுடனே பிறப்பால் நின்றஞானம்
ஊனென்ற கணபதியே ஆண்பெண்ணாகி
உறுதியுடன் நடனமொடு பிண்டமானார்
நானென்ற கணபதியே குருவாமென்று
நன்மையுடன் பூரணத்தைக் கண்டோரில்லை
வானென்ற கணபதியே வகையேழாகி
மகத்தான யோனிகால் தோற்றந்தானே. 87

தானென்ற ரவிமதியே சுழினைக்குள்ளே
தன்னாட்டம் விண்ணாட்டம் விசையினாட்டம்
கோனென்ற நாட்டமதைக் குறியாயெண்ணிக்
குவிந்துநின்ற நாதமதால் வாசியோகம்
வானென்ற ஞானத்தின் யோகங்கேளு
மகத்தான நந்தியல்லோ மூலத்தீயிற்
றேனென்ற திசைநாத வடிவாய்நிற்கும்
சிவசிவா மூக்குநுனி தெளிவாய்ப்பாரே. 88

தெளிவான யோகத்தின் குணமுஞ்சொன்னேன்
சிவசிவா முப்புரத்தின் செயலுஞ்சொன்னேன்
ஒளிவான புருவமையத் தமருக்குள்ளே
உண்மையென்ற வாசிசிவ யோகஞ்சொன்னேன்
அழியாத பேரின்ப மோட்சஞ்சொன்னேன்
அருள்பெருகுங் கலைக்கியான கற்பஞ்
சொன்னேன்
நெளியாமல் நிற்பதற்கு நிலையுஞ்சொன்னேன்
நிலையறிய ஞானபூரணமுஞ் சொன்னேன். 89

சொன்னதொரு சூட்சமென்ன ஞானமென்ன
சுகமான வாசியென்ன யோகமென்ன
விண்ணதிலே கண்டதொரு சோதியென்ன
வேதமென்ற நாதாந்த விலாசமென்ன
ஒண்ணதிலே ரண்டென்ன ஆண்பெண்ணென்ன
ஒருகோடி மந்திரத்தி லுண்மையென்ன
கண்ணதிலே கண்டதெல்லாம் மாயாமாயம்
கருவறிந்து பார்த்ததெல்லாங் கனதயாய்ப்
போச்சே. 90

பேச்சென்று நினையாதே தன்னைப்பாரு
பூரணமும் காரணமும் பொருந்தியொன்றாய்
நீச்சென்ற நிலையறிந்து நீஞ்சினாக்கால்
நெடுந்தூரஞ் சென்றுவிளை யாடலாகும்
மூச்சென்ற வாசியினால் முழங்குஞ்சத்தம்
முன்னேறிப் பாயுதடா முதுகண்வெள்ளம்
ஆச்சென்ற வெள்ளமடா இடைகாலூடே
அமந்துவருங் கெங்கையைநீ அறிவாற்
கொள்ளே. 91

அறிவான அறிவதனால் முக்கண்பார்த்து
ஆதியென்ற மணியதனை அங்கையுண்டு
குறியான அரவுபட மணியைமைந்தா
குணமறிந்து மனம்பொருந்திக் கூர்மையாக
நெறியாகத் தானிருந்து நெருடினாக்கால்
நேரறிந்து சாரையொன்று கீழேபாயும்
சரியாகப் பாய்கிறதோர் வேளைபார்த்துச்
சங்கையுடன் தன்வாயா லுருஞ்சிவாங்கே. 92

வாங்கிமிக வாசியினா லுருஞ்சிவாங்க
மகத்தான நாதமென்ற வழலைப்பாம்பு
ஓங்கியே வழியாக முதுகண்ணாலே
ஓடிவரு மந்நேர முருஞ்சிக்கொள்ளும்
பூங்கமல மாதுபதம் பணிந்துபோற்றிப்
பூரணமா யெந்நாளும் பூசித்தாக்கால்
ஆங்கெதிகொண் டெந்நாளும் வாழ்வாய்மைந்தா
அன்பான வாலைபத மறிவாய்ப்போத்தே. 93

போத்தியே யிப்படியே மவுனமூலம்
பூரணமாய்க் கண்டவர்க ளொருவரில்லை
வாத்தியே மவுனத்தை யாருஞ்சொல்லார்
மகத்தான குருச்சொல்ல அறியவேணும்
நாத்திசையும் வெற்றிகொங் கணர்தான்வந்து
நலமான கடைப்பிள்ளை யென்றுமீய்ந்தார்
சாத்தியதோ ருபதேசப் படியேநானும்
சங்கையடன் ஓம்-அங்-உங் மங்கென்றஞ்சே. 94

அஞ்செழுத்தும் மூன்றதிலே அடங்கிப்போச்சே.
அரகரா மூன்றுமோங் காரமாச்சு
விஞ்செழுத்தை அறியாத நெஞ்சத்தோரே
விட்டெழுத்துந் தொட்டெழுத்தும் வினவிப் பார்க்கப்
பஞ்செழுத்தைப் பார்த்தவரே கிரியாயோகம்
பார்தனிலே மேலான ஞானியாவார்
செஞ்சொல்முறை வேதமெனக் கண்டேனையா
செம்மையுடன் றானிருந்து சிவமேயெண்ணே. 95

எண்ணவே யிடகலைதான் அகாரமாச்சு
இன்பமுள்ள பிங்கலைதான் உகாரமாச்சு
உண்ணவே சுழினையது மகாரமாச்சு
உத்தமனே கண்ணொளிதான் விந்துநாதம்
முன்னமே ஆதியிலே முளைத்தசத்தம்
மூவுலகந் தானறிந்து முளைத்ததையா
சொன்னபடி விழிப்பறிந்து பார்த்தாயானாற்
சோதிசிவ சூட்சமடா சொல்லக்கேளே. 96

கேளப்பா கண்டதெல்லா மழிந்துபோச்சு
கேள்வியென்ன ஒளிவெளியே நிசமதாச்சு
வாளப்பா அரூபமென்ன சுழினைகாந்தி
மக்களே சுழினையிலே மனதைவூணு
வேளப்பா நிற்குணமே துவாதசாந்தம்
மெய்யான நிற்குணமே மூலசூட்சம்
ஆளப்பா நிற்குணமே ஒளிதான்தேகம்
அப்பனே கத்திநடு ஆடும்பாரே. 97

ஆடுமடா ஓங்கார வாளின்கூர்மை
அரகரா வேதாந்த மானதேகம்
நாடுமடா பூரணத்தை நாடிநாடி
நலமான சுழினையிலே நாடிப்போச்சு
ஓடுமடா ஓட்டம்பூ ரணத்தினாட்டம்
உத்தமனே அண்டபகி ரண்டத்தாட்டு
பாடுமடா ஓசைபரா பரையின்நாதம்
பத்திகொண்ட சித்தர்மதின் மோட்சம்பாரே. 98

பாரப்பா மோட்சஞ்சின் மயத்தைக் கண்டாற்
பதிவான சிவயோகம் ஞானமாச்சு
தேரப்பா ஞானியென்றால் ஜடத்தைப்பேணான்
சிவசிவா ஜீவநிலை யறியமாட்டான்
காரப்பா சித்தன்கற் பத்தோடொன்றிக்
கைலாச பாசமதாய்க் கருதிவாழ்வான்
நேரப்பா கற்பமதை வுண்டுதேறி
நிசமான வாசியிற்சென் றிருப்பான்றானே. 99

தானான தானவனாய் நின்றுவாழ்வான்
சதாகோடி நாளுமொரு நாளாய்நிற்பான்
ஊனான காயாதி கற்பமெல்லாம்
உண்டுகரை யேறியவ னுறுதியாவான்
வானான அண்டபகி ரண்டமெல்லாம்
வரைகடந்து திரையகற்றி வந்துசேர்வான்
தேனான மொழியுடையா ளமுதுபானம்
தினந்தோறுங் கொண்டவனே சித்தனாமே. 100

ஆமப்பா வாலையுட தீட்சைதன்னை
அருள்பெருகச் சற்குருவி னிடமேகேட்டு
தாமப்பா தன்னிலையிற் றானேநின்று
சங்கையுடன் பூரணியைப் பூசைபண்ண
நாமப்பா அவளாகு மவள்நானாகும்
நாட்டமுட னறுபதுக்குட் சித்தியாகும்
ஓமப்பா அறுபதுக்கு மேலேமைந்தா
ஊனுறுதி காலுறுதி உழன்றுபோமே. 101

உழன்றுசெடம் போகாமற் காத்தோன்சித்தன்
உண்மையென்ற வாசிகண்டா லவனேயோகி
குழன்றுமனம் போகாமற் காத்தோன்ஞானி
குறியறிந்து கொண்டவனே கெவுனியாகும்
அழன்றுசெகந் தனைமறந்து அகந்தைபேசி
அம்பரத்தைக் காணாமல் ஐயோவென்று
தழன்றுகெதி அறியாத மூடரோடே
தானிருந்து பேசாதே தன்னைக்காணே. 102

காணப்பா பூரணமாங் கலைக்கியானத்தைக்
கருத்துறவே தான்பார்த்துக் கலைகொண்டேறி
ஊணப்பா போம்வாய்வு சிவமதாகும்
உள்ளுணர்ந்த வாய்வதுவே சத்தியாகும்
பேணப்பா ரெண்டையுமே ஒன்றுபண்ணிப்
பிண்டமுதல் அண்டவரை கொண்டாயானாற்
பூணப்பா பொற்கமலந் தன்னிலேதான்
பூரணமா மமுதஙடம் பொங்கும்பாரே 103

பாரப்பா பதியறிந்து புருவத்தேகிப்
பதிவான கண்ணின்மலர்க் கண்ணாலேதான்
நேரப்பா வழிந்தொழுகுஞ் செந்தேன்தன்னை
நிசமாக அணுவளவு கொண்டாயானால்
ஆரப்பா உனக்கீடு ஆருமில்லை
அமுதரசந் தான்கொடுத்த ஆததாள்தன்னை
வீரப்பா கொண்டுமதி கெட்டாயானால்
விண்ணிடிந்து தலைதெறிக்கும் மெய்தான்
பாரே. 104

மெய்யாகச் சொல்லுகிறேன் மெய்யும்பொய்யும்
விளங்குதடா உலகத்திலதி னால்மைந்தா
பொய்யாகப் போகுதடா மனிதர்வாழ்வு
பொய்யகற்றி மெய்யாக யிருந்துதானாற்
கையாறக் கண்டபலன் மெய்யாய்நிற்கும்
கண்ணறிந்து பாவமதைச் செய்யவேண்டாம்
ஐயாகேளறிவுவந்து பாவஞ்செய்தால்
அவன்தலையைக் காக்குமடா அறிவாய்க்
கேளே. 105

கேளப்பா அஞ்சான வயதுதன்னிற்
கெருவமுடன் செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
சூளப்பா தாயிடமே சேருங்கண்டாய்
சுத்தமுடன் பத்தான வயதுதன்னில்
வேளப்பா செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
மெய்யாகத் தகப்பனிடம் மேவும்பாரு
ஆளப்பா பதினஞ்சாம் வயதுதன்னில்
அவன்செய்பா வங்குருவுக் காகுங்காரே. 106

கார்க்குமடா பதினாறு வயதுதன்னிற்
கருத்துறவே செய்ததொரு பாவந்தானும்
ஏற்க்குமடா தெய்வமது காத்துக்கொள்ளும்
என்மகனே பதினாறு வயதுக்கப்பால்
தீர்க்கமுடன் செய்ததொரு பாவமெல்லாம்
சிவசிவா செய்தவனைக் காக்கும்பாரு
மார்க்கமுட னிதையறிந்து அறிவுகொண்டு
மகத்தான புத்தியினால் வாழ்வாய்பாரே. 107

பாருமப்பா பகுத்தறிவு வந்தபோது
பாழான கொடுமைகளைச் செய்வாயானாற்
சேருமப்பா பாவமெல்லா மவனைக்காத்துச்
சீக்கிரத்தில் நரகமதைச் சேர்வானையோ
காருமப்பா சத்தியத்தைக் காக்கவேணும்
கருணையுடன் செபதவங்கள் செய்யவேணும்
நேருமப்பா நிலையறிந்து குருவைத்தேடி
நித்தியமுஞ் சுழிமுனையை நேர்ந்துநில்லே. 108

நில்லப்பா வாசிதிரு வாசியேறி
நின்றதொரு பூரணமாங் கலைக்கியானத்திற்
செல்லப்பா சென்றிருந்து வாசியோகம்
தீர்க்கமுடன் நிலையறிந்து கொண்டாயானால்
அல்லப்பா உள்வெளியாய் நின்றவாசி
அடங்குமடா யிருதயத்தி லதுதான்போதம்
சொல்லப்பா சொல்மொழியை மறவாமற்றான்
சுருதியுடன் நாதம்தில் வாழ்வாய்காணே, 109

காணவே யின்னமொரு சூட்சங்கேளு
கருணையுடன் வாலையைநீ பூசைபண்ணி
தோணவே யெச்சாதி யானாலென்ன
சுந்தரமாய் நின்றதொரு வாலைதன்னைப்
பூணவே பூரணமாய்த் தொழுதுபோற்றிப்
புத்தியுடன் மனதுவர நடந்துகொண்டு
ஊணவே அமுர்தரச வர்க்கமீய்ந்து
உகந்துமன முருகிடநீ பூசைபண்ணே. 110

பண்ணப்பா வாலைபதம் பூசைபண்ணிப்
பத்தியுடன் தானிருந்து வரும்போதையா
பெண்ணப்பா தன்னையுமே அறியுங்காலம்
பிரியம்ஙீ ராட்டியா பர்ணம்பூட்டி
நண்ணப்பா சுகந்தமுடன் களபமீய்ந்து
நாதாந்தப் பூரணிக்குத் தாம்பூளங்கள்
உண்ணப்பா தானீய்ந்து மகிழ்ச்சியாக
உத்தியுடன் சூதமதில் ரசத்தைவாங்கே. 111

வாங்கியே பூரணமாய்ப் பூசைபண்ணி
மாதவமாய்ச் சிவயோக வாழ்க்கையானாற்
பூங்கமல மாதுசெயல் தன்னாலந்தப்
பூரணமுங் காரணமும் பொருந்திநன்றாய்
ஓங்காரக் கம்பமதி லூறுதியானால்
உண்மையுட னெந்நாளும் உகந்துவாழ்வாய்
சாங்கமதாய் தனையறிந்து சுழியில்நின்றாற்
சதாபோத மானசிவ யோகமாமே. 112

ஆமப்பா சிவயோகத் திருந்துகொண்டு
அருமையுடன் வாலையதாம் பூசைபண்ணிக்
காமப்பா லமுதரசங் கொண்டாயானாற்
கருணையுடன் நாதாந்தத் தேகமாகும்
நாமப்பா சொன்னபடி யறிந்துகொண்டு
நாதாந்தப் பூரணமாங் கலைக்யானத்தைத்
தாமப்பா தன்னிலையிற் றானேநின்று
தன்மையுடன் பூசித்துத் தன்னைப்பாரே. 113

தன்னைத்தா னறியாத மூடர்தானும்
தாரணியிற் பலவேடந் தானேபூண்டு
விண்ணைத்தா னறியாத மூடர்மெத்த
வேணபடி சாஸ்திரத்தை விரும்பிப்பார்த்து
உண்ணத்தா னறியாம லுழன்றுகத்தி
ஊர்வழியே நாய்போலே உருமிக்கொண்டு
கண்ணைத்தான் விண்ணிழந்து காக்கமாட்டார்
கழுதைகளைக் கண்டாக்கா லடித்துத்தள்ளே.
114

அடியறிந்து முடிமீதில் நிற்கவேணும்
ஆசைகொண்டு சாஸ்திரங்கள் பார்க்கவேணும்
முடியறிந்து மோனநிலை காணவேணும்
முத்திபெறச் சிவயோகத் திருக்கவேணும்
பிடியறிந்து கதிர்மதியிற் சேர்க்கவேணும்
பிங்கலையு மிடகலையுந் தெரியவேணும்
வடிவறிந்து வாலைபதங் காணவேணும்
மகத்தான சிவயோக வளமைகாணே. 115

காணவே பூரணமாங் கலைக்யானத்தைக்
கருத்தறியா மாந்தருக்கு யீயவேண்டாம்
தோணவே ஆதாரஞ் சொல்லவேண்டாம்
சுத்தமுடன் வாசிநிலை காட்டவேண்டாம்
ஊணவே ஆதியந்தம் பொருளைநீயும்
உற்றிருந்து ரகசியங்கள் பேசவேண்டாம்
பூணவே தன்னறிவைத் தானேகண்டு
புத்தியுடன் சித்தமதாய்ப் பொருளைப்பாரே. 116

பாரப்பா பொருளறிய வேணுமென்றாற்
பதிவான சற்குருவைக் காக்கவேணும்
நேரப்பா நினைவையொரு நினைவாய்வைத்து
நிலைபெறவே தலமறிந்து நீயும்நன்றாய்ச்
சாரப்பா சார்வறிந்து குருவைமேவிச்
சந்திரனைச் சூரியனிற் சாரப்பண்ணி
மேரப்பா அண்டரண்ட முடிவிற்சென்று
மெய்யான அக்கினியில் மேவிநில்லே. 117

நில்லப்பா அக்கினியே வாசமாகி
நேமமுடன் நித்தியா னுஷ்டானங்கள்
செல்லப்பா விடியவொரு சாமந்தானும்
சிவசிவா வேளைரிஷி யானவேளை
நல்லப்பா அவ்வேளை தனிலெழுந்து
நாட்டமுட னாதார தியானம்பண்ணி
அல்லப்பா உதயாதி உச்சிநேரம்
அனுசரிப்பாய் சிவயோகம் அன்பாய்த்தானே. 118

தானேநான்அவனானாய் நிற்கவேணும்
தன்மையுடன் குருப்தியிற் சாரவேணும்
வானேதான் கெதியென்வே வாசியேறி
மந்திரபஞ் சாட்சரத்தில் மனதுகூர்ந்து
கோனேதான் தானாக அந்திசந்தி
குறியறிந்து ஆதார நிலையில்நின்று
ஊனேதான் தானாக உறுதிபெற்று
ஒழுடிந்த பட்டணத்தி லொடுக்கமுற்றே. 119

முத்தான பூரணமாம் கலைக்யானத்தை
முனையறிந்து பன்னிரண்டு பத்தும்சொன்னேன்
பத்தான வயதைநா னறிந்துகொண்டு
பன்னிரண்டு பத்ததையுங் குறுக்கிமைந்தா
சுத்தான சோலியென்று அறுபதுக்குட்
சுருக்கிவைத்துச் சூஸ்திரத்தைச் சுகமாய்
பார்த்துச்
சித்தான சித்தெடுத்து வெத்திகொண்டு
சிவசிவா சிதம்பரத்திற் றெளிவாய்முற்றே. 120

கடைப்பிள்ளைக் கலைக்கியானம் 120
முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரம் ந. ரா. ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

முருகன் துணை

கடைப்பிள்ளை திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான தீட்சா விதி 16

ஆதியந்த முங்கடந்து வெளியுந்தாண்டி
அகண்டசச்சி தானந்தத் தப்பால்ஞானம்
ஓதியந்த மாகியெங்கும் நிறைந்தேதானாய்
ஒளியான புலத்தியன்றன் பாதம்போற்றி
நீதியந்தப் பூரணமாந் தீட்சைதன்னை
நிச்சயமா யோதிநிரா மயத்தினுள்ளே
வீதியந்த மானஅறு கோணத்துக்கும்
விநாயகனாய் முன்னிருந்த விதியேகாப்பு.

ஆனந்த மானசிவ நந்திமூலர்
அருள்பெருகுங் குருமுனிகோ ரக்கநாதர்
தானந்த மாமச்சர் கொங்கணற்குத்
தாயான போகரிடைக் காடரோடு
வானந்த மாகும்புண் ணாக்குச்சித்தர்
வாசமுனி கமலமுனி சண்டிகேசர்
கானந்த சுந்தரா னந்தர்பிர்மர்
கயிலாசச் சட்டைமுனி பாதந்தானே. 1

தானென்ற கருவூரார் கொங்கணற்குச்
சமர்த்தான உரோம்ருட் பாதந்தன்னை
நானென்ற ஆணுவமும் மலங்கள்போக்கி
நாயடியேன் சிரத்திலுங்கள் பாதந்தானும்
வானென்ற வெளிகடந்து மவுனத்துள்ளே
வைத்துபதே சித்ததொரு தீட்சைதன்னைப்
பானென்ற இரவிமதி சுழினைமூன்றிற்
பாடுகிறே னாறுமுக மஞ்சிற்றானே, 2

அஞ்செழுத்தி லாறான சூட்சந்தன்னை
அறைகிறே னன்புடைய அறிவுள்ளோர்க்குப்
பிஞ்செழுத்தாய்ப் போகாமற் பிஞ்சிற்பூத்துப்
பிலமாகி யுட்புகுந்து தீட்சைகண்டால்
வஞ்செழுத்துப் புருவநடு விருந்தவுண்மை
மவுனமுட னாமையுரு வாகிவந்து
கொஞ்செழுத்தாய் நின்றபொறி யெழுத்துட்பாய்ந்து
கும்மென்ற இருள்நீக்குஞ் சுவாசந்தானே. 3

வாசமென்ற சுவாசமதாய் வந்தமூலம்
வலமிடமாய் மாறியெழுந் தந்தத்துள்ளே
நேசமென்ற பன்னிரண்டாய்ப் பிரிந்துநாலும்
நேர்நிரையி லெட்டுநா லாகிநின்று
பாசமென்ற எட்டுள்ளாய்ப் பிரிந்துநாலும்
பரமாகி அவ்வெளியிற் பாய்ந்துவோடும்
வீசமென்ற எழுத்தாலே எட்டிற்சேர்ந்து
விண்ணொளியைக் கண்ணொளியால் மேவிக்
காணே. 4

காணப்பா யிதுவழியே தீட்சைசொல்வேன்
கங்கென்ற நந்திதிரு மூலர்தீட்சை
பூணப்பா போகருட தீட்சைசங்கம்
பொருந்துமுக மொன்றாகி ரெண்டிற்கேளு
நாணப்பா குருமுனிக்குத் தீட்சைஒவ்வாம்
ஞானமுள்ள கொங்கணற்குச் சுழிமூன்றாகும்
பேணப்பா சட்டைமுனி டகாரந்தானாய்ப்
பேறுபெற்றார் மூன்றுமுகந் தன்னிற்கேளே. 5

கேளடா சுந்தரற்கு ணகாரமாகிக்
கிருபைதருந் தகாரமடா சண்டிகேசர்
ஆளடா கருவூரார் பகாரத்துள்ளே
ஆகிநின்றார் நானான்கா முகத்துக்குள்ளே
வாளடா பிரமமுனி மகாரத்துள்ளாய்
வாழுகின்ற ரோமரிஷி ரகாரந்தானாய்ச்
சூளடா அவ்வெளியில் அகாரஞ்சாயச்
சூட்சமாய் நின்றபஞ்ச முகத்துட்பாரே. 6

பாரப்பா அஞ்சான முகத்துக்குள்ளே
பதிந்திருந்த லகாரமடா புண்ணாக்கீசர்
நேரப்பா வகாரத்தி லிடைக்காட்டார்தான்
நேரான கோரக்கர் ழகாரதீட்சை
மாரப்பா ஆறான முகத்துக்குள்ளே
மவுனவெளி யுள்நிறைந்த வாசலுக்குத்
தேரப்பா றகாரமடா தீட்சையாகி
செழுங்கமல முனிகர மிளமைதானே. 7

இளமையென்ற கயிலாச ரழுகண்ணிக்கு
எனஞ்சேர்ந்தா னிருசுழியில் நாதமாகி
பழமையென்ற ஆறுமுகச் சடாட்சரத்துள்
புதிந்திருந்தார் மும்மூன்றா யறுகோணத்துள்
களமையென்ற கோளறுத்து வெளியில்நின்றார்
கண்டுகொண்டு தெரிசிப்பாய் தன்னுட்டானும்
உளமையென்ற பதினெட்டுள் ளுறவுமாக
உரைத்திட்டேன் தீட்சைபதி னெட்டுந்தானே. 8

தானென்ற பதினெட்டுள் பதினேழ்சொன்னேன்
சாற்றவில்லை மூவருக்குக் ககாரந்தானாய்
தேனென்ற தீட்சையடா சரங்களெல்லாம்
திறமாக மூலருட தீட்சைகூட்டிப்
பானென்ற ரவிமதியாம் சுழினைமூன்றிற்
பாயுமே அதுமூவா யிரமுஞ்சேர்ந்து
வானென்ற சுழிமுனையி லொன்றாய்க்கூடி
மாசற்ற வெளியினுள்ளே சோதிகாணே. 9

சோதியொளி கோடியையா ரவியோகோடி
சூழமதி வன்னியுமோ கோடாகோடி
ஆதிபரை யாகிநின்ற ஒளியைத்தன்னுள்
ஐங்கரனைக் காணுதற்குத் தீட்சையானும்
ஓதினேன் பதினெட்டும் மூன்றுக்குள்ளே
ஒன்றான பதினெட்டைத் தெரிசிக்கத்தான்
நீதியாய்ச் சமரசமாய் மவுனந்தாக்கி
நிலைத்துநீ தெரிசிக்கக் காணுவாயே. 10

காணுவாய் பதினெட்டுந் தாயேதன்னைக்
    காணுதற்குக் கண்கூசுங் கண்டாயானால்
தாணுவாய் நிறைந்தசிவ யோகியாவாய்
    தாயுன்னைத் திரும்பியவள் கண்டாலையா
ஆணுவாய் நின்றமல மாசறுத்து
    அரணுருவாய் நின்றமெய்ஞ் ஞானிநீயே
பேணுவாய் பராபரையும் பதினெட்டொன்றாய்ப்
    பேசினதால் தீட்சைவிதி யானவாறே. 11

வாறான தீட்சையுரைத் திட்டநாதர்
    மனமகிழ வந்தகுரு தேசிகாநீ
ஆறான வரையினுள்ளே பதினெட்டொன்றாய்
    அங்கனே தாயாகக் காட்டினாப்போல்
பேறான தீட்சைபதி னெட்டுக்குந்தான்
    பிலத்துநின்ற மூலத்தைப் பேசுவாய்நீ
பாறான வெளிகடந்து சிலம்போசைக்குட்
    பாய்ந்துவந்த குருபரனைப் பணிந்தேனையா. 12

ஐயனே கடைப்பிள்ளை யாகிவந்தாய்
    ஆனதினாற் கேட்டதெல்லா மருளிச்செய்வோம்
துய்யனே பதினெட்டு மூலங்கேளு
    சூட்சநிலை அரியெழுத்துக் கெட்டாரெண்டை
மெய்யனே அறிந்துறிங் சிங்கென்றேதான்
    விளம்புவாய் சாபமதை நீக்கிமைந்தா
தையனே தையலட் சரங்களெல்லாம்
    க்ஷணத்திலே காணுமையா தங்கம்பூணே. 13

பூணவே பூசைவிதி நாற்பான்மூன்றிற்
    பூரணமாம் வாலையருள் கற்பந்தன்னைப்
பூணவே யான்சொன்னேன் பூண்டுகொண்டு
    புலத்தியன்றன் பதம்நினைந்து தீட்சைதன்னை
பூணவே அண்டரண்டஞ் சித்தியெல்லாம்
    பொருந்திநின்றே வுன்னுக்குள் ளாடுமையா
பூணவே சிவயோக ஞானியென்னப்
    பூதலமெல் லாம்வணங்கும் புனிதங்காணே. 14

காணப்பா தீட்சைவிதி கருவாய்ப்பார்த்துக்
கண்டுகொண்டு கரைகண்டோ ரனந்தங்கோடி
ஆணப்பா பிறந்தல்லோ குளிகைகட்டி
அண்டரண்டங் கடந்தவரை தாண்டியேறி
நீணப்பா நிறைந்தசிவ சோதிநன்மை
நிராமயமாய்க் கலந்துநின்றோர் கோடாகோடி
வேணப்பா வேணபேர் தீட்சைபெற்று
வெளியேறிச் சுயம்புக்குட் பிச்சைதானே 15

தானேதான் சுயம்பில்வந்து பிச்சையேத்தோர்
சதாகோடி நவகோடி கோடாகோடி
வானேதான் வெளிகடந்து வெளியினுள்ளே
மாசற்ற பிரமமாங் கோடாகோடி
தானேதான் அலையாமற் சூட்சங்கண்டேன்
தன்நினைவு முடிவறிந்தேன் கயிலாசத்தை
நானேதான் தீட்சைவிதி பதினாறுக்குள்
நாயகமாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் தீட்சைமுற்றே. 16

கடைப்பிள்ளை ஞான தீட்சாவிதி 16

முற்றிற்று.

கடைப்பிள்ளை ஞான சாஸ்திரங்கள் நம்மிடம் அநேக ஓலை ஏட்டுப் பிரதிகளிருப்பினும் தற்போது அதற்சிலதை அச்சிட்டிருக்கிறோம். மற்றவைகள் அடுத்த பாகத்தில் வெளியிடக்கூடும்.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் சாலிமகா ரிஷி கோத்திரம் வை. சிவகுருநாத மூப்பனாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
பரமபதி துணை
கல்லுளிச்சித்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானானந்த சூத்திரம் 16

அப்பனே பராபரையாள் பாதங்காப்பு
அடிமுடியும் நடுவான மூலங்காப்பு
இப்புவியில் மனோமணியாள் அருளேகாப்பு
யீரெட்டி லாடுகின்ற கணேசன்காப்பு
செப்பமுள்ள யென்குருவாம் கொண்டிச்சித்தர்
திருவாக்கால் கல்லுள்ளிச் சித்தனென்றே
எப்புவியுங் கீர்த்திபெறச் சொல்லிவிட்டார்
இயல்பான சித்தனென்று இயம்புவாரே. 1

இயல்பாகச் சூட்சத்தின் மோட்சஞ்சொல்வேன்
என்மகனே பொய்களவு கொலைசெய்யாதே
சுயமாகக் கோபத்தைத் தள்ளிப்போடு
சுந்தரம்போல் புண்ணியத்தைக் கருதிக்கொள்ளு
செயமான பெரியோர்கள் மொழிதட்டாதே
செப்பினால் வேதமுந்தான் பாருபாரு
பயமில்லா தேயுலகில் ஞானங்கண்டு
பார்த்தறிந்து நடந்துகொள்வாய் பாரிற்றானே. 2

தானேதான் நால்வேதம் படித்துத்தேறு
சமத்துவமாய் ஓங்கார வட்டம்பாரு
கோனேதா னிதுநான்குந் தெரிந்தபின்பு
குண்டலியின் மூலசத்தி தோணும்பாரு
நானென்ற ஆன்மாவும் நீயேயாகும்
நன்மையுடன் பிரணவத்தை யாருங்காணார்
ஏனென்ற நிலையறியப் போறாரப்பா
எண்ணரிய கோடியிலே யொருவன்பாரே. 3

பாரேதான் சுயரூபந் தெரிந்துகொண்டு
பற்றாசை யொழிக்காதார் ஞானியல்ல
தேராமற் றிரிவார்கள் ஞானியென்றும்
தேசத்தி லலைவார்கள் சித்தனென்றும்
சீரான தாய்தானும் ஒன்றேதெய்வம்
சிறப்புடனே தாய்தகப்பன் சேரும்போது
நேரான கருப்பிடித்துக் கொண்டுவந்து
நிலைத்ததோர் சுயரூபந் தெரிந்துகொள்ளே. 4

தெரிந்துகொண்ட தெய்வமதை வணங்கவேணும்
சித்துடனே பூமியிலே யிருக்கவேணும்
அறிந்துகொண்டு சிவயோகஞ் செய்யவேணும்
அப்பனே ஆங்கார மடக்கவேணும்
பிரியமுடன் அட்டாங்க யோகந்தன்னை
பெரியோர்க ளாற்றெரிந்து கொள்ளவேணும்
சிறியதொரு மத்திரங்கற் றறியவேணும்
தெரியாம லலைவார்கள் சிலபேரப்பா. 5

அப்பனே மோட்சத்தின் வழிதானெங்கே
அடவாக முன்செத்தோர் குறிப்புமெங்கே
செப்பமுள்ள குருக்களெங்கே குலங்களெங்கே
செத்தவர்கள் கூடழிந்த தெங்கேஇங்கே
இப்பவே யிறந்தவர்க ளெங்கேபாரு
என்மகனே கூடழிந்தால் மூச்சுப்போச்சு
ஒப்பவே யிதைவெளியா யுனக்குச்சொன்னேன்
ஓங்கார மூலவட்ட மடங்கிப்போச்சே. 6

போச்சேதான் உயிர்போன இடமுங்காணார்
பூவுலகில் வந்தவர்க ளிருப்புங்காணார்
மூச்சடங்கி யிருந்தநிலை யாருங்காணார்
முன்னிருந்த திருக்கூத்தை யாருங்காணார்
ஆச்சுதென்று வெட்டவெளி நன்றாய்ப்பாரு
அப்பனே வேதாந்தம் வெளியாய்ப்போச்சு
பேச்சப்பா கருவமைப்பின் படியேயாகும்
பேணிப்பார் தெரியுமல்லா லறிவாய்ப்பாரே. 7

பாரேதான் அண்டத்தி லிரவிகோடி
பரமனுட படைப்பென்பார் கோடாகோடி
கூரேதான் மண்டலத்திற் பிறவிகோடி
கூடைவிட்டு அழிந்தோர்கள் அனந்தங்கோடி
சேரேதான் வெளியொளிவின் முடிவைக்கண்டு
செப்புமகண் டாகாசந் தன்னிலப்பா
நேரேதான் தெரியுமது வெளியைத்தானே
நேர்த்தியுடன் கண்டுகொள்வாய்
நிலையில்நின்றே. 8

நின்றேதான் அஷ்டாங்க நிலையில்நின்று
நிஷ்டையுடன் சமாதிவிட்டு நிலைபேராதே
அன்றேதான் அஷ்டாங்க யோகஞ்சித்தி
அதிலிருந்து மூச்சடக்கி யிருந்துகொண்டு
சென்றேதான் பார்த்தாக்கால் ஞானங்தோற்றும்
தெரிந்துகொள்வா யிதன்சூட்சங் கிறமையாக
ஒன்றேயென் றேயிருப்பா யறியார்தானும்
உலகத்தி லெட்டியென்பர் பரிவிதாமே. 9

ரசகற்பூர மாத்திரை

பரிவுரச கற்பூரம் பலமதொன்று
பண்பாகத் தேனதிலே சுத்திசெய்து
எரிவான சம்பழத்தின் சாற்றினாலே
இணக்கமுடன் சுருக்கிடுவா யிரண்டுசாமம்
தெரிவான முலைப்பாலா லிரண்டுசாமம்
தீர்க்கமாய்ச் செய்தபின்பு கல்வத்திட்டு
விரிவான வெண்மிளகு பலந்தானொன்று
விளங்கவே சேர்த்தரைக்க வழிசொல்வேனே. 10

சொல்லுறவாம் சம்பழத்தின் சாற்றால்சாமம்
சுருக்காக வரைத்துபனிப் பயறுபோலே
வெல்லுறவாய் மணிமணியா யுருட்டிக்கொண்டு
விவேகமுடன் நிழலில்வைத்து வுலரச்செய்து
நல்லுறவாய்க் குழல்தனிலே அடைத்துதேவ
நாதாந்தக் கடவுள்தன்னைத் தெண்டம்பண்ணி
பல்லுறவாம் வாய்வுபக்கச் சூலைகுத்தல்
பகர்வான குளிர்தனக்குக் கொடுப்பீர்தானே. 11

கொடுத்துவிடு அந்திசந்தி யிரண்டுவேளை
குறிப்புடனே திரிகடுகு தேனிற்றானும்
அடுத்துவரும் அப்பமுதற் குடைச்சலெல்லாம்
அணுகாமல் நீங்கிவிடும் அறிந்துபாரு
எடுத்ததொழில் தப்பாது வெகுசமர்த்து
ஏற்கனவே செய்தகுண மாக்குமப்பா
விடுத்தசொல்லை மனதில்வைத்துத் தெளிந்தபேர்க்கு
வினவியநற் பாகமது விளங்குந்தானே. 12

நற்பாகத் துடன்செய்வா யின்னங்கேளு
நலமான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
பொற்பாக அதிவிடையம் கூளாத்திக்காய்
பேர்பெரிய வெட்பாலை சிறுநாகப்பூ
வற்பாக லவங்கமுங்காட் டாத்திப்பூவும்
வளமான சீனத்தின் பட்டைவோமம்
சிற்பாகச் சிங்கிகுரோ சானிசுக்கு
சிதறாத புளியன்தோல் காசுகட்டி. 13

காசுகட்டி மையூரின் கஞ்சாவித்து
கருதரிய பெருங்காயம் அசமதாகம்
ஆசுகளில் லாததிரு பேர்சொல்லாது
அடவுடனே வகைக்குவகை பலமதாகப்
பேசுகிறேன் தீர்க்கமுடன் கேளுகேளு
பிரபலிக்க வுரலிலிட்டு யிடித்துநன்றாய்
பூசுகின்ற கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
புளிக்குமிலு மிச்சைபழச் சாற்றாலாட்டே. 14

ஆட்டியபின் விளாவினுட பிசினிதானும்
அன்பாகப் பலமரைதா னதனிற்போடு
நீட்டியதோ ரபீனதுகாற் பலந்தான்போடு
நேர்ந்தரைப்பா யொருசாமம் நிலைமையாகப்
பூட்டிவிடு லிங்கமரைப் பலந்தானப்பா
புனிதமுள்ள கெந்தகமு மரைப்பலந்தான்
நாட்டமுடன் தேன்தனா லிரண்டுசாமம்
நலம்பெறவே அரைத்தபின்போர்
பாகங்கேளே. 15

கேளப்பா மறுபடியும் நிறுத்தியேதான்
கிருபைபெற வொருசாம மரைத்துக்கூட்டு
நாளப்பா யிப்படியே மூன்றுநாள்தான்
நலம்பெறவே வழித்தெடுத்துப் பரணிதன்னில்
கோளப்பா வாராம லடைத்துக்கொண்டு
குணம்பெறவே மனதில்வைத்து வினவதாகத்
தாளப்பா வானதொரு கிராணிமந்தம்
தடங்கல் செய்யும் நோய்தனக்குக் கொடுப்பீர்
தானே. 16

பிரமாணம் கண்டக்காயளவு.

தானப்பா வியாதியது தீர்வதற்குத்
தயவாகத் தேனிலிடு பயமோயில்லை
வேனப்பா சாக்கரைகற் கண்டிலாதால்
விசிதமுட னதிவிடையக் கியாழந்தன்னில்.
தேனப்பா அரிசியுட கியாழமாதல்
சேர்த்துவிடு நல்லோம கருக்கல்செய்து
பானப்பா காற்பலநற் சீரகத்தைப்
பாகமாய்க் கியாழங்கற் கண்டுசேரே. 17

கற்கண்டு சர்க்கரைப்பா லூற்றிக்கொள்வாய்
கருத்துடனே கொட்டியதைக் கூட்டியுண்ணு
நெற்கண்டு கோதுமையைக் கஞ்சிசெய்து
நீதானும் சீனியிட்டுக் கூட்டியுண்ணு
சற்குணமாய் வாழைகச்சல் பூச்சிராவும்
சமைத்துமிகக் கொடுத்தாலும் மெத்தநன்று
பொற்கணமாம் ஆட்டிறைச்சி காடையாகும்
பொருதியிதைப் பத்தியமாய்ப் பார்த்துச்
செய்யே 18

பார்த்தபடி சொன்னதல்லால் மறைப்பொன்றில்லை
பதறாமல் ஓமமிட்டு வெந்நீர் தன்னில்
காத்துமிகத் தலைமுழுகி யசனஞ்செய்யக்
கடவுளர்தன் கிருபையினாற் சவுக்யமாகச்
சேர்த்ததிந்தப் பாகமது மெத்தநன்மை
செழிப்பாகக் குணங்கொடுக்குந் தேகத்திற்கு
ஏர்த்தபடி பண்டிதற்குச் சுளுவதாச்சு
யெடுத்தத்தொழிற் பொய்யாது யிணக்கந்
தானே. 19

கல்லுளிச்சித்தர் ஞானானந்த சூஸ்திரம் 19
முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை.

கல்லுளிச்சித்தர் பாடல்

பிர்ம சொருபத்தை நாடு உன்
கர்ம வினையோட வழிதனைத்தேடு

எட்டி பழுத்தாலு மென்ன காசு
யீயாத லோபிகள் வாழ்ந்தாலுமென்ன
கட்டி வராகனிருந் தென்ன அதைக்
காவல்கள் போட்டுநீ காத்திருந்தென்ன. 1

நீரிலாக் கிணறிருந்தென்ன மனது
நேராய்நடவாத பிள்ளையிருந்தென்ன
ஊரிலா ஆறிருந்தென்ன நமக்
குதவியில்லாமனித ருறவிருந் தென்ன. 2

தவமது செய்தாலு மென்ன நீ
சமத்தனென்றேபே ரெடுத்தாலு மென்ன
சிவபூசை செய்தாலு மென்ன அரன்
சேவடியை மறவாம லிருந்தாலுமென்ன. 3

காசிபோய் வந்தாலு மென்ன பெரிய
கனகதண்டிகையேறித் திரிந்தாலுமென்ன
வாசியைத் தெரிந்தாலு மென்ன நாளும்
மகராஜனென்றுபேர் பெற்றாலு மென்ன. 4

புராணம் படித்தாலு மென்ன இந்தப்
பூலோகந்தன்னில் மறைந்திருந் தென்ன.
திராசுநிலை யாயிருந் தென்ன தினம்
சிவசிவாயென்றே செபித்தாலு மென்ன. 5

வித்தைகள் பலபடித் தென்ன நீ
மென்மேலுஞ் சாஸ்திரங் கற்றாலுமென்ன

சித்துகள் தெரிந்தாலு மென்ன நாளும்
சிறப்பாக வார்த்தை யுரைத்தாலுமென்ன. 6

பெண்டாட்டி பிள்ளையிருந் தென்ன முதிர்ந்த
பெரியோர்கள் பாதத்தைப் பூசித்துமென்ன
துண்டாகப் போயிருந் தென்ன நீ
துலையாத கற்கோட்டை கட்டியிருந்தென்ன. 7

மாடிமேல் வீடிருந் தென்ன இந்த
வ்வையகத் தோர்மெய்க்க வாழ்ந்தாலுமென்ன
கூடிக் குலாவியிருந் தென்ன கையெடுத்துக்
கும்பிட்டுக் கூத்தாடித் திரிந்தாலுமென்ன. 8

தாய்தந்தை துணையிருந் தென்ன உற்ற
ஜனங்களு முபகார மாயிருந்தென்ன
நாய்போ லலைந்தாலு மென்ன வரும்
நமனுக்குத் தப்பி யொழிந்தாலுமென்ன. 9

சரியை கடந்திடவும் வேணும் இந்த
சகத்தினுட மாயை யொழித்திடவும்வேணும்
கிரியையைப் பார்த்தறிய வேணும் மனவாக்குக்
கெட்டாத சொரூபத்தைத் தெரிந்திடவேணும். 10

யோகந் தெரிந்திட வேணும் உனக்
குண்டிமுத லானதைச் சுருக்கிடவேணும்
பாகமது தெரியவே வேணும் குரு
பாதமதை மறவாம லிருந்திடவேணும். 11

கொலைகளவு நீக்கிவிட வேணும் உலகில்
கொடியோ னெனும்பேரைப் போக்கிடவேணும்
புலைகளைத் தொலைத்து விடவேணும் இன்று
பொல்லாத மாயையை விலக்கிவிடவேணும். 12

சோதியைக் கண்டறிய வேணும் வேதச்
சுடரெனுந் தீபத்தைப் பார்த்தறியவேணும்
ஆதிபிர் மந்தெரிய வேணும் அதை
அன்புடன் சாஸ்திரத் தாற்றெரியவேணும். 13

ஞானநிலை தெரியவே. வேணும் இதில்
நால்வேத வுண்மை தெரிந்திடவேணும்
மோன நிலைதெரியவே வேணும் யோக
முடிவான வஸ்துவை முன்தெரியவேணும். 14

அட்டகரு மங்தெரிய வேணும் அதற்
காதார மானகலை தெரியவேணும்
திட்டமாய் வாசிநிலை வேணும் இது
தெரிந்துகொண் டாற்சித்த னாகவேவேணும். 15

பந்தங் கடந்தவனே சித்தன் பூாரில்
பஞ்சமா பாதகத்தை விட்டோனேபத்தன்
இந்தவிதங் தெரிந்தவனே சித்தன் அதி
லென்நிலமை கண்டவ னேசீவமுத்தன். 16

கல்லுளிச் சித்தர் பாடல் 16

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பாடிபதி துணை.

கஞ்சமலைச்சித்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கலைக்கியானம் 25

மூலவட்ட மானகுரு பாதங்காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முதலேகாப்பு
ஞாலவட்டத் தங்கிமதி யமுதங்காப்பு
நான்முகனும் நாரணனும் ருத்ரன்காப்பு
காலவட்டச் சுழிமுனையு மிடையுங்காப்பு
கதிர்முனையும் பிங்கலையும் வாசிகாப்பு
கோலவட்டக் குமரியுட பாதங்காப்பு
குருபாதம் மறவாத குணங்காப்பாமே. 1

காப்பொன்று தப்பாக்கை காட்டிக்கண்டாற்
கண்கெட்ட குருடனுக்குந் தோணுந்தோணும்
கோப்பொன்றும் வேண்டாம்மெய்க் குகைக்குட் செல்லக்
கூசாம லொருமன நாய் நின்றுதேறு
ஏப்பொன்று மில்லையப்பா யெந்தன் நூலில்
என்சொல்வேன் வேதமுறை யியம்பக்கேளு
மாப்பொன்று மில்லையப்பா வகையதான
வழியொன்று யிருபாதை வழியைக்கண்டே. 2

கண்டுகண்டு சித்தரெல்லாம் மனதிரங்கி
கள்ளம்வைத்துக் கண்திறந்து வெளியாய்ச் சொன்னார்
கொண்டுகொண்டு அவரவர்கள் பாஷையாலே
கொட்டினார் வெகுகோடி தேசபாஷை
விண்டுவிண்டு வெகுகோடி சாஸ்திர்த்தை
விளம்பினார் கோணத்தி லிருந்துகொண்டு
பண்டுபண்டு பலநூல்கள் படித்ததெல்லாம்
பார்க்கவிரு தசமுன்றிற் பலனைப்பாரே. 3

பலனேது ஒன்றுமில்லை பார்த்தறிந்தால்
பரமகுரு வெளிகாணும் பார்க்கும்போது
புலனேது ஒன்றுமில்லை பூமிதன்னிற்
புத்தியுள்ள மானிடரே புகலக்கேளு
கலனேது ஒன்றுமில்லை அழைப்பதற்குக்
கலங்காமல் மயங்காமற் கருதிப்பாரு
தலனேது யவ்விடத்தி லிடமுமுண்டோ,
தாயாரைத் தனிவீட்டிற் றாக்கிப்பாரே. 4

வீட்டிலிருந் தாயிதனைக் கொஞ்சிக்கெஞ்சி
விளையாட வரவுரைத்தேன் மெய்யுள்ளோரே
நாட்டிலிருந் தாயிதனைக் கொஞ்சிக்கெஞ்சி
நலமாக இருகாலைப் பிடித்தாயானால்
ஏட்டிலிருந் தாயிதனை யெங்குந்தானாய்
ஏகாந்த வெளிகாண்பாய் இருளைக்காணாய்
பாட்டிலிருந் தாலென்ன பலிக்குமோடா
பாங்கான வொளிமலையிற் பாய்ந்துபாரே. 5

பாரப்பா கண்மூக்கு மத்திக்குள்ளே
பதறாமற் பார்த்திருந்தாற் பசிதானுண்டோ
காரப்பா அடிமுடியும் நடுவுங்காணும்
கலங்காமல் நாலுமதிற் குள்ளேசேரும்
ஆரப்பா யிந்தமுறை பார்க்கப்போறார்
அருளான தாயெனக்குச் சொன்னவித்தை
தூரப்போ யலைந்தாலுஞ் சொல்வாருண்டோ
சூட்சமிந்த வழிகண்டு தொழிலைப்பாரே. 6

பாரப்பா வேதமுறை பதியிற்பாரு
பதினாறும் பன்னிரண்டும் அதுதான்வேதம்
மூரப்பா அஞ்செழுத்திற் பிறந்தவேதம்
முகமதன்பின் னஞ்செழுத்தின் விபரங்கேளு
வேரப்பா அ-இ-உ-எ-ஒ அஞ்சு
விதமான வேதமென்ற தாய்தானப்பா
சாரப்பா நால்வேத மதினாலாச்சு
சத்திசிவ மென்றறிவீர் நாலினாலே. 7

நாலென்று சொன்னமொழி யேநென்றாக்கால்
நல்லமனம் புத்திஆங் காரம்சித்தம்
வாலென்றுந் தலையென்று மதுதானப்பா
வசியென்ற யெழுத்துதலை வாசலாச்சு
கோலென்ற சுழிமுனைதான் நடுவதாச்சு
குல்மான யிடையினடி முடிதானாச்சு
பாலென்ற அமுதமையா நினைவதாச்சு
பதினாறும் பனிரண்டும் பதிந்துபாரே. 8

பாரப்பா ஒளிக்கப்பா லொன்றுமில்லை
பதிகடந்து அப்புறத்தே போனாயானால்
சீரப்பா உன்னிடத்தி லூணிப்பார்த்தாற்
செகமெல்லாஞ் சிற்றண்டத் துள்ளேகாணும்
ஊரப்பா வுலகத்தி லுள்ளதெல்லாம்
உன்னுடம்பிற் றனித்தனியே காணலாகும்
காரப்பா கல்லுமரங் குளங்கள்கோவில்
கண்மூக்கு மத்தியினுட் கருத்திற்காணே. 9

கருத்திலே காணுமடா வேதாந்தங்கள்
காலென்றுந் தலையென்றும் மாறிச்சேர்த்தால்
பொருத்திலே காணுமடா சத்திமூலம்
பொல்லாத தோசிகட்கு மெய்பொய்யாகும்
வருத்தினா லானந்தப் பால்நீகாண்பாய்
வண்டரெல்லாம் வாய்வீணாய்த் தள்ளுவார்கள்
குருத்துக்குள் இலைபூகாய் பழமுமாகும்
குறியான குலைசாயுங் குன்றாம்பாரே. 10

இரசபதங்கம்

குன்றான ரசபதங்கங் கூறக்கேளு
குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன் மணியதாக
நன்றான செங்கலுப்பு யிடித்துத்தூளாய்
நயம்பெறவே சட்டிக்குட் பாதியிட்டு
மன்றான குகைதனையே நடுவில்வைத்து
மணம்பெறவே ரசமதனை யூத்தியேதான்
நின்றான மேலுமிந்த வுப்பிட்டேதான்
நிதானமாய் மேற்சட்டி கவிழ்த்துமூடே. 11

மூடியே அகண்டதொரு அடுப்பின்மேலே
முயற்சிபெற வேற்றிமெள்ளத் தீயைமூட்டு
நாடியே இரவுபக லெரித்துநீயும்
நன்றாக ஆறியபின் னெடுத்துப்பார்க்கத்
தேடியே மேற்சட்டி மேலேநிற்குந்
திறமான பதங்கமது படிகம்போலாம்
சாடியே வாலையினால் வடித்தெடுத்து
தன்மையுடன் பரணிதனி லடைத்துவையே. 12

அடைத்திருந்த பதங்கமதைப் பனைவெல்லத்தில்
ஐந்தரிசி யிடையாக வெழுநாளிய
நடையிடைதன் கைகாலின் குடைச்சல்மற்ற
நலமில்லாப் பரங்கிமுதற் சூலையோடும்
தடையில்லாக் கதலியெனுங் கனியிலூட்டு
தவறாமற் பாற்கஞ்சி மிகவேபூட்டு
இடைமீறி வாய்பிடித்தால் வேலாம்பட்டை
யெனுங்கியாழங் கொப்பளிப்பா யுகந்து
தானே. 13

அயச்செந்தூரம்

உகந்தவயச் செந்தூரஞ் செப்பக்கேளு
உண்மையாய் லாடமதை ராவியேதான்
இகந்துவிடா மற்படிக்குப் பலந்தானைந்து
இன்பமுடன் சம்பளத்தின் சாற்றிலிட்டு
புகந்தவாய் மூன்றுநா ளானபின்பு
புன்மையிலாத் தண்ணீர்விட் டரைத்தெடுத்துச்
சுகந்தரவே வெள்வேலாம் பட்டைச்சாற்றால்
சோம்பாம லைந்துபுடம் அரைத்துப்போடே. 14

புடமிடுவாய் நெல்லிக்காய்ச் சாற்றிலப்பா
புகழ்ச்சியுட னாறிபுடந் தீர்த்துப்போடு
அடவுடனே பார்த்திதனை யெடுத்துக்கொண்டு
அதிவிதமாய் வெற்றிலையின் சாற்றாலப்பா
திடமுடனே பத்துபுடந் தீர்த்தாயானால்
திவ்யமதாய்க் கண்டுகொள் சிவப்புமாகும்
கடவுள்பதந் தொழுதேற்றிக் குழலில்வைத்துக்
கனத்தபித்த வாய்வுதனை யெடுத்துப்பூட்டே. 15

எடுத்துபல சோகைவிக்கல் வாந்திபாண்டு
  எதிர்த்தகுணை வெலும்புருக்கி யிளைத்தமேனி
அடுத்ததொரு கழிச்சலன்னத் துவேசம்யாவும்
  அகன்றுவிட்ச் செந்தூரந் தட்டிக்கேட்கும்
தொடுத்துவிடு மனுப்பான மறிந்துமேலாய்த்
  தொடர்ந்துசெய்தா லின்னம்வெகு நோய்கள் தன்னைச்
சடுத்தமிட்டுத் தீர்க்குமப்பா ரசபதங்கம்
  சமர்த்துடனே யித்தொழிலைச் செய்வாய்நீயே. 16

தொழில்பார்த்துச் சுளுவாகச் செய்துகொண்டால்
  தோற்றாது பலவிதமாய்ப் புத்திகானும்
விழியதனால் நோக்குமெள்ள அறிவைத்தூண்டி
  வியப்புடனே கைபாக மேற்றிநின்றால்
ஒழியாது அவிழ்தமதின் மார்க்கமப்பா
  ஓதுவாய் பலவிதமாய்ப் பேசுவார்கள்
வழியிதுதா னிலேசான முறையிற்றேர்ந்து
  வகுத்தபடி பண்டிதத்தைப் பார்ப்பீர்தாமே. 17

பார்த்திதனை நோயாள ருண்ணும்போது
  பண்புடனே நெய்பாலும் வெண்ணெய்யாகும்
தேர்ந்தாட்டி னிறைச்சிகிச் சடியுமாகும்
  தித்தித்த திராட்சியென்ற பழமதாகும்
ஏர்த்தபடி கோதுமையின் ரொட்டியாகும்
  இன்பமுடன் கொண்டவர்க்கு ஏற்குமேற்கும்
சீர்த்துவமாய் தெரிந்துணர்ந்து பார்த்துநின்றால்
  தெய்வசித்தப் படியெதுவு மாகுந்தானே. 18

வேறு சந்தம்

ஆகிய சொல்லே தென்றால்
  அடவுடன் புகலக் கேளு
பாகிய சந்த னாதி
  பண்புறுந் தயிலந் தன்னை
யூகியாய் ஸ்நானஞ் செய்ய
  வுற்றதோர் பிணிகள் நீங்கும்
யோகிக ளெனக்குச் சொன்ன
  வுச்சித மொழியி தாமே. 19

மொழிந்த சொற் றவறிடாமல்
முனிந்துநேர் பாகங்கண்டு
அழிந்திடச் செய்யும் நோயை
அதட்டியே நீக்கும் பாரு
தெளிந்திடத் தேசந் தன்னைத்
திறம்படப் போற்றி நிற்கும்
ஒழிந்திடாத் தேகமென்றே
உயர்பட வுணர்வீர் தாமே. 20

படர்ந்தது அனேகமென்று
பார்ப்பது வொன்று தானே
தடமிது வேறென் றெண்ணித்
தவறிடா திருத்தல் நன்று
அடவுடன் செந்தூ ரத்தால்
ஆகிடு மனந்த மார்க்கம்
சடமது தெளிவுற் றோங்கிச்
சகலமும் நன்மை யாமே. 21

நன்மையாய் நான்தான் சொன்ன
நடத்தையை யறிந்த மேலோர்
இன்பமாய்க் கண்டு தேர்ந்து
இவ்விதப்பாக மொப்ப
அன்புடன் செய்வோர்க் கெல்லாம்
அதிகநற் குணம தாகும்
முன்புநாம் மொழிந்த நியாய
முறையிது நிசம தாமே. 32

முறையது சுளுவி தென்று
முனிவர்க ளெனக்குச் சொன்னார்
நிறைவுட னிந்நூல் யானும்
நிகழ்த்தினேன் அருமை யாக
மறைபொரு ளறிய வேண்டி
மாநிலத் துதித்தோர்க் கெல்லாம்
குறையிது வணுகி டாது
குணந்தருங் கனகமாமே, 23

கஞ்சமலைச் சித்தர் கலைக்கியானம் 23

முற்றிற்று

மதுரை மேலமாசி வீதியிலிருக்கும் பார்த்திபனூர் இராம மூன்சீப் சொக்கலிங்கம்பிள்ளை குமாரர் நாடக உபாத்தியாயர் சங்கிலியாபிள்ளை அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலாயது.

உ

குருவே துணை

கஞ்சமலைச் சித்தர் பாடல்

பரிபூர ணானந்த போதம்-சிவ
பரப்பிர்ம மான சதானந்த பாதம்

உரிதாம் பரம்பொருளை யுள்ளு-மாய
முற்ற பிரபஞ்ச மயக்கத்தைத்தள்ளு
அரிதான சிவநாமம் விள்ளு-சிவ
னடியார்கள் பணிவிடை யன்பாகக்கொள்ளு. 1

துச்சமு ச்ாரவி சாரம்-அற்ப
சுகமது துக்கமதாம் வெகுகோரம்
நிச்சய மானவி சாரம் ஞான
நிர்மல வேதாந்த சாரமேசாரம். 2

கற்பனை யாகிய ஞாலம்-அந்தக்
கரணங்க ளாலே விளைந்தவிசாலம்
சொற்பன மாமிந்த்ர ஜாலம்-அன்று
தோன்றி விட்டாலது சூட்சானுகூலம். 3

அற்பம தானப்பிர பஞ்சம்-அது
அனுசரித்தாலே வுனக்கிது கொஞ்சம்
நிற்பத ருள்மேவி நெஞ்சம்-அன்று
நிகரில்லை நிகரில்லைமெய்ஞ்ஞான
பொஞ்சம். 4

ஆங்காரத் தால்வந்த கேடு-முத
லாசையைக் கட்டோடே அப்பாலேபோடு
தாங்காம லானந்த வீடு-அன்று
தாக்கும னாலயந் தானாகக்கூடு. 5

தத்துவக் குப்பைக ளேது-சித்தி
சாத்திர மான சடங்குகளேது

பத்தி யுடன் மறவாது-குரு
பாதத்தைக் கண்டாற் றெரியுமப்போது. 6

தூராதி தூரங்க ளில்லை-அத்தைத்
தொட்டுப்பிடிக்க வென்றால்வெகு தொல்லை
காரண தேசிகன் சொல்லை-நம்பிக்
கருத்தில் நிறுத்தியுங் காணலாமெல்லை 7

ஆணுவத் தால்வந்த காயம்-அதில்
ஐவரிருந்து தொழில்செய்யும் ஞாயம்
காணவ மாம்போகு மாயம்-நன்றாய்க்
கைகண்ட சூத்திரஞ் சொன்னேனுபாயம் 8

மூட ருறவு பிடியாதே-நாரி
மோக விகாரத்தால் நீமடியாதே
ஆடம் பரம் படியாதே-ஞான
அமுதமிருக்க விஷங் குடியாதே. 9

தானென்று வாது கூறாதே-பேசி
தர்க்கங்களிட்டுச் சளன்று சீறாதே
ஊனென்ற பாச மாறாதே-போனால்
உன்னாணை யுன்மனஞ் செத்துந்தீராதே. 10

வந்த பொருளைத் தள்ளாதே-நீயும்
வாராததற்குவீ ணாசை கொள்ளாதே
சிந்தை வசமாய்த் துள்ளாதே-சும்மா
சித்திரம் போலிருந் தொன்றும்விள்ளாதே. 11

தேகபாச பவ பந்தம்-அப்பொருள்
சிற்றின்ப மானது சிச்சீதுற்கந்தம்
பாகம தானவே தந்தம்-பொருள்
பாவித்துப் பார்க்கி லுனக்கிது சொந்தம். 12

வஞ்சிய ராசை யாகாதே-அந்த
மயக்கமானாற் கொஞ்ச மட்டிற்போகாதே
அஞ்சி யமன்கைச் சாகாதே-கெட்ட
ஆசாபாசமக் நெருப்பில் வேகாதே. 13

கல்வி மயக்கங் கடந்து-எல்லாங்
 கற்றோமென் றெண்ணுங் கசட்டைத்
 தொலைந்து
சொல்வெப் பினாலே கிடந்து-இரு
 சூட்சாதி சூட்சத்தி லாசைபடர்ந்து. 14

ஓடித் திரியுங் கருத்து-அதை
 ஓடாமற் கூட்டிப் பிடித்துத்திருத்து
நாடிக் கொண்டம்பைப் பொருத்து-அந்த
 நாதாந்த வெட்டவெளிக் குள்ளிருத்து. 15

சாண்வயிற் றாலலை யாதே-நிதம்
 சஞ்சலப்பட்டுக் கொண்டே மலையாதே
ஆணுவத் தாலுலை யாதே-உனக்
 கானந்த முத்தி யதுநிலையாதே. 16

அபிமானி யாகிய ஜீவன்-அவன்
 அஞ்ஞானத்தாலே அழிவுண்டு போவான்
தபம் நினைந்தாற் போதம்சார்வான்-நிலை
 சார்ந்து கொண்டாற்சத்தி ரூபமுமாவான். 17

நற்குரு சொன்னதே சொல்லு-தம்பம்
 நாட்ட மென்றால்வன்னி நிலையிலேநில்லு
தற்சம யங்களை விள்ளு-உண்டு
 தன்மயமாகவே தானேநீ கொள்ளு. 18

துன்ப வின்பங்களைத் தொட்டு-அந்தத்
 தொந்தங்க ளெல்லாந் துருசறச்சுட்டு
பின்பு பாசத்தைக் கைவிட்டு-ஒன்று
 பேசாம லந்தம் பெருமையைவிட்டு. 19

பேச்சினா லென்னென்ன தோணும்-சும்மா
 பேசப்பேசப் பிழையல்லோ காணும்
வாச்சுதா லாலம்பு பூணும்-நல்ல
 மாசற்ற ஞான விசாரணைவேணும். 20

அநித்திய மானது தேகம்-அதி
 லாசையு மொன்றா லடங்காதுமோகம்
தனித்திருந் தாலந்த போகம்-ஒன்று
 தானாகி நிற்பது வேசிவயோகம். 21

விரும்பாசைக் கிடங்கள் கொடாதே-காய
 வேதனைக் குள்ளேநீ கட்டுப்படாதே
திரும்பச் செனன மெடாதே-குரு
 தேசிகர்பாதத்தி லன்பு விடாதே. 22

கோடான கோடி தவங்கள்-அந்தக்
 கோவிலைச் சுற்றிச் செபிக்குஞ்செபங்கள்
பாடான தல்லோ பவங்கள்-இது
 பண்ணுமுன் னண்ணுமத் துன்பமலங்கள். 23

அந்தக் கரணவி லாசம்-அதை
 யாராலுந் தள்ளக்கூ டாதுபிரயாசம்
தொந்தித்து நிற்பகே பாசம்-அதிற்
 றோன்றாமற் றோன்றுஞ் சுயம்பிரகாசம். 24

நாமசொ ரூபமே சித்தி-அதை
 நாடித் தெளிந்துகொண் டாலல்லோ முத்தி
நேம சொரூபமே வித்து—எங்கும்
 நிச்சய மாகும் நிரந்தர வத்து. 25

கஞ்சமலைச் சித்தர் பாடல் 25

முற்றிற்று

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ போகமகாரிஷிஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

புலிப்பாணி முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பூஜா விதி 52

அத்திமுகன் றனையளித்த அரனேகாப்பு
அகிலமெங்கும் நிறைந்துநின்ற அருளேகாப்பு
முத்திதரும் வேதாந்த முதலேகாப்பு
முப்புரத்தைத் தகித்தெரித்த பரனேகாப்பு
சத்தியொரு பாகம்வைத்த அரசேகாப்பு
சங்கரனே அம்பரனே ஞானமூர்த்தி
வெத்தியாம் சிதம்பரத்தின் பூசைமார்க்கம்
விளம்புகிறேன் கணேசனுட பாதங்காப்பே. 1

காப்பென்ற பிருதிவியி லொன்பதாகும்
கனமான அப்புதனிற் பதினொன்றாகும்
வாப்பென்ற தேய்வுதனில் நாலதாகும்
வளருகின்ற வாய்வுதனிற் பதினைந்தாகும்
தாப்பென்ற ஆகாயந் தனக்குமைந்தா
தன்மையுட னீராறு தானேயாகும்
நாப்பென்ற நடனமிடுஞ் சிதம்பரத்தின்
நல்லதொகை யைம்பத்தொன் றாகத்தானே. 2

ஆகமாய்ப் பாடுமுன்னே நவசித்தாதி
அதன்பிறகு நவகோடி கோடாகோடி
பாகமாய் ஆச்சுதென்று பேசிக்கொண்டு
பரமசிவன் சாபமிட பாலித்தார்காண்
ஏகமாய்ச் சாபமிட்டோம் வாமத்துக்கு
இயல்பான அட்சரங்கள் தீட்சைமார்க்கம்
போகமாய் உயிர்களைத்தான் வாங்கிப்போட்டோம்
போட்டதனால் நூல்களெல்லாம் பொய்யாய்ப்
போச்சே, 3

போச்சுதென்று அலையாமற் சிவனுத்தாரம்
பூட்டியே கேட்டுநா னிந்தநூலில்
ஆச்சுதென்று மறைத்ததெல்லாம் அருளிச்செய்தேன்
அரகரா சாபங்கள் நிவர்த்திசெய்தேன்
மூச்சுதென்று போகாமல் முறைதப்பாமல்
முன்னேதோ பின்னேதோ வென்றெண்ணாமல்
காச்சுதென்று காச்சிவிட்டேன் உலகத்துள்ளே
கண்டவருக் கிந்நூல்தான் சித்திமுத்தி. 4

முத்தியிது மோட்சமிது சித்திகோடி
மூடருக்கும் வீணருக்குங் காட்டொணாது
சத்தியிது சம்புவிது ஒன்றாய்ச்சொன்னேன்
சகலநூற் கெல்லாந்தான் குருநூலப்பா
எத்தினார் சாபத்தை நிவர்த்திசெய்து
ஏத்தினாற் றீட்சைதா னெளிதிலாகும்
புத்தியுட னிந்நூல்தா னார்க்குங்கிட்டாப்
புண்ணியருக் கிதுகிட்டும் பொருளைப்பாரே. 5

பொருளான சாபங்கள் நிவர்த்திசெய்யப்
புகட்டினேன் சாபமது பொய்யாப்போக
அருளான சிவயாமம அம்-உம்-என்று
அப்பனே சிம்-கிலீம் ஸ்ரீம்-ஓம்-என்றே
மருளாமல் ரம்-பம்-யம் ஓம்-என்றேதான்
மாட்டுவாய் லட்சமுரு வேற்றினாக்கால்
இருளான சாபங்கள் நிவர்த்தியாகும்
ஏகமாய்ச் சொல்லிவிட்டே னியம்பக்காணே. 6

காணப்பா ஆறுவரை குறுக்கேகீறி
களங்கமில்லா தாறுவரை நேரேகீறி
ஆணப்பா யிருபத்தஞ் சறையுமாச்சு
அடைவான முனைதோறும் சூலம்போடு
தாணப்பா முதலரையில் நாலுகோணம்
தயவான நகராமொடு அகாரங்கூட
வாணப்பா ஐயோடு உகாரந்தோணும்
வளமான லக்கமது ஒன்பதாமே. 7

ஆமப்பா அடுத்தறையிற் பிறைதான்தோணும்
அடைவான மகாரமொடு இகாரங்கூடத்
தாமப்பா கிலியோடு வகாரந்தானும்
தயவான லக்கமது பதினொன்றாகும்
வாமப்பா அடுத்தறையில் முக்கோணந்தான்
வளமான சிகாரமொடு உகாரந்தானும்
நாமப்பா சவ்வுடனே நகாரந்தொட்டு
நலமான லக்கமது நாலுமாமே. 8

ஆமடா யிதனருகே அறுகோணந்தான்,
அடைவான வகாரமொடு எகாரந்தானும்
தாமடா ஸ்ரீமுடனே யகாரங்கூடத்
தயவான லக்கமது பதினைந்தாகும்
வாமடா யிதனருகே வட்டம்போடு
வளமான யகாரமொடு ஒகாரந்தானும்
நாமடா ஹரிஓம் என்றுநாட்டி
நல்மான அகாரலெக்க மீராறாமே. 9

ஆரப்பா தம்பனத்தின் மகிமைமெத்த
அப்பனே தம்பனம்போ லுண்டோவித்தை
வாரப்பா அஞ்செழுத்தின் பீசஞ்சொல்வேன்
வளமான சிகாரத்தில் நகாரம்வைநீ
நாரப்பா யகாரத்தில் மகாரம்வைநீ
நலமான வகாரத்தில் சிகாரம்மாட்டு
காரப்பா மகாரத்தில் வகாரம்மாட்டு
கணக்காக நகாரத்தில் யகாரமாட்டே. 10

மாட்டடா அஞ்செழுத்துக் காணும்பெண்ணும்
வரைதோறும் பீசத்தை அணுக்மாட்டு
வாட்டடா பீசமில்லா விட்டால்மைந்தா
வளமாகப் பலியது பீசம்விட்டால்
ஆட்டடா அஞ்செழுத்தின் தொகைதான்கேளு
அகரமுதல் நகரம்வரை ஒன்பதாச்சு
கூட்டடா மகாரமென்ற மால்தனக்குக்
கொள்அகர முதல்மகரம் பதினொன்றாச்சே. 11

ஏச்சப்பா சிகாரமென்ற ருத்திரற்கு
இகரமுதல் சிகரம்வரை நாலதாகும்
பாச்சப்பா வகாரமென்ற மகேசனுக்குப்
பதிஅகர முதல்வகரம் பதினைந்தாச்சு
வீச்சப்பா யகார்மென்ற சதாசிவற்கு
மேல்அகரம் முதல்யகரம் யீராறாகும்
காச்சப்பா ஐம்பத்தோ ரெழுத்துந்தானாய்க்
கருதிநின்ற சிதம்பரற்குக் கண்தான்மூன்றே. 12

மூன்றான நடுவணையை எடுத்துமாறி
முன்வரைந்த சக்கரமோ ரிருபத்தஞ்சில்
நான்றான சூலத்தி னிடைகள்தோறும்
நாயகனே றீயும்ஸ்ரீயும் என்றுமாட்டு
பான்றான சூலமுனை ஸ்ரீமம்போடு
பண்பான திரிவட்டம் பாங்காய்ச்சூட்டு
ஊன்றான உள்வட்ட மிதழ்தான்மூன்று
உத்தமனே யிருவட்ட மிதழீரெட்டே 13

எட்டான திரிவட்டம் எண்நான்கப்பா
இதமாக நடுவட்ட முதலாம்ஆதி
கட்டான அகாரமுதல் ஒகாரமட்டும்
கனிவாக ஐம்பத்தி யொன்றுமாச்சு
கிட்டான உபரேகை வாசல்நாலு
கீழ்வாசல் கணபதிக்குக் கங்குநாட்டு
நட்டான மேல்வாசல் வடுகன்பீசம்
நாயகனே வங்கென்று நாட்டிடாயே. 14

நாட்டியே தென்வாசல் பிரிதிபீசம்
நலமாக இம்மென்று நாட்டுநரட்டு
கூட்டியே வடவ்வாசல் மதியின்பீசம்
குணமர்கச் சம்மென்று குறித்துப்போடு
ஆட்டியே உபரேகை வீதிக்குள்ளே
அடைவாக இந்திரனில் லம்மாம்பாரு
வாட்டியே அக்கினியில் ரம்மென்றப்பா
வளமாக யெமனிற்சம் மென்றுபோடே. 15

போடவே நிருதியிலே உம்மேயாகும்
பொலிவான வருணனிலே வம்மேபாரு
சாடவே வாய்வதனில் பம்மேபோடு
சார்வான குபேரனிலே ஸம்மேநாட்டு
வீடவே யீசான்யம் சம்மேசேரு
விதமான அஷ்டதிக்குப் பாலராச்சு
ஆடவே போகருட கடாக்ஷத்தாலே
அப்பனே புலிப்பாணி பாடினேனே. 16

பாடினேன் தமிழெழுத்தில் அகாரம்தொட்டு
பண்பான பிரணவத்தின் வரைக்கும்போடு
கூடியே தமிழெழுத்தில் அகாரந்தொட்டு
கொற்றவனே ஒவ்வரையி லுயிராய்ப்பாரு
ஆடியே தசாங்கமென்ற எழுத்தோபத்து
அப்பனே சக்கரத்திற் சுத்திப்போடு
நாடியே சக்கரத்தில் சுத்திப்போட
நலமாக யீரஞ்சு எழுத்துமாச்சே. 17

ஆச்சப்பா அசபையுட எழுத்துச்சம்அம்
அடைவாக மேல்வாசல் கீழேபோடு
பாச்சப்பா வலமங்கி சத்திபீசம்
பண்பாக அம்மென்று பதித்துப்போடு
வாச்சப்பா யிடம்பரா சத்திபீசம்
வளமாகக் கிறோமென்று குறித்துப்போடு
வீச்சப்பா வலப்பாக மிடப்பாகந்தான்
விதமான ஐயும்கிலியும் சவ்வுமாமே. 18

ஆமடா அம்இம்உம் எம்ஒம்மென்றே
அய்யபஞ்ச பக்ஷியிரு புறமும்போடு
வர்மடா அம்-சம் ஸ்ரீயும்மென்று
வளமாக மங்குடனே நசியென்றோது
தாமடா கிறீம்முடனே றீமுங்கூட்டித்
தயவான் விம்முடனே அங்கியென்று
நாமடா நவக்கிரக பீசமாச்சு
நலமான சக்கரத்திற் சுத்திப்போடே. 19

போடப்பா சொரூபியென்ற வெழுத்துமப்பா
புகழ்தருவம் கிலியல்லோ ரதனபீசம்
நாடப்பா கீழ்வாசல் மேலேஅப்பா
நலமாக யீதிரண்டும் பதித்துப்போடு
கூடப்பா சிதம்பரத்தின் பூசைசெய்யக்
கூத்தாடுங் கணங்கள்முத லெல்லாமாடும்
ஆடப்பா போகருட கடாக்ஷத்தாலே
அடைவாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே 20

பாடியே அகாரத்தி லுகாரமிட்டுப்
பண்பான ஓங்காரங் கொண்டுகட்டி
நாடியே அதன்கீழே மகாரமிட்டு
நலமாக வதின்மேலே றீங்காரந்தான்
கூடியே அரியெழுத்து மேலேதாக்கிக்
குணமாகச் சூலமிட்டு ஸ்ரீமம்நாட்டு
ஆடியே சிங்குவங்கு யென்றுநாட்டு
அடைவாயே காட்சரத்தைப் பதித்துப்போடே. 21

போடுசிந்தா மணிக்குச்சி காரமிட்டு
பொங்கமுடன் மகாரமொடு யகார்ம்பேரடு
ஆடவே அகாரமுடன் விந்தைப்போட்டு
அடைவாஞ்சக் கரத்தில்திரு வாசிசூட்டுக்
கூடச்சிந் தாமணிக்குப் பீசமாச்சு
குணமான சக்கரத்திற் பதித்துப்போடு
நாடியே போகருட கடாக்ஷத்தாலே
நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே. 22

பாடியே வலப்புருவம் அகாரம்போடு
பண்பான இடப்புருவம் ஆகார்ரந்தான்
நாடியே வலக்கண்ணு இகாரம்போடு
நலமான இடக்கண்ணு ஈகாரந்தான்
சாடியே வலக்காது உகாரம்போடு
சமத்தான இடக்காது ஊகாரந்தான்
வாடியே வலக்கன்னம் இரோம்றீபோடு
வடிவான இடக்கன்னம் ஈரோம்நாட்டே 23

நாட்டடா வலமூக்கு இல்லாவென்று
நாயகனே இடமூக்கு ஈல்லாவாகும்
ஆட்டடா மேலுதடு ஏயைப்போடு
அடைவான கீழுதடு ஐயைப்போடு
கூட்டடா மேற்றந்தம் ஒவ்வைப்போடு
குணமான கீழ்த்தந்தம் ஔவ்வைநாட்டு
மாட்டடா நாவதிலே அம்மென்றப்பா
மணியான கண்டத்தில் அகாரமெண்ணே. 24

எண்ணவே சக்கரத்திற் பதித்தபின்பு
இதமான சாபங்கள் நிவிர்த்திசெய்து
நண்ணவே பிராணபிர திஷ்டைசெய்து
நவிலுவோம் பூசைசோ டசமும்செய்து
அண்ணவே சுகந்தபரி மளங்கள்புஷ்பம்
அடைவாக வர்ச்சித்துக் கனிகளோடு
தண்ணவே பலகாரம் பரமானந்தம்
தாம்பூலம் இளநீரும் பாலுந்தேனே. 25

தேனான பானக்கம் அன்னத்தோடு
தெளிவாகு மாறுசுவை வஸ்துசுத்தி
தானான சருவமும் சுத்திவைத்துத்
தயவாகப் பூசித்துத் தியானமோது
வானான கற்பூரத் தீபமேற்றி
வணங்கவே அஷ்டசித்தும் சித்தியாகும்
மானான அஷ்டசத்தி நடனஞ்செய்வாள்
வானவரும் லோகமெல்லாம் வசியமாமே. 26

ஆமேதான் யநமசிவ வசியமாகும்
வளமான நமசிவய தம்பனந்தான்
தாமேதான் மசிவயந மோகனந்தான்
தன்மைபெற சிவயநம மாரணந்தான்
நாமேதான் வயநமசி யுச்சாடானம்
நலமான யவசிமந பேதனந்தான்
பாமேதான் நமவசிய வித்துவேஷம்
பண்பாக வசிமநய் அழைப்புமாமே. 27

ஆமடா காரியம் வசியமாகும்
அப்பனே பித்தளைமோ கனமேசித்தி
தாமடா பசும்பொன்தா னழைப்பதாகும்
தயவான செம்புதம் பனமேசெய்யும்
வாமடா வெள்ளீயம் உச்சாடிக்கும்
வளமாம்வெங் கலம்வித்து வேஷணந்தான்
போமடா யிரும்புபே தனமேயாகும்
பொங்கமுடன் வெள்ளிமா ரணந்தானாமே. 28

தானென்ற தலைமஞ்சள் கொடியுமாவும்
தயவாகத் தான்பூசி வுலரப்போடு
ஊனென்ற முப்புரவி மதியின்பீசம்
உத்தமனே வுடன்கூட்டித் தயிலம்வாங்கி
ஆனென்ற அஷ்டகர்ம மெட்டெட்டுக்கும்
அடைவான தொழில்முறைக்கு மெல்லாமாகும்
நானென்ற போகருட கடாட்சத்தாலே
நலமாகப் புலிப்பாணி பாடினேனே 29

பாடியே மோகனதம் பனவசீயம்
பண்பான அழைப்புமுத லிவைநாலுக்கும்
வாடியே ஆள்காட்டி விரலேநீளம்
வளமாகப் பெருவிரலி னகலமப்பா
சாடியே மாரணபே தனவித்வேஷம்
சார்ந்திடுமுச் சாடனங்க ளிவைநாலுக்கும்
கூடியே பவுத்திரவிரல் நீளமப்பா
குணமான சிறுவிரலி னகலமாமே. 30

ஆமடா யிரையாறு வீசமாகும்
அப்பனே பன்னிரண்டு அரைக்காலாகும்
தாமடா மூவெட்டுக் காலேயாகும்
தயவாக இதிலிரட்டி அரையேயாகும்
வாமடா யிதிலிரட்டி முழுதென்பார்கள்
வளமான கனமப்பா நெற்கனந்தான்
நாமடா வீசமது ஒருநெல்லாகும்
நலமான சிதம்பரத்தின் பூசைகாணே. 31

வாரம

காணப்பா ஞாயிறதில் வசியமாகும்
கண்மணியே செவ்வாய்மோ கனமுமாகும்
தாணப்பா வியாழனுமுச் சாடனந்தான்
தகமைபெரும் திங்கள்தம் பனமாம்பாரு
வாணப்பா புதனில்மா ரணமதாகும்
வண்மைவெள்ளி வாரமதி லழைப்பதாகும்
நாணப்பா சனியில்வித்து வேஷணந்தான்
நலமான ஞாயிறுபே தனந்தானாமே. 32

திக்கு

நாமேதான் ஈசான்யம் வசியமாகும்
நலமான அக்கினிமோ கனமாம்பாரு
தாமேதான் நிருதியிலுச் சாடனந்தான்
தலமைபெரும் இந்திரன்தம் பனமதாகும்
வாமேதான் ஏமன்மா.ரணமதாகும்
வளமான வருணனது அழைப்பாம்பாரு
காமேதான் வாயுவித்து வேஷணந்தான்
கனமான குபேரன்பே தனமாம்செய்யே. 33

செய்யவே ருத்திராக்ஷம் வசியமாகும்
செயலான மிளகுமணி மோகனந்தான்
அய்யவே துளசிமணி உச்சாடனம்
அப்பனே தாமரைதம் பனமாம்பாரு
நையவே நாகமணி மாரணந்தான்
நலமான சங்குமணி அழைப்பதாகும்
வையவே யெட்டிமணி வித்துவேஷம்
வளமான பேதனம்வெண் முத்துத்தானே. 34

பலகை ஆசனம்

தானென்ற பலாப்பலகை தம்பனந்தான்
தன்மைபெரும் மாம்பலகை மோகனந்தான்
நானென்ற வில்வமது வசியமாகும்
நல்லபேய்த் தேத்தான்பே தனமதாகும்
கானென்ற எட்டிவித்து வேஷணந்தான்
கண்மணியே அத்தியும்மா ரணமதாகும்
வானென்ற அழைப்புவெண் நாவலாகும்
வளமாம்வெப் பாலையுச்சா டனமாய்பாரே. 35

பாரப்பா மல்லிகைதான் வசியமாகும்
பகராிய முல்லைமோ கனமுமாகும்
ஆரப்பா தும்பையது சாடனந்தான்
அப்பனே அரளியா கிருஷணந்தான்
வாரப்பா காக்கணத்தி பிரிவுமாகும்
வளமான பேதனமு மத்தம்பூவு
நாரப்பா கடலைப்பூ மாரணந்தான்
நலமான தாமரைதம் பனந்தானாமே. 36

பட்டு வஸ்திரம்

ஆமப்பா செம்பட்டு வசியமாகும்
அப்பனே மஞ்சளது மோகந்தான்
நாமப்பா பச்சையுந்தம் பனமதாகும்
நலமான வெள்ளையது பேதனந்தான்
காமப்பா கழுதைநிறம் வேடணந்தான்
கண்மணியுச் சாடனந்தான் பஞ்சவர்ணம்
வாமப்பா ஆந்தைவர்ணம் அழைப்பதாகும்
வளமான கறுப்புமா ரணமாங்கேளே. 37

ஓமகுண்டம்

கேளப்பா மணலில்நவ கோணமாகக்
கீழ்ப்போட்டு மணலாலே கட்டிக்கொண்டு
வாளப்பா கிழக்குமுகம் பார்வையாக
வளமான மணலாலே பரப்பிக்கொண்டு
ஆளப்பா நவகோணம் நடுவேமைந்தா
அப்பனே சாண்நிகளஞ் சதுரந்தோண்டி
நாளப்பா சமுத்துவகை சொல்லக்கேளு
நலமான அரசினொடு மாவின்சுப்பி. 38

சுப்பென்ற புங்கினோடு அத்திக்கொம்பு
சொல்வெட்டி வேர்விழா மிச்சியோடு
அப்பென்ற ஆலுடன்மல் லிகையின்சுப்பி
அப்பனே நெல்லிசுப்பி நவ்வல்சுப்பி
கப்பென்ற ஆத்திசுப்பி யிலுப்பைசுப்பி
கண்மணியே பேயத்திச் சுப்பிலோடு
நப்பென்ற கடுகுரோ கணியுங்கூட
நலமான யெருக்கினொடு கள்ளிக்கொம்பே, 39

கொம்பாம்பன் னாறுமா ரணத்துக்காகும்
கொடிதாம்வேப் பெண்ணெய்மா ரணத்துக்
காகும்
நம்பான யெண்ணூலிற் சமித்துமெண்ணெய்
நம்பவொளிப் பில்லாமற் றிறந்துசொன்னேன்
அம்பான சிதம்பரத்தின் நடனங்காண
அப்பனே பூசைவிதி நன்றாய்ச்சொன்னேன்
வம்பான போகருட கிருபைதன்னால்
வளமாகச் சிதம்பரத்தின் பூசைபாரே. 40

மூலமந்திரம்

வசியம்-ஓம் யநமசிவ அரிஓம் ஐயும்கிலியும் சுவாகா
தம்பனம்-ஓம்நமசிவய ஐயும் கிலியும் சவ்வும் சுவாகா
மோகனம்-ஓம் மசிவயநகிலியும் சவ்வும்ஸ்ரீயும்சுவாகா
மாரணம்-ஓம் சிவயநம சவ்வும்ஸ்ரீயும் அரிஓம்சுவாகா
உச்சாடனம்-ஓம் வயநமசிஸ்ரீயும்அரிஓம் ஐயும்சுவாகா
பேதனம்-ஓம் யவசிமநஅரிஓம் ஸ்ரீயும் சவ்வும் சுவாகா
வித்துவேஷணம்-ஓம் நமசிவய ஐயும் கிலியும் ஸ்ரீயும்
சுவாகா
அழைப்பு-ஓம் வசிமநயஸ்ரீயும்சவ்வும் கிலியும் சுவாகா.

பகவதி தியானம்

பாரப்பா இன்னமொரு தீட்சைமார்க்கம்
பத்தியுள்ள பாலகனே சொல்லக்கேளு
நேரப்பா பகவதியாள் தியானந்தன்னை
நேர்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நிசமதாகச்
சாரப்பா தன்சார்பு நிலையில்நின்று
சங்கையுடன் ஓம்றீங்அங் உங்கென்றேதான்
காரப்பா புருவநடுக் கமலத்தேகி
கருணையுட னாயிரத்தெண் ணுருவேசெய்யே.
41

செய்யடா மானதமா யுருவேசெய்யத்
திருவுருவாய் நின்றபக வதியாள்தானும்
மெய்யடா வுனதிடமாய் நடனஞ்செய்வாள்
மெய்ஞ்ஞானக் கருணைவிழிக் கண்ணாற்
பார்த்துக்
கையடா கூப்பியடி பணிந்துகொண்டு
கருணைபர தேவதா பகவதிவாவென்று
வையடா அமுதரச பானம்வைத்து
மார்க்கமுள்ள ராஜராஜேஸ் யரியேயென்னே. 42

என்னம்மா ராஜராஜேஸ் பரியேயென்று
ஏகநிரா மய்மாகத் தியானம்பண்ணிக்
கன்னம்மா கமலாயி மந்திரரூபி
கமலசித்து ரூபிசிவ சோதித்தாயே
முன்னம்மா நீயிருந்து பென்னைக்காத்து
முத்தியுடன் நினைத்தபடி சுத்தமாகப்
பன்னம்மா யிதுசமய மென்றுநீயும்
பதிவாக விபூதியைநீ தரித்துக்கொள்ளே. 43

கொள்ளடா விபூதியை தியானம்பண்ணிக்
கூசாம்ல் நெற்றியிலே அணிந்துகொண்டு
நில்லடா வுன்சமுகங் கண்டோர்க்கெல்லாம்
நீங்காத பாவமெல்லாம் நீங்கிப்போகும்
சொல்லடா உன்வசனம் நன்மையாகும்
சோதிதிரு பகவதியாள் சுருக்கினாலே
அல்லடா வுன்மனதை நோகப்பண்ணும்
அவர்கள்குடி செந்தியிலே அழுந்தும்பாரே. 44

பாரப்பா பகவதிசென் றிருக்கும்நாடு
பாதாள மலையாளம் நடுநாடார்கும்
காரப்பா மலையாள நடுநாடையா
கண்மூக்கு மத்தியென்ற வுச்சிவட்டம்
நேரப்பா வுச்சிவட்ட மலையாளத்தில்
நிலையான பகவதியை யார்தான்காண்பார்
ஆரப்பா அறிவார்க ளாறுமில்லை
அந்தமலை யுச்சியடி வாம்பாரே. 45

பாரப்பா உச்சியடி வாரமான
பதிவான மலையாள பகவதிதன் பீசம்
நேரப்பா சொல்லுகிறேன் ஸ்ரீம்-ரீங்-கென்று
நிலையான மலையாளத் துருவமீதிற்
சாரப்பா சார்ந்துமந்த அடிவாரத்திற்
சந்திரனைச் சூரியனிற் சாரப்பண்ணிக்
காரப்பா அக்கினிகொண் டுயரவேறிக்
க்ண்ணரியக் கண்ணாரத் தியானம்பண்ணே 46

பண்ணப்பா பகவதியைத் தியானம்பண்ணப்
பரஞான கேசரியிற் பளிரென்றேதான்
உண்ணப்பா நிறைந்ததிருக் கண்ணிற்றோணும்
உத்திதரு மவ்வொளியில் நின்றுபாரு
மண்ணப்பா குவிந்துமலை யாளந்தன்னில்
மக்களே வெகுநிதிகள் காணலாகும்
எண்ணப்பா அதனில்வெகு சோதிகாணும்
எங்கினும்நன் றாகவேநீ நின்றுபாரே. 47

நின்றுமிகப் பார்க்கையிலே மைந்தாமைந்தா
நிசமாக வருளோடு பொருளுங்கண்டேன்
அண்டரொடு முனிவர்களும் ரிஷிகள்சித்தர்
அநேகவிதம் விதவிதமா யங்கேகண்டேன்
பண்டுடைய வேதமொடு சாஸ்திரங்கள்
பலவிதமாய் நின்றுவிளை யாடல்கண்டேன்
கண்டதொரு காட்சியெல்லா மங்கேகண்டேன்
கலந்துவெளி வெளியான கருக்கண்டேனே. 48

கருக்கண்டு கருவறிந்து உண்ணும்போது
கருவுருவாய் நின்றதொரு நாதங்கண்டேன்
உருக்கொண்டு நின்றதொரு நாதந்தானும்
ஓமுடிந்து நின்றவிடம் பார்க்கும்போது
திருக்கண்டு ஆடியது முடிந்துதப்பா
சிவசிவா வென்னசொல்வேன் வெளிதானாச்சு
மருக்கொண்டு நின்றவெளி தன்னைக்கேளு
மகத்தான அண்டவெளி உச்சிதானே 49

உச்சியென்ற மூலமடா ஆர்தான்காண்பார்
உண்மையென்ற ரக்சியத்தை வெளிவிடாதே
பட்சியென்ற பட்சியடா அண்டரண்டம்
பாய்ந்துநின்ற மத்தியடா புருவமத்தி
குச்சியென்ற கோலதனா லளந்துபார்க்கக்
கொடிமுடிக்கும் அடிப்படைக்கும் மிச்சமாச்சு
உச்சமென்ற மாளிகையில் நின்றுபார்த்தால்
ஓங்காரக் கம்பநுனி மிச்சமாச்சே. 50

ஆச்சப்பா மிச்சமதாய் நின்றமிச்சம்
அண்டமென்ற சுழினையிலே நின்றுபார்த்தேன்
காச்சப்பா கம்பநுனி மிச்சம்பார்த்தால்
கம்பநுனி கற்பூர தீபம்போலே
பேச்சப்பா பேசாத சோதியாச்சு
பிரணவமாய் நின்றதொரு சோதித்தாயே
மூச்சப்பா நிறைந்ததிரு வாசியாலே
முனைகண்டு கம்பமதி லேறினேனே. 51

ஏறினேன் சவுதகிரி வட்டமேறி
யேகாந்த வெளியொளியைப் பார்த்துமைந்தா
மீறினேன் அகாராதிற் செயல்தன்னாலே
மின்னொளியி னமுர்தரச் பானங்கொண்டு
தேறினேன் சாகாத கால்மேல்நின்று
தெளிந்துகொண்டு போகாத புன்லைக்கண்டு
ஆறினேன் வேகாத தலையைக்கொண்டு
அடங்கினே னப்பொழுது அடங்கினேனே. 52

புலிப்பாணி முனிவர் பூஜாவிதி
முற்றிற்று

சாப்டூர், அரமனையார் களஞ்சியத்தில் வசிக்கும் கணபதிப்பர தேசியவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

கௌசிக முனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 30

ஓங்காரச் சுழிமுனையி லொளிவுமாகி
ஒன்றாகி யிரண்டாகி யுலகமாகி
றீங்காரப் பெருவெளியா யணுவதாகி
நிரந்தரமா யருவுருவா யல்லாதாகி
ஆங்கார மத்துவித நிலையதாகி
அற்றதுவும் உற்றதுவம் பெற்றதாகி
ஸ்ரீங்கார நடுவணைமுச் சுடருமாகிச்
சித்தான வஸ்ததனைச் சிந்தைசெய்வாம். 1

அகாரமல்லோ கருவுடனே விந்துமாச்சு
அகாரமல்லோ அன்னையொடு தந்தையாச்சு
அகாரமல்லோ ஆடுகிற வித்தையாச்சு
அகாரமல்லே கண்காணா தெட்டதாச்சு
அகாரமல்லோ மதியுடனே விதியுமாச்சு
அகாரமல்லோ அகண்டபர வெளியுமாச்சு
அகாரமல்லோ குருவுடனே சீடனாச்சு
அகாரமடா வுபதேசப் பொருளுமாச்சே. 2

ஆச்சப்பா அகாரமுட னுகாரமாகி
அருளொளியா யிருந்தானே ஆத்தாளாத்தாள்
பேச்சப்பா வயதுபத்து னென்னையீன்றாள்
பேரான ராசிகன்னி விண்மீன்சோதி
நீச்சப்பா பூர்வமெனுந் தசமிதன்னில்
நிராமயத்தின் பேருரைத்து யெனையழைத்து
மூச்சப்பா ஆதியென்ற பொருளதாகி
முழங்குகின்ற மூலமந்தி ரஞ்சொன்னாளே. 3

சொன்னபதி சென்றிருந்து வாழ்ந்தேனப்போ
சுத்ததத்து விந்தெண்ணூத் தாறுபேரை
இன்னலன்றிச் சார்ந்திருக்க வேண்டிக்கொண்டேன்
இணங்காதா லவர்களையுஞ் சுட்டுவிட்டு
அன்னையின்றன் சந்ததிபக் குவத்தேறின்றேன்
அதன்மேலென் னுடன்பேசப் பனிரண்டாண்டு
நன்னயமாய்ச் சென்றபின்பு பேசாப்பேச்சை
நவின்றாளப் பொருள்நன்றா யறிவேன்பாரே, 4

பாரடா ஆம்-மென-ஊம் மென்றேனித்தைப்
பகருதற்கு ஆண்டுபதி மூன்றேயானால்
சேரடா மற்றசொற் சொல்வதெப்போ
தென்றுபின் றெரிந்துகொண்ட வுண்மையாலே
நேரடா பதியாறுங் கண்டுகொண்டேன்
நிலையாகப் பதிமூன்று கோணத்துள்ளே
சீரடா வெனதன்னை யிருந்தசூட்சம்
செப்பவென்றா லெட்டாத பொருளீதாமே. 5

ஆமப்பா தாயவளும் வளரும்வீட்டில்
அரனோடு புருவமையத் தேகமாக
தாமப்பா தலமாறு சரோருகத்திற்
சதிகராகப் பதியுடனே நடனந்தானும்
தோமப்பா வென்றாடுங் காலைக்கண்டேன்
சொருபமுட னடமாடுங் காலைச்சொல்ல
நாமப்பா மாசற்ற துரியாதீத
நடனவொலி யானதையுந் தெரிந்து கொள்ளே. 6

கொள்வதென்ன கேள்நீட்டி மடக்குங்காலின்
குறிப்பறிந்து தூய்மைநிலை தனிலேநின்று
கள்ளமன்றிக் கால்திறக்குந் திறவுகோலைக்
கண்டுகொண்டாற் பூரணத்தின் புதுமைகரணும்
தெள்ளமுக வெள்ளமது பழமையாகிச்
சிந்துமடா வொறுதலத் துள்ளேமீறி
வள்ளஞ்செல், விதமிரண்டு கரையுஞ்செல்லும்
வகைகண்டு பதினெட்டுப் பேருந்தானே, 7

தானான நவமாகி யறுமூன்றாகித்
தன்மையருட் புனலதனிற் படிந்திட்டாரே
வேன்ன மூவர்களு மொன்றேயாகும்
வெளிதோணா தெவர்களையு மேச்சுப்
போட்டார்
நானான விட்டகுறை மார்க்கங்கண்ட
நல்லவர்க்குச் சாபமதை நிவர்த்திசெய்ய
வானான அக்கரத்தைத் தியானியென்று
வழுத்தினார் மந்திரோப தேசமென்னே. 8

என்னசொல்வேன் பெரியோர்க்குப் பெருமையாச்சு
இதையறியா மாந்தர்களுக் கழிவுண்டாச்சு
முன்னமே பதினெண்பேர் சொன்ன நூலை
முற்றுமுணர்ந் தேசோதி நிலையினோடு
நன்னயமாய் மனதொருமை யாகக்கண்டேன்
நற்செம்பு சற்கரடு யெல்லாம்நீரே
சொன்னநீர் கனலாச்சு பற்பமாச்சு
சோதிசெய லூற்றிடவே மெய்யென்றொப்பே. 9

ஒப்பிடவே மூன்றுபொரு ளொன்றதாச்சு
உற்றபேச் செல்லாமங் கொடுங்கிபோச்சு
அப்பனே லகிரியென்ற புரவியேறி
அப்பாற்செல் பொய்நீங்கி மெய்யேயாச்சு
செப்பாதே செகத்தோர்க்குத் தெரிந்தாற்போச்சு
செயலான சொல்லதுவும் பொய்யாப்போச்சு
தப்பாதே நூற்பார்க்கத் தெளிவதாச்சு
தன்மூச்சால் மூச்சற்ற யிடத்தைக்காணே. 10

காணவே முக்காலுந் தப்பிடாது
கணக்காக அஷ்டசுத்தி யிதனாலாகும்
தோணவிந்த நூலறியார்க் கொன்றுமில்லை
சுத்தமுட னெட்டிரண்டு மறிந்துபாரு
நாணமற்று நூலறியா மடையரோடே
நாடிநீ கூடாமல் முத்திசித்தி
பேணவே வாலைபதி மூன்றுள்ளாகப்
பெருமையுடன் மதியமுத மங்கேயுண்டே. 11

உண்டிருப்பா யதனைவிட்டு மாயைதன்னில்
உழன்றுபொருள் தேடிநர கினில்வீழாதே
கண்டிடுவா யிந்நூல்பூ ரணத்திற்சேர்க்கும்
கதிநிதியுந் தருகும்பன் மூன்றாங்கோணம்
விண்டிடுவா யெட்டிரண்டும் விதியமைப்பும்
விட்டகுறை யுந்தோணும் நதிபன்மூன்றில்
பண்டான மலங்கழிய மூழ்கினாக்காற்
பவமகன்று முத்திநிலை சித்திகேளே. 12

கேளப்பா பன்மூன்று பதியினுள்ளே
கெடிபார்த்து நாவுணர்ந்து பூரணத்தை
மீளப்பா பொங்காமற் காத்தாயானால்
விதமான கரணமுடி யொளியேவீசும்
வேளப்பா கோடிமதி கதிருந்தோணும்
மேவியதோர் சோதியதைக் காணக்கூசும்
நாளப்பா லுதயகதி ரிளமைவீசும்
நாடிப்பார் சொரூபசித்தி மெய்யுமாமே. 13

மெய்யான மண்டலமுங் குருவுமாக
மேவியந்தச் சோதிபதந் துலங்கும்பாரு
செய்யாமற் றயங்காதே சத்தியஞ்சொன்னேன்
சிந்தைமகிழ்ந் தின்னமொரு கருவைக்கேளு
வைபவமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சேர்க்கையாக
வளமான நா்தமதை முன்னேதானும்
மெய்யப்பா வாங்கிமதி யுப்பினோடு
மேவுபொரி காரமிந்த மூன்றுமொன்றே. 14

ஒன்றான இடைதசநா தத்தினோடு
உற்றபுழு கும்பழச்சார் பலந்தான்கெந்தி
நன்றான வேழதனாற் கண்டேன்வேதை
ரகசியமீ தெனைப்பெற்றாள் மெச்சிக்
கொண்டாள்
வென்றியித னுடனிந்த்ர கோபஞ்சேர
விதமான கருவெட்டு மறைக்கும்போது
கன்றுடனே பசுச்சேருந் தன்மைபோலக்
கனவேந்தன் சார்துளிவிட் டேற்றுவாயே. 15

ஏற்றசரக் கறுபத்தி நாலுஞ்சாகும்
இதைமதியாற் காணநட மாடும்வேதை
போற்றுவா யிறுகிகுரு வாகியுன்னைப்
பூரணத்திற் சேர்த்துவிடும் பொய்யீதல்ல
சாற்றியதை நம்பாம லலைந்திடாதே
தானீனாப் பசுவுக்குக் கன்றங்கேது
காற்றிரமாய் ஊமையட் சரத்தையோதி
கள்ளமிலா வொன்பதுக்கு மாகுமென்னே. 16

ஏன்னவெட்டி ரண்டாலே ரசந்தான்கண்டு
இயல்பான மனங்தேறிப் பாருபாரு
நன்மையிந்த நூற்பார்க்கக் குருவுமாச்சு
நாடுமே ரணுவாச்சு அணுமேராச்சு
தன்மையா மவுனமல்லோ ஊமென்றாச்சு
தனையனே அறிவினா லறிவைப்பற்றி
ஒன்றிடவே அதீதமடா துரியாதீதம்
உற்றுமனங் குவிந்துபூ ரணத்தைக்காணே, 17

காணவே அன்னையுனக் கமுதமீய்வாள்
காரணமா மறுபிறவி யில்லையப்பா
தோணவே சொரூபமது வொன்றேயாகும்
சுத்தெழுத்து யிருபத்தி யொன்பதாகும்
பூணவே அருட்கண்ணாற் சூட்சம்பாரு
புகலான வுனதகத்தி லகத்தைக்கண்டு
மாணவனே ஆச்சரிய மைம்பத்தோன்று
மகத்தான யிருபத்தி யொன்றதாமே. 18

ஆமப்பா சிவலிங்க மானமூலம்
அளவற்ற தேகமதற் கெல்லாமாதி
தாமப்பா யிரண்டொன்றாஞ் சுயம்புஸ்தானம்
தற்பாத்தி லிருபத்தொன் றாகும்பாரு
நாமப்பா நவசித்த சரியைசித்தி
நல்மான மண்ணும்விண் ணானமூலம்
வாமப்பா மற்றதில்லை யிதனின்மூலம்
வளமான நவமூலஞ் சுயம்புதானே. 19

சுயம்பதுவே முன்னின்று முடித்தபேச்சு
சூட்சமெனும் மூலமதே யெல்லாமாச்சு
வயமான முப்பொருளோர் வடிவமாச்சு
வல்லவிடந் தண்ணமுத கற்பமாச்சு
பயனறியார் தமக்கிதுவே நரகமாச்சு
பாலமடா மயிர்ப்பாலம் நெருப்பாறாச்சு
நயமான பதியறியக் கதியுண்டாச்சு
நாட்டிலே பேச்சொன்றும் பேசொண்ணாதே 20

ஒண்ணாது பேச்சதனால் மோசமாகும்
உற்றமுச் சடக்கியுட் கருவைத்தொட்டு
அண்ணலெனுங் குருவோடு மூலந்தொட்டு
ஆச்சென்று தொட்டவிடம் பொன்னாமென்று
வண்ணமுடன் குருசொன்னார் யானுஞ்சொன்னேன்
மண்டலத்தில் மற்றவர்க்கு விண்டிடாதே
விண்ணமிலா பூரணத்தின் காலைப்பாரு
மேலான வழிகிட்ட வெட்டும்பாரே. 21

வெட்டியே எட்டிரண்டால் விந்தைக்கட்டு
விளங்கவே கால்நூல்சொற் கருவைப்பாரு
எட்டுதிரு வெழுமசபை யேழுக்குள்ளே
ஈசனுடன் சத்தியிரண் டேகம்பாரு
வெட்டவெளி கண்டதொரு சித்தர்மெச்ச
விளம்புகிறேன் மற்றைப்புவித்தை தீர்க்கமர்கத்
திட்டமுடன் மாதளம்பூ மலரும்பத்து
செப்பும்பூ வாதியேக போகந்தானே. 22

தானான பூவும்பேய்ப் பீர்க்கன்மூலம்
தனிசித்தா மணக்குரசம் நாலுஞ்சேர்த்து
வேனான சமவிடையா யரைத்துவாங்கி
வையமதில் மணாளனுமே யிறந்தபோது
மானான மாதரழுங் கண்ணீரோடு
வகையுண்ணாப் பாலுடன்முற் கருவுஞ்சேர்த்து
கோனாக அதன்பின்பு மறைத்துவாங்கி
குளியான்னை யஞ்சுபத்தும் வருத்துப்போடே. 23

போட்டுப்பே ரண்டவெண்ணெய் யேழுங்கூட்டிப்
புகலான யிருட்டறையிற் கலத்துத்தூரில்
நாட்டமுடன் மத்திக்கும் போதுசொல்வேன்
நான்முகத்தோன் சொன்னநால் வேதமொன்றாய்
தேட்டமுடன் கண்டறியா வெழுத்ததான
சிறந்தமொழி யேகமென்ப தூமையூமை
வாட்டமில்லா துன்னியே மத்தித்தாக்கால்
வருநிறஞ்செம் மைப்பிர்ம வித்தையாமே. 24

வித்தையாம் மாதுமா தளம்பூவாலை
வேண்டிமுன் மறைத்ததையும் வெளியாய்ச்
சொன்னாள்
நித்தனாய்ச் சுகானுபவ மிதிலேகாணும்
நினைவாகக் கருமையைச் சிமிழில்வைத்துச்
சத்திபதம் தியானித்துச் சரீரத்துள்ளே
தானுமறைந் திருசுழியு மொன்றாய்நின்ற
பத்தியாய் நந்திகுரு நாசிமூலம்
பார்த்தம்மா வென்றுபல விதமாய்ப்போற்றே. 25

போற்றியே கருவிருந்த சிமிழைப்பாரு
புகழான சிமிழ்விழிக்குத் தோற்றாதப்பா
சாற்றிடுவேன் சிமிழ்தோணத் தியானந்தன்னைத்
தானேழு வெழுமசபை யிலங்கிநின்று
வீற்றிருக்கும் கிரிமாவே லகிமாவென்று
வேண்டியகி மாமதிமா வாவாவென்றே
மாற்றமிலா கிரிகைசித்தி வாதசித்தி
வாவென்று யேழுதரஞ் சொல்லிப்பாரே. 26

பார்த்திடவே சிமிழுனக்குத் தோணுமெய்யாய்ப்
பண்பான கடிகையே மூக்குள்தானும்
நேர்த்தியுட னிதையறிந்து கருவாமையை
நீதிலதம் பணவிடைதான் புருவமையம்
சீர்த்தியுடன் திலதமிடப் புவியிலுள்ளோர்
தேடியுனைப் பார்த்தாலும் யாருங்காணார்
பூர்த்தியாம் வெளிகண்டோ ருன்னைக்காண்பார்
புகழான குருவருளாற் பலிதந்தானே. 27

தர்னான திலதமிடப் பசாசுபூதம்
தண்ணிரவும் பகலுனக்குக் கண்ணிற்றோணும்
வேனான பல்லோர்வாழ் கூட்டந்தன்னில்
வேணபடி சென்றுசத்த மிட்டாலுந்தான்
கோனான வுன்றனையு மொருவர்காணார்
குறிப்பறிவாய் நந்திதிரு மூலர்மைந்தர்
வான்ான கருவூரார் செய்தவித்தை
மகிழ்வாய்ச்செய் யோகியடா சித்தனாமே. 28

ஆமப்பா சிவயோகிக் கிம்மைவேணும்
அவனிதனில் மானிடர்க்கு யீய்ந்திடாதே
நேமப்பா சித்தர்க்குச் சித்ததாடும்
நீதமுள போகர்மன மறிந்ததாகும்
தாமப்பா பூரணத்தோ டுள்ளந்தானாய்த்
தராதலத்தில் மூவேழுந் தெரியலாகும்.
நீமப்பா பிரகாசிக்குஞ் சத்திருபம்
நிலையான முப்பாழுக் கப்பால்நீயே. 29

நீயறிந்து நிற்குணத்தின் குறியைக்காண
நிராமயமே குருவாய்முன் பாகத்தோன்றித்
தூயவெளி நிர்த்தனத்தைத் தோணச்செய்வார்
சுத்தபிர்ம சற்குணமும் நீயேயாவாய்
தாயகமா யட்டசித்தி மெய்யிற்காணும்
தானவனே நீயாகிச் சுகிர்தனாவாய்
சேயனே யிந்நூல்தான் மெய்மையாகும்
சேகரமாய்க் கண்டறிவா யீதுமுற்றே. 30

கௌசிகமுனிவர் ஞான சூஸ்திரம் 30

முற்றிற்று

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த வத்திராயிருப்பு அ. மு. பாண்டியம்பிள்ளை யவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

குருவே துணை

மிருகண்ட மகாரிஷி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

மெய்ஞ்ஞானம் 31

ஆதிபர மானகுரு பாதந்தன்னை
அனுதினமு மனதிருத்தி யருளைப்போற்றிச்
சோதியாம் மெய்ஞ்ஞான முணர்ந்துனக்குச்
சொல்லுமொரு காரணசற் குருவையண்டி
நீதியுட னெந்நாளுங் காத்துநின்று
நினைவுகெட் டுனைப்புகழ்ந்து மகிழ்ந்திடாமற்
சேதியொன்று செப்புமுனே பணிவாய்ச்செய்து
தேசிகர்க்குப் பத்துமிரண் டாண்டுதொண்டே. 1

தொண்டுசெய் திடப்பின்னே காட்சரத்தின்
சுயப்பொருளீ தென்றுசித்தி முத்தியோடு
பண்டுபரி வாசியுமூன் றக்கரத்திற்
பற்றியதோ ரெட்டிரண்டீ தாகுமென்றும்
கண்டுகொள்நீ யென்றுகலை நாலுக்குந்தான்
கணக்கான வழிதுறையு முபதேசிப்பார்
அண்டுமித ழாயிரத்தெட் டானபீட
மானதிரு வாசிதனைப் போற்றிநில்லே. 2

நில்லப்பா மானதமாய்ப் பூசைசெய்து
நிலைபுருவ மத்தியொளி யறிந்தால்ஞானம்
வெல்லப்பா ஆசையென்ற பாசந்தன்னை
விலக்கிடவே நின்மனதும் பரத்தைப்பற்றும்
அல்லப்பா வாசிதனை மூலத்தூணு
அப்பவல்லோ பரவெளியைப் பற்றுமாசை
செல்லப்பா பலவழியும் பார்த்தாயானால்
சிலம்பொலியின் நாதமதுந் தோற்றலாச்சே. 3

ஆச்சப்பா ரேசகத்தை முதன்மையாக
அறிந்துகொண்டு பூரகத்தைப் போற்றிநில்லு
பேச்சப்பா கும்பகத்தை யுணர்ந்துபாரு
புகழுறுதி யுண்மையிடங் தன்னைக்கேளு
நீச்சப்பா பழகுவது கடினமெத்த
நேர்மைசொன்னால் மூன்றினுட நிறத்தைக்கேளு
வாச்சப்பா குணங்குறிமூன் றுக்குஞ்சொன்னால்
வகையாவி யுடல்பொருளைத் தத்தஞ்செய்யே. 4

செய்யவுட லுயிருமா ரென்றுபாரு
சிறப்பாகும் பொருளுடனுற் றாருமாரு
பையவே நின்றகுரு பரத்தினோடு
பகருமா தாரமென்ற வாறும்பாரு
வையத்தே விழியொளியும் வெளியினோடு
வீரான காலடங்கி நடனஞ்செய்யும்
துய்யமணி யானதொரு கருவிபாரு
சுத்தசித் தாந்தவே தாந்தந்தானே. 5

தானென்ற முத்தர்களுக் கிரண்டுமொன்றே
தன்மையுடன் நாதவொளி கண்டால்மைந்தா
நானென்ற வகம்போச்சு மாயைபோச்சு
நாதாந்தக் களஞ்சியமாம் வாமபூசை
வேனென்று கும்பித்து வுள்ளேரேசி
விளங்குமொளி கீதமொடு நாதங்கேட்கும்
பானென்று மூன்றறிய மனமடங்கும்
பார்த்திடுவா யின்னமொரு சூட்சங்கேளே. 6

கேளப்பா மனந்தானே புத்தியோடு
கெடியான வாங்காரஞ் சித்தமாச்சு
வாளப்பா கதிர்மதியு மண்டபிண்டம்
வகையாக மனந்தானீ சுரியுமீசன்
நீளப்பா மாயைமெய்ஞ் ஞானமாச்சு
நிலையான வாசிபர பிர்மத்தோடு
கோளப்பா வன்றிமனம் விந்துநாதம்
குணமான ரூபத்தோ டரூபமென்னே. 7

என்னவே நிலம்நீர்தீ காற்றும்விண்ணும்
இயல்புமன முதித்தொடுக்க மானவாறும்
இன்னவகை யென்றுகேள் குருவைத்தானும்
இதையறிந்து வங்கென்று முள்ளேரேசி
நன்னயமாய்ச் சிங்கெனவு முள்ளேபூரி
நாடியே அங்கென்று முள்ளேகும்பி
சொன்னயமாய் அம்-உம்-ஓம், சிம் யம், மென்று
சிந்தைநினைந் தேதியானஞ் செய்குவாயே. 8

செய்துநடு நாடிக்கண் பிரபையேற்றச்
சிறப்பாக அம்-உம்-சிம் வம்-ஓம்-மென்று
பையவே ஓம்-ஐயுங் கிலியும்சவ்வும்
பரவாசி வாலையாம் பரைசிவாவென்
றுய்யவே ரேசகம் முப்பத்திரெண்டு
சுயமான பூரகம்பன் னாறதாகும்
வைபவமாய்க் கும்பகமும் அறுபான்நாலு
வகையாகப் பிராணாயங் குருவைக்கேளே. 9

கேளப்பா பத்தென்ற நாடிதானும்
கெடியான தாரணையாய்ப் பிலமறிந்து
நாளப்பா யோகமென்ற நிலையைப்பற்றி
நன்மையுடன் கண்ணின்ற யிடமறிந்து
வாளப்பா வாமமென்ற பூஜைசெய்து
வஸ்தான கருவறிந்தால் யோகமாச்சு
நீளப்பா அம்-உம்-ஓம் வங்-யம்-ஓமே
நெறியான ய-வ-சி-ம-ந வென்றுதானே. 10

தானாக வைந்தெழுத்தை மாற்றவேணும்
தன்மையுட னிடகலையிற் சிங்-வங்-யங்-நங்
தானாமங் ஓம்-ந-ம-ய-வ-சி-யென்று
சத்தான சிகாரமதை யறியவேணும்
தானாகச் சுழிமுனைக்கு ஓம்-மங்-நங்-யங்
சதா-வங் சிங்-ஓம்-சிவய நம-ஓமென்று
தானாக நகாரமதை யறியவேணும்
சதானந்த சுழிமுனையி னொளிவைப்பாரே. 11

பாரப்பா பவளபச்சை நீலத்தோடு
பசுமையுடன் வெண்மையென்ற வைந்தினோடு
சேரப்பா கதிரவன்ற னுதயம்போலச்
சேகரமா மொளியென்னக் காந்திகாணும்
நேரப்பா பிறர்கையிற் கொடுத்தபொன்னை
நினைவுடனே பன்முறையா யீட்டல்போலத்
தேறப்பா வைந்துருவொன் றானமூலம்
தெரிசிக்கத் தீங்கில்லா தருளதாமே. 12

அருளான வன்னிகதிர் மதியுங்கூடி
அசைவறவொன் றாய்நிற்கப் பூரணந்தான்
வெருளாம லறிபவனே முத்தனாவான்
விதமுறைத்தோன் குருவென்னு மாசானாகும்
இருளகற்றுங் கிரணவொளி யுதிக்கும்பாரு
இதழாயி ரத்தெட்டின் மேலாங்கற்பம்
பொருளான தறிந்துண்போன் யோகியாகும்
புகழான காலறிந்தோன் சித்தனாமே. 13

ஆமப்பா சாகாத காலினோடு
அருளான வேகாத தலையறிந்து
நாமப்பா கூடியே புனலைக்கண்டு
நன்றாக வுண்டுசற் குருவைப்போற்று
தாமப்பா மூன்றையுந்தான் தனக்குள்ளாகத்
தானறிய லட்சியத்தைத் தெளிந்துபாரு
நேமப்பா வாகாத தொன்றுமில்லை
நிகரில்லாச் சித்தான பொருளாம்பாரே. 14

பாரப்பா சிறிதுபெரி தின்பமென்னப்
பற்றிவரு கின்றதுமுக் காலமென்ன
சாரப்பா சத்தோடு சித்தானந்தம்
சடமான பொருளதுவு முயிர்தானென்ன
வேரப்பா வித்துமர மானதென்ன
வேண்டியதோர் பஞ்சலோ கந்தானென்ன
நேரப்பா யெட்டுடனே ரெண்டுமென்ன
நிரையான ரகசியமாம் விந்தைக்கட்டே. 15

கட்டியே நடுநாடி யொளியைப்பாரு
　　கண்ரேகை தன்னுடனே சுழியைப்பாரு
வட்டமென்ற வோங்காரந் தன்னைப்பாரு
　　மகிமையுள்ள பஞ்சவெழுத் ததனைப்பாரு
கெட்டிவிந்தை விட்டிடாக் கட்டுகட்டு
　　கேசரமா யதோமுகத்தி லிருந்துநோக்கு
விட்டிடா தேவிந்தை விட்டாற்போச்சு
　　மேவியதை நீகயிற்றாற் கட்டித்தானே. 16

தானான மூன்றுடனே வைந்தைச்சேரு
　　தயங்காதே யெட்டுடனே யிரண்டைச்சேரு
வேனான பத்தோடு வொன்றைச்சேரு
　　வேறன்றிச் சேர்ந்துமே யேகமாகக்
கோனான துவாதசாந் தத்திற்சேர்ந்தால்
　　குணமான சுழிமுனைக்கா தாரந்தோன்றும்
வானான தீட்சைபத்துந் தெளிவாய்க்கேளு
　　வழங்கொளியாம் பூரணத்தைக் கண்டுநோக்கே. 17

நோக்கிடுவாய் கொங்கணர்சொற் கடைக்காண்டத்தை
　　நுண்ணறிவாய்க் கண்டுகொள்வாய் பூசைதீட்சை
பாக்கியம்பால் பழஞ்சீனி தேன்கற்கண்டு
　　பஞ்சசுவை யுண்டருசி போலக்காணும்
வாக்கியமாங் குருமந்திர மமுதந்தன்னில்
　　வகையாக நியாசவிதம் யாவுஞ்சொன்னார்
தேக்கியதோர் கால்தலைபா னீயங்காணு
　　தேடிவிழி செவிநாசி பறிந்துகூடே. 18

கூடியே கண்டம்சித் தரியைக்கண்டு
　　குலவுபுரு வத்தினடு வெளியைப்பாரு
நாடியண்ட வெளிதோணு மதிலிருந்து
　　நான்குதிசை யானதுவும் நன்றாய்ப்பாரு
ஓடிதுண்டத் தின்முனைகுண் டலியைப்பாரு
　　உத்ததொரு மூலவா தாரம்பாரு
தேடியே மூலவட்டக் கரத்தினோடு
　　தெளிவான சடாட்சரத்தின் மகிமைபாரே. 19

மகிமையா மரியயன்றன் னெழுத்தைக்கண்டா
வழியான வோங்காரக் கம்பங்காணும்
அகிலத்தில் மாண்பருக்கு வாசிதானும்
அறிந்திடுவாய் யங்-வங்கென் றேதியானி
பகிர்த்திடுவாய் ஓம் அங் கென்றேயூணி
பதியிலே அங்கங்கட் சரத்தைச்சூட்டி
வகிர்ந்திடுவாய் பாழ்வெளியிற் பொன்னும்பச்சை
வாடிடாப் பிங்கலையின் சுழியைச்சுத்தே. 20

சுத்தியே நந்திகம்ப மதனைப்பாரு
சுருக்காக ஓங்காரஞ் சிம்-வம்-மென்று
நித்தனே யம்-மம்-மென் றேநினைந்து
நின்மலமா மூலமெனுந் தலத்தைநாட்டி
நத்தியே பஞ்சகோண மேலேவட்டம்
நாலிதழிட் டக்கரத்தை யமைப்பாய்ப்போடு
புத்தியுடன் வாசிபிரா ணாயஞ்செய்ய
புகல்மூல கணேசன்வல் லபையுங்காணே. 21

காணப்பா அத்தியெனு மூலம்பார்க்க
காரியமாஞ் சித்தெல்லா மதின்மேலாகும்
தோணப்பா பிருதிவியுஞ் சுவாதிஷ்டானம்
சொல்நிறம்பொன் நாற்கோண மிதழ்தானாறு
வேணப்பா வாசிவைத்து ஓம்-நம்-மென்று
வினையமுடன் பிராணாயஞ் செய்நன்று
பூணப்பர் சதுர்முகன்நா மகளின்தோற்றம்
புனிதமுடன் நரடோறும் நித்தனாமே. 22

ஆமப்பா நடனபரா பரியின்பூசை
அனுதினமு மந்திசந்தி நினைவாய்ச்செய்யே
தாமப்பா பிரமநிறம் பசுமையாகும்
தாரணியில் மாந்தரிதை யறியார்காணே
ஓமப்பா மணியான பூரகந்தான்
உற்றபிறை வட்டமிதழ் பத்தேமாயன்
வாமப்பா மாலான பூரகந்தான்
மங்குநிறம் லட்சுமியும் மாலுமாச்சே, 23

ஆச்சுமர கதமேனி யருணன்காந்தி
அமைப்பான புரிவட்டம் வாசிதேசி
நீச்சப்பா சுகநதியா லம்பொசித்து
நிலையாக ஓம்-வம்-மம் உம்-மென்றேதான்
பேச்சப்பா பிராணாய வரிசையாகும்
பிரானான பதியரசன் முன்னேதோன்றி
மாச்சலிலா சகலசித்து முணர்த்திவைப்பார்
மகத்தான நினைவெல்லாம் வசமதாச்சே. 24

வசமாக மனம்பத்தி சுத்திசெய்து
மகிழ்வான தியானமது புரியவேணும்
வசமாக உணர்வுபற்றி யதற்குப்பின்பு
வல்லசிவன் திரிகோண வட்டமேலே
வசமாகப் பன்னிரண் டிதழ்தான்நிற்கும்
வரைகடந்த ருத்திரன்ருத் திரிதானுன்றன்
வசமாக அம்-உம்-ஓம் ஆம்-மென்றேற்று
மஞ்சனே வாசியொடு ரேசியாதே. 25

ஆதரவா யறிவிக்கும் ருத்திரன்றான்
அவனுருவுஞ் சரிநாமம் பசுமைநீலம்
நீதமுட னனாகதமாஞ் சுழுத்திவீடு
நினைவான அறிவுக்குள் லிங்கபீடம்
போதமீ தன்றிவே றேதுமுண்டோ
புகல்பிரிக்க வொண்ணாச்சின் மயமதொன்று
நாதனவன் செயலறிந்தாற் சித்தன்முத்தன்
நன்மையுடன் ரிஷிமுனியென் றுரைக்கலாமே. 26

உரைக்கலாம் விசுத்தியறு கோணமாகும்
உற்றநிறங் கறுப்புமேல் வட்டந்தன்னில்
உரைக்கலா மீரெட்டு யிதழேயாகும்
உண்மைமயேஸ் பரன்மயேஸ் பரிதாய்ரூபம்
உரைக்கலாம் அம்-உம்-ஓம் வம்-யம்-மென்ன
உத்தமனே காலடக்கி யோகஞ்செய்ய
உரைக்கலாம் தாய்க்கதிகந் தந்தைகாந்தி
உயர்வாகும் நம்பினபேர்க் கருளுண்டாமே. 27

உண்டாகும் சகலசித்தி காயசித்தி
ஒகோநா தாக்கள்தெரி சனைகிடைக்கும்
கண்டுடனே விளையாடக் காயசித்தி
கருணையென்ற ஆக்கினா சக்ரவட்டம்
பண்டிரண்டா மிதழாகும் நிறங்கறுப்பு
பருதியா காயவனுக் கிரகதோற்றம்
விண்டு-இம் உம்-ஓம்-ஆம் மென்றுமேவி
வினைய்முடன் லட்சியத்தால் யோகஞ்செய்யே. 28

செய்யவே சதாசிவத்தின் தோற்றங்கண்டு
தெரிசிப்பாய் மனோமணியா மாத்தாள்சத்தி
வெய்யவன்ற னொளிகோடி போலத்தோற்றும்
மிக்கிரண்டு மொன்றாய்ச்சேர் புருவம்பாரு
நையாது அவ்விடந்தா னாதிபீடம்
நலமான சதாசிவத்தி னொளிவைக்காணப்
பையவப்பா கண்கூசும் பார்க்கப்போகா
பாதைமுத்தி தனிற்றுவா தசமதாமே. 29

ஆமப்பா முத்தியுட னஷ்டசித்தும்
அடிமுடியென் றுரைப்பதற்கு வழியுமாகும்
நாமப்பா விட்டெழுத்துந் தொட்டெழுத்தும்
நலமாக விடாதெழுத்துங் குருவைக்கேளு
தாமப்பா ஆதாரக் கருவைக்கேளு
தன்மனதி னுறுதியதே மாயைவெல்லும்
தேமப்பா அம்பலத்தை முன்னேகாண
சிற்றம்ப லம்போற்ற அறிவுண்டாமே. 30

அறிவான தேசிகன்றான் வாசியான
அம்பலமாஞ் சித்தறிந்தா லகண்டசோதி
அறிவான அம்பரையும் உம்பரன்றான்
அருள்வடிவ மாகவங்கே உதயமாவார்
அறிவான அம்பலத்தின் புதுமைதோணும்
அடிமுடியாம் புருவமையத் தொளிவுங்காணும்
அறிவான அம்பலமு முயிருங்கண்டு
அழியாத முத்தனுமா யிருப்பாய்முற்றே. 31

மிருகண்டர் மெய்ஞ்ஞானம் 31. முற்றிற்று.

உ

குருவே துணை

குருராஜர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானரத்தினாபரணம் 50

அரகரா வென்னுமெழுத்தாய் நின்றதுவே போற்றி
ஐயரெனு மெனையாண்ட ஐயனுக்கே போற்றி
திரிபுரையாய்ச் சகலமுமாய் நின்றவற்கே போற்றி
செகசால மெடுத்தாடு மத்தனுக்கே போற்றி
ஒருபொருளாய் உலகமெலாம் நிறைந்தவற்கே
போற்றி
யோகமெனப் பலவிதமா யுணர்பவற்கே போற்றி
கருவறிந்து தனையறிந்தோ மென்பவற்கே போற்றி
காசினியி லனைவருட கமலபதம் போற்றி. 1

வேறு சந்தம்

ஒன்றாகிப் பலவாகி உபயமாகி
உண்மையுமாய் வெளியாகி யுறவுமாகி
நன்றாகித் தீதாகித் துயரமாகி
நாதமெனும் பேராகி நடுவுமாகி
பொன்றுவதாய் நிசமாகி நடுவுமாகிப்
புகலுவதாய்ப் புகலாத பொருளுமாகிக்
குன்றாத பேரின்ப வீடாய்நின்ற
குருவருளை யெவனாலுங் குறிக்கலாமோ. 2

சொல்லவரி தெனச்சொன்ன ஆசானையா
துயரமெனும் விஷப்பாம்பைச் சுடுவதெப்போ
வல்லபமா மாணுவங்கள் கெடுவதெப்போ
மகத்தான மனக்குரங்கு மடிவதெப்போ
எல்லையில்லாப் பெருவெளியி லிருப்பதெப்போ
இச்சையெனுங் கானல்வெள்ள மிறப்பதெப்போ
துல்லிதமாஞ் செகசாலந் தெரிவதெப்போ
சுகமான சுகத்திலின்பஞ் சொல்லுவீரே. 3

அருள்பெறவே வணங்கிநின்று கேட்டமைந்தா
அரிது ஞானவழி அறிவதார்க்கும்
பெரிதுபெரி தஞ்ஞானக் கானற்காட்டைப்
பிரிவுசெய்து நீங்கரிது பெரியோராலும்
குருவருளா லப்பொருளைப் பக்குவமாய்க்காணக்
குணங்குறியாம் பெரியோர்க்கே பரமயுகந்
தெரியும்
தெரிபொருளைத் தெரியவென்று நாமுழன்றாலாகா
செகத்திலே குருவருளாற் செப்பக்கேளே. 4

பூசையெனுங் கிரியைவிதம் நூற்றெட்டப்பா
பொருந்துசித்தி மனப்பேயின் புலையாட்டாச்சு
பாசையிலே பதினெட்டு ஊமையென்றும்
பகட்டல்லால் வேறேதும் பழகிக்காணோம்
பேசையிலே பலகோடி நூல்கள்கற்றும்
பிறங்குபல சமையங்கள் பிணக்தாச்சு
ஆசையுள்ள தந்திரவித்தை அனேகங்கோடி
அத்தனையும் நிசம்பார்க்க அகந்தைதானே. 5

தாயகமா யுலகமெல்லாம் மயக்கஞ்செய்யும்
சல்லியத்தின் மகிமைமெத்தச் சாற்றப்போமோ
ஆயிமனங் கூர்ந்றிவில் விழலாமப்பா
அறிந்தவர்க்கு மசகமப்பா யகிலசத்தி
நேயமுட னிவையெல்லாம் பிறவியென்றே
நிண்ணயமா யஷ்டாங்க யோகந்தன்னுள்
வாயுவுட யோகவித மொன்பத்தாறு
மனமடைந்த யோகவித மொன்பத்தாறே. 6

வீறான ஆசையெல்லாம் நீக்கிமேலாய்
மேலான் யோகவிதந் தெரிந்துநாடிப்
பேறான குருவருளாற் பழக்கமாகிப்
பிணக்கறவே மனம்வாழப் பேச்சுநீக்கி
கூறாத பொருளதனைக் கூடலாகும்
குருவருளை யல்லாது கூடலாமோ
வாறான யோகவிதம் நூற்றெட்டுக்கும்
வகைதெரிய நாமுரைப்போம் மகிழ்ந்துகேளே. 7

ஆதார மொன்றுக்கு விதமாறாக
ஐயாறு விண்ணதனில் மூவெட்டப்பா
வாதான குண்டலிக்கு ளெட்டுவிதமப்பா
வகையொன்றுக் கனந்தசித்தி மதிக்கலாகும்
நூதான இதயகுண் டலியேசோமன்
சுகவகையொன் றிற்றுணிந்த சித்திகோடி
சூதான வாகாய குண்டலியுள்யோகம்
துலங்குவித மையாறுந் துணிந்துபார்மகனே. 8

அடக்கமுள்ள முப்பதுக்கு ளெட்டுவிதமைந்தா
ஐயனுட திருக்கூத்து அதிகதொனிகாணும்
ஒடுக்கமுள்ள அமுதமுண்ணும் யோகவிதம்
ரெண்டாம்
உத்தமர்க்கே யல்லாம லுலுத்தருக்கோகிடைக்கும்
திடத்துடனே அமுதமுண்டு வெகுகோடிகாலம்
தேகமழி யாதிருந்து திரமறியலாகும்
மடக்கம்வரத் தெரியாமற் காயசித்தியென்பார்
மலமருந்தோ வுன்சடத்தை மதிக்குமவர்தானே. 9

நெத்தியென்னும் விழிபார்க்கி லகிலமெல்லாமுருகும்
நேத்திமெத்த நேத்திமெத்த நீலகண்டன்பார்வை
புத்தியுள்ள சீமான்க ளறிந்ததிந்தப்பாதை
புலையறிந்த பாதைவரிற் புத்திகெட்டுமலைப்பார்
சத்தியமாய் மனத்தையுன்னிப் பார்க்கும்வகையறி
யார்
தன்மாயை பின்தொடரச் சற்குருவென்றலைவார்
நித்திரையில் லாதவிடந் தானுமதுபாரார்
நினவ்ழிந்தாற் சித்திமெத்த நிர்க்குணமாம்பாரே.
10

மேலான பரஞ்சுடரைப் பார்த்தவரேசித்தர்
விசித்திரமா முலகமெல்லாஞ் சணப்பொழுதிலப்பா
மாலான மனிதரொடு மாடுபலமிருகம்
மரங்கல்லாய்க் கெடுத்திடலாம் மரங்கல்லேயுயி
ராம்
நாலிரண்டு சித்தியது நயந்தெரியலாகும்
நாடிநின்று குருபாதம் நாமறியலாகும்
கால்மேலுந் தலைகீழும் நடப்பதுவுந்தெரியும்
காரணசற் குருவருளாற் காண்பவர்க்கேநிசமே. 11

யோகமென்றுந் திரிந்தலைவார் வகையறியாமாந்தர்
யுகங்கோடி தவஞ்செய்தோர் யோகநெறி
சேர்வார்
போகஞ்செய் கழுதைகளும் யோகமறிபவரோ
புத்திகெட்ட மாந்தர்களும் யோகமறிபவரோ
தேகமதி லடையோகந் துன்பமற்றதொழிலாம்
சித்தமற்ற யோகமதாற் சித்திமெத்தப்பெறலாம்
மோகமற்ற பெரியவரே தூயவருஞ்சித்தர்
மூடமற்ற தூயவரே யோகிகளாஞ்சித்தர். 12

வெளியாக யோகவிதம் விரித்துரைத்தோமானால்
மேலான பெரியோர்கள் சாபமெத்தப்பலிக்கும்
களிகூறச் செகசாலம் யோகவிதமனதிற்
கருதாம லுரைப்பவர்வாய் கனலெழுந்துசூழும்
பழியாக யூழிமட்டும் நரகமதிலுழல்வார்
பஞ்சபா தகச்செனன மெடுத்தொளியாப்பாவம்
தெளியாத மூடருக்கு உண்மைதனைச் செப்பார்
திரமுடைய மனத்தனுக்குச் செப்புவர்நல்லோரே. 13

கற்பமுண்டு மருந்துமுண்டு சாதகமுமுண்டு
கருத்தொடுங்கத் தந்திரமு மந்திரமுமுண்டு
உப்புடனே புளிப்புவிட்டாற் காயமதுபிலமாம்
உற்றநடு வணைதிரமாம் யோகமதுதிரமாம்
மெய்ப்புடனே யிந்தவகை நிற்கில்நெறியென்பார்
வீணான வுடம்பைநம்பி மெய்யுணர்வுண்டாமோ
சர்ப்பனையாய்க் குடிகெடுக்குங் குருக்கள்தனைநம்பி
சளக்கான பிறவியிலே சாறுவரோநல்லோர். 14

ஏதப்பா ஆசையெனும் பேய்கள்பிடித்தலைந்தால்
எவரப்பா யோகத்தி லின்பமுற்றுவுணர்வார்
வாதப்பா பெரிதாகிச் சாஸ்திரங்கள்கற்று
வழியான பேர்தனையும் மயக்கிவிப்பார்புல்லோர்
சூதப்பா பெரிதாச்சு வாய்பகட்டுமாச்சு
துருத்திதனை மினிக்கிநம்பும் தூர்த்தகுருவாச்சு
ஏதப்பா யினியுலகில் வாய்பேசலாமோ
எல்லாரும் ஞானம்வந்து யிறந்துகெட்டவூாறே. 15

ஆசாரத் தொழிலாகி நோம்பிருந்துதெய்வம்
அனுசரித்துப் பலமிருகம்அறுத்துப்பெலியூட்டிக்
கூசாமல் நிர்வாணச் செபமுருவேசெபித்து
குறியாய்த்தன் னுடற்கிழித்து நரபெலியே
கொடுத்து
மாசான அஷ்டகர்மம் விளையாடுஞ்சக்ரம்
மாச்சலெனத் தன்மனத்தை மாய்த்துலயமாக்கிப்
பேசாமற் கணப்பொழுதி லுலகமெல்லாம்பேயாய்ப்
பிதற்றிவிக்கும் மாயைசித்தி பேசவொருது
கையோ. 16

சித்தியென்றால் மகுத்துவமாய் மருகியலையாதே
ஜெகத்தையெல்லாங் கெடுத்திடலாம் நொடிக்கு
முன்னே திரமாய்
புத்தியுள்ள நல்லோர்க்குப் பூசைசெபம்வேண்டாம்
புவனமதிற் கடைப்பேயாபொய்யுறவுவேண்டாம்
சத்தியமாய்ப் பலகோடி சித்திகள்செய்திடலாம்
சாதித்தாற் செகத்தோர்க்குச் சத்துருவாய்முடியும்
நித்தமுமே பழிபாவங் கொடுமைபயம்வேண்டாம்
நீதியுள்ள நல்லோர்க்கு நினைந்திடிற்சித்தியுமே.
17

பேசரிது சித்திகள்தான் நான்மறைக்குமுடிவு
பேராளி தவஞ்செய்தோர் சித்திகளைப்பெறுவார்
ஆசில்லா மனத்தவர்க்கே சித்திகள்வந்தெய்தும்
அகந்தைப்பேய் பிடித்தவர்க்குச் சித்தியணு
கிடுமோ
பாசமுள்ள மனத்தவரே சித்திகள்பெற்றதனால்
பலபேர்க்குத் தீங்குசெய்து படுநரகில்வீழ்வார்
வேசையர்போல் தனைப்பகட்டிப் பெருமைசெய்யுங்
கயவர்
மேவியசித் தியுங்கொடிதாய் மேலோர்க்கும்
நகையே. 18

சித்தியினால் மயங்கினவர் சீவன்முத்தியடையார்
சீவன்முத்தி யடைந்தாலும் செடத்தின்முத்தி
யடையார்
புத்தியுடன் செடத்தின்முத்திபெற்றவர்தானெனினும்
பிறர்தனக்கு மெய்ஞ்ஞானம் போதனை
செய்தறியார்
சித்தியுடன் பிறர்தனக்குப் போதனையாலவரைச்
சீவன்முத்தி கொடுத்துவைத்த திரமுடையா
ரெனினும்
எத்தனைசா தகமிருந்துஞ் செத்தவிடத்திருக்க
எவராலும் முடியாது யிருப்பதுவுமெளிதே. 19

கிட்டாத ஞானவெளி கிட்டுவதேபெருமை
கிடையாத மதுபானங் கிடைத்தவரேபெரியோர்
கட்டாத மதயானை கட்டினபேரரசர்
கசப்பில்லாப் படைக்கலங்கள் கட்டினபேர்சூரர்
எட்டாத கனியதனைப் புசித்தவரேசித்தர்
எழுதாத மறைப்பொருளி னியல்பறிந்தோர்புலவர்
மட்டில்லாச் சிவலிங்க மறிந்தவர்பூசகரும்
வாய்ப்பேச்சி னாலேதுவும் வருவதுண்டோ
பலன்றான். 20

பெருமையுள்ள நூற்றெட்டுக் கிரியைவிதந்தனக்கும்
பிணிப்பறுத்த நூற்றெட்டு யோகவிதந்தனக்கும்
அருமையுள்ள தந்த்ரவித்தைச் சல்லியங்கள்தனக்கும்
ஆதியாம் பரையொருத்தி யாட்டுவள்மாய்மாலம்
தெரிபொருளாய் திரிபுரையைவணங்கியநல்லோரைத்
திரிலோகஞ் செயித்தவர்கள் செகசாலங்
தெரிந்தோர்
குருவருளாற் பூசைவிதி தெரிந்துபராபரையைக்
கூசாமற் றெளிந்தவரே கூடுவர்மெய்ஞ்ஞானம்.
21

ஆத்தாளை யறியாத பூசையென்னபூசை
அம்பிகையைக் காணாத காட்சியென்னகாட்சி
பார்த்தாலும் பசியுண்டோ பாவிமகள்கோலம்
பாதகர்க்குக் கிடைத்திடுமோ பராபரையாள்
சேவை
வாழ்த்தியென்ன பூசைசெய்யச் சக்கரந்தானென்ன
மனோமணியைப் பூசைசெய்ய மனோலயமே
கோவில்
சாத்திரங்கள் கோடிகற்றும் சாம்பவியைக்காணார்
தாயையல்லாற் பூசையுண்டோ சண்டாளர்
தனக்கே. 22

அகிலாண்டம் பலகோடி யவட்குமொருகோணம்
அப்படியே நாற்பத்தி முக்கோணம்அடைந்தாள்
புகழான மாலயனும் ருத்திரன்மாதவரும்
பூரணியை யல்லாமற் பூசையும்வேறறியார்
உகந்தவளைப் பூசைசெய்யத் திரிதேவர்முனிவோர்
ஓகோகோ பலகோடி யுகந்தோறும்பணிந்தார்
சகலமுமாய் நின்றவள்தன் கோலமெவரறிவார்
தன்னையறி யாதவனைத் தான்கெடுப்பாள்நீலி.
23

வேறு

பேசாதே மகனேநீ உலகந்தன்னிற்
பேசினாற் பேயருக்கும் பெரியபேய்கள்
ஆசைகொண்ட பேய்களுடன் பேசலாமோ
அவர்செயலை வீணெனவே யறிவாயப்பா
வாசனைக ளறிந்துகெட்ட பேய்கள்கூடி
மாதங்கி திருவடியை வணங்கிப்போற்றார்
நேசமதில் திரிபுரையை வணங்கிக்காண
நித்தம்வினைப் பத்தருங்காம் நிசமாய்ப்பாரே. 24

பாரப்பா மனோலயவோங் காரமவள்பீடம்
பாதகத்தி குடியிருந்தாள் ரீங்காசனத்திற்
காரப்பா வுன்னைவிட்டு நீங்காமற்காளி
கடந்துவிட்டா லெவராலுங் காணவரிதாகும்
சேரப்பா அவள்பதத்தி லுன்னறிவுவந்தாற்
செகசாலந் தெரியாதோ சீவன்முத்திபுறம்போ
ஆரப்பா ஆத்தாள்தன் திருக்கூத்துக் காண்பார்
ஆச்சரிய மாச்சரிய மவளுடை மாய்மாலம். 25

சட்டையில்லாப் பாதகர்க்குக் கிட்டுவளோதாய்தான்
சாத்திரப்பேய் கற்றவர்க்குக் கிட்டுவளோ
சமர்த்தி
மட்டில்லாக் காமுகர்க்குக் கிட்டுவளோவம்பி
வல்லமைசெய் மூடரிடம் வருந்துவளோதிருடி
பட்டமரம் பால்சொரியும் பழிகாரிநினைந்தால்
பச்சைமரம் பாழாகும் பத்தினிதான்கெடுத்தால்
சுட்டநண்டு குதித்திடுமே நீலியதிகாரம்
துரைமகளைக் காணாத துயரமெங்கேதீரும். 26

நட்டணைகள் படியாதே வீம்புகள்பேசாதே
நானென்றுஞ் சுதந்தரங்கள் கனவில்நினையாதே
கிட்டநின்று பேசாதே சபைதனிற்செல்லாதே
கேடுகெட்ட வுடலைநம்பி கிடைபொருள்
சொல்லாதே
தெட்டியுண்ணும் புசிப்பாலே வுண்மைகள்
சொல்லாதே
தேசமதில் மகத்துவமாய்ச் சித்திகள்பண்ணாதே
எட்டிமரக் கனிதனைப்போல் உதவிகள்செய்யாதே
எத்தனைதா னறிந்தாலுஞ்செத்தவர்
போற்றிரியே. 27

நீபிழைக்க வகையறியாய் பிறர்தனக்கேதுரைப்பாய்
நிலையாத பெருங்கடலில் நிலைப்பர்களோமூடர்
வாய்ப்பகட்டிற் பொருள்பரிக்கச் சீவன்முத்தியாமோ
மனக்கசட்டை அறியார்க்கு வாய்மிதங்களாமோ
பேய்ப்பகட்டித்திரிந்தாப்போற் றிரிவதென்னஞாயம்
பேருலகில் ஞானமல்லால் பிழைக்கவகை
யிலையோ
தாய்பகட்டி யறியாமற் றனையறிந்தோமென்றால்
சதுரயுகம் வெகுகோடி சாருவரேநரகில். 28

வெள்ளோலை தனையெழுதிக் குவித்ததினாலென்ன
விகடமுள்ள சாஸ்திரங்கள் கற்றதினாலென்ன
உள்ளமனக் கசடறியார் ஞானியராகுவரோ
ஊண்சடத்தைப் பகுத்தறியார் யோகிகளாகு
வரோ
கள்ளருந்தித் தீதென்பார் தன்மனதேகள்ளு
காரணிதன் னுருவறிந்தார் கள்ளளவேகள்ளு
துள்ளான மனக்குரங்கு துள்ளும்வகையறியார்
தொல்லுலகிற் சித்தரெனச் சொல்லுவது
நெறியோ. 29

பாழென்பார் பரையென்பார் பாங்கறியாமாந்தர்
பாழேது பரையேது பரைநடனமேது
கோளான மனமல்லோ பாழாகிக்கெடுக்கும்
குறித்தமன மாயையதே கூர்ந்தபரையாகும்
தாள்தனிலே தாயுமவள் தானிருந்தாளானால்
தனிப்பாழாய் நின்றதிலே தாக்குமிடமேது
பாழ்தனிலே தாயிருந்தால் தாயையெவரறிவார்
பாரேது விண்ணேது பகரவகையேதே. 30

ஏகவெளி கோடிமதி யெந்தாய்க்கும்வீடு
எண்ணவொண்ணாச் சூரியன்போ லெந்தாய்
நன்கோலம்
மோகமுள்ள பாதகர்க்குப் பாழ்போலேகாணும்
முத்தியில்லா அவத்தருக்கு மறைவன் முழுநீலி.
சோகமற்று ஆசையற்றுத் துயரமெல்லாந்தீர்ந்து
தொல்லுலகிற் பிறவியெல்லாந் துன்பமெனப்
பயந்து
தாகமுள்ள நல்லோர்க்கே தாயும்வெளிப்படுவாள்
சற்குருவா லறிபவர்க்கே தாயும்வெளிப்படுவாள்.
31

எந்தானும் அறியார்க்கு யிருப்பிடந்தானேது
எந்தவிதஞ் சுகமறிவா ரெப்படிவீடறிவார்
தந்தாய்போல் வடிவெடுப்பாள் தாரமெனவருவாள்
சந்ததியுங் கிளைபொருளாய்ச் சத்துருவாய் வருவாள்
நொந்தமனந் தானாவாள் நோக்கவலையாவாள்
நோக்கரிய செல்வமுடன் நோக்கியேவாழ்வோர்க்கு
வந்துமனக் கசடதுவே காலனுமாய்விடுவாள்
பாபாவிசெயலையெவர் மதிக்கவும்வல்லோரே. 32

ஆசாரக் கள்ளியவ ளார்க்கும்வெளியர்காள்
ஆசையற்ற வன்பருக்கே அவளும்வெளியாவாள்
கூசாதே மகனேநீ உலகம்நகைப்பதற்குக்
கோகுலம்போல் மிருகமெல்லாங் கூடுமுறவாநீ
பேசாதே மவுனமென்றும் பெருமைகளெண்ணாதே
பெத்தவன்போல் பெண்களெல்லாம் பிணிப் பறவே நினைப்பாய்
ஆசையென்ற சங்கமெல்லாம் அறப்பகையாய் விடுத்தே
அங்கமுநீ மாத்திரமா யலைவதுவேகுறியே. 33

வகையறியா மூடரல்லோ மனவிசுத்தியென்பார்
வகைக்காரர் சத்தியுடன் வாழ்வதுவுமென்பார்
திகையாமற் சிவனுடனே சத்தியுந்தான்கூடி
செகம்படைத்தார் நாமுமந்தத் திரமுடையோ ரென்பார்
தொகைப்படைத்தோல் நரம்புசதை படைத்தவுரு வந்தோ
தோகையரைப் பராபரையைச் சொல்லவும் வாய்வருமோ
நகையாரோ பெரியோர்கள் மனமடியார்மாந்தர் [34
நாரியரைப் பொருளாக நாய்போலேயலைந்தால்.

பெண்ணாசை கொண்டவர்க்கு ஞானமெப்போ தெரியும்
புத்திகெட்ட மூடருக்கோ புலையருக்கோதெரியும்
மண்ணாசை கொண்டிருந்த மாண்பருக்கோ தெரியும்
மதிகெட்ட மாந்தருக்கோ வம்பருக்கோதெரியும்
கண்ணாரக் கண்டிருந்துங் காணாதார்போலே
காதல்கொண்டு சிலேற்பனத்தி லீப்போலே கலங்கிப்
புண்ணாகி மனங்கரையப் புறவியிலேயுழல்வார்
புத்தியில்லா வீணரைப்போற் புலையருண்டோ புவியில். 35

ஓடவுமொட் டாதுபிடி கொடுக்கவுமொட்டாது
ஒளியாது காமப்பேய் உலுத்தருக்கேபிடித்தால்
வாடுவது மகிழ்ச்சிகளுங் காமக்கோட்டாலை
மடிவதுவும் பிறப்பதுவும் காமக்கோட்டாலை
பாடுவதேன் படிப்பதுபெண் ணாசையெல்லாம் மனதில்
பற்றற்றால் நிசமறியப் பாதையெல்லாம்சுத்தித்
தேடுவதே னிருந்தவிடந் தானிசமாகாதோ
தேன்மொழியா ராசைகொண்டு திரிந்தலைந்தும் பலனோ. 36

தன்னாலே யாகாது பெண்ணாசைமறக்கச்
சாத்திரங்கள் கோடிகூற்று தனையறிந்தோ மென்பார்
பொன்னாசை மண்ணாசை நீங்கறியாமூடர்
புத்திசொல்லிப் பிறரிடத்திற் பொருள்தனையே பறிப்பார்
என்னகத்தும் பொருள்பறிக்க படித்தவித்தைதானோ
இடைந்தமனத் துயரமெல்லாம் பொருள்பறிக்கத் தானோ
தன்னையறி வோர்க்குமிந்தப் பகட்டேதுக்கப்பா
தன்னுடலும் பகையானாற் சற்குருவும் வெளியாம், 37

நிறுத்தப்பா ஆசையெல்லாம் நீயெனவெண்ணாதே
நெட்டுரப் பெண்களுட நினைவையெல்லாந்தள்ளு
மறுத்தப்பாகுரோதமெல்லாந்தானெனவெண்ணாதே
மாய்மாலக் காரருடன் வாசனைசேராதே
பொறுத்தப்பா வாசனையைப் பொல்லாங்காய்நீங்கு
புத்தியில்லா தானல்லோ புகுதுவர்வாசனையில்
நிறுத்தப்பா பாவினையைக் கனவிலுமெண்ணாதே
நீங்குவது கடினமது வெளிதுடனேநீங்கே. 38

ஆசான்சொல் தன்னுறவு கூடுவதுங்கடினம்
அப்பவல்லோ நிசந்தெரியும்அனுபவமுந்தெரியும்
பேசாதே தெரிந்தவர்போல் தலையசைத்தாலாமோ
பெத்தவிடம் அறியாதார் பேச்சுமெத்தப்படிப்பார்
வாசனையும் பாவனையும் மனத்தைவிட்டுநீங்கி
மாருத்த தினமுகில்போல் மாய்வதல்லோஞாயம்
நேசமதில் மயக்கமத்தாற் றன்னுருவங்காணும்
நிஷ்டையில்லாப் பாதகர்தான் நிஷ்டையெங்கே யிருங்கார். 39

தன்னையத்த பெரியவர்க்கு நிஷ்டைவிதந்தெரியும்
சாந்தகுணம் பொறுத்தவர்க்கே சாந்திநிலை
தெரியும்
பின்னுறவில் லாதவர்கே சாங்கிஷமுந்தெரியும்
பேதங்கள் வெறுத்தவர்க்குப் பேருணர்வுந்தெரியும்
அன்னயமுஞ் சுந்தரமுங் கலங் நவிடம்பதியாம்
அப்பதியைப் பார்ப்பதற்கு ஆருரைப்பார்நிஷ்டை
உன்னிநின்ற பதங்காணப் பேதகஞ்சத்தாமோ
ஒப்பாது மனக்கசடு வுள்ளபொருள்காணே. 40

வாளரவின் வாயிலுழல் மண்டுகம்போலும்
வருங்கெருடன் வாயதனில் மருளரவம்போலும்
கோளான உலகாசை தனக்குமப்பாபாய்ந்து
குறிகள்சத்துந் தவறாமற் குருவருளைநாடி
பாளானஉலகிலுள்ளோர் நகைத்துமெத்தக்கேடாய்ப்
பழிப்பதற்கு வெட்காமற் பரம்பொருளே
பெரிதாய்த்
தேளான இச்சையத்து மருளுமனங்தெளிந்து
சித்தமுரு வொன்றாகச் செகத்திருப்பார்
நல்லோர். 41

ஊத்தையப்பா திரண்டுகளுக் காணியாவதுபோல்
உள்ளமதி லெள்ளவும் உகந்திடுபாவனையால்
ஏத்தமுள்ள கற்பனையா யிச்சைபலவாகி
எண்ணமொடு துயராகி யெளிதுபெரிதாகி
பார்த்ததெல்லாந் தனதாகிப் பந்தமுங்கற்பனையாய்
பாசமுமாய் ஆசையுமாய்ப் பண்டுப்பு திதாகி
வார்த்தைபல பேராகி யுலகமயல்நிசமாய்
மறந்தாலும் மறக்கவொண்ணா வல்லிருளாய்
நிலைக்கும். 42

சாந்தியென்ன வேறாமோ பேதமெல்லாம்நீங்கிற்
சத்துவமாங் குணமாதித் தன்னுருவைப்பார்த்தால்
மாந்தர்மனம் நயமாகும் மனோலையமேநிசமாம்
மறந்தாலும் பேரின்ப மார்க்கவழிதெரியும்
சேந்தமனக் கசடருக்குஞ் சிவத்தியானமாமோ
செகமெல்லாந் திரிந்தலைந்து சித்திசெய்தாலாமோ
காந்தமனத் துயரமற்ற பெருமபதியைநோக்கிக்
கண்டாலு முரைப்பதுவுங் கடினவித்தைகாணே.
43

எத்தனை நூல் படித்தாலும் மனந்தனக்கேநன்மை
எதுசித்தி படித்தாலும் மனப்பேய்க்கேதூபம்
சுத்திமெத்தத் திரிவதெல்லாம் மனப்புலிக்கே
பொசிப்பு
கருத்தரிய வாசாரஞ் செய்வதெங்தக்காலம்
பித்தான மனத்தாசை மெள்ளமெள்ளநீங்கிப்
பிரிவான பேதமையைப் பேரறிவாற்றுணித்துச்
சுத்தவெளி வெகுதூரஞ் சூட்சம்வலுவாகித்
தோன்றாத புருவமையஞ் சுகம்பெறநீபாரே. 44

பாரப்பா எட்டுரெண் டொன்றாய்நின்ற
பதியறிந்தாற் றுயரேது பாசமேது
ஊரப்பா யேதுமில்லை பேருமில்லை
உண்மையதாய் அப்புறமும் உருவிப்பார்த்தாற்
சேரப்பா யெளிதாகச் செத்தவிடங்கலந்தால்
திகைப்பேது பசியேது சித்துமிசையேது
நேரப்பா துயரேது சோப்வினையேது
நீங்காத காதலுண்டோ நினைத்திருந்தாற்
பாரே. 45

வகையேது சேர்க்கையென்ன நிஷ்டைபலவேது
மனவுருத்த முண்டானால் மசகமப்பாமாயை
துகையேது நெறியேது குருவருளைப்பெற்றால்
தோத்திரவெல் லாம்ஞானக் துடருமப்பாபாதை
புகையான காமமெனும் புகைகளதுமூடிப்
புத்திமலைங் திருந்தவர்கள் பொருள்தனையே
சேரார்
பகையான மன்மதனை யெளிதாகப்பார்க்கிற்
பரம்பொருளும் யெளிதாகும் புத்தியதுபாரே. 46

எட்டாத பொருளெனவே யெட்டியெட்டிப்பார்த்தால்
எப்படியும் பொருளறியார் யெண்ணிறந்தகாலம்
தொட்டலையும் பொருளெனவே யெளிதாகநெஞ்சிற்
றோற்றமெல்லாம் அறுத்தளித்துச் சொரூப
மதிற்பார்க்கில்
ஒட்டாது பொருளெனவே ஒட்டியதோரெட்டும்
ஓமப்பா வறுமையெல்லாம் ஒன்றுமில்லாதவளைக்
கட்டாணி மணிமுத்தைக் கண்டவர்க்கேயின்பம்
காசினியிற் கரியுண்டோ கண்டதுநீபாரே, 47

பொய்யாது போகின்ற சரீரமுதற்பொருளும்
பொறுமையென்ற விசித்திரமா முலகமுதல் யாவும்
பொய்யாகு மிதினிலொன்றை நிசமெனவே யெண்ணிற்
பொருந்துமுடல் தனையறிந்து புத்திகள் கற்பதுவும்
செய்யவுல கினிற்பெரியோன் செல்வனெனவாழ்வும்
சேரவெரும் பாழல்லாற் சேரும்பலனில்லை
அய்யமறக் குருவருளை நிசமெனவேயெண்ணில்
அவனிமுத லாசையெல்லா மகற்றுவதுபலனே. 48

நிசமில்லா வுடலமெப்போ மறைந்திடுமோவதனால்
நெடும்பிறவி தொறும்பொருளாம் பந்தமெல்லாம் பெருகும்
வசமாகப் பேரறிவே கிடவொண்ணாப்பலந்தான்
வலுமாயை யென்னவெல்லாம் மாசறவே தள்ளி
அசைவில்லாப் பரம்பொருளை யறிவர்நல்லோர் தெளிவாய்
ஆசையுள்ள முழுமூடர்க் காயிரஞ்சொன்னாலும்
நிசமான பொருளறிய மனம்வருந்திப்பாரார்
நீதியுள்ள நல்லோர்க்கே யின்னயமாம் பொருளே. 49

அழியாத ஆனந்த வெள்ளமதுபெருகி
அருள்சிறந்த மனம்பொருளே அதிகருசிக்கனியே
தெளிவான குருராச ரத்தினாபரணம்
செப்பியநூ லொப்பிடவே இப்படியோர்தழைக்கச்
சுழிமுனையா முச்சியினி லட்சரமாமொன்றிற்
சுழிசுழித்து முனைவாசல் வழிவருமாதேவி
விழிமுனையி லேநாட்டி விமலியருளாலே
விளக்கொளிபோ லிந்நூலை விளங்கவுரைத் தேனே. 50

குருராஜர் ஞானரத்தினாபரணம் 50
முற்றிற்று

சுந்தாபாண்டியம், புஸ்தக வியாபாரம் வை. சிவகுருநாத மூப்பனாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

பரமபதிதுணை

குருராஜர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சிவயோக சிந்தாமணி 50

தந்திமுகன் பதம்போற்றி வேலர்பதம்போற்றி
தயவாக எனையீன்ற வாலைபதம்போற்றி
நந்திகுரு பதம்போற்றி மூலர்பதம்போற்றி
நாதாக்கள் பாடிவைத்த யோகந்தன்னைச்
சிந்தாத மணிரத்ன மாலைதனைப்போலே
செப்புகிறேன் மாணாக்கா தெளிவாய்க்கேளு
கந்தன்முன்னா ளகத்தீசர்க் குரைத்தயோகம்
காட்டுகிறேன் குருராஜ பண்டிதனான்காணே. 1

பண்டிதனான் பாடிவைத்த யோகநூற்குப்
பதினெண்பேர் மொருமொருத்துக் கூடியொன்றாய்க்
கண்டவன்போற் சொன்னதென்ன மறைவில்லாமற்
காசினியி லெல்லோரும் சித்தனாகச்
சண்டாளா கிழித்தெரிநீ இந்தநூலைத்
தாரணியிற் காட்டாதே சாபமீய்வோம்
உண்டான பொருளையெல்லாம் வெளியிற்போட்டால்
உலகமெல்லாம் ஞானிகளா யுயர்வார்தானே. 2

உயர்ந்தாக்கா லெங்களுட வொளிப்பும்போச்சு
ஓகோகோ சித்தரென்ற பெருமைபோச்சு
உயர்ந்தமரத் தாணியைப்போற்பிடித்துக்கொள்வார்
ஊரிலெங்கள் நூலதனைப் படிக்கமாட்டார்
அயர்ந்தவன்கைப் பொருள்போல எங்கள்யோகம்
ஆவதற்கோ சிவராஜ யோகஞ்சொன்னாய்
கயர்ந்தவனே என்றடித்தார் ஆத்தாள்பார்த்துக்
கண்சிவந்து சித்தரையும் கோபித்தாளே, 3

கோவித்து உங்களுக்கே னிந்தவாது
குவலயத்தி லெனைப்பணிந்த குழந்தைகட்குப்
பாவித்த சிவயோக வாழ்க்கைஞானம்
பாலிப்பாய் என்றுரைக்கப் பாடினான்கேள்
நாவுத்த வுங்களைப்போ லவன்றானென்று
நயத்துடனும் பயத்துடனுஞ் சொன்னதாலே
சாவுத்த பேர்களுமே சித்தரானார்
தாயாபரியே குருராஜ னிவன்றன்னூலே. 4

தன்னூலை யேட்டுடனே சேர்க்கமாட்டார்
சவங்கலுக்குத் தெரிந்திடவே தற்பரத்தை
உன்னாலே காட்டிவித்தாய் தம்பியென்று
உத்தமர்கள் மனச்சடவாய் ஒதுங்கிகொண்டார்
நின்னாலே மறைப்புவித்தை யோகமெல்லாம்
நிசங்கண்டோ மென்றெந்தன் செவிகள்மெச்சப்
பன்னாலே சொல்லுகிறேன் வாலையம்மாள்
பதம்போற்றி இடகலையைப் பறிவுற்றேனே. 5

பறிவுற்ற இடகலையே மூலம்மூலம்
பதமாஞ்சந் திரனென்றும் உகாரமென்றும்
தெரிவுற்ற விந்துவென்றும் வழலையென்றும்
செயமான சேநீரின் வாதமென்றும்
அறிவுற்ற மனமென்றுஞ் சத்தியென்றும்
அரகரா பதினாறி லடக்கமென்றும்
குறிவுற்ற குண்டலியின் வட்டமென்றும்
கூறுவார் வல்லபைதா னிதழ்தானென்றே. 6

இதழான பஞ்சகலை யிருக்குந்தானம்
இதுகாலம் ஏமனென்றும் இருளாம்மாயை
அதமான கள்ளென்றும் மயில்தானென்றும்
அனேகவிதஞ் சொல்லுவார் மதியைமைந்தா
பதமாக இறைநப்பிடித்துப் பிசகிடாமற்
பலகோடி யெண்ணத்தில் வீழ்ந்திடாமல்
நிதசரிதா னிரவுபகல் ரேசிரேசி
நினைவைவிட்டா லொன்றுமிலை நிசஞ்சொன்
னோமே. 7

சொன்னதொரு பிங்கலையின் மார்க்கங்கேளு
சூரியன்றன் வட்டமென்றும் அகாரமென்றும்
வன்னியென்ற முக்கோண வாலையென்றும்
மதியுண்ட விதியென்றும் அண்டமென்றும்
கன்னியுட நாதமென்றும் வஸ்துவென்றும்
கனமான திராவகமாங் குளிகையென்றும்
உன்னியே கயிலாச மேருவென்றும்
ஓரறிவாய் விளங்குகின்ற பிரமமொன்றே. 8

ஒன்றான பிரமத்தின் அமுதசாரம்
உத்தமனே பூரித்து எப்போதுந்தான்
நன்றான பேதமில்வல் லாரையென்றும்
நாற்பத்தி முக்கோணந் தில்லையென்றும்
கன்றான வாசியென்றுங் கடுக்காயென்றும்
கருஞ்சாரை வெண்சாரை கருத்தநெல்லி
நின்றாடுங் கஞ்சாவும் அமுதமென்றும்
நிகழ்த்தினார் பானமென்றும் மதுவென்பாரே. 9

மதுவென்றுஞ் சுத்திகுண் டலியாமென்றும்
வாலையென்றும் புவனைசிவ ரூபமென்றும்
இதுவென்றும் பெண்ணென்றும் ஆண்தானென்றும்
இகாரமென்றும் மகாரமுண்ட வெறிநீரென்றும்
அதுவென்றும் அனந்தமென்றும் ஏகமென்றும்
அப்பரமே அழிவில்லா வீடேயென்றும்
சதுர்முகனார் சிருட்டிப்புப் போலமைந்தா
சாற்றுவார் வெகுகோடி பேர்கள்தானே 10

தானான பெருமைபிங் கலையினூடே
சந்திரனா மிடகலையை யொன்றாய்ச்சேர்த்து
வேனான ரேசகபூ ரகமுங்கும்பம்
விடிந்துதய மாகுமட்டுஞ் சலிப்பில்லாமல்
மானார்கள் மயக்கத்தில் வீழ்ந்திடாமல்
மைந்தனே முச்சுடராஞ் சுழினைபார்த்துக்
கோனான நந்திதெரி சனமுமாகும்
கூடழிந்து போகாது கூடுகூடே. 11

கூடுகிற இந்தமுறை தெரியாமாண்பர்
கூறுகெட்டு யோகதா ரணைகள்செய்து
மாடுபோற் பெருமூச்சு விட்டுவிட்டு
மைந்தனே மலையென்றும் காடென்றுந்தான்
நாடுதொறும் ஓட்டமதாய்த் தவித்திளைத்து
நாய்போலே அலைந்துநரை திரையுமாகி
வீடுதொறும் பேச்சிட்டு நோய்கண்மிஞ்சி
விருத்தாவி லிறந்திட்டால் வெகுபேர்தானே. 12

வெகுபேர்க ளெத்தனையோ மாண்டார்கோடி
விதவிதமாய் வாசியைத்தான் பெருக்கப்பேசி
அகுதமாய் அஞ்செழுத்தை மூக்கில்மாறி
அதற்கடுத்த ரெண்டெழுத்தைப் பின்னுமாறி
உகிதமாய் அகரவுக ரம்ஓங்காரம்
உத்தமனே மந்திரயோ கங்கள்செய்து
விகிதமிடை பிங்கலையைக் காணாத்தோஷம்
விட்டுவிட்டார் சடத்தையுமே வீணர்தானே. 13

வீணான காமிக்கும் ஆங்காரிக்கும்
வேகமுள்ள கோபன்லோ பிக்குஞ்சாந்தம்
காணாதபுல்லனுக்குந் தர்க்கவாதி
காரியத்துக் காய்வணங்குங் கள்ளவாதி
கோணாத குருவைநிந் தனையேசெய்து
குறைசொல்லிச் சொத்தீயாக் குருடருக்கும்
பூணான சிவசிந்தை யில்லானுக்கும்
புகட்டினாற் பலியாபூ ரணமென்றோதே. 14

பூரணமே தெய்வமென்ற உறுதிவேணும்
புண்ணியமாந் தருமத்தின் புகழும்வேணும்
காரணமாங் குருவுக்குட லாதிபோலும்
கைக்குநீர் வார்த்தொன்றாய்க் கலந்தெப்போதும்
நாரணும் லக்ஷிமிபோல் வாழவேணும்
நயம்வேணும் பயம்வேணும் நட்புவேணும்
ஆரணமாங் குருவிடையந் தோணவேணும்
அன்புசிவ சிந்தையுந்தா னதிகமாமே. 15

அதிகமாம் புண்ணியர்க்கு இந்தயோகம்
அகப்படுங்காண் பழுதொன்றும் வாராதப்பா
மதிவிதியாய் நின்றிலங்கும் இடையின்யோகம்
வருந்தினால் வாராதோ வாலைபாதம்
சதிருடனே போற்றினாற் சொல்லாதுண்டோ
சலியாதே மெலியாதே கோவியாதே
கெதிபெறவே வேணுமென்று துணிந்துகொண்டால்
கேசரியாள் கண்பார்த்து ரெட்சிப்பாளே. 16

பாளென்றும் பரையென்றும் பவானியென்றும்
பழிகாரி உபகாரி யுமையாளென்றும்
நாளென்றும் வாரமென்றும் ரவிதானென்றும்
நமனைவென்ற சங்கார ருத்ரியென்றும்
தாளென்றும் முக்குணத்தாள் குருவேயென்றும்
சதுர்வேத மாறுசாஸ் திரமாமென்றும்
கோளென்றும் வாறாம லவளுக்கன்பு
கொண்டோரை ரெட்சிக்குங் குமரியாமே. 17

ஆமடா யிவளைவிட்டு யோகம்பெற்றார்
அப்பனே கண்டதில்லை ஞானப்போக்கு
ஓமடா வாராது முத்தியில்லை
ஒளியாது காமப்பேய் ஒருநாளுந்தான்
நாமடா யிவளைமுந்தி அர்ச்சித்தேத்தி
நலமான பனிரண்டு வரையுந்தாண்டி
காமடா வென்றுமன வரையுந்தாண்டக்
கர்ப்பசித்தி யோகசித்தி கடாக்ஷித்தாளே. 18

கடாட்சித்த படியாலே மயக்கம்போச்சு
கருவிகர ணாதியெல்லா மாண்டுபோச்சு
உடாச்சித்த் புரியட்ச ரத்தும்போச்சு
ஒன்றுபொரு ளென்றெண்ணித் தெளிவதாச்சு
அடாச்சித்த பயங்கோபம் வீறும்போச்சு
அஷ்டமா சித்திபெற அறிவுமாச்சு
படாச்சித்த மாயையெல்லாம் பறந்துபோச்சு
பரம்பொருளே கெதியென்று பணிந்திட்டோமே. 19

ஓமென்ற அட்சரமும் வாலையாச்சு
ஒருத்திவயித் துலகமெல்லா முதிக்கலாச்சு
ஆமென்ற பேருக்கு அருளுமாச்சு
அறிவில்லா மூடருக்குக் காலனாச்சு
நாமென்ற அகங்கார மத்துப்போச்சு
நழுவிநின்ற குணம்போச்சு உறுதியாச்சு
போமென்ற யெவர்களையும் மெய்க்கலாச்சு
பூரணியும் என்வசமா யிருக்கலாச்சே. 20

இருக்கமட்டும் நான்கேட்ட வரங்களெல்லாம்
இறையளவு தப்பாமற் கொடுக்கலாச்சு
அறுக்கமட்டும் பாசத்தை யோகமார்க்கம்
அடிக்கடியே அவள்வந்து சொல்லலாச்சு
பருக்கமட்டுங் குஞ்சியைத்தான் சிறகால்கொண்டு
பாதுகாத்த குக்குடம்போற் பேணலாச்சு
பொருக்குமட்டும் யிடைபின்னே வெளியிலேத்தி
போகாமற் பிங்கலையிற் புக்கினேனே. 21

புக்கினேன் சுழிமுனையில் மனக்கண்ணாட்டிப்
பொருத்துறைந்தே னேகாமல் வாசிகட்டி
சிக்கினே னென்றமன மொன்றிநிற்கச்
சிவசிவா அண்டவுச்சி யமுதமூறும்
நக்கினேன் அமுதத்தை யுண்டுதேறி
நாட்டிலுள்ள கிரியைவிதம் நன்றாய்க்கண்டு
மொக்கினேன் பிரபஞ்சம் பொய்தானென்று
முத்திபெற்றேன் சித்திபெற்றேன் மூச்சுள்
ளாச்சே. 22

ஆச்சுதடா ஓராண்டில் வியாதிபோச்சு
அப்பனே ரெண்டாண்டில் மோகம்போச்சு
வாச்சுதடா மூன்றாண்டிற் சாந்தியாச்சு
வைதாலும் புகழ்ந்தாலும் நிதானமாச்சு
போச்சுதடா நாலாண்டில் விஷமேறாது
பொய்யென்ற தேகமது மெய்யதாச்சு
காச்சுதடா பூகாயுங் கனியதாச்சு
கருதிப்பா ரஞ்சினிலே பொரிவென்றேனே 23

பொரிவென்றேன் ஆறாண்டில் எமனுமாண்டான்
பூரணத்தாய் பதத்துக்கு ஆளுமானேன்
நரியென்று எனையேய்த்த மனதையேழில்
நன்றாக வென்றுவிட்டு அறிவைக்கண்டு
பரிகுருவாந் தங்கத்தின் மகிமைகண்டு
பதைப்பறவே அஷ்டாங்கயோகம்பார்த்து
வரிவரியாய் எட்டாண்டில் நிஷ்களத்தின்
மலரடியைப் போற்றிமனம் மகிழ்ந்திட்டேனே. 24

மகிழ்ந்திட்டேன் சிந்தித்த படிமுடித்தேன்
வாலையெனுந் துரைப்பெண்ணாள் மகிமையாலே
புகழ்ந்திட்டேன் நிராமயத்தை யெந்நாளுந்தான்
போக்குவரத் தொழில்தந்த நிலைபேறாமல்
இகழ்ந்திட்டேன் மயக்கமெல்லாங் கீழேதள்ளி
எனக்கொருவ ரிணையேது என்றுமெச்சி
அகழ்ந்திட்டேன் அண்டத்தைக் கண்டுதேறி
ஆரறிவா ளவளறிவா ளதீதந்தானே 25

அதீதமாம ஒன்பதிலே நடந்தமார்க்கம்
அறைகிறேன் அழகுடைய மைந்தாகேளு
நதீதமாங் காசியிலே நடக்குஞ்செய்கை
நான்தெரிந்து கெவுனசித்தர் தன்னைக்கண்டேன்
பதீதமாந் தூரதிஷ்டி யென்னைப்பெற்றாள்
பகலவனுஞ் சொல்லிவந்த பண்புங்கண்டேன்
விதீதமாய் மனிதருட நிகலுந்தோன்றி
விதவிதமாய்ப் பாடியே விளங்கினேனே. 26

விளங்கினேன் பத்தாண்டா யிரத்தெட்டண்டம்
விசாலமெல்லாம் ஒருநொடியில் மேவிப்பார்த்தேன்
துளங்கினேன் பிரமலோ கத்திற்சொன்ன
சுகமான சரசுவதி நிலையுங்கண்டேன்
வளங்கினேன் பொன்னுலகத் தேவரெல்லாம்
வணங்கவே வரம்பெற்றேன் மாயனார்தன்
களங்கமில்லா வைகுண்டந் தன்னிற்சென்று
கயிலாசங் கரைகண்டு களிப்புற்றேனே. 27

களிப்புற்றேன் சிவனாரை வணங்கியிந்தக்
கயிலாசந் தனைத்தாண்டி அப்பாலேக
விளிப்புற்ற குளிகையொன்று வேண்டிக்கேட்டேன்
விமலனார் எனைப்பார்த்து மெச்சிக்கொண்டு
ஒளிப்புற்ற கயிலாசங் கைக்கொண்டாயே
ஒருவருந்தா னுனைப்போலே வருவார்காணேன்
அளிப்புற்ற பிரபஞ்ச மயக்கம்விட்டு
அறிவுண்மை நிராசையினா லறிவுற்றாயே. 28

ஆயிவல்ல பத்தாலிவ் வளவுங்கண்ட
அருமையுள்ள சுப்ரமண்யம் நீயேயென்று
தாயிடத்தி லின்னமுங்கேள் நானுனக்குச்
சாத்துகிறேன் முப்பதிலே சவுமியமோனம்
நீயிதற்கு அப்பாலே போகவென்றால்
நிருவாணி கோவிப்பாள் நில்லென்றெண்ணி
நாயனார் புத்திசொல்லி சாங்கியயோகம்
நவின்றிருக்கேன் தாயிடத்திற் கேளென்றாரே. 29

என்றவுடன் மறுபடிகை லாசந்தன்னில்
எனையீன்ற புவனையுட பதத்தைப்போற்றி
நன்றியுள்ள மாதாவே மேருக்கப்பால்
நான்சேரக் குளிகையொன்று நக்கன்பக்கல்
வென்றியுடன் கேட்டதற்குச் சாங்கியயோகம்
விபரமுற வறிந்தாக்கால் வெளிபாழ்தன்னிற்
பொன்றாம லேறிடலா மிப்போதுன்னாற்
பொறுகாது உறுதியில்லை போவென்றாரே. 30

உறுதியில்லாப் பிள்ளைகளை யேன்தான்பெற்றாய்
உத்தமியே பத்தினியே உமையேஅம்மா
விருதாவி லித்தனைநாள் பட்டபாடு
விதியெழுத்தின் படியோநா னுன்னைக்கண்டும்
கருதாமல் அரைகுறையாய்ப் போகநன்றோ
காரணியே பூரணியே கருணைபூண்டு
குருவருளாற் சாங்கியயோ கத்தைச்சொல்லும்
கும்பகமே தம்பமெனக் கும்பிட்டேனே. 31

கும்பிட்ட மைந்தனேகேள் குருராஜய்யா
கூறுகிறேன் முன்சொன்ன சுழினையோகம்
அன்பிட்ட பிள்ளைகட்குச் சொல்லுசொல்லு
ஆறுக்கும் நவிலாதே சாங்க்யயோகம்
நம்பிட்ட படியாலே உனக்குச்சொல்வேன்
நடுவில்லை முடிவில்லை அடியுமில்லை
தெம்பிட்டுப் பார்ப்பதற்குச் சற்றுமில்லை
சிவசிவா மனமில்லை வெளிதீபவொளியே. **32**

வெளியொளியாம் அகண்டவெளி அல்லஅல்ல
விகற்பமத்த மனவெளியும் அல்லஅல்ல
களிவுற்ற பூதவெளி அல்லஅல்ல
கண்ணுற்ற பிண்டவழி அல்லஅல்ல
அளிவுற்ற ஆகாச வெளியுமல்ல
அஷ்டதிக்கா மெண்திசையும் வெளியுமல்ல
மொளிவுற்ற பனிரண்டு வருஷயோகம்
முச்சுடரின் கண்டமூ தறிவிதாமே. **33**

அறிவான முப்பாழுங் கடந்துவெளியொளியாய்,
அத்தொய்தங் கடந்துநின்ற அருளொளியாம்
உண்மை
பெருவெளியாம் அறிவுற்ற வெளிகடந்தப்பாலே
பெரியோர்க்குப் பஞ்சகர்த்தா ஐவருமேயறியாக்
குருவெளியாங் கயிலாசத் தப்புறமாம்வடக்கே
கூறாத யோனவெளி சாங்கியமாமதனைப்
பருவந்தொண் ணூத்தாறைப்பழகிப்பார்த்துவந்தால்
பகர்மோட்ச மூர்த்தியுமுன் பாரிலுன்றன்பரமே.
34

பரமான உங்களையர் எனக்குமுன்னாள்
பகர்ந்திட்ட சாங்கியயோ கத்தினாலே
அறமான முப்பத்தி ரெண்டுஞ்செய்து
ஆறுமுகன் கணேசனுக்குச் சாங்கியஞ்சொல்லி
வருமான பொருளீய்ந்து அசுரர்களைவெல்ல
வடிவேலைக் குகனிடத்தில் மனதோடீய்ந்தேன்
தரமான கிரவுஞ்ச கிரியைவென்று
தானவரைக் கண்டுவீய்த்தான் சத்தியமாய்த்
தானே; **35**

சத்தியமா யிருந்தவர்க்கு இந்தயோகம்
தவறாது சாங்கியந்தான் வருந்தன்னாலே
முத்திபெற வேணுமென்றால் என்னைப்போற்று
முழுமுதலாம் உங்களையர் தன்னைப்போற்று
சித்திபெற வேணுமென்றால் பொய்யாகாது
செடமிருக்க வேணுமென்றால் சஞ்சலமாகாது
பத்தியுள்ள என்மகனே என்று அம்பாள்
பகர்ந்திட்டம் பரவெளியிற் பாய்ந்திட்டாளே. 36

இட்டாளே இவ்வண்ணம் யோகமென்று
என்றனக்குப் பிள்ளைதொண்ணூற் றாறு
பேர்க்குத்
திட்டமுடன் சொல்லிவைத்து அவரவர்க்குச்
சீஷவர்க்கம் வெகுகோடி கண்டோரில்லை
அட்டதிசை யெங்கிலும்போய் அண்டமெல்லாம்
அவர்கூடி விளையாடி அறிவைப்பெற்று
பட்டமிடுங் கயிறதுபோற் கெவுனத்தூடி
பகிரண்டங் கடந்துவெளி பரங்கண்டாரே. 37

பரங்கண்டு புசுண்டரையுங் கண்டுபேசி
பண்புள்ள கொங்கணரும் நந்திமூலர்
திரங்கண்ட சேய்க்குகுரு ராஜன்பிள்ளை
திடமெத்தத் துடிமெத்தச் சிவமுமெத்த
உரம்மெத்த இவர்களுக்கோ குளிகையில்லை
உண்மையினால் ரசமணியின் வேகத்தாலே
வரம்பெற்றார் பதினெண்பேர் மார்க்கமெல்லாம்
மாயையென்று எத்தனையும் மெச்சினாரே. 38

மெச்சினார் நவகோடி சித்தரெல்லாம்
மேலுலகுங் கீழுலகும் நடுக்கண்டத்தும்
நச்சினார் குருராஜ னெங்கேயென்று
நானவர்க்கு யேழையைப்போல் நயந்துகொண்டு
துச்சமுள்ள சித்தருக்குப் பிடிகொடாமற்
சோதிதனை நம்புண்மை யுணருவோர்க்கு
அச்சங்கள் தனைத்தீர்த்தம் பரத்தைக்காட்டி
அரகரா தொண்ணூறு யுகங்கண்டேனே. 39

கண்டேன்நான் வெகுகோடி காலம்வாழ்ந்து
கண்மணியாம் நாம்பெற்ற பிள்ளைக்கெல்லாம்
விண்டேன்நான் இந்தமுறை யோகமெல்லாம்
விளிப்போர்க்குச் சூரியன்றன் வெளிச்சம்போல
பண்டேன்நான் பதினெண்பேர் வாதைவென்று
பகர்ந்தசிவ யோகசிந்தா மணியையப்பா
கொண்டேன்நான் சதுரகிரி சார்புசித்தர்
கொடுவென்று கேட்டார்கள் கொடுத்திட்
டேனே. 40

கொடுத்திட்டேன் கலியுகத்திற் போஜன்சீமை
குணமாக ஆளுகிற நாலாமாண்டில்
விடுத்திட்டேன் காசியிலே சமாதிகூடி
மேவினேன் மூவாயி ரத்துச்சொச்சம்
அடுத்திட்டேன் பரவெளியே நாமேயென்று
அலைச்சலற்று வெகுகாலஞ் சென்றபின்பு
படுத்திட்டேன் பாவநாசந் தெற்குமூலை
பார்பொதிகை சார்புதனிற் பண்புற்றேனே. 41

பண்புற்றேன் சாதியிலே வசியன்சூத்திரன்
பகருவா ரெந்தகப்பன் நந்திபாட்டர்
நண்புற்ற என்தாயோ சிவகாமிவாமி
நாங்களுமே உடன்பிறந்தோர் பத்துப்பேர்கள்
தென்புற்ற என்தாயார் கிருபையாலே
தீவினைகள் தானகற்றித் திறமையானோம்
அன்புற்ற என்பேரோ வேதமூர்த்தி
அஷ்டாங்க சாங்கியமும் பார்த்தபின்பே. 42

பின்பல்லோ குருராஜ னெனப்பேர்பெற்றுப்
பெரியோர்கள் தங்களுக்கும் பிரிதியாகி
அன்பல்லோ வாலைபெற்ற மைந்தனாகி
அருளாலே முன்னைம்பத் தொன்றுபாடி
நன்பல்லோ ரத்தினா பரணமென்று
நாட்டினேன் அதன்பிறகு. இந்தநூலை
ஒன்பதுபேர் பிள்ளைகட்கு அன்போடின்று
உருக்கமுடன் பாடிவைத்த துண்மையாமே. 43

ஆமப்பா முன்பட்ட பாட்டைக்கேளு
ஆதிகுரு வம்பலவ ரிடத்தில்நானும்
தாமப்பா மந்திரத்தி லாறுகோடி
சாதித்தேன் பலவகையாம் யோகமார்க்கம்
நாமப்பா வென்றகுரு பரமானந்தர்
நாதரிடஞ் சரசாத்ரம் நன்றாய்க்கற்று
ஓமப்பா சிவயோக வாழ்க்கைதன்னில்
ஒருத்திவந்து சொல்லஅந்தைச் சொல்லினேனே. 44

சொல்லாமற் சொன்னகுரு வாக்கியம்வேணும்
சுருதிநிலை வேதாந்தம் பார்க்கவேணும்
கல்லாமற் கற்றுணர்ந்து கொள்ளவேணும்
கால்கண்டு கண்கொண்டு நடக்கவேணும்
வெல்லாமல் வெல்வதற்கு வேலும்வேணும்
விகற்பமுள்ள மனதைலயம் பண்ணவேணும்
அல்லாமற் பொய்தள்ளிப் பழகவேணும்
அறிவுகுரு வாய்ப்பதுவும் அருமைதானே. 45

அருமையென்ன பெரியோரை அடுக்கவேணும்
அடிபணிந்து கேட்டதெல்லாங் கொடுக்கவேணும்
பொருமையென்ன அளவில்லாச் சாந்தம்வேணும்
புத்திமதி புண்ணியமுங் காணவேணும்
வெருமையொன்று மில்லாம லிருக்கவேணும்
விசாரமொடு கோபத்தைத் தள்ளவேணும்
சிறுமையென்ற கொலைகளவு காமம்போனாற்
சிவயோக மானதுவுஞ் சித்திதானே. 46

சித்தியுண்டாம் இந்நூலைப் பார்ப்போர்க்கையா
சிவசிவா திருவுளமே கெதியென்றாக்கால்
முத்தியுண்டாம் மயக்கமற்ற பேர்க்குமோட்சம்
முச்சுடரின் னுச்சிவெளி திறக்கும்மூலம்
பத்தியுண்டாம் பரம்பொருளுங் கிருபைசெய்வார்
பலகாலம் பார்வதியைப் பணிந்ததாலே
வித்தையுண்டாஞ் செல்வமுண்டாம் அருளுமுண்டாம்
வேணபடி யிருந்துவிளை யாடலாமே. 47

ஆடலாம் அறுபத்து நாலுசித்து
அணுமாதி கிரிகைமுத லானதெல்லாம்
பாடலாம் வெகுகோடி சாஸ்திரக்குப்பை
பகரவே தாந்தஞ்சித் தாந்தங்கோடி
நாடெலாம் வாதமய மாகப்பொன்னும்
நவநீதச் சுருக்காலே தங்கமாகும்
காடெல்லாம் வயித்தியன்றான் சொன்னசொன்ன
கருவெல்லாம் குருவாகக் காணுந்தானே. 48

தானேதா னாகுமடா வாலைபாதம்
தஞ்சமென்று நம்பிடிலோ தவறவொட்டாள்
கோனேநீ திரியாதே சாதகத்தைக்
கூடியிரு வீண்காலம் போக்காமற்றான்
நானேநீ யாயிருந்து யோகம்பாரு
நாதனரு ளுண்டாகும் நன்மைநன்மை
வேனான பூலோக வாழ்க்கைபொய்பொய்
விட்டுவிடு பட்டமரம் வெந்தீய்க்காமே. 49

வெந்தீயோ நந்தீயோ தந்தீயோதான்
விருதாமோ சரசோதி விமலத்தாயோ
செந்தீயோ உந்தீயோ கண்டதில்லை
சிவமயமாய் நின்றதிரு சின்மயந்தான்
வந்தீயோ என்றழைத்து என்னையாண்ட
மனோமணியுங் குருபாதம் வாழியாகச்
சந்தியிலே முச்சந்தி தன்னிற்போட
தமிழுக்குக் குருபரனுங் காக்கமுற்றே. 50

குருராஜர் சிவயோக சிந்தாமணி

முற்றிற்று

சுந்தரபாண்டியம், புஸ்தக வியாபாரம் வை. சிவகுருநாத மூப்பனாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

இராமரிஷி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சிவயோக ஞானம் 18

198

ஆதியாய் நின்றமனோ மணியைப்போற்றி
அகண்டவடி வானபொரு ளதனைப்போற்றி
சோதியாய் நின்றபூ ரணத்தைப்போற்றி
சொல்லுகிறேன் நாதாக்கள் பாதம்போற்றி
நீதியாய் நின்றசித்தர் பாதம்போற்றி
நிறைந்திருந்த மறைமுனிவர் பாதம்போற்றி
வீதியாம் நடுவீதி கமலத்துள்ளே
வீற்றிருந்த நந்திகுரு கணேசன்காப்பே. 1

உத்தமனே மனப்புரவி யென்றதோடு
உரிமையுள்ள வாசியெனும் யோகந்தன்னை
சித்தியென்ற பூரணத்தி லிலங்குந்தீபம்
தெரிசித்து மயக்கமென்ற லகிரிகொண்டு
வெத்திபெறக் காயாதி கற்பஞ்சேரு
வீரப்பா அடிமுடியு முகந்துபாரு
புத்தியுட னிந்தநூ லதனைப்பார்க்கப்
புகழாகும் அறுசமயம் நன்றாய்க்காணே. 2

காணவே மேருவதிற் றீபந்தோற்றும்
கலையான மதியவனுந் தேய்ந்தேசற்று
தோணவே கதிரவனாற் சேவையாகும்
சுகிர்தமதி குறைந்துசூ ரியனைக்காணப்
பூணவே மதிமறைந்த செயலைக்கண்டு
பொருமையுடன் வாக்குமன தொன்றதாகி
ஊணவே மதிமுழங்குந் தன்மைதன்னை
உற்றுணர்ந்து பார்த்திடவே சீரதாமே. 3

சீரப்பா சூரியசந் திரனைக்காணச்
சேருமடா சிவயோகம் உண்மையாகப்
பேரப்பா காமப்பால் கானற்பாலும்
பிரியமுடன் சித்தர்களுக் குகந்தவாறும்
வேரப்பா நாமெனுமோர் மதத்தினாலே
வீரான வாசியென்ற கம்பந்தன்னை
நேரப்பா அறிந்துகரை சேர்ந்தாயானால்
நிலையான வாசிதனைச் சேரலாமே. 4

ஆமப்பா யெந்தவித மானாலுந்தான்
ஆனந்த மானபர வெளியிற்சார்ந்து
நாமப்பா கலைக்யானங் தனையுணர்ந்து
நலமான வாசிதனைக் கூர்ந்துநோக்கித்
தாமப்பா மதியைகதி ரவனிலேற்றத்
தன்மையுள்ள புரவியெனும் வாசிதன்னை
நேமப்பார் சுற்றிவரச் சாரிசெய்து
நினைவான விடமெங்குஞ் செல்லலாமே. 5

செல்லலா மெப்பதியும் வாசிபூட்டித்
திரமாக ரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து
வல்லதிட மாகக்கும் பகத்தேநின்று
வறிங்தோட்ட மாகநேர் சோதிகண்டு
சொல்லந்த மானசத்த வண்டந்தன்னிற்
சுடரொளியாய் நின்றகுரு பாதம்போற்றி
கல்லாகத் தேகத்தின் கசடையெல்லாம்
கனற்கொளுத்திக் கோலாலே சுட்டுப்போடே. 6

போடப்பா கசடற்றாற் சுத்தமாகும்
பூமிதனிற் பயிர்கருகுஞ் செயலைக்கண்டு
நாடப்பா சாகாத கல்விதன்னை
நலமாகக் கற்பதற்கு வுன்னைத்தேற்று
தேடப்பா வமுதகலை தன்னிலேறித்
தீயாறு மயிர்ப்பாலத் தின்மேலாகச்
சாடப்பா ஆசையைநீ விட்டுவிட்டால்
தனல்பற்றா மயிர்பாலஞ் செயமதாமே. 7

செயமான பாலமதின் மீதிலேறிச்
சித்தான வீட்டைலெகு வாகத்தாண்டி
வயமான விதியாலே மதியைப்போக்கி
வருமந்த ரவிதனிலே பதிவாய்நின்று
சுயமான முத்திமத்தி சோதிவீட்டிற்
சுகமாக முன்பிருந்து விழித்துப்பாரு
நயமாக நின்றிலங்குஞ் சொரூபசோதி
நன்றான தீபமதைப் போற்றிப்பாரே. 8

போற்றிடுவாய் நிஷ்க்ளங்க மாசதற்றுப்
பூரணமாய்ச் சுயஞ்சோதி யானதீபம்
சாற்றிடுவாய் மேருவின்மே லானதீபம்
சார்ந்துகீழ் மேலாக விலங்குந்தீபம்
ஏற்றிடுவாய் வாலையபி ராமிபாதம்
இணங்கினா லட்டசித்தி யெல்லாமாடும்
நாற்றிசையு முனைபோல்மற் றொருவருண்டோ
நலமான அறிவல்லோ தீபந்தானே. 9

தானான அகாரமடா தீபமாகும்
தன்மயமாய் நின்றதுவும் வாமதீபம்
கோனான சோதிகுறி யாகக்கண்டாற்
கூச்சுமில்லை நீச்சுமில்லை பேச்சுமில்லை
தேனான குறியோடே காலாலேறித்
தேறிகுடி யிருந்திறந்த யிடத்தைப்பாரு
வேனான மூலமுமுப் பாழதாகும்
விசனமற்ற இடமன்னை வீடதாச்சே. 10

ஆச்சப்பா மூலத்தாய் உகாரரூபி
அளவில்லாக் கந்தமொடு செல்வாக்குள்ள
மாச்சரியம் மாயையென்ற மாயாரூபி
வளமாக மயக்கமென்ற லகிரியுள்ளாள்
பேச்சறியாள் மூச்சறியாள் மதிமயக்கம்
பேயாகிப் பேசவறி யாமல்நிற்பாள்
வாச்சமதி வமுதுண்ணா ளந்தப்பேதை
வல்லமைசேர் பூரணியை வணக்கஞ்செய்யே. 11

செய்தடிமை யாகிமன மகிழ்ந்துநின்றால்
சித்துடைய சத்தியவ ளுந்தனோடு
வைபவமாய் விளையாடி யுறவாய்நிற்பாள்
மகத்தாமீ ரெழுத்துமோ ரெழுத்துஞ்சொல்வாள்
வையகத்திற் குண நலமாய்க் குருவைப்போற்றி
வாழ்வதற்குக் கூருடனே குறிப்பைக்கண்டு
பையசுணங் கனைப்போலே திரிந்தாலென்ன
பாருசுழி முனையும்வழி துறையாய்த்தானே. 12

ஆய்ந்தறியார் சடமென்ற அருளைத்தானும்
அருளான பூரணத்தி னடியைக்காணர்
தோய்ந்தறிவாய் சதுரகிரி முடியிற்றானும்
சுகமாய்ச்சென் றக்கிரியின் முடியைக்கண்டால்
வாய்ந்தமுடி மீதினிலே குகைதானுண்டு
வளமாய்க் குகைதனிலே வாசிதேவர்
பாய்ந்துதவஞ் செய்திடுவார் வாசியென்று
பண்பாக அவர்பதத்தைப் பூசிப்பாயே. 13

பூசிப்பாய் நவக்கிரக மறிந்தேனந்தப்
புலனறிய வனுக்கிரக மெங்கேயென்று
நேசிப்பாய் சிவமகிமை தன்னாற்றானும்
நிலைபெறவே அனுக்கிரகம் நேரலாகும்
போசிப்பாய் நந்தியொளி தன்னில்நின்று
போற்றிடுவா யனுக்கிரகப் பதிவைத்தானும்
வாசிப்பாய் பதியறிந்து பதியிற்செல்ல
வாசியென்ற பரவாசி பற்றியேறே. 14

ஏறிடவே மோனமெனச் சொன்னேனந்த
இயல்பான கேசரத்தின் கிரியையாலே
மீறிடவே பிரபையொளி தன்னிலேறி
வினையமுடன் ரவியொளியி லமுதங்காணு
தூறிடவே மதியும்பூ ரணமேயென்று
துரிதமாய்க் கண்டேநீ யிருந்துபார்த்துத்
தேறிடவே பதியறிந்து அத்தலத்தில்
தென்பாக நிற்கையிலே வாசிதேவர், 15

தேவேநீ யானால்நின் பெருமைதன்னைச்
செப்பமுடி யாதவரம் பலத்தைக்கண்டால்
பாவவினை யண்டாது சமாதிநிஷ்டை
பண்பான யெ'.டிரண்டும் பத்ததாகும்
தேவையுடன் பத்தையுமே பற்றியேறிச்
செயலறிந்து பதியுடனே பத்தைக்கண்டு
சேவைசெய்து பூரணத்தைச் சிமிழில்வாங்கிச்
சிவமான பூரணத்தைக் கையிலேந்தே. 16

ஏந்தியே வித்திரண்டு மொன்றாய்க்கூடும்
இயல்பான நேர்மதி லொளியென்சொல்வேன்
பூந்ததொரு பூரணத்தைக் கண்டதாலே
பூரணமாய் முத்தனென்று பேரேவாய்க்கும்
சாந்தமுடன் பூரணச மூலம்வாங்கித்
தன்மையுள்ள ரவிபீசங் கூடச்சேர்த்துக்
காந்தியாய்க் காயாதி கற்பமென்று
கண்மணியே சிமிழதனிற் பதனம்பண்ணே. 17

பண்ணவே குருபதத்தைப் போற்றிசெய்து
பண்பாக வமுதமெனக் கொண்டேனங்கு
உண்ணவே சிவயோக ஞானமார்க்கம்
உரைத்தேனே மக்களுக்கே யுலகமீதில்
ஏன்னவே சின்மயத்தைச் சார்ந்துநீயும்
இயலறிவோ் டுகந்துபர வெளியைச்சேர்ந்து
வண்ணமுடன் சிவரூப மாகநின்று
மகத்தான நிலையறிவா யீதுமுற்றே. 18

இராமரிஷி சிவயோக ஞானம் 18

முற்றிற்று

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மம்மதுசாயபுபுரம் எட்மாஸ்டர் அன்பிராஸ் போஸ்ட்டுமாஸ்டர் M. R. இராக்கப்பிள்ளையவர்களிடமிருந்த ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குமரன் துணை

ஸ்ரீ அகஸ்திய மகாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

தத்துவ ஞானம் 105

சத்தாகி நித்தியா னந்தமாகிச்
சகலவுயிர்க் காதார பூதமாகி
வித்தாகி வித்துள்விளை மணியுமாகி
விளங்குகின்ற மதிகதிரு மிரண்டுமாகிப்
பத்தாகி யெட்டாகிப் பலவுமாகிப்
பாழ்வெளிக்கு ளொளிவாகி ரூபாரூபச்
சித்தாகி நான்மறைகட் கெட்டாதாகித்
திகழ்கின்ற சோதிதனைப் போற்றிக்காணே.

காணாம லலைந்தார்கள் லோகத்தோர்கள்
கருமிகட்குக் கிட்டாது கடினமப்பா
தோணாமற் கெட்டவர்கள் கோடாகோடி
தொல்லையிலே விழுந்தார்கள் அனந்தங்கோடி
வீணாகத் திரிந்தார்கள் லெட்சங்கோடி
மெய்க்குருவைக் காணாமல் விலகினார்கள்
சாணான வயிற்றாலே அலைந்தார்கோடி
சளப்பட்டு மாண்டார்கள் கோடிதானே. 2

மாளாம லிருப்பதற்கு வயணஞ்சொல்வோம்
மகாரமொடு மங்கென்று மதுவில்வாங்கித்
தாளாமா லமட்டியே தன்னுள்வாங்கிச்
சகாரமொடு மேற்சுழியுஞ் சங்கென்றூணிப்
பாழாகப் போகாமற் புருவம்பாரு
பச்சைநிற மாயிருக்கும் பசுமைகாணும்
வீணாகப் போகாது வித்தையெல்லாம்
மெய்யாகும் பொய்யல்ல வினவினோர்க்கே. 3

ஓரான இதழுள்ளே அமுதமப்பா
ஊறிவரும் வழிகண்டா லுடனேசித்தி
ஈரான வாசியைநீ பிடித்தாயானால்
எப்போதும் இப்படியே யிருந்துவாழ்வாய்
தூரான மூன்றெழுத்தைக் கண்டாயானால்
துன்பமற்றுப் பேரின்பந் துலக்கமாகும்
ஏராத வாசியைத்தா னேத்திவைக்கும்
ஏகாந்த வெளிகாணும் இருள்காணாதே. 4

காணவே அட்சரத்தின் கருவைக்கேளு
கனமாந் தம்பனமும்நம சிவயவென்றும்
தோணவே வசியம் யவசிமநவென்றும்
சொல்லுச் சாடனத்து சிவயநமவென்றும்
பூணவே அழைத்தல் வசியநம வென்றும்
புகழா மோகனமும் நய்வசிமவென்றும்
ஆண வித்துவேடம் வயநமசி யென்றும்
அமட்டு பேதனமு மநயவசி யென்னே. 5

என்னவே மாரணமாம் மசிவயநவென்றால்
எடுத்துரைத்த சாஸ்திரங்கள் சித்தியாகும்
நன்னவே அஷ்டகர்மம் ஆடுதற்கு
நலமாக இப்படியே யெடுத்துவோது
உன்னவே வாலைமூன் றெழுத்தைக்கூட்டி
ஓதிடவே யெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகும்
மன்னவே ஒவ்வொரு கருமத்துக்கும்
மாட்டிவிடு லெட்சமுரு மருவியோதே 6

ஓமென்ற யெழுத்துக்கு வொளிவுகாணும்
உத்தமியாள் பதங்காணும் யோகமாகும்
நாமென்ற யெழுத்துக்கு நடனங்காணும்
நாதாந்தப் பிரணாயஞ் சித்தியாகும்
மாமென்ற யெழுத்துக்கு மதியுங்காணும்
மகத்தான வெட்டவெளி அறிவிற்சேர்க்கும்
சீமென்ற யெழுத்துக்குத் தெளிவுகாணும்
சேர்ந்தாடு மட்சரங்கள் சிங்குவங்கே, 7

வங்கென்ற யெழுத்துக்கு வகாரமாடும்
வரவழைக்கும் வித்தையெல்லாம் வசத்திலாடும்
யங்கென்ற யெழுத்ததுவே ஆயிபீடம்
அம்மையுட பதங்காணும் அறிவுதோணும்
றிங்கென்று யெழுந்தவிடம் கண்டாயானால்
நிலைக்குமடா உன்தேகம் நிசமாய்ச்சொன்னோம்
உங்கென்று உண்டவர்க்கு யெல்லாஞ்சித்தி
உத்தமியாள் பதமறிய உரைத்திட்டோமே. 8

இட்டபடி இன்னமொன்று சொல்லக்கேளு
இன்பமுடன் சட்டைமுனி கற்பம்பாரு
விட்டகுறை வந்துவிட்டால் கற்பமுண்ணு
வேதாந்த மூர்த்தியென்றே விருதுவாங்கு
அட்டியொன்றுஞ் செய்யாதே ஆட்பார்க்காதே
ஆங்கார மாயையிலே அழுந்திடாதே
வெட்டவெளி யாகுமடா அறிந்தபேர்க்கு
மெய்ஞ்ஞானங் கண்டவர்க்கு வெளியுமாமே. 9

வெளியான வெளிக்குள்ளே யிருந்தமூலி
வேகாமற் கொண்டுவந்து தயிலம்வாங்கிப்
பழியாதே காசிடைதான் கொண்டாயானால்
பறக்குமடா நரைதிரையும் பயந்தேபோகும்
அழியாது தேகமது அரனைக்காண்பார்
அபபவல்லோ சித்தரெல்லாம் அழைத்துக்
கொள்வார்
விழியான விழிதிறக்க மெய்யைக்காண்பாய்
வேதாந்த சாரமெல்லாம் வெளியாய்ப்போமே. 10

போக்குடனே பூசையைத்தான் சொல்லக்கேளு
புத்தியுள்ள சீஷருக்குப் புகழுண்டாக
நாக்குவிட்டுப் பேசாதே வட்டம்போடு
நாயகியாள் முக்கோணம் நடுவேபோடு
ஆக்கமுடன் சூலமிட்டு அதுக்குள்நீதான்
அப்பாலே ஓமென்று அறிந்துகட்டி
ஊக்கமுடன் வடமுகமா யிருந்துகொண்டு
உத்திதர வேணுமென்று மொழிந்திடாயே 11

மொழிந்திடவே வலக்கரத்திற் கடத்தைவாங்கி
மோகனத்தைச் சாபத்தால் நிவர்த்திசெய்து
தெளிந்திடவே வேணுமென்று தாய்பதத்தில்
திவ்யமுளபத்திரமோ டுறைந்துவைத்துக்
குளிந்திருந்த அன்னமொடு அண்டஞ்சுத்தி
கொத்தோடே அடைக்கிலையுங் கூடவைத்துப்
பளிங்கொளிபோல் நின்றவட்குப் பழமுந்தேங்காய்
பாலோடு தேன்கரும்பு பூசிப்பாயே. 12

பூசிப்பாய் தூபமொடு தீபங்காட்டிப்
போக்கோடெட் டெழுத்தாலர்ச் சனையேசெய்து
நேசிப்பா யுபசாரம் அநேகஞ்செய்து
நிஷ்டையுள்ள தாய்பதத்தை நினைவில்வைத்து
வாசிப்பாய் தோத்திரங்க ளனந்தங்கோடி
மனோமணியின் பதபூசை மகிழ்ந்துசெய்ய
ஆசிப்பா யதன்பிறகு ஆத்தாள் தந்த
ஆனந்த பூரணத்தை நிகழ்த்திட்டேனே. 13

நிகழ்ந்தசீர்ப் பிருதீவு மப்புதானும்
நேரான தேயுவொடு வாய்வுமாகும்
அகழ்ந்தவா காயத்தோ டைந்துபூதம்
அரிதான பிருதீவு மண்ணுமாகும்
தகழ்ந்தவப்பு சலமாகும் நெருப்புந்தேய்வு
தாக்கான வாயுவது காற்றுமாகும்
இகழ்ந்தவா காயமது சத்தமாகும்
ஏற்றபிரு தீவுபொன் னிறமதாமே. 14

ஆமேதா னப்புநிறம் படிகமாகும்
அக்கினியி னிறந்தானே சிவப்பதாகும்
காமேதான் வாய்வுநிறங் கறுப்பதாகும்
கார்மேகப் புகைநிறமா மாகாயந்தான்
தேமேதான் வர்னமுமிப் படியேயாகும்
சேர்ந்துநின்ற தெய்வத்தின் தவமேகேளாய்
போமேதான் பிருதிவிக்குத் தேவன்பிர்மா
பெரியசுவா திஷ்டான மிருப்பர்தாமே, 15

இருப்பான வீடதுவு மூலாதாரம்
இதழாறு பிருதிவியின் பீசம்நவ்வாம்
மருப்பான மயிர்நரம்பு தசைதோலென்பு
மாசற்ற வப்புவுக்கு விஷ்ணுதெய்வம்
செருப்பான மணிபூர வீடுமாகும்
சிறுபிற்றைபோற் பத்திதழ்கள் தானேசுற்றி
அருப்பான வப்பினுக்குப் பீசம்மவ்வாம்
அதின்கூறைத் தான்கேட்பா-யுதிரஞ்சீயே. 16

சீயான நீரோடு மூளைமச்சை
தேய்வுக்கு ருத்திரன்றான் றெய்வமாகும்
மூயான முக்கோண மகத்தாம்வீடு
முயற்சியா யீராறா மிதழ்தான்சுற்றில்
தேயான சிவ்வதுவுந் தேய்வபீசம்
சிதையாம லிதழுக்குட் சேர்ந்துநிற்கும்
ஆயான வாகாரந் துஞ்சல்போகம்
அவருடைய கூறதுதான் பயமுஞ்சோம்பே. 17

சோம்பான வாயுவுக்கும் மகேசன்றெய்வம்
சோடசமா மிதழோடே விசுத்திவீடு
ஆம்பான வாயுவுக்கு வவ்வுபீசம்
அவருடைய தன்கூறு உளத்தல்நிற்றல்
வாம்பான வாடலோ டிருத்தலோடல்
வசையான வறுகோணங் குடியிருப்புத்
தேம்பான வானமாக் கினையினுள்ளே
சிதையாம லிரண்டிதழோ டிருக்கும்பாரே. 18

இருக்கின்ற வாக்கினையின் கூறுகேளாய்
ஏற்றகா மக்குரோத லோபமோகம்
மருக்கின்ற மதமுமார்ச் சரியத்தோடு
வானுக்குச் சதாசிவமே தெய்வமாகும்
பிருக்கின்ற வாகாச பீசம்யவ்வாம்
பேரான வைம்பூதப் பிரிவுமாகும்
தெருக்கின்ற தசநாடிச் செயலையெல்லாம்
செப்புகிறேன் தெளிவாகச் சிறந்துகேளே. 19

சிறந்தஇடை பிங்கலையுஞ் சுழினையோடு
சிறப்பான காந்தாரி யத்திச்சிங்குவையாம்
பிறந்தஅலம் புருடனொடு குகுதன்றானும்
பேரான சங்கினியும் வயிரவன்றான்
திறந்தவிவை பத்துந்தான் நாடியாகும்.
திரிமூன்று நாளையினி லொடுங்கும்பாரு
மறந்தஇடை பிங்கலையுஞ் சுழினைமூன்றும்
வாதத்தி லொடுக்கமென வகுக்கலாமே. 20

வகுக்கவிதின் குணங்கன்ம மொடுகுளுத்தி
மலக்கட்டு வாதத்தின் கூறுமாகும்
அகுக்ககாந் தாரியத்தி சிங்குவையாம்
அலம்புருட னிதுநாலும் பித்தக்கூறு
உகுக்கவே யிதின்குணங்க ளுஷ்ணந்தாகம்
உயர்மோக முழலைவாய் வும்மேநோக்கும்
நகுக்கவே நாடிபட படத்துடிக்கும்
நாசமாம் பயமோடு கோபமாமே. 21

ஆம்குகுதன் சங்கினியும் வயிரவன்றான்
அரிதான சிலேட்டுமத்தி லடங்கும்பாரு
மாமேவா யழற்பரியு மிதன்றன்கூறு
மலர்விழியுங் குழிந்துமுகம் வேர்த்திருக்கும்
தேமேதான் நெஞ்சடைக்குந் திசைகலங்கும்
சிறுகாலுந் தண்ணீர்தா னுழற்றிவிக்கும்
பாமேதான் பத்தினிடப் பண்புமாகும்
பரிகாரஞ் செயுமவர்க்குப் பரிசிதாமே. 22

பரிசான விடையின்பிங் கலையுமொக்கப்
பயின்றதோர் குதத்தினடி மூலம்பற்றிக்
கரிசான பாகங்கண் மாறிமாறிச்
சுழிமுனையின் றன்னோடு நெட்டிட்டேறும்
திரிசான திருவணைக்கால் போலேமாறிச்
சிரசளவு தான்முட்டித் திரும்பமீண்டு
விரிசான மூக்குநடுப் புருவம்நெற்றி
மீண்டுமே திருப்பியந்த மூலம்புக்கும் 23

புக்குகின்ற காந்தாரி நாபிபற்றிப்
பொருநரம்போ ரேழினுக்கும் ரூபமாகிச்
சிக்குகின்ற தெசதாய மேலேயோடிச்
சிரசளவு நீங்கியே கண்டம்புக்கி
நக்குகின்ற நாவடியிற் சிறந்திருக்கும்
நலமான வத்திசிங் குவையிரண்டும்
விக்குகின்ற மூலத்தின் மேலேபற்றி
மேலேறி யிரண்டுசெவி தனைத்தொட்டாமே. 24

தொட்டேறி நரம்பெல்லாங் கதந்துவீசித்
துறையான நயனமிரண் டினிலேநிற்கும்
மட்டேறி யலம்புருடன் வயிரவன்றான்
மாசற்ற வடிமூலந் தன்னைப்பற்றிக்
கட்டேறி யிரண்டுகன்னந் தனிலேநிற்கும்
கனிவான சங்கிலியுங் குகுதன்றானும்
நட்டேறி நாபித்தா னத்திற்றோன்றி
நலமான குதமளவும் நடிப்பர்பாரே. 25

பர்க்கவே சடந்தான்சென் மிக்கும்வாறு
பகர்சுக்லச் சுரோணிதத்தி னோடேகூடி
மூர்க்கமேசிப் பையின்முத் துதிர்ந்தாற்போல
முனையறுகு நுனிபனிப்போற் சுரோணிதத்திற்
றாக்கசுரோ ணிதந்திரண்டு சொரூபமாகித்
தமர்வாசற் றனைமூடும் வாயுதானும்
வேர்க்கவே வேலியைப்போல் வளைந்துகாக்கும்
விந்துவுடன் பிராணவாயு விளக்குமாமே. 26

விளக்குகின்ற வபானவாயு வெளியில்நிற்கும்
விந்துவுடன் பிராணவாயு வுடல்கலக்கும்
களக்குகின்ற வுதானனது கருவளர்க்கும்
கருவுக்குள் வியானன்மூன் றுங்கலக்கும்
இளக்குகின்ற வைந்தாநாள் கருப்போலாகும்
ஈரைந்தா நாள்தனிலே திரளும்பாரு
முளக்குமூ வைந்தாநாள் முட்டைபோலாம்
முதற்றிங்கள் கம்பமாய் முனைபோலாமே. 27

ஆமிரண்டாந் திங்கள்தலை முதுகுதோன்றும்
அடுமூன்றாந் திங்களரை விரல்கைகாலாம்
நாமேநா லாந்திங்கள் பதமூக்காகும்
நலவைந்தாந் திங்கள்செவி நாவுகண்ணாம்
வாமேயா றாந்திங்கள் நகங்களாகும்
மருவேழாந் திங்கள்மயிர் நரம்பெலும்பாம்
தாமேதான் சடமோடு சலமலங்கள்
தயங்கியவோர் தாதுவொடு மூச்சுண்டாமே. 28

மூச்சுண்டா மெட்டினிற்றா யுண்டசாரம்
முனையான கதிர்போல அருவிபாய்ந்து
தோச்சுண்ட கபாலத்தின் வழியேசென்று
சுத்தசலம் பிள்ளைக்குத் தொடர்ச்சியாகும்
பேச்சுண்டா மொன்பதிலே யறிவுதோன்றிப்
பிறப்பித்தோன் றனைநினைத்துத் தவமேசெய்து
கூச்சுண்டாங் கும்பிட்டே யருள்வாயென்றும்
கொடியபத்தாந் திங்கட்கும் பார்வையாமே. 29

பார்வையா மபானன்கீழ் நோக்கிவைக்கும்
பாலகனும் பார்தனிலே பயின்றபின்பு
ஆர்வையாய் முன்னறிவு மசதியாகி
அழுதுகொண்டு வாதமத்திற் கருவிபாசம்
மார்வைமா யாசத்தி கிரியாசத்தி
மயக்கத்தி லறிவழிந்து வினையினாலே
கோர்வையாய் விதியும்வந் துற்பவித்துக்
கொடிபடர்ந்த சுரைபோலச் சென்மமாச்சே. 30

சென்மசரீ ரந்தொண் ணூற் றாறதென்னச்
செப்புமங் குலமவர்கள் கையாலேதான்
தன்னரச மிரத்தமாங் கிசமுமேதை
தசைமச்சை யோடுசுக்லந் தாதேழாகி
உன்னமா முருவென்னுஞ் சரீரமாகி
உயர்சட்டை ரசஞ்சேர்ந்து ரோகமாகி
வண்ணமாம் வாதபித்த சேட்பமாகி
வருகின்ற சடத்தினுட வண்மைகேளே. 31

வண்மையாம் வாதமது முப்பதாண்டு
    மட்டுமே வளருகின்ற காலமாகும்
பெண்மையாம் பித்தமது முப்பான்மூன்று
    பேணியே வளருகின்ற காலமாகும்
திண்மையாஞ் சேட்பமது முப்பத்தேழு
    செயலோடு வளருகின்ற காலமாகும்
உண்மையாய்ச் சடமதனுக் கொருநூறாண்டு
    உகாந்தமாங் கருவிகளி னுறுதிகேளே. 32

உறுதியாம் பூதாதி யோரைந்தாகும்
    உயர்கின்ற பொறியைந்து புலனைந்தாகும்
கறுதியாங் கன்மலிந் திரியமைந்தும்
    சுடிதான ஞானவித் திரியமைந்தும்
திறுதியாந் தீதாய சரணம்நான்கும்
    திறமறிவு ஒன்றுதச நாடிபத்தும்
மறுதியாம் வாயுவது பத்துமாகும்
    மகத்தான விஷயமஞ்சு கோசமஞ்சே. 33

அஞ்சவே யாதார மாறுமாகும்
    அரிய மண்டலமூன்று மலமூன்றாகும்
தொஞ்சவே தோஷமுமூன் றீக்ஷணைதான்மூன்று
    தோதகமாங் குணமூன்று வினையிரண்டாம்
தஞ்சவே ராகமெட்டு வவத்தையைந்து
    தயங்கியதோர் கருவிகடான் றொண்ணூற்றாது
ஒஞ்சவே யொவ்வொன்றாய் விரித்துச்சொல்வேன்
    உறுதியாம் பூதாதி யுரைக்கக்கேளே. 34

உரைக்கவே பிருதீவு மப்புதேய்வும்
    உரிமையாம் வாய்வோடா காசமாகும்
புரைக்கவே பூதந்தா னஞ்சதாச்சு
    பொறியைந்தின் விபரமதைப் புகலக்கேளாய்
திரைக்கவே சுரோத்திரமுந் தொக்குசட்சு
    சிங்குவையாக் கிராணமிவை யாகவைந்தும்
துரைக்கவே சுரோத்திரந்தான் செவியுமாகும்
    தொக்காவ துடம்பென்றே சொல்லலாமே. 35

சொல்லவே சட்சதுதான் கண்ணுமாகும்
தூயசிங் குகைநாக்காக் ராணமூக்காம்
புல்லவே புலனைந்தும் புகலக்கேளு
புகழான சத்தமொடு பரிசம்ரூபம்
நல்லவே ரசகெந்த மாகவைந்தாம்
நலமான சத்தமது கேள்வியாகும்
செல்லவே செவியினிடக் கூறதாகும்
செய்பரிசஞ் சுகதுக்க மறிதல்காணே, 36

காணவே தேகத்தின் கூறதாகுங்
கண்ரூப மாவதுதான் காண்பதாகும்
நாணவே கண்ணினிடக் கூறதாகும்
ரசமாவ தறுசுவையை யறிதலாகும்
பூணவே நாக்கினிடக் கூறதாகும்
புகலும்நற் கந்தந்துர்க் கந்தங்காணல்
தோணவே மூக்கினிடக் கூறதாகும்
சுகமான பொறியைந்தின் சூக்ஷந்தானே. 37

தானான கன்மவிந் திரீயமைந்தின்
சார்பதனைச் சாற்றிடவே வாக்குபாதம்
பானான பரவியபா யுருமுபஸ்தம்
பகரைந்தின் பிரிவதுதான் வாக்குவாயாம்
கானான பாதமது காலேயாகும்
கன்மான பாணியது கையுமாகும்
ஊனான பாயுருதா னபானமாகும்
உபஸ்தமது லிங்கமென வுரைக்கலாமே. 38

ஆமென்ற கன்மவிந் திரியமைந்தின்
அடைவெல்லாஞ் சொன்னதன்பி னப்பாற் கேளாய்
நாமெனுங் கன்மேந்திரிய விஷயமைந்தை
நவின்றிடவே வசனமொடு கமனமாகுந்
தாமென்ற தானமொடு விசர்க்கானந்தம்
தாக்காக வீதைந்துஞ் சாற்றினேனாம்
பாமென்ற விதனுடைய விபரமெல்லாம்
பரிவாக வொவ்வொன்றா யுரைக்கின்றேனே, 39

உரைக்கதுவே வாக்கதுதான் வசனிப்பாகும்
உறுதியாம் பாதமது நடத்திவைக்கும்
பரைக்கவே பாணிகையால் வழங்கிவிக்கும்
பாயுருதான் மலந்தனையே பிரித்துவைக்கும்
துரைக்கவே யுபஸ்தமது சுக்லமூத்ரம்
துரிசாக விடுவிக்குஞ் சுப்ரமாகும்
நரைக்கக் கன்மேந்திரிய விஷயமைந்தின்
நலமதனை நவின்றிடவே நண்பாமென்னே. 40

என்னவே கரணமது நாலதாகும்
ஏற்றமனம் புத்தியாங் காரஞ்சித்தம்
நன்னவே நாலினுட பிரிவைக்கேளாய்
நலத்த மனமாவ தொன்றைத்தா னினைக்கும்
பொன்னவேபுத்தி விசாரிக்கு மத்தைப்
போரா மாங்காரங் கொண்டெழுப்பிவைக்கும்
தென்னவே சித்தமதை முடிப்பிவிக்கும்
சிறந்தவந்தக் காரணந்தான் நான்குமாச்சே. 41

ஆச்சுதறி வொன்றின் விசாரணை யைக்கேளாய்
அனைத்தையுமே பார்த்திருந்தங் ககண்டங் தானாய்க்
கோர்ச்சுதே குருவாய்த் தத்துவங்களாகிக்
கொடியதீ வினையாய் நல்வினையு மாகிப்
போச்சுதே பெண்ணாய்ப் பிரபஞ்ச மாகிப்
புகலரிய நிர்க்குண நின்மலமு மாகித்
தீர்ச்சுதே சிவமாகிச் சீவனாகிச்
செழுஞ்சுடரின் கதிரொளியாய்ச் சிறந்தவாறே. 42

வாறான தத்துவமுப் பத்துந்தானே
மன்னியதோ ராத்துமதத் துவமேயாகும்
நாறான நாடிபத்தின் விபரங்கேளாய்
நயந்தசுழி முனையிடைபிங் கலைகாந்தாரி
ஆறான அத்தியுஞ் சிங்குவை யினோடு
அலம்புருடன் குகுதன் சங்கினி யீரைந்து
மூறான விதன்பிரிவை முன்னேசொன்னேன்
மூர்க்கமாம் வாயுபத்தின் முறைமைபாரே. 43

முறமையாம் பிராணனபானன் வியானன்
மூர்க்கமா முதானனொடு சமானன்நாகன்
திறமையா கூர்மனொடு கிருகரன்றான்
தேவதத்த னொடுதனஞ் சயனுமாகும்
பிறமையா மிதின்பிரிவு பிராணவாயு
பெருமூலா காரத்திற் றோன்றித்தானே
உறமையா மக்வையெனும் மந்திரத்தால்
ஓங்கார முதலெழுத்தை யுன்னித்தானே. 44

உன்னிமே லெழுமீரா றங்குலந்தான்
உயர்வாமெட் டங்குலந்தான் மிளவொங்கி
நன்னிநா லங்குலந்தான் பாழிற்பாயும்
நலமான குணமெல்லாம் பிராணவாய்வு
பன்னில வர்ணந்தே வதைதானிந்து
பலபலவாம் பொசிப்புஞ்சீ ரணமதாக்கும்
சொன்னமுந்நூற் றறுபான்நா ழிகைக்குமூச்சு
சொலநாளொவ் வொன்றுக்குச் சுவாசங்கேளே.
45

நாளொன்றுக் கிருபத்தோ ராயிரத்து
நவிலறுநூ றெழுந்திருக்குஞ் சுவாசந்தானே
கோளொன்றிப் பதினாலா யிரநானூறு
குவிமூலா தாரத்துள் ளொடுங்கும்பாரு
பாளொன்றே ழாயிரத்தீர் நூறுமூச்சு
பாழாகப் பாய்ந்திடுமென் றறிகப்பின்னை
ஏளொன்றி யிதனையே யுட்சாதித்தால்
எப்போதும் பாலரா யிருக்கலாமே. 46

இருக்க்வே அபானத்தி னியக்கங்கேளாய்
ஏசுவாதிஷ் டானத்துற் பத்தியாகும்
மருக்கக்கீழ் நோக்கிமல சலத்தைத்தள்ளும்
வாகாக நிறந்தானும் பச்சையாகும்
அருக்கவே யாசனத்தைச் சுருக்கிவைக்கும்
அன்னசா ரத்தையெலாஞ் சேரவைக்கும்
திருக்கவே தேவதையும் வரதராஜன்
திறமான வியானனுட சிறப்பைக்கேளே. 47

சிறப்பான வியானனது தோளில்நின்று
திகரெழுபத் தீர்சகஸ்த்ர நாடிசென்று
தறுப்பான சரவசரந் தனிலேநின்று
தானீட்டல் முடக்கல்பரி சங்களாயும்
அறப்பான அனசாரந் தன்னைந்தானே
அங்கங்கே நிறைப்பித்தாக் கையைரக்ஷிக்கும்
பறப்பான ததுபாவ வர்ணமாகும்
பாரினிலத் தெய்வந்தா னேமனாமே. 48

ஏமனா முதானனுட் வேற்றங்கேளாய்
எழிலான வுதரவக் கினியெழுப்பிப்
பூமனா மன்னசா ரந்தனைத்தான்
பொருந்தவே சமீபித்து நிறுத்திவைக்கும்
காமனா யெடுப்பித்துங் கலக்கிவைத்து
கலக்கியே வருந்திவைக்கும் வளப்பமாகும்
வீமனா மின்னினுட வர்ணமாகும்
விளங்கியதோ ரக்கினிதான் தெய்வமாமே. 49

ஆமென்ற சமானனுட வண்மைகேளாய்
அடிநாபி பாதங்கஞ் சமன்கொண்டேகி
வாமென்ற வாய்வுகளை மிஞ்சொட்டாமல்
மடக்கியே சமன்செய்து மருவப்பண்ணும்
தாமென்ற வறுசுவையைத் தண்ணீரன்னம்
சமன்செய்து சரீரமெல்லாஞ் சாரப்பண்ணும்
வாமென்ற வர்ணமது புட்பராகம்
மகத்தான தெய்வமா தித்தனாமே. 50

தெய்வமாம் நாதனுட சிறப்பைக்கேளாய்
செயலான சகலகலை பாக்கிவைத்து
பைவமாய்ப் பாடிவைக்கும் விழிப்பிக்குங்கண்ணை
பாங்காகச் சிமிட்டுமுரோ மம்மசைக்கும்
பெய்வமாம். பொன்னினுட வர்ணமாகும்
பெரிதான தெய்வந்தா னனந்தனாகும்
கொய்வமாங் கூர்மனுட குணத்தைக்கேளாய்
கொடியமனந் தனினின்று நிமைக்கொட்டாமே, 51

நிமைக்கொட்டுங் கொட்டாவி தானுங்கொள்ளும்
நேராக வாய்மூடும் பெலனுண்டாக்கும்
கமைக்கொட்டுங் கண்விழிக்கும் மூடப்பண்ணும்
காக்ஷியெல்லாங் காண்பிக்கும் விழிநீரோடும்
விமைக்கொட்டும் வர்ணமது வெளுப்பதாகும்
மேலான தெய்வந்தான் விஷ்ணுவாகும்
சுமைக்கொட்டுங் கிருதகரன் குணத்தைக்கேளாய்
கசிநாவு நாசிதனிற் கசிவுண்டாமே. 52

கசிவுண்டாங் கடும்பசியின் கன்மஞ்செல்லும்
கண்ணியே யிருத்தலொடு போதலாகும்
துசிவுண்டாய் தும்மலோ டிருமலுண்டாம்
சுயமான வர்ணமது கறுப்பதாகும்
தெசிவுண்டாந் தெய்வமது சிவன்றானாகும்
திரோதயையிற் கூறான திறமுமாகும்
குசிவுண்டாந் தேவதத்தன் குணத்தைக்கேளாய்
குடிலமாய்ச் சோம்புமுறித் திடுதலாமே. 53

முறித்திடுதல் முயற்சியாய் விழிக்கும்போது
முகுளிதமாய்க் கண்ணினையே யுலாவவைத்தல்
தரித்திடுதல் சண்டைகொளற்றாக்கல் பேசல்
சண்டாளக் கோபத்தை யுண்டுபண்ணல்
குறித்திடுதல் குதங்குய்யத் தானத்தன்றிக்
கூர்ந்ததெய்வந் தேவேந்திரன் படிகவர்ணம்
தறித்திடுதற் றனஞ்சயவைச் சாற்றக்கேளாய்
சாங்கமாய் மூக்கில்நின்று தடிக்குந்தானே. 54

தடித்துமே உடம்பெல்லாம் வீங்கப்பண்ணும்
தந்திரமாய்க் கன்னத்திற் சமுத்ரம்போலத்
திடித்துமே சுந்தரமாய்க் கோஷமாகித்
திரண்டுமே துஞ்சியகா லந்தனிற்றான்
வடித்துமே வாயுவெல்லாம் போனபின்பு
வளமான தலைவெடிக்கு மூன்றாநாளில்
அடித்துமே தலைவெடித்கா லப்பாற்போகும்
அதின்வர்ணம் நீலவர்ண மறிந்துகொள்ளே. 55

அறிந்ததெய்வந் தான்தன்வந் திரியேயாகும்
ஆகவிந்த வீரைந்து மாதிவாய்வு
வெறிந்தோர் விஷயமைந்தின் விபரங்கேளாய்
மீறியதோ ரமாவாசைப் பருவமாகும்
தறிந்தசல வசையமல வசையத்தோடு
தாக்கான சுக்கிலமாம் வசையமைந்தும்
எறிந்ததோ ரமாமாசை யன்னம்தண்ணீர்
இருக்குமிட மென்றுதா னியம்பிடீரே. 56

இயம்பிட்டே பருவசையந் தான்விளம்பில்
இயன்றவன்னந் தண்ணீர்தா னேகமாய்ந்து
புயம்பிடவே பிரியுமிடம் அமவசையம்
புசித்ததெலா மலமாகிப் போக்குவைக்கும்
தயம்பிடவே ச்லவசைய மருந்தும்நீர்தான்
தங்கியே யிருக்குமிடஞ் சலப்பையாகும்
சுயம்பிடவே சுக்கிலமா மசயஞ்சொல்லே
சுகமான சுக்கிலப்பை யென்றுசொல்லே. 57

சொல்லான விஷயமைந்தின் றொகுப்புச் சொன்னேன்
சூட்சமாங் கொஞ்சமைந்தின் சுளுக்குக்கேளாய்
அல்லான வண்ணமயங் கோசமயத்தோடும்
அரிதான பிராணமய கோசமாகும்
மல்லான மனோமயவிக் யானமயமாகும்
மகத்தான வானந்தமயமுமைந்து
மெல்லான விதின்பிரிவு விளம்பக்கேளாய்
மெய்வாய்கண் மூக்கோடு செவியுமாமே. 58

ஆமென்ற வைம்பொறியில் மண்ணின்கூறால்
அன்னமய கோசத்தி லப்பணைந்தால்
ஊமென்ற வுணுண்டாம் பிராணமயகோசம்
உத்தியிதிற் றேயுவந்நால் புத்தியுண்டாம்
மாமென்ற மனோமயமாங் கோச[illegible]கும்
வாயுவிதில் வந்தடைந்தால் வி[illegible]ாரமுண்டாம்
நாமென்ற ஞானமய கோசப்பேராம
நலத்தவா தம்வந்தால் சுகமுண்டாமே. 59

வந்தாலா னந்தமய கோசப்பேராம்
மகத்தான கோசமைந்தி லெடுத்ததேசம்
குந்தான கோசமைந்தின் குணத்தைச் சொன்னேன்
குறிப்பான வாதார மாறுங்கேளாய்
முந்தாமூ லாதாரஞ் சுவாதிஷ்டானம்
முதிர்மணிபூ ரகமனா கதம்விசுத்தி
அந்தாலாக் கினையுமா தாரமாகும்
அடுக்கான வாதாரத் தாண்மைகேளே. 60

கேளேமூ லாதாரங் குதங்குய்யத்தும்
கெடியாக நடுவிருக்கு மபானத்தின்மேல்
வேளேவீ ணாதண்டின் கீழிருக்கும்
மிக்கநடு வேரங்கு லப்ரமாணம்
மூளேமுக் கோணம்நா லிதழ்தானாகி
முனிந்தநா லிதழ்நாலட் சரமுடைத்தாய்
வாளேமுக் கோணநடு மந்த்ரறீங்காரம்
வல்லபையாஞ் சத்திவலப் பக்கமாமே. 61

பக்கமா மந்திரமும் ஸ்ரீங்காரமாகும்
பகரான தெய்வம்விக்கி னேசுரன்றான்
வக்கமா மூலம்வங் கெனநிறுத்தி
வாசியைநீ மறவாமல் மாட்டியூதி
ஒக்கமா மூலங்கீ ழ்டியிற்றானும்
ஓங்காரக் கம்பமதி லடியிற்கட்டி
இக்கமா மிருவரையுந் தெரிசித்தக்கால்
இகபரமும் வெளியாகி யேறலாமே. 62

ஏறவே பளிச்சென்று மூலத்தீதான்
இதற்குமே லிரண்டாமங் குலத்தின்மேலே
கூறவே நால்வட்ட மாறிதழ்தான்
குறிசுவாதிஷ் டானமுமின் னொளியேயாகும்
ஆறவே யாருமட்சர முடைத்தாய்
அதற்குள்ளே பிருதிவிதான் குடியிருப்பாம்
வேறவே வேதந்தா னிருக்கோடெல்லாம்
விளங்கியதோ ரக்ஷரமும் நகாரமாமே. 63

நகாரமா மெழுத்ததுவும் பிரமனாகும்
நவ்வான பீசமது மண்ணுக்காகும்
உகாரமா மந்திரத்தை யுன்னிக்கொண்டு
உயர்வாய்வைக் கும்பிக்கி லறிவுவொன்றும்
சிகாரமா முப்புரிநூற் சிரசுநாலு
சிறந்தசரஸ் வதியுமங்கே தெளிவாய்க்காணும்
பகாரமாய்த் தெரிசித்துப் பழக்கம்பண்ணப்
பாருலக மயக்கமெல்லாம் பண்பதாமே. 64

பன்மையா மாறாமங் குலத்தின்மேலே
பதிந்தபிறை போலமணி பூரகந்தான்
தொன்மையாஞ் சுற்றிலும்பத் திதழதாகிச்
சுயம்பான வக்ஷரமும் பத்துந்தானாய்
அன்மையா மப்புதனுக் கிடமதாகி
அதற்குள்ளே தெய்வந்தான் விஷ்ணுவாகித்
தன்மைபக்கச் சத்திலட் சுமியதாகும்
தயங்காத வக்ஷரம காரமாமே. 65

மகாரமா மக்ஷரந்தான் விஷ்ணுவாகும்
மகத்தான மவ்வதுவு மப்புபீசம்
விகாரமாம் வேதமது யசுருவாகும்
மெய்நிறைந்த கவுத்துகபஞ் சாயுதங்கள்
நிகாரமாம் லட்சுமிதான் பாசமாகி
நேர்மையாய் வாசியைமங் கெனநிறுத்தி
உகாரமா யூதினா லுலகவாழ்க்கை
ஒருநொடியில் வெளியாகு மூணிப்பாரே. 66

ஊணியிதன் மேலிருநா லங்குலந்தான்
உத்தமமா மனாகதத்தின் வீடுமாகும்
தோணித்திரி கோணமுமீ ராறிதழ்தான்
சுற்றிலுமே பனிரண்டட் சரமுடைத்தாய்
சேணியே தேயுவுக்கங் கிருப்புமாகிச்
சிகாரமா மெழுத்தாகிச் சிறப்புமாகிப்
பூணியே பூதபீசம் ரவ்வுமாகிப்
புகழான ருத்திரனும் புரிந்தார்பாரே 67

புரிந்திருத்தார் சிகாரத்தில் ருத்ரன்ருத்ரி
புகழாக வாசிவைத்துச் சிங்கென்றூணு
கரிந்திருந்த காயமுமோ வாலையாகும்
கனிசாம வேதத்தின் கருத்துந்தோன்றும்
பரிந்திதற்கு மேற்பனிரண் டங்குலந்தான்
பார்வையாய் மேலேறி விசுத்திவீடு
அறிந்தாறு கோணசோ டசமிதழ்தான்
அதிலேதா னீரெட்டட் சரமுமாமே. 68

ஆமெனவே வகாரமறு கோணமத்தி
அமருமகே சுரன்மகேஸ் பரியுமாக
வேமெனவே யதர்வணவே தத்தோடொக்க
மிக்கான வாயுவது மிதழுக்குள்ளே
போமெனவே பீசந்தான் யவ்வுமாகும்
புகழாகக் கும்பகஞ்செய் தூதியூதி
வாமெனவே வங்கெனவு மிறுத்திப்பார்க்க
வயசெல்லா மொருநாளாய் மனதிற்காணே. 69

காணவிதன் மேலீரெட் டங்குலந்தான்
கண்டமா ருதம்புருவ மளவாயாகி
ஊணவே யிரண்டிதழா யோங்கிநிற்கும்
உற்றுநின்ற வட்சரமு மிரண்டுமாகும்
ஆணவே நடுவுக்குள் யகாரம்நிற்கும்
ஆக்கினையின் வீடாகும் விசும்பிருப்பு
பூணவே பூதபீசம் யவ்வுமாகும்
புகழான மாணிக்கப் பிரபையவ்வே. 70

யவ்வுக்கு். சதாசிவமுஞ் சத்திநிற்கும்
யங்கென்று கும்பித்தா லநேகஞ்சித்தி
மவ்வுபர மானந்த மருவிநின்று
மகிழ்ச்சியாங் கருவிகளி னிடமதாகி
அவ்வுடமைம் புலன்றணையு மிறியபண்ணி
அறிவோடு நினைவுதனின் மயக்கத்தாட்டி
உவ்வுமுள்ள படிநடத்திக் காண்பன கேட்பனவாய்
உகந்துகுரு வெழுந்தருளி வியர்த்திப்பாரே 71

பார்க்கவே யாதார மாறுமாச்சு
பரிந்திட்ட தத்துவங்கண் முப்பத்தாறும்
சேர்க்கவே சுவசுத்வ மாகுங்கண்டீர்
சிறந்திருந்த மண்டலங்கண் மூன்றுங்கேளாய்
ஆர்க்கவே அக்கினி மண்டலத்தினோடு
அலரிமண் டலமிந்து மண்டலந்தான்
தோர்க்கவே யிதன்சூக்ஷி சொல்லக்கேளாய்
சுருதியா மூலமென்ற தொடர்ச்சிதானே. 72

தொடர்ச்சியாஞ் சுவாதிஷ்டா னத்தின்கீழே
சுகம்ரக மையமணி மண்டலந்தான்
படர்ச்சியாம் முச்சுடராய் மூலமட்டும்
பரவி சுவாதிஷ்டான மட்டுநிற்கும்
மடர்ச்சி மணிபூர மனாகதத்தின் மையம்
வளையம் போற் சூரியமண் டலந்தான்நிற்கும்
அடர்ச்சி மணிபூர மனாகதத்திற் றானே
அடர்ந்தேறுஞ் சூரியமண் டலந்தான்பாரே. 73

பாரென்றாற் சும்மாதான் பார்க்கப்போமோ
பறந்தோடும் வாசியைநீ மாட்டிப்பாரு
வேரென்றால் விசுத்திமேலாக் கினையின்கீழே
விளங்கியெழுஞ் சந்திரமண் டலந்தான்பாரு
தூரென்றாற் றுவாதசாங் தத்தின்மட்டும்
சுடரொளியாய்ப் பிரகாச மாகிநிற்கும்
மூரென்றால் மண்டலங்கள் மூன்றுமாச்சு
மூர்க்கமா மலமூன்றின் முடிவுகேளே. 74

முடியான வாணவமு மாயைகாம்யம்
முயற்சியா யிதின்பிரிவான் முடியுமாறு
திடியான செம்பினிற்றான் களிம்புபோலும்
சிறுநெல்லி னுமிபோலு மாத்துமாவை
முடிவான மேலெழவொட் டாமற்காத்து
முடிவித்துத் தன்னுதென்றே காத்திருக்கும்
மடிவான மாய்கையதா ணவத்தைக்கொண்டே
வருகிறது தெரியாமல் மடிக்குந்தானே. 75

மடிக்கின்ற காமியங் கண்டத்துக்கெல்லாம்
மகிழ்ந்திடுதன் மாயைமுற்று விந்துநிற்றல்
துடிக்கின்ற மலமூன்றின் செயலுமாச்சு
தோஷமூன் றாவனவாஞ் சுளுவுகேளாய்
நடிக்கின்ற வாதபித்த சேட்பமூன்று
நலமான விதின்பிரிவு நாட்டக்கேளாய்
வடிக்கின்ற வாயுவது நிலைகலங்கி
வாதமா மக்கினியு மார்க்கமாமே. 76

மார்க்கந்தான் பித்தமங்கி யாதாரத்தை
மசக்கிவைத்து மாயையுடன் வருத்திவைக்கும்
தூக்கந்தான் சேட்டுமநீர் மிகுதியாக்கித்
துவாரங்க டோறுமிடை விடாமல்நிற்கும்
மூர்க்கந்தான் றோஷமிது மூன்றுமாச்சு
மூண்டதோ ரீஷணைகள் மூன்றைக்கேளு
வேக்கந்தா னர்த்தவீ ஷணையும்லோக
வீஷணையுங் காமவீ ஷணைமூன்றாச்சே 77

ஆச்சென்ற மூன்றையுந்தா னறையக்கேளு
அதிகமாம் அர்த்தவீ ஷணைகுணந்தான்
வேச்சென்ற வர்த்தமுமே லாசைகொள்ளல்
விளங்கியதோர் லோகவீ ஷணையைக்கேளாய்
காச்சென்ற காணியுட லுறவுந்தேடிக்
காரியங்க ளதின்மேலே யாசையாகும்
ஆச்சுகாம விஷணைகா மியத்தைத்தேடி
யாசையது படுதனீ ஷணைமூன்றாமே. 78

மூன்றான பின்புதான் குணந்தான்மூன்று
மொழியவே ராசத்தா மதசாத்வீகம்
வேன்றான விதின்பிரிவு விளம்பக்கேளாய்
வெகுளிபேசா திருத்தல்வேண் டிக்கொடுத்தல்
தான்றான தன்னைசார்ந் தாரைக்காத்தல்
தகமையுட னுயிர்களைத்தம் முயிர்போ
லெண்ணல்
பான்றான பகைவரைவென் றிடுதல்நீங்கல்
பலகலைக ளறிதல்பயில் பண்புண்டாமே, 79

உண்டுலகுக் கோருறுதி யென்னவாழ்தல்
உண்மையாய் நலந்தெரிதல் புகழேபூண்டல்
தண்டுநா டாண்மையொடு மேன்பாடான
சாற்றியதோர் குணம்ராச தத்துக்காகும்
மிண்டுதா மதகுணமு மேதோவென்னில்
மிகுதியாய் வஞ்சனையே செய்தலாகும்
வண்டுபா டொழிதல்போ ராடல்வாது
வணக்கமில்லா.வெகுளியென விளம்பலாமே. 80

விளம்பலே செய்நன்றி மறுத்தல்விந்தை
மிகப்பேசல் நிந்தையுரைத் திடுக்கம்பேசல்
முளம்பலே முன்னுரைத்தல் பழியைக்கூறல்
மூகமாய்ப் பேசல்பகை யுடனேவாழ்தல்
புளம்பலே பொய்கொலைகள் களவுகாமம்
பொல்லாங்கு யாவையுமே புகன்றுபேசல்
களம்பலே காமத்தின் குரோதமிக்கம்
கூடியதா மதகுணத்தின் காட்சியாமே. 81

காட்சியாஞ் சாத்விகந்தா னேதோவென்னிற்
கமழ்சாந்த மும்வாய்மை தயையொடுக்கம்
தாட்சியாந் தண்ணமுத முதவிடுநற்சீலந்
தயவான குணமன்பு பெருமைசீர்த்தி
மாட்சியா மறையினிறை மண்மயக்கம்
வறிஞோரை வாழ்வித்தல் நல்லோர்க்கீதல்
நாட்சியா யிறைவனடி யிணைப்பணித்தல்
நல்லோருக் கீதலறந் தேடல்தானே. 82

அறந்தேடல் உறவின்முறை சுற்றத்தாரை
அகதிபர தேசியருக் கன்னமீதல்
திறந்தேடல் தெய்வமறை யோரைக்காணல்
தேவதைகட் குபசாரச் சிந்தைசெய்தல்
புறந்தேடல் புண்ணியங்கள் தேடலின்பம்
பூசுரருக் காகுதிகள் பலிகொடுத்தல்
தறந்தேடல் சாத்விகத்தின் குணமீதென்று
சாற்றினோங் குணமூன்றின் றன்மைதானே. 83

தன்மையாய் வினையதனைச் சாற்றக்கேளாய்
சார்ந்ததோர் நல்வினைதீ வினையிரண்டாம்
பன்மையாம் வினையிரண்டின் பயனேதென்னில்
பரவியநல் வினையதுதான் புண்யமாகும்
தின்மையாந் தீவினைதான் பாவமாகும்
சேர்ந்தவினை யிரண்டாலே நரகஞ்சொர்க்கம்
புண்ணியஞ்செய் தவர்க்குநல்ல சுவர்க்கமாகும்
பொல்லாத பாவிகட்கு நரகமாமே. 84

ஆமேதான் விகாரமெட்டை யறையப்போமோ
அதிகாமக் குரோதமத லோபமோகம்
வாமேதான் மாச்சரிய மிடும்பைவேகம்
வகையாக விதன்குணத்தை வழுத்தக்கேளாய்
காமேதான் காமமென லாசையாகும்
கடிதான குரோதமெனல் பிணக்கதாகும்
போமேதான் லோபமெனல் பிடிப்பாடாகும்
பேர்பெரிய மோகமெனல் பிரியமாமே. 85

பிரியமா மதமதுதான் கெருவமாகும்
பெரிதான மாச்சரிய மிடும்பாங்காரம்
உரியமா மிடும்பையுதா சனைகளாகும்
உறவேக மாவதுவே கடூர்மாகும்
நரியமாம் விகாரத்தின் நன்மைசொன்னேன்
நாசமா மவத்தையைந்தின் நாட்டங்கேளாய்
அரியதொரு அவத்தையா மிதனின்போக்கு
ஆக்கிரசாக் கிரமுஞ்சொற் பனமுமாமே. 86

சொற்பனமாஞ் சுழித்திதுரி துரியாதீதம்
சொல்லுமிவை அவத்தையைந் தாகச்சொல்வர்
நிற்பனமாஞ் சாக்கிரந்தான் நெற்றிநேரே
நிறைந்திருக்குங் கருவியுட நியமமாகக்
கற்பனமாஞ் சொற்பனமுங் கண்டத்தானங்
கடந்திருக்குங் கருவியுடன் காயத்தோட
இற்பனமாஞ் சுழுத்திதா னிதயத்துள்ளே
இயங்கிநிற்குங் கருவியுட னியம்பிடாயே. 87

இயங்குதுரி யம்நாபிக் கமலந்தன்னில்
ஏற்றமாங் கருவியுட னிணங்கிநிற்கும்
முயங்குதுரி யாதீத மூலாதாரம்
மூர்க்கமாங் கருவியுட னமர்ந்திருக்கும்
கயங்கிடவே கருவிகடான் றொண்ணூற்றாறும்
காரியமாய்த் தேகத்தைக் காத்துநிற்கும்
வியங்கியிந்த முப்பதுதத் துவமாந்தானே
வேதமாம் வித்தியாதத் துவமாமென்னே. 88

தத்துவமாங் கருவிகடான் றொண்ணூற்றாறும்
சடத்தெங்கு மூடாடித் தகமையாகும்
உத்துவமா முடலதனி னுண்மைகேளாய்
உதிரவங்க் னெனும்புவியி லுற்பவித்து
அத்துவமா யுள்ளிதழாய் மலர்ந்துதப்போ
அத்திமுகத் துக்கருவிட் டுருத்தரித்து
சத்துவமா வுருவாயவ் வவயவத்தின்
தாக்குஅவ் வென்னுமட் சரந்தானாமே. 89

அவ்வென்னு மட்சரத்தில் நாடிதோன்றும்
அந்நாடி நின்றுதத் துவந்தான்தோன்றும்
எவ்வென்னு மெலும்புதசை புடைநரம்பு
ஈரெட்டுப் பழுவோடு கொங்கைரெண்டாம்
முவ்வென்னு முட்டுக்கால் வளையீரெட்டு
மூட்டியமைத் தங்ஙனேயோ ருருவமாக்கி
சுவ்வென்னு மிடையொடுபிங் கலையுஞ்சேர்த்துச்
சுழிமுனையென் றொருதுளையும் வழியதாமே. 90

வழியதுவாய் வாசல்வள மெனக்கொண்டங்கே
வளமாக வுடலுண்ட வண்மையெல்லாம்
கழியதுவாய்க் காளவாய்க் காந்தலாகிச்
ககனம்போ லெரிந்துமே மடியப்பாய்ந்து
கழியதுவாய்த் தூராத குழியதாகத்
துர்ப்பாவை நிணமாய்ப்பற் றீரலும்மாய்ப்
பொழியதுவாய்க் காளிதமும் பித்துமாகிப்
பொருமலுமாய்ச் செறுமலுமாய்க் கிருமியாமே. 91

கிருமிவகை வாயுவையுந் நானிறுத்திக்
கிரணமுந்நூற் றறுபதுமோங் குடனிரங்கி
அருமியா யமர்ந்தகுட லதுதான்விர்த்தி
அமர்ந்தமுப்பத் திரண்டுமுழங் குடலுமாகும்
ஒருமிமுள மொன்பதுவாய் மடித்துமொப்ப
உற்றசுக் கிலச்சலந்தான் மூன்றுமாகி
வருமியாய் வச்சிரத்தோல் மேலேபோர்த்து
வழிபல்வாய் மொழிமொழியாய் ச்ந்துமாச்சே. 92

சந்துமுன் றரைக்கோடி மயிர்த்துவாரம்
தாக்கான நாலெட்டு வுறுப்புமாகி
இந்த விருபதுவிரலை நான்குகீரு
எட்டுச்சா ணீளமுமா யேகமாகி
நந்துநாற் சாண்பெறுமெய் வாய்கண்மூக்கு
நலத்தசெவி யுடல்மண்ணு வின்கூறாகிப்
பத்துரெண்டு காலுமா யிரண்டுகையாய்ப்
பதினாறு கவருடைய வீணாதண்டே. 93

தண்டோடே யாறுதெரு கட்லேழாகும்
தாக்கான வெட்டுத்தூண் முப்பான்சந்து
எண்டோடே யெழுபதுபே ரெலும்புதானாம்
ஏற்றமா மொழிமுச்சா ணெலும்புமாகும்
முண்டோடே யெலும்புமுச்சாண் சதையுமாகும்
முக்கியமா மெண்பலமீ ரலுமாமென்ப
நண்டோடே நானாழி யுதிரமாகும்
நற்பத்து வாசலையு முடைத்ததாமே. 94

உடைத்துதிர மாங்கிசமும் மேதையத்தி
உயர்ந்தசுக் கிலமச்சைச் சத்ததாது
படைத்தபலம் முப்பத்தி ரண்டுமாகும்
பண்பான பழுவெலும்பு பதினாறென்க
முடைத்தமுது குத்தண்டி ராறுகோர்வை
முதற்சூழ்ந்த தாளசைய தைந்துமாகும்
நடைத்தநரம் பெலும்பிலே ழரையுங்கூட்டி
நலம்பெறவே சதைமேவி நாடிற்றன்றே. 95

நாட்டியே பிடரியினிற் கோர்த்தநாடி
நரம்புபின்ன லோரேழா யிரமாமென்க
ஆட்டியே யசைவுடலங் தான்றுலக்கில்
ஆருயிர்தா னாற்பத்தி யாறதாகும்
தூட்டியே தொழுத்தையிரண் டாயிரத்துத்
துடர்ந்துவிண் வளருமெய்யா யிரமாமென்க
சேட்டியே கோணங்கள் பதினாறாகும்
சேட்டுமமுங் குண்டலத்தி னனலதாமே. 96

அனலெழும்பி வாயுதச நாபிருக்கி
அல்லலுறும் வாசலொன்பான் கதவொன்றிட்டு
இனலெழும்பி யீசர்வா சலைத்திறந்து
இடையினொடு பிங்கலைநா தனையேநோக்கி
நினலெழுப்பி யன்பென்னும் நெய்சொரிந்து
நேராக வமிர்தமென்னுந் திரியையிட்டு
வனலெழுப்பி மணிவிளக்கை நிறையவேற்றி
வாசியைநீ வரவழைத்து வைத்துக்கொள்ளே. 97

கொள்ளவே யைம்புலனை நாசமாக்கிக்
கோசமா மட்சரத்தை யளவறிந்து
அள்ளவே யைம்பத்தோ ரட்சரத்தின்
ஆதார நிராதாரஞ் சோதித்தேறி
உள்ளவே மண்டலத்தின் வலமாய்வந்து
உதிரமண் டலமொக்கப் பால்சொரிந்து
கள்ளக்கா மம்வெகுளி மயக்கறுத்துக்
கடும்புரவி குசைதாங்கிக் கருதிப்பாரே. 98

தாங்கியே யிருமூன்று தெருவுஞ்சுற்றித்
தயங்காத அசுவங்கள் தெருவும்ரெண்டு
ஏங்கியேழா யிரத்திரண்டு நூறுவாய்வு
இரவுபக லளவாக விமைப்பில்லாமல்
ஓங்கிவோங் காரமெனு மூலநாடி
உறுதியெழு பத்தீரா யிரமாம்நாடி
நாங்கியே நரம்போடு நாடிக்கெல்லாம்
நலத்தவுறப் படுநாடி யொன்றுண்டாமே. 99

ஒன்றென்னு மிதிலாதித் தன்போல்நாடி
ஒருபத்தும் பறித்துத்தான் புறந்தவாறும்
நன்றென்னுங் காலொடுகை நடுக்கஞ்சத்தில்
நாடிநுழைந் துயிராகி மெய்யிலோடிப்
பென்றுநரம் பாலெலும்பைப் பிணைப்பிசைத்து
பெருநாடி புகுமத்தை யறிந்தடங்கி
அன்றெனவே நாடிபத்தும் அடங்கிநிற்கும்
அதிமூல முந்திமுத லுருவுமாமே **100**

உருமுடிக்குக் கீழ்மேலும் பதிந்துநிற்கும்
உகமையாந் தலையினிலே யீசுரன்றான்
செருவினைசெய் வினைப்பயனை முனமறிந்து
திகழிந்திர மான்றலைபோ லிமைப்பானுள்ளே
தருவினைசத் தப்ப்ரிச ரூபரசகந்தம்
தானம்வகை தொறுமுத்தி கொடுத்துநல்கி
துருவினைசெய் தகமையறுத் துள்ளேநோக்கித்
தொண்ணுற்றா றாங்கருவி தத்வமாமே. **101**

ஆமெநரம் பெழுபத்தீ ரயிராமாம்நாடி
அதிவீறும் நாடிவிஷ்ணு நாடியாகும்
மோமருத்ர நாடியிடை பிங்கலையும்
முதுகெலும்பு பதினாறு பழுவுமாகும்
ஊமெனுமுப் பத்தொருவார்க் குழியுமாகி
உதிரந்துநின்ற வையுழக்கா முதிரமாகும்
நாம்நாழி வாதமுமுந் நாழிபித்தம்
நானாழி சேட்டுமமும் நலத்ததாமே. **102**

நலத்தமூன் றரைக்கோடி ரோமத்வாரம்
நல்லிருபத் தெண்கோடி மலத்துவாரம்
மூலத்தமுப்பத் தெண்கோடி சலத்துவாரம்
முயன்றிரத்த மைம்பலமாங் கிசமும்நூறு
கொலத்தகெந்த மெண்பலம் ரோமம்நூற்றெட்டு
கோடியாம் மேதைபல மிருநூறாகும்
பெலத்ததோல் முந்நூறு பலமதாகும்
பேரான தொண்ணூறு நிணந்தானாமே. **103**

ஆமென்ற குடன்முந்நூற் றெழுபலந்தான்
அதிக்மாம் வழுக்கைநாற் பலமதாகும்
தேமென்ற சீயுரித்தான் கண்கள்ரெண்டும்
சிறக்கவே நாலுகழஞ் சாகுங்கண்டாய்
நாமென்ற நாக்குநாற் கழஞ்சதாகும்
நற்கந்த மூக்குத்தான் முக்கழஞ்சு
ஏமென்ற கன்னஞ்சேர் நாற்கழஞ்சு
எலும்புநூற் றோர்பத்தெண்பலமுமென்னே. 104

என்னபல மிறைச்சிநூற் றறுபத்தைந்தாம்
ஏற்றமுப் பலந்தானு மூளையாகும்
பன்னுதா மரைமொட்டு மைங்கழஞ்சு
பார்க்கவே சலப்பையோர் முழந்தான்கீளம்
கன்னவே கருவிகள்தொண் ணூற்றாறாகும்
கணக்காக வுடற்குறிப்பு காயமாகும்
தன்னவே தத்துவங்க ளெல்லாஞ் சொன்னேன்
சார்நாடி யின்றன்மை சாற்றினேனே. 105

யூகிமுனி தத்துவ ஞானம் 105

முற்றிற்று

மதுரை இராமாயணச் சாவடித் தெருவிலிருக்கும், அஷ்டாங்கயோகி, சுந்தரமகாலிங்க சுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிட லானது.

உ
குமரன் துணை

பரம்பாட்டிச் சித்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 16

சுத்தநிரா மயமாய்நிட் களங்கமாகி
சுயஞ்சோதி யாயெங்கும் நிறைவதாகி
நித்தியா னந்தசுகா தீதமாகி
நேற்றிங்தோ ரகக்கமல தீபமாகி
அத்தனயன் மாலெனப்பல் வடிவமாகி
அகிதலமுற் றுண்டுசெய் தாண்டோனாகி
மூத்தியெனு முச்சுடரின் கம்பமாகி
முழங்கிநின்ற பரம்பொருளின் பாதங்காப்பே. 1

பாரோங்குங் கயிலாச வர்க்கந்தன்னிற்
பலகலைகள் தெரிந்ததொரு போகர்தானும்
சீரோங்கச் செய்துவைத்தா ரனந்தநூல்கள்
சிறப்புடனே யதையறியா மூடரப்பா
பேரோங்கச் செய்யாமல் வகையில்லாமல்
பிழைக்கமதி யுணராமல் மாய்ந்துபோனார்
நேரோங்க அநேகநா ளவரிடத்தில்
நிலைத்திருந்து கண்டுகொண்ட விபரங்கேளே. 2

கேளப்பா ஞானத்தின் மார்க்கங்கண்டால்
கீர்த்தியுட னேயிருப்பாய் பொய்யதில்லை
நாளப்பா வீணாய்நாட் கழிக்கவேண்டாம்
நன்மையுடன் மாயையிரு ளொளித்துவிட்டு
பாழப்பா போகாதே சிவயோகத்தைப்
பத்தியுடன் குறியில்நின்று பரிவாய்நீயும்
வாழப்பா பரத்தினிலே நாட்டங்கொண்டு
வளமாக ஞானமதைத் தெரிவாய்நீயே. 3

தெரிவாய்நீ பழக்கத்திற் றன்னைத்தானே
 தெரிந்ததன்பின் மோனமது தோணுந்தோணும்
அறிவாய்நீ பரப்பிர்ம சொரூபந்தன்னை
 அப்பனே யதன்பெருமை சொல்லப்போமோ
உரியதொரு கலையறிந்து வாசியூட்டி
 உறுதியுடன் ஞானமென்ற மதுவையுண்டு
பெரியபரம் பொருளதனைக் கண்டபேர்கள்
 பேரின்ப முத்திவழி காண்பர்தானே. 4

தானென்ற வாறுதலம் விளங்கவேதான்
 தன்னுள்ளே விளையாடும் விமலையம்பாள்
கோனென்ற யிவ்ள்ரூபந் தெரிந்தாயானால்
 குவலயத்தி லஷ்டசித்தி யெட்டுமாடும்
தேனென்ற பரைரூபந் தெரியாவிட்டால்
 சிற்சொரூ பந்தன்யா ஏறியப்போறார்
மானென்ற வாறுதலங் கடந்தாயானால்
 மகத்தான ஞானமப்பா பாருபாரே. 5

பாரப்பா சிகாரமென்ற தெளிவினாலே
 பாங்குடனே மனதுகந்து அறியவேண்டும்
சாரப்பா சிவத்தினொடு மனத்தையூட்டி
 சஞ்சலங்க ளில்லாமல் நிஷ்டைகூடி
சீரப்பா மனதையொரு வசமதாக்கிச்
 சிந்தித்து அந்நிலையி லிருந்துகொண்டு
காரப்பா தேகமது பிலக்கும்பாரு
 கருத்துடனே ஞானமதைக் கண்டுகொள்ளே. 6

கண்டதொரு பூரணத்திற் கருத்தையூன்றிக்
 களிப்புடனே மவுனமதில் நின்றுகொண்டு
அண்டர்களுங் கண்டறியாச் சூட்சந்தோணும்
 அப்பொருளை யொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
பண்டுசெய்த பலனிருந்தாற் பலிக்குமப்பா
 பார்த்துமன தொன்றாக யிருந்துகொண்டு
விண்டுநீ சொல்லாமல் மனத்தில்வைத்து
 வேதாந்த வீடறிந்து மேவுவாயே, 7

மேவுவாய் முந்நான்கு ஆச்சுஆச்சு
மேதினியிற் றெரியுமப்பா கண்டுதேறு
தாவுவாய் வாசியெனும் புரவியேறித்
தாண்டியந்த எல்கையிலே தனித்துநில்லு
காவுகளி லலையாதே சர்ப்பந்தன்னைக்
களிப்புடனே யேகாந்த வெளியில்விட்டு
தேவியெனு மென்னாத்தா ளருளினாலே
செப்புகிறே னறிந்துகொண்டு செல்லுவாயே. 8

செல்வமுள்ள சிரோமணிபூ பதிதானப்பா
சீர்பெறவே சொல்லுகிறேன் சிறப்பதாகக்
கல்வியுள்ளோ ரறிந்திதனைச் செய்வரராகிற்
கருணையுடன் வியாதிகளைத் தீர்ப்பதாகும்
தொல்வினையை யகற்றிநிற்க மருந்தின்பாகம்
தோத்தரித்து விளம்புகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
வல்வினையை யகற்றிநிற்க மருந்தின்பாகம்
வயணமுட னறிவிப்பேன் வழங்கத்தானே. 9

வழக்கமதாய் விடுகாமற் சரக்கைப்பார்த்து
வதிசயம்போற் பார்த்தெடுத்து நிறுக்கவேணும்
பழக்கமதா யனுதினமும் பண்பதாகப்
பலாபலத்தின் காரியத்தை யுணரவேணும்
முழக்கமிட்டுத் திரிந்தலைந்தால் லாபமுண்டோ
மூடருடன் சேராம லறிவைத்தேற்றி
அழக்குழக்கு யெனச்செப்பும் வார்த்தைநீக்கி
ஆசைவைத்துப் புத்தியதி லன்பாய்நில்லே. 10

அன்பான லிங்கமது பலமும்ரெண்டு
ஆச்சரிய கெந்தியது பலமுமொன்று
நண்பான கல்வத்தி லரைத்துமைப்போல்
நலமாக யிஞ்சிச்சா றூட்டி யேதான்
பண்பாகப் பின்புமிதை நன்றாயாட்டிப்
பார்புகழ வழித்தெடுத்துக் கரண்டிதன்னில்
தென்பாக விட்டுப்பி லெரித்துவாங்கத்
துலங்கியதோர் நீர்களெல்லாஞ் சுவறுந்தானே.
11

சுவறியபின் கல்வத்திற் போட்டுக்கொண்டு
சுகுணமுடன் சந்தனத்தூள் கஷாயம்வார்த்துக்
கவனமுடன் முச்சாமம் நன்றாயாட்டிக்
கனலெழும்பச் சிவப்பேறும் பவளம்போலாம்
தவறிவிடா தேபார்த்து வழித்தெடுத்துத்
தயங்காமற் குன்றியைப்போ லுருட்டிக்கொண்டு
நவமான பூபதியைக் குழலில்வைத்து
நன்மையுட னாத்தாளின் பாதம்போற்றே. 12

போற்றியே தீபமொடு தூபங்காட்டிப்
பொலிவாகச் சிந்தித்து நின்றுகொண்டு
ஏற்றியே தொழுதபின்பு பிணியாளர்க்கு
யெடுத்ததனி லோருருண்டை கொடுப்பாயாகில்
மாற்றிவிக்குஞ் சன்னிமுதற் குளிர்சுரங்கள்
மடக்குகின்ற மாரடைப்பு மூர்ச்சையாவும்
தூற்றிவயிற் றுண்டாகும் நோவுதானுந்
தூரமென வகன்றுவிடுந் துரிதந்தானே. 13

துரிதமுடன் திரிகடுகு தேனிற்சேர்த்துத்
துயரகலக் கொடுத்திடவே சொன்னநோய்கள்
பரிவுடனே நீங்குமப்பா பண்பதாகப்
பண்டிதற்குக் கைகண்ட முறைதானப்பா
விரிவான மருந்திதிலே சொல்லவில்லை
விகிதமுடன் செய்தவர்க்கு மேன்மையாகும்
தெரிவிதமா யுணர்ந்துகொண்டா லவனேசித்தன்
தெளிவுசுத்த மவிழ்தமிந்த பாகந்தானே. 14

பாகமுடன் சந்தனத்தூள் பலந்தான்மூன்று
பண்பான லவங்கப்பூ பலந்தானொன்று
ஏகமுடன் செண்பகப்பூ பலமோமுக்கால்
இதமுடைய சரக்கதனை யிடித்துவாங்கி
ஆகவே யிதுகளைநீ ரதனைவிட்டு
அப்பவே யம்மிதனி லரைத்துக்கூட்டி
வேகமது போகாமற் கொடுக்கும்போது
மேன்மையுட னாத்தாளைத் தொழுதுபோற்றே. 15

தொழுதபடி பத்தியத்தை நன்றாய்க்கேளு
துலங்கவே கோதுமையின் கஞ்சியாகும்
வழுவாத மிளகுரசஞ் சாதமாகும்
வயணமுட னுண்பதற்கா வின்பாலாகும்
முழுகஙல் லெண்ணெய்சீ யக்காயாகும்
முழுகினதோர் மற்றாநா ளெல்லாமாகும்
வழியாகச் சொல்லிவிட்டேன் அவுஷதத்தை
மைந்தனே வழிகண்டு நடத்துவாயே. 16

பாம்பாட்டிச்சித்தர் ஞான சூஸ்திரம் 16
முற்றிற்று

சத்திகிரி சிவகிரி இருவர் விளங்குடி யெனத் தழைத்தோங்கும் திருப்பழனிமலையிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கைலாச போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமி அவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் ஆதீன மகாவைஷ்ச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ கைலாச தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வரசுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின் படி, இந்த சாஸ்திரம் அச்சிட்டலானது.

உ

கடவுள் துணை

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்

கடவுள்

தெளிந்து தெளிந்து தெளிந்தாடு பாம்பே—சிவன்
சீர்பாதங் கண்டுதெளிந் தாடுபாம்பே
ஆடுபாம்பேதெளிந் தாடுபாம்பே—சிவன்
அடியிணை கண்டோமென் றாடுபாம்பே. 1

நீடுபத நமக்கென்றுஞ் சொந்தமென்றே
நித்தியமென் றேபெரு முத்தியென்றே
பாடுபடும் போதுமாதி பாதநினைந்தே
பன்னிப்பன்னிப் பரவிநின் றாடுபாம்பே. 2

பொன்னிலொளி போலவெங்கும் பூரணமதாய்ப்
பூவின் மணம்போலத் தங்கும் பொற்புடைத்தாய்
மன்னும்பல வுயிர்களின் மன்னிப்பொருந்தும்
வள்ளலடி வணங்கிநின் றாடுபாம்பே. 3

எள்ளிலெண்ணெய் போலவுயி ரெங்கும்நிறைந்த
ஈசன்பத வாசமல ரெண்ணியெண்ணியே
உள்ளபடியன்புபத்தி யோங்கிநிற்கவே
ஒடுங்கி யடங்கித்தெளிந் தாடுபாம்பே 4

அண்டபிண்டந் தந்தவெங்க ளாதிதேவனை
அகலாம லேநினைந் தன்புடன்பணிந்
தெண்டிசையும் புகழ்ந்திட வேத்தியேத்தியே
ஏகமன மாகநாடி யாடுபாம்பே. 5

சோதியே மானபரி சுத்தவஸ்துவைத்
தொழுதழு தாவலறத் தொந்தோமெனவே
நீதிதவ றாவழியில் நின்றுநிலையாய்
நினைந்து நினைத்துருகி யாடுபாம்பே. 6

அருவாயும் உருவாயும் ஆதியாயும்
அந்தமாயும் ஒளிவாயும் ஆகமாயும்
திருவாயுங் குருவாயுஞ் சீவனாயுஞ்
செறிந்தவஸ் துவைப்போற்றி யாடுபாம்பே. 7

சுட்டிக்காட்ட வொண்ணாதபாழ் சூனியந்தனைச்
சூட்சமதி யாலறிந்து தோஷமறவே
எட்டிப்பிடத் தோடுகின் றானந்தமாப்பை
யெடுத்து விரித்துநின் றாடுபாம்பே. 8

எவ்வுயிரு மெவ்வுலகு மீன்றும்புறம்பாய்
இருந்து திருவிளையாட் டெய்தியும்பின்னர்
அவ்வுயிரு மவ்வுலகு மாகியும் நின்ற
ஆனந்த வெள்ளங்கண் டாடுபாம்பே. 9

குருவணக்கம்

சாற்றுமுடற் பொருளாவி தத்தமாகவே
தானம்வாங்கி நின்றவெங்கள் சற்குருவினைப்
போற்றிமனம் வாக்குக்காயம் மூன்றும்பொருந்தப்
புகழ்ந்து புகழ்ந்துநின் றாடுபாம்பே 10

பொய்ம்மதங்கள்போதனைசெய் பொய்க்குருக்களைப்
புத்திசொல்லி நன்னெறியிற் போகவிடுக்கும்
மெய்ம்மதந்தா னுன்னதென்று மேவிவிளம்பும்
மெய்க்குருவின் பாதம்போற்றி யாடாய்பாம்பே. 11

வேதப்பொரு ளின்னதென்றும் வேதங்கடந்த
மெய்ப்பொருளைக் கண்டுமன மேவிவிரும்பிப்
போதப்பொரு ளின்னதென்றும் போதனைசெய்யும்
பூரணசற்குரு தாள்கண் டாடாய்பாம்பே. 12

உள்ளங்கையிற் கனிபோல வுள்ளபொருளை
உண்மையுடன் காட்டும்வல்ல வுண்மைக் குருவைக்
கள்ளமனந் தன்னைத்தள்ளிக் கண்டு கொண்டன்பாய்க்
களித்துக் களித்துநின் றாடாய்பாம்பே 13

அங்கையிற்கண் ணாடிபோல வாதிவஸ்துவை
அறிவிக்கு மெங்களுயி ரானகுருவைச்

சங்கையறச் சந்ததமுந் தாழ்ந்துபணிந்தே
தமனியப் படமெடுத் தாடாய்பாம்பே. 14

காயநிலை யழிகையைக் கண்டுகொண்டுபின்
கற்பநிலை யுள்ளிற்கொண்டெக் காலமும்வாழும்
தூயநிலை யகண்டபரி சுத்தகுருவின்
துணையடி தொழுதுநின் றாடாய்பாம்பே. 15

கூடுவிட்டுக் கூடுபாயுங் கொள்கையுடைய
குருவின் வல்லபமெவர் கூறவல்லவர்
வீடுபெறும் வகையையென் மேலுங்காட்டும்
மெய்க்குருவைப் பணிந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 16

அட்டதிக்கு மண்டவெளியானவிடமும்
அடக்கிய குளிகையோ டாடிவிரைவாய்
வட்டமிட்டு வலம்வரும் வல்லகுருவின்
மலரடி தஞ்சமென் றாடாய்பாம்பே. 17

கற்பகாலங் கடந்தாதி கர்த்தாவோடும்
கடமழி யாதுவாழுங் காரணக்குரு
பொற்பதமே தஞ்சமென்று போற்றுதல்செய்து
பூரணச் சிந்தையோ டாடாய்பாம்பே. 18

வச்சிரத்திற் கோர்பழுது வாய்க்குமாயினும்
வல்லுடம்புக் கோர்குறைவு வாய்த்திடாது
மெச்சுகட முள்ளவெங்கள் வேதகுருவின்
மெல்லடி துதித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 19

பாம்பினது சிறப்பு

நாதர்முடி மேலிருக்கும் நாகப்பாம்பே
நச்சுப்பையை வைத்திருக்கும் நல்லபாம்பே
பாதலத்திற் குடிபுகும் பைகொள்பாம்பே
பாடிப்பாடி நின்றுவிளை யாடுபாம்பே. 20

வளைபுகும் போதேதலை வாங்கும்பாம்பே
மண்டலமிட் டுடல்வளை வண்ணப்பாம்பே
தளைக்கஞ்சி நின்றிடுஞ்சத் தியப்பாம்பே
தலையெடுத் தேவிளை யாடுபாம்பே. 21

குற்றமற்ற சிவனுக்குக் குண்டலமானாய்
கூறுந்திரு மாலினுக்குக் குடையானாய்
கற்றைக்குழற் பார்வதிக்குக் கங்கணமானாய்
கரவாம லுளங்களித் தாடுபாம்பே 22

மண்டலத்தைத் தாங்குமிகு வல்லமைகொண்டாய்
மாயனுக்குப் படுக்கைக்கு வண்ணப்பாயானாய்
கண்படை நடுங்கிடக் காட்சியும்பெற்றாய்
கண்ணேசெவி யாகக்கொண்டா யாடுபாம்பே. 23

சந்திரனைச் சூரியனைத் தாவித்தீண்டினாய்
சங்கானுக் காபரணந் தானுமாகினாய்
மந்திரத்திற் கடங்கினாய் மண்டலமிட்டாய்
வளைந்து வளைந்துநின் றாடுபாம்பே. 24

சித்தர் வல்லபங்கூறல்

எட்டு நாகங்கன்னைக்கைய ¡ லெடுத்தாட்டுவோம்
இந்திரனா ருலகத்தை யிங்கேகாட்டுவோம்
கட்டுக்கடங் காதபாம்பைக் கட்டிவிடுவோம்
கடுவிஷத் தனைக்கக்கி யாடுபாம்பே. 25

ஆதிசேஷ னாகினுமெம் அங்கையினாலே
ஆட்டிவிடு வோமெங்க ளாக்கினைக்குள்ளே
நீதியோ டடங்கியேநின் றிடச்செய்வோம்
நின்றநிலை தவறாம லாடுபாம்பே. 26

தூணைச்சிறு துரும்பாகத் தோன்றிடச்செய்வோம்
துரும்பைப் பெருந்தூணாகத் தோற்றச்
செய்குவோம்
ஆணைப்பெண்ணும் பெண்ணையாணு மாக
செய்வோம்
ஆரவாரித் தெதிராய்நின் றாடுபாம்பே. 27

எட்டுமலை களைப்பந்தா யெடுத்தெறிவோம்
ஏழுகட லையுங்குடித் தேப்பமிடுவோம்
மட்டுப்படா மணலையு மதித்திடுவோம்
மகராசன் முன்புநின் றாடுபாம்பே 28

மண்டலமுற் றுங்கையான் மறைத்திடுவோம்
வானத்தையும் வில்லாக வளைத்திடுவோம்

தொண்டருக்குச் சூனியஞ்சொல்லிக் காட்டுவோம்
தோன்றலுக்கு முன்புநின் றாடாய்பாம்பே. 29

மூண்டெரியு மக்கினிக்குள் மூழ்கிவருவோம்
முங்நீருள் ளிருப்பினும் மூச்சடக்குவோம்
தாண்டிவரும் வெம்புலியைத் தாக்கிவிடுவோம்
தார்வேந்தன் முன்புநின் றாடுபாம்பே. 30

செப்பரிய மூன்றுலகுஞ் செம்பொன்னாக்குவோம்
செங்கதிரைத் தண்கதிராய்ச் செய்துவிடுவோம்
இப்பெரிய வுலகத்தை யில்லாமற்செய்வோம்
எங்களுட வல்லபங்கண் டாடுபாம்பே. 31

வேதன்செய்த திஷ்டிகள்போல் வேறுசெய்குவோம்
வேதனையு மெங்கள்கீழே மேவச்செய்குவோம்
நாதனுடன் சமமாக நாளும்வாழ்குவோம்
நங்கள் செய்கை யிதுவென் றாடுபாம்பே. 32

அறுபத்து நாலுகலை யாவுமறிந்தோம்
அதற்குமே லொருகலை யானதறிந்தோம்
மறுபற்றுச் சத்துமில்லா மனமுடையோம்
மன்னனே யாசானென் றாடுபாம்பே 33

சீறுபுலி யானையாளி சிங்கமுதலாய்ச்
சிற்றடிக்குக் குற்றேவல் செய்யச்சொல்லுவோம்
வீறுபெருங் கடவுளை யெங்களுடனே
விளையாடச் செய்வோமென் றாடுபாம்பே. 34

சித்தர்சம்வாதம்

வாசுகியை யொருபக்கம் மன்னநிறுத்து
மகத்தான பதுமனை மறுபக்கம்வை
தேசுலவு தக்கனைத்தன் திக்கிற்சேரு
செய்யபது மனைக்கொள் சித்தனாரே. 35

அனந்தனை யொருபக்க மாகநிறுத்தி
அதன்பக்கங் குளிகனை யண்டச்சேரு
கனங்கொண்ட கார்க்கோடகன் காணக்காட்டுக்
கடுஞ்சங்க பாலனைத்தார் சித்தனாரே. 36

அட்டதிக்குச் சக்கரங்க ளாகக்கீறி
அக்கோண நிலைகளி லக்கரஞ்சேரு
திட்டமுடன் மந்திரத்தைச் செபித்துநில்லு
சித்தந்தடு மாறாதே சித்தனாரே, 37

அட்டதிக்குஞ் சக்கரங்க ளமைத்துவிட்டோம்
அவ்வவ்வறைக் கக்கரங்க ளடைத்துவிட்டோம்
எட்டுநாக மிருக்கின்ற விடத்தில்விட்டோம்
இனியென்ன செய்வதுசொல் சித்தனாரே. 38

நடுவாக வாதிசேடன் றன்னைநாட்டு
நான்குதிக்கு மந்திரித்த நீறு தூவு
கடுவிஷங் கக்கிடவே கட்செவிகளைக்
கையிலெடுத் தாட்டுங்கள் சித்தனாரே. 39

பொருளாசை விலக்கல்

நாடுநகர் வீடுமாடு நற்பொருளெல்லாம்
நடுவன் வரும்பொழுது நாடிவருமோ
கூடுபோன பின்பவற்றாற் கொள்பயனென்னோ
கூத்தன்பதங் குறித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 40

யானைசேவை தேர்ப்பரி யாவுமணியாய்
யமன்வரும் போதுதுணை யாமோஅறிவாய்
ஞானஞ்சற்று மில்லாத நாய்கட்குப்புத்தி
நாடிவரும் படிநின் றாடாய்பாம்பே. 41

மாணிக்கமா மணிமுடி வாகுவலயம்
மார்பிற்றொங்கும் பதக்கங்கண் மற்றும்பணிகள்
ஆணிப்பொன் மூத்தாரமம்பொ னத்தகடகம்
அழிவான பொருளென் றாடாய்பாம்பே. 42

மாடகூட மாளிகைகள் வண்ணமண்டபம்
மதில்சூழ்ந்த வரன்மணை மற்றுமுள்ளவை
கூடவரா தென்றவந்தக் கொள்கையறிந்தோர்
குலவாமல் வெறுப்பாரென் றாடாய்பாம்பே. 43

மலைபோன்ற செம்பொற்குவை வைத்திருப்பவர்
மறலி வரும்பொழுது வாரிச்செல்வரோ

அலையாம லகத்தினை யத்தன்பால்வைத்தோர்
அறியாரென் றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 44

பஞ்சணையும் பூவணையும் பாயலும்வெறும்
பாழ்சுடுகா டதனிலே பயன்பெறுமோ
மஞ்சன்மணம் போய்சுடு நாறுமணங்கள்
வருமென்று தெளிந்துநின் றாடாய்பாம்பே 45

முக்கனியுஞ் சாக்கரையு மோதகங்களும்
முதிர்சுவைப் பண்டங்களு முந்தியுண்டவாய்
மிக்கவுயிர் போனபின்பு மண்ணைவிழுங்க
மெய்யாகக் கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 46

வண்ணப்பட்டும் வாசனையும் வாய்த்தகோலமும்
வண்விதனை யாலவட்ட மற்றுஞ்சின்னமும்
திண்ணமுடன் யமபுரஞ் செல்லுங்காலத்தில்
சேரவர மாட்டாதென் றாடாய்பாம்பே. 47

மக்கள்பெண்டிர் சுற்றமரு மக்கண்மற்றவர்
மாளும்போது கூடவவர் மாள்வதில்லையே
தக்கவுல கனைத்தையுந் தந்தகத்தனைத்
தாவித்தாவித் துதித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 48

கானலைமா நீரெனவே கண்டுசெல்லல்போல்
காசினிவாழ் வினைமூடர் கண்டுகளிப்பார்
மேனிலைக்கண் டார்கள் வீணாய் வீம்புபேசிடார்
மெய்யன்பதம் நாடுவரென் றாடாய்பாம்பே. 49

பெண்ணாசை விலக்கல்

வெயில்கண்ட மஞ்சள்போன்ற மாதரழகை
விரும்பியே மேல்விழுந்து மேவுமாந்தர்
ஒயில்கண்ட இலவுகாத் தோடுங்கிளிபோல்
உயிர்போனா லோடுவாரென் றாடாய்பாம்பே. 50

செண்டுகுய வண்டுவிழி கொண்டதேரையைச்
சித்தப்பாம்பால் விழுங்கியே சீயென்றொறுத்தோம்
குண்டுகட டெருமையேறுங் கூற்றுப்பருந்தைக்
கொன்றுதின்று விட்டோமென் றாடாய்
பாம்பே. 51

வுட்டக்குய மென்றுமிக வற்றுங்தோலை
மகமேரு வென்றுவமை வைத்துக்கூறுவார்
கெட்டநாற்ற முள்ளயோனிக் கேணியில்வீழ்ந்தார்
கெடுவரென் றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 52

மலஞ்சொரி கண்ணைவடி வாளுக்கொப்பாக
வருணித்துச் சொல்வர் மதி வண்மையில்லாதார்
குலநலம் பேசுகின்ற கூகைமாந்தர்கள்
கும்பிக்கே யிரையென் றாடாய்பாம்பே. 53

சிக்குநாறுங் கூந்தலைச் செழுமேகமாய்ச்
செப்புவார்கள் கொங்கைதனைச் செப்புக்கொப்பதாக
நெக்குநெக் குருகிப்பெண்ணை நெஞ்சினினைப்பார்
நிமலனை நினையாரென் றாடாய்பாம்பே. 54

நாறிவரு மெச்சிலினை நல்லமுதென்று
நண்ணுஞ்சளி நாசிதனை நற்குமிழென்று
கூறுவார்கள் புத்தியில்லாக் கூகைமாந்தர்
கோனிலையை யறியாரென் றாடாய்பாம்பே. 55

மயிலென்றுங் குயிலென்றும் மாணிக்கமென்றும்
மானேயென்றுந்தேனேயென்றும் வானமுதென்றும்
ஒயிலான வன்னமதிற் கொத்தவளென்றும்
ஓதாமற் கடிந்துவிட் டாடுபாம்பே. 56

மின்னற்கொடி யென்றுஞ்சோதி விளக்கமென்றும்
மெல்லியென்றும் வல்லியென்றும் மேதையென்றும்
கன்னற்கட்டி யென்றுஞ்சீனிக் கற்கண்டென்றுங்
கழறாமற் கடிந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 57

பூவையென்றும் பாவையென்றும் பொன்னேயென்றும்
பூந்திருவே யென்றுமென்றன் பொக்கிஷமென்றும்
கோவையென்றுங் கோதையென்றுங் கோகிலமென்றுங்
கூறாமற் துறந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 58

மலக்குட மீதிலே மஞ்சள்பூச்சென்றும்
மல்கும்புழுக் கூட்டின்மேல் வண்ணத்தோலென்றும்

சலக்குழிக்குள்ளே நாற்றஞ் சார்ந்தசேறென்றுந்
தானறிந்து தள்ளினோமென் றாடாய்பாம்பே 59

சரீரத்தின் குணம்

ஊத்தைக் குழியிலே மண்ணையெடுத்தே
உதிரப் புனலிலே யுண்டைசேர்த்தே
வாய்த்த குயவனார் பண்ணும்பாண்டம்
வரவோட்டுக்கு மகாதென் றாடாய்பாம்பே. 60

இருவர்மண் சேர்த்திட வொருவர்பண்ண
ஈரைந்து மாதமாய் வைத்தசூளை
அருமையா யிருப்பினு மந்தச்சூளை
அரைக்காசுக் காகாதென் றாடாய்பாம்பே. 61

பரியாசப் போலவே கடித்தபாம்பு
பலபே ரறியவே மெத்த வீங்கிப்
பரியார மொருமாது பார்த்தபோது
பையோடே கழன்றதென் றாடாய்பாம்பே. 62

சீயுமலமுஞ் செந்நீரு நீணமுஞ்
சேர்ந்திடு நாற்றக் குடமுடைந்தால்
நாயும் நரியம் பேயுங் கழுகும்
நமதென்றே தின்னுமென் றாடாய்பாம்பே. 63

நீரிலெழு நீர்க்குமிழி நிலைகடல்போல்
நில்லாதுட னீங்கிவிடு நிச்சயமென்றே
பாறிற்பல வுயிர்களைப் படைத்தவன்றனைப்
பற்றவே பற்றித்தொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. 64

நாறுமீனைப் பலதரம் நல்லதண்ணீரால்
நாளும் கழுவினுமத் னாற்றம்போமோ
கூறுமுடல் பலநதி யாடிக்கொண்டதால்
கொண்டமல நீங்காதென் றாடாய்பாம்பே. 65

காய்த்தமர மதுமிகக் கல்லடிபடும்
கன்மவினை கொண்டகாயங் கண்டனைபெறும்
வாய்த்தவ முடையவர் வாழ்பவரென்றே
வஸ்து திருவடி தொழு தாடாய்பாம்பே. 66

பேசரிய நவவாயிற் பிறற்றுருத்தி
பெருங்காற்றுப் புகுந்ததாற் பேச்சுண்டாச்சே
ஈசனிலை யறியாருக் கிந்தத்துருத்தி
எரிமண்ணிற் கிரையாமென் றாடாய்பாம்பே. 67

மரப்பாவை போலவொரு மண்ணுருச் செய்து
வளமான சீவனென்றுஞ் சூத்திரமாட்டித்
திரைக்குள் ளிருந்தசைப்போன் றீர்ந்தபொழுதே
தேகம்விழு மென்றுதெளிந் தாடுபாம்பே. 68

தசநாடி தசவாயு சத்ததாது
சாந்தமரக் கப்பலது தத்திவிழுமே
இசைவான கப்பலினை யேகவெள்ளத்தில்
எந்நாளு மோட்டத்துணிந் தாடாய்பாம்பே. 69

அகப்பற்று நீக்கல்

தாமரையி லிலையிலே தண்ணீர்தங்காத்
தன்மைபோலச் சகத்தாசை தள்ளிவிட்டெங்கும்
தூமணியாய் விளங்கிய சோதிபதத்தைத்
தொழுது தொழுதுதொழு தாடாய்பாம்பே. 70

கள்ளங்கொலை காமமாதி கண்டித்தவெல்லாம்
கட்டறுத்து விட்டுஞானக் கண்ணைத்திறந்து
தெள்ளிதான வெட்டவெளி சிற்சொரூபத்தைத்
தேர்ந்துபார்த்துச் சிந்தைதெளிந் தாடாய்
பாம்பே. 71

சொல்லும்புளி யம்பழத்தின் றோடுபோலவே
சுற்றத்திருந் தாலுமவர் தொந்தங்களற்று
நில்லுமன தேபர நின்மலத்திலே
நின்றுனைதான் வெறும்பாழென் றாடாய்
பாம்பே. 72

சேற்றிற்றிரி பிள்ளைப்பூச்சி சேற்றைநீக்கல்போல்
தேசத்தொத்து வாழ்பவரச் செய்கைகண்டபின்
சாற்றுபர வெளிதனைச் சாரும்வழியே
தானடக்க வேண்டுமென் றாடாய்பாம்பே. 73

எண்ணெய்க்குந் தண்ணீர்க்குந் தொந்தமில்லா
வாறுபோல்
எப்போது மிப்புவியி லெய்தவேண்டும்
கண்ணுக்குக்கண் ணானவொளி கண்டுகொள்ளவே
கட்டறுத்து வாழ்ந்திடநின் றாடாய்பாம்பே. 74

கக்கிவிட்ட சோறுகறி கந்தமலங்கள்
கண்களுக் கசுத்தமான காட்சிபோலவே
சிக்கிக்கொண்ட சகத்தினைச் சீயென்றொருத்துச்
சீர்பாதங் காணத்தெளிந் தாடாய்பாம்பே. 75

கோபமென்று மதயானை கொண்டமதத்தைக்
கூர்கொள்புத்தி யங்குசத்தாற் கொன்றுவிட்டங்காண்
தீபமெனுஞ் சிற்சொரூபச் செய்யபொருளைச்
சேர்ந்துறவு கொண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 76

நித்திய மெனுமலையில் நின்றுகொண்டோம்யாம்
நினைத்தபடி முடித்துநின் மலமாகினாம்
சத்தியமா யெங்கள்கடந் தானழியாமே
சந்ததமும் வாழ்வோமென் றாடாய்பாம்பே. 77

மனமென்னுங் குதிரையை வாகனமாக்கி
மதியென்னுங் கடிவாளம் வாயில்பூட்டிச்
சினமென்னும் சீனிமேற் சீராயேறித்
தெளிவிடஞ் சாரிவிட் டாடாய்பாம்பே. 78

ஆசையென்னுஞ் செருப்பின்மே லடியைவைத்தே
ஆங்கார முட்காட்டை யாரமிதித்தே
காசையென்னுந் துற்குணத்தில் கனல்கொளுத்திக்
காலாகர்லங் கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 79

காலனென்னுங் கொடிதான கடும்பகையைக்
கற்பமென்னும் வாளினாற் கடிந்துவிட்டோம்
சாலப்பிறப் பிறப்பிணைத் தான்கடந்தோம்
தற்பரங் கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 80

தேனில்வீழ்ந்த வீயைப்போலச் சிந்தையலைந்து
திகையாமற் சிற்சொரூப தெரிசனைகண்டு
வானிற்பறந் திடச்சூத வான்மணிதீர்ந்து
வாயிற்போட் டேகநின் றாடாய்பாம்பே. 81

தூக்கிய பாதங்கண்டேன் சோதிகண்டேன்
சுத்தவெளிக் குள்ளேயொரு கூத்தன்கண்டேன்
தாக்கிய சிரசின்மேல் வைத்தபாதம்
சற்குருவின் பாதமென் றாடாய்பாம்பே. 82

ஆலடிப் பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரசரடிப் பொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடி தன்னிலே பார்த்துப்பார்த்து
வாங்கியே தூங்கிநின் றாடாய்பாம்பே. 83

நாலு தெருவிலே நாலுகம்பம்
நடுத் தெருவிலே பொன்கம்பம்
போலும் விளங்குபொன்னங் கம்பத்தினுக்கே
பூமாலை சூட்டிநின் றாடாய்பாம்பே. 84

ஆழிபெயர்ந் தாலுமேரு மட்டமலையும்
அடியோடே பெயர்ந்தாலு மன்றிக்கால
ஊழிபெயர்ந் தாலுமாதி யுண்மையடிக்கே
உறுதிபெய ராதுநின்றாடாய் பாம்பே. 85

வாயுவினை யிரைவாக வாங்கியுண்டே
வருஷிக்கும் நீரினை வாயுண்மடுத்தே
தேயுவினிற்குளிர்காய்ந்து வெட்டவெளியில்
திகைப்பறச் சேர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 86

மாசில்கதிர் வளையிலே மண்டலமிட்டே
மதியான பெரும்பட மடல்விரித்தே
ஆசில்பரா பரமான வாதிபதத்தை
அடுத்தடுத் தேதுதித் தாடாய்பாம்பே. 87

காடுமலை நதிபதி காசிமுதலாய்க்
கால்கடுக்க வோடிற்பல காணலாகுமோ
வீடுபெறும் வழிநிலை மேவிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத் துரையினின் றாடாய்பாம்பே. 88

எள்ளளவு மன்பகத்தி லில்லா தார்முத்தி
எய்துவது தொல்லுலகி லில்லையெனவே
கள்ளப்புலன் கட்டறுத்துக் காலகாலனைக்
கண்டுதொழு தேகளித் தாடாய்பாம்பே. 89

சூரியனைக் கண்டபனி தூரவோடல்போல்
தொந்தபந்தஞ் சிந்தபரி சுத்ததலத்தில்
ஆரியனைக் கண்டுதெரி சித்தேயன்புடன்
அகலாமற் பற்றித்தொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. 90

காந்தம்வலி யிரும்புபோற் காசின்மனதைக்
காட்சியான வஸ்துடன்க லக்கச்சேர்த்துச்
சாந்தமுடன் றோண்டியுந் தாம்புபோலச்
சலியாமற் றொடர்ந்துநின் றாடுபாம்பே. 91

உளியிட்ட கற்சிலையி லுண்டோபலன்கள்
உலகத்தின் மூடர்களுக் குண்டோவுணர்ச்சி
புளியிட்ட செம்பிற்குற்றம் போமோவஞ்ஞானம்
போகாது மூடர்க்கென் றாடாய்பாம்பே. 92

திரளான போரிலூசி தேடல்போன்முத்தி
சிக்காது தேசாசார தேசிகர்தம்மால்
அருளான மூலகுரு வையர்செயலால்
ஆனந்தங் கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 93

ஏட்டுச்சுரைக் காய்கறிக் கெய்திடாதுபோல்
எண்டிசைத் திரிந்துங்கதி யெய்தலிலையே
நாட்டுக்கொரு கோயில்கட்டி நாளும்பூசித்தே
நாதன்பாதங் காணார்களென் றாடாய்பாம்பே 94

தன்னையறிந் தொழுகுவோர் தன்னைமறப்பார்
தன்னையறி யாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
பிள்ளையொரு கடவுளைப் பேணநினையார்
பேரொளியைப் பேணுவாரென் றாடாய்பாம்பே. 95

பாலிற்சுவை போலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியைப்
பற்றிப்பொன் பற்றவைத்த பான்மைபோலே
காலிற்சுழி முனைநின்று கண்டுகொண்டு
களித்துக் களித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 96

தேக்கெடுத்தே யோடும்வானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தங் கொண்டனமித் தேசவாழ்வினை
ஒக்காள மென்றெண்ணி யோகையுடனீ
உள்ளந் தெளிந்தேநின் றாடாய்பாம்பே. 97

சதுர்வேத மாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரம் புராணகலை சாற்றுமாகமம்
விதம்வித மானதான வேதநூற்களும்
வீணான நூற்களென் றாடாய்பாம்பே. 98

சமயபேதம் பலவான சாதிபேதங்கள்
சகத்தோர்க்கே யல்லதுசர்ச் சாதுக்களுக்கோ
சிமயத்தி லேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தர்சித் தாந்தந்தேர்ந் தாடுபாம்பே. 99

பூசைசெய்த் தால்சுத்த போதம்வருமோ
பூமிவலஞ் செய்தால்நற் புண்ணியமுண்டோ
ஆசையற்ற காலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலா மென்றுதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 100

மூலவே ரறிந்துகொண்டான் மூன்றுலகமும்
முன்பாகவே கண்டுநித்ய முத்திசேரலாம்
சாலவே ரறிந்ததாலே தான்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய் யென்றுதெளிந் தாடாய்
பாம்பே. 101

சகத்தாதி யென்றிடாது தானநாதியாய்ச்
சமைந்ததென் றுரைப்பார்கள் சத்தையறியார்
மகத்துவ நிலைகற்ப வன்மையல்லாது
மற்றும்வன்மை யில்லையென் றாடாய்
பாம்பே. 102

ஆயிரத்தெட் டிதழ்வீட்டி லமர்ந்தசித்தன்
அண்டமெல்லாம் நிறைந்திடு மற்புதசித்தன்
காயமில்லா தோங்கிவளர் காரணசித்தன்
கண்ணுள்ளொளி யானானென் றாடாய்
பாம்பே. 103

நாற்பத்துமுக் கோணநிலை நாப்பணதாக
நாடுமக்கரச் சொரூப நாயகந்தனை
மேற்படுத்திக் கொண்டாலந்த மேலுலகெலாம்
மெல்லடிக்குத் தொண்டேயென் றாடாய்
பாம்பே. 104

கண்டவர்க ளொருக்காலும் விண்டவர்களல்
விண்டவர்க ளொருக்காலுங் கண்டவர்களல்
கொண்டகோல முள்ளவர்கள் கோனிலைகாண்ணர்
கூத்தாடிக் கூத்தாடி யாடுபாம்பே. 105

ஆறுதலக் குச்சுக்குள்ளே யாடுமொருவன்
அயல்வீட்டுட் போகுமுன்னே யரண்கோலிக்
கொள்
வேறுபட்டா லவன்றனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னே விடாதுகொண் டாடுபாம்பே. 106

எண்ணரிய புண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென்
ஏகனடி நெஞ்சமதி லெண்ணாவிடிலே
பண்ணரிய தவப்பயன் பத்தியில்லையேல்
பாழ்படு மென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 107

எவ்வுலகுஞ் சொந்தமதா யெய்தும்பயனென்
றெங்களாதி பதாம்புய மெண்ணாக்காலையில்
இவ்வுலகு வாழ்வுதானு மின்றேயறுமென்
றெண்ணிக்கர்த்த னடிநினைந் தாடாய்பாம்பே.
108

மணக்கோலங் கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
மக்கள்மனை சுற்றத்தோடு மயங்கிநின்றாய்
பிணக்கோலங் கண்டும்பின்னுந் துறவாவிட்டால்
பிறப்புக்கே துணையென் றாடாய்பாம்மே. 109

பிறப்பையு மிறப்பையு மற்றுவிடயான்
பெருமருந் தொன்றுசொல்வேன் பெட்புடன்
கேளாய்
திறப்புடன் மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும்
திறந்திடும் வகையறிந் தாடாய்பாம்பே 110

இறந்தவ ரைவரவ ரிஷ்டமானவர்
எய்துமைவ ரிறந்தாரென் றெல்லவர்க்குஞ்சொல்
மறந்தவ ரொருவரென் றேமண்ணுள்ளோர்
வகையறிந் திடவேநின் றாடாய்பாம்பே. 111

ஆலடிப் பொந்திலே வாழ்ந்தபாம்பே
அரசரடிப் பொந்திலே புகுந்துகொண்டாய்
வாலடி தன்னிலே பார்த்துப்பார்த்து
வாங்கியே தூங்கிநின் றாடாய்பாம்பே. 83

நாலு தெருவிலே நாலுகம்பம்
நடுத் தெருவிலே பொன்கம்பம்
போலும் விளங்குபொன்னங் கம்பத்தினுக்கே
பூமாலை சூட்டிநின் றாடாய்பாம்பே. 84

ஆழிபெயர்ந் தாலுமேரு மட்டமலையும்
அடியோடே பெயர்ந்தாலு மன்றிக்கால
ஊழிபெயர்ந் தாலுமாதி யுண்மையடிக்கே
உறுதிபெய ராதுநின்றாடாய் பாம்பே. 85

வாயுவினை யிரைவாக வாங்கியுண்டே
வருஷிக்கும் நீரினை வாயுண்மடுத்தே
தேயுவினிற்குளிர்காய்ந்து வெட்டவெளியில்
திகைப்பறச் சேர்ந்துநின் றாடாய்பாம்பே. 86

மாசில்கதிர் வளையிலே மண்டலமிட்டே
மதியான பெரும்படமடல்விரித்தே
ஆசில்பரா பரமான வாதிபதத்தை
அடுத்தடுத் தேதுதித் தாடாய்பாம்பே. 87

காடுமலை நதிபதி காசிமுதலாய்க்
கால்கடுக்க வோடிற்பல காணலாகுமோ
வீடுபெறும் வழிநிலை மேவிக்கொள்ளவே
வேதாந்தத் துரையினின் றாடாய்பாம்பே. 88

எள்ளளவு மன்பகத்தி லில்லா தார்முத்தி
எய்துவது தொல்லுலகி லில்லையெனவே
கள்ளப்புலன் கட்டறுத்துக் காலகாலனைக்
கண்டுதொழு தேகளித் தாடாய்பாம்பே. 89

சூரியனைக் கண்டபனி தூரவோடல்போல்
தொந்தபந்தஞ் சிந்தபரி சுத்ததலத்தில்
ஆரியனைக் கண்டுதெரி சித்தேயன்புடன்
அகலாமற் பற்றித்தொடர்ந் தாடாய்பாம்பே. 90

காந்தம்வலி யிரும்புபோற் காசின்மனதைக்
காட்சியான வஸ்துடன்க லக்கச்சேர்த்துச்
சாந்தமுடன் றோண்டியுந் தாம்புபோலச்
சலியாமற் றொடர்ந்துநின் றாடுபாம்பே. 91

உளியிட்ட கற்சிலையி லுண்டோபலன்கள்
உலகத்தின் மூடர்களுக் குண்டோவுணர்ச்சி
புளியிட்ட செம்பிற்குற்றம் போமோவஞ்ஞானம்
போகாது மூடர்க்கென் றாடாய்பாம்பே. 92

திரளான போரிலூசி தேடல்போன்முத்தி
சிக்காது தேசாசார தேசிகர்தம்மால்
அருளான மூலகுரு வையர்செயலால்
ஆனந்தங் கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 93

ஏட்டுச்சுரைக் காய்கறிக் கெய்திடாதுபோல்
எண்டிசைத் திரிந்துங்கதி யெய்தலிலையே
நாட்டுக்கொரு கோயில்கட்டி நாளும்பூசித்தே
நாதன்பாதங் காணார்களென் றாடாய்பாம்பே 94

தன்னையறிந் தொழுகுவோர் தன்னைமறப்பார்
தன்னையறி யாதவரே தன்னைக்காட்டுவார்
பிள்ளையொரு கடவுளைப் பேணநினையார்
பேரொளியைப் பேணுவாரென் றாடாய்பாம்பே. 95

பாலிற்சுவை போலுமெங்கும் பாய்ந்தவொளியைப்
பற்றிப்பொன் பற்றவைத்த பான்மைபோலே
காலிற்சுழி முனைநின்று கண்டுகொண்டு
களித்துக் களித்துநின் றாடாய்பாம்பே. 96

தேக்கெடுத்தே யோடும்வானத் தேனையுண்டபின்
தேகபந்தங் கொண்டனமித் தேசவாழ்வினை
ஒக்காள மென்றெண்ணி யோகையுடனீ
உள்ளங் தெளிங்தேநின் றாடாய்பாம்பே. 97

சதுர்வேத மாறுவகை சாஸ்திரம்பல
தந்திரம் புராணகலை சாற்றுமாகமம்
விதம்வித மானதான வேதநூற்களும்
வீணான நூற்களென் றாடாய்பாம்பே. 98

சமயபேதம் பலவான சாதிபேதங்கள்
சகத்தோர்க்கே யல்லதுசர்ச் சாதுக்களுக்கோ
சிமயத்தி லேறினபேர் சித்தமாறுமோ
சித்தர்சித் தாங்தங்தேர்ங் தாடுபாம்பே. 99

பூசைசெய்த் தால்சுத்த போதம்வருமோ
பூமிவலஞ் செய்தால்நற் புண்ணியமுண்டோ
ஆசையற்ற காலத்திலே ஆதிவஸ்துவை
அடையலா மென்றுதுணிங் தாடாய்பாம்பே. 100

மூலவே ரறிந்துகொண்டான் மூன்றுலகமும்
முன்பாகவே கண்டுநித்ய முத்திசேரலாம்
சாலவே ரறிந்ததாலே தான்பயனுண்டோ
சகத்தைப்பொய் யென்றுதெளிங் தாடாய்
பாம்பே. 101

சகத்தாதி யென்றிடாது தானநாதியாய்ச்
சமைந்ததென் றுரைப்பார்கள் சத்தையறியார்
மகத்துவ நிலைகற்ப வன்மையல்லாது
மற்றும்வன்மை யில்லையென் றாடாய்
பாம்பே. 102

ஆயிரத்தெட் டிதழ்வீட்டி லமர்ந்தசித்தன்
அண்டமெல்லாம் நிறைந்திடு மற்புதசித்தன்
காயமில்லா தோங்கிவளர் காரண்சித்தன்
கண்ணுள்ளொளி யானானென் றாடாய்
பாம்பே. 103

நாற்பத்துமுக் கோணநிலை நாப்பணதாக
நாடுமக்கரச் சொரூப நாயகந்தனை
மேற்படுத்திக் கொண்டாலந்த மேலுலகெலாம்
மெல்லடிக்குத் தொண்டேயென் றாடாய்
பாம்பே. 104

கண்டவர்க ளொருக்காலும் விண்டவர்களல்
விண்டவர்க ளொருக்காலுங் கண்டவர்களல்
கொண்டகோல முள்ளவர்கள் கோனிலைகாணார்
கூத்தாடிக் கூத்தாடி யாடுபாம்பே. 105

ஆறுதலக் குச்சுக்குள்ளே யாடுமொருவன்
அயல்வீட்டுட் போகுமுன்னே யரண்கோலிக்
கொள்
வேறுபட்டா லவன்றனை மீட்டலரிதே
மேவுமுன்னே விடாதுகொண் டாடுபாம்பே. 106

எண்ணரிய புண்ணியங்க ளெல்லாஞ்செய்துமென்
ஏகனடி நெஞ்சமதி லெண்ணாவிடிலே
பண்ணரிய தவப்பயன் பத்தியில்லையேல்
பாழ்படு மென்றேதுணிந் தாடாய்பாம்பே. 107

எவ்வுலகுஞ் சொந்தமதா யெய்தும்பயனென்
றெங்களாதி பதாம்புய மெண்ணாக்காலையில்
இவ்வுலகு வாழ்வுதானு மின்றேயறுமென்
றெண்ணிக்கர்த்த னடிநினைந் தாடாய்பாம்பே.
108

மணக்கோலங் கண்டுமிக மனமகிழ்ந்து
மக்கள்மனை சுற்றத்தோடு மயங்கிநின்றாய்
பிணக்கோலங் கண்டும்பின்னுந் துறவாவிட்டால்
பிறப்புக்கே துணையென் றாடாய்பாம்மே. 109

பிறப்பையு மிறப்பையு மற்றுவிடயான்
பெருமருந் தொன்றுசொல்வேன் பெட்புடன்
கேளாய்
திறப்புடன் மனப்பூட்டுஞ் சிந்தைக்கதவும்
திறந்திடும் வகையறிந் தாடாய்பாம்பே 110

இறந்தவ ரைவரவ ரிஷ்டமானவர்
எய்துமைவ ரிறந்தாரென் றெல்லவர்க்குஞ்சொல்
மறந்தவ ரொருவரென் றேமண்ணுள்ளோர்
வகையறிந் திடவேநின் றாடாய்பாம்பே. 111

நான்கடிச் செய்யுள்

ஆகார முதலிலே பாம்பதாக
ஆனந்த வயலிலே படம்விரித்தே
ஊகார முதலிலே யொத்தொடுங்கி
ஓடிவகாரத்தி னாக்கை நீட்டிச்
சீகாரங் கிடந்ததோர் மந்திரத்தைச்
சித்தப் பிடாரனார் போதஞ்செய்ய
மாகாரப் பிறப்பையும் வேரறுத்து
மாயபந்தங் கடந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 112

தந்திரஞ் சொல்லுவார் தம்மையறியார்
தனிமந்திரஞ் சொல்லுவார் பொருளறியார்
மந்திரஞ் செபிப்பார்கள் வட்டவீட்டினுள்
மதிவினைச் சுற்றுவார் வாயல்காணார்
அந்தரஞ் சென்றுமே வேர்பிடுங்கி
அருளென்னும் ஞானத்தா லுண்டைசேர்ந்தே
இந்த மருந்தினைத் தின்பீராகில்
இனிப்பிறப் பில்லையென் றாடாய்பாம்பே. 113

களிமண்ணி னாலொரு கப்பல்சேர்த்தே
கன்மனப் பாய்மரங் காணநாட்டி
அளிபுலந் தன்னையே சுக்கானாக்கி
அறிவென்னு மாதாரச் சீனிதூக்கி
வெளியென்னும் வட்டத்தே யுள்ளடக்கி
வேதாந்தக் கடலினை வெல்லவோட்டித்
தெளிவுறு ஞானிய ரோட்டுங்கப்பல்
சீர்பாதம் சேர்ந்தென் றாடாய்பாம்பே. 114

உள்ளத்துக் குள்ளேயு ணரவேண்டும்
உள்ளும் புறம்பையு மறியவேண்டும்
மெள்ளக் கனலையெ ழுப்பவேண்டும்
வீதிப் புனலிலே செலுத்தவேண்டும்
கள்ளப் புலனைக் கடிந்துவிட்டுக்
கண்ணுக்கு மூக்குமேற் காணநின்று
தெள்ளு பரஞ்சோதி தன்னைத்தேடிச்
சீர்பாதங் கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 115

ஓங்காரக் கம்பத்தி னுச்சிமேலே
உள்ளும் புறம்பையு மறியவேண்டும்
ஆங்காரக் கோபத்தை யறுத்துவிட்டே
ஆனந்த வெள்ளத்தைத் தாக்கிக்கொண்டே
சாங்கால மில்லாமற் றாணுவுடனே
சட்டதிட்ட மாகச்சேர்ந்து சாந்தமாகவே
தூங்காமற் றூங்கியே சுகமடைந்து
தொங்தோங் தொங்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 116

விரகக் குடத்திலே பாம்படைப்போம்
வேதாந்த வெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
கரணங்களைப் பிடுங்கி யிரைகொடுப்போம்
காலக் கடுவெளிநின் றாட்டுவிப்போம்
துரகதந் தனிலேறித் தொல்லுலகெங்கும்
சுற்றிவலம் வந்துநித்ய சூட்சுமங்கண்டும்
உரையற்ற மந்திரஞ் சொல்லிமீட்போம்
ஒருநான்கும் பெற்றோமென் றாடாய்பாம்பே 117

காயக் குடத்திலே நின்றபாம்பைக்
கருணைக் கடலிலே தியங்கவிட்டு
நேயச் சுழிமுனை நீடுபாய்ச்சி
நித்தியமான வஸ்துவை நிலைக்கநாடி
மாயப் பெருவெளி தன்னிலேறி
மாசற்ற பொருளினை வாய்க்கத்தேடி
ஆயத் துறைகடந் தப்பாற்பாழின
ஆனந்தஞ் சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 118

மூலத் தலத்திலே நின்றகருத்தை
முற்றுஞ் சுழிமுனை தன்னிலூடே
மேலத் தலத்திலே விந்துவட்டம்
மேலை வழியிலே மேவிவாழும்
பாலத் ததாயு கருணையினால்
பரகதி ஞானஸொ ரூபமாகி
ஆலச் சயனத்து மாலுடனின்றே
ஆனந்தஞ் தேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே, 119

புலனைந்து வீதியில்வை யாறிபாயும்
புரவி யெனுமனதை யொன்றுபடுத்தி
மலபந்த வுலகங் கடந்ததாலே
மன்னுகுரு பாதத்தின் நிலைநாட்டித்
தலமைந்து பூலோகங் கடந்ததாலே
சந்திர மண்டலங் கடந்ததாகும்
அலம்வந்து பூலோகக் கடலைநீக்கி
ஆனந்த மாகிநின் றாடாய்பாம்பே. 120

குருவென்னு மாசா னுருவெடுத்துக்
குறியான ஞான்த் துப்பாக்கியாக்கி
அருறென்று மருளே யுண்டையாக்கி
ஆனந்த மாகவே யதைக்கடந்தே
மருளென்னு மாந்தர்தந் நெற்றிதொட்டு
வாங்காம லேயிந்த பொட்டையிட்டுப்
பருவளைக் குள்ளே பட்டதென்றே
பற்றானைப் பற்றிநின் றாடாய்பாம்பே. 121

கன்னான் குகையிலே காண்மறிப்போம்
கருமா னுலையிலே தீமூட்டுவோம்
சொன்னார் தலையிலே பொன்னாக்குவோம்
சுருதியுருக் கல்வியு மொப்பஞ்செய்வோம்
மின்னார்கள் பாசத்தை விட்டெரிப்போம்
மெய்ப்பொருட் குறிகண்டு விருப்படைவோம்
பன்னாதே பன்னாதே சும்மாவிரு
பராபரஞ் சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 122

சாதிப் பிரிவிலே தீமூட்டுவோம்
சாந்த வெளியினிற் கோனாட்டுவோம்
வீதிப் பிரிவினில் விளையாடுவோம்
வேண்டாத மனையி லுறவுசெய்வோம்
சோதித் துலாவியே தூங்கிவிடுவோம்
சுகமான பெண்ணையே சுகித்திருப்போம்
ஆதிப் பிரமாக்க ளைந்துபேரும்
அறியார்க ளிதையென் றாடாய்பாம்பே, 123

நெட்டெழுத் ததனிலே நிலைபிடித்து
நீங்கா வெழுத்திலே வாலைமுறுக்கி
விட்ட வெழுத்திலே படம்விரித்து
விண்ணின் வழியிலே மேவியாடிப்
பட்ட வெழுத்தையும் பதிந்திருப்போம்
புன்னிரண்டா மெழுத்தினிற் பன்னிக்கூடிய
திட்டமுட னெமக்கரு டேசிகனார்
சீர்பாதஞ் சேர்ந்தோமென் றாடாய்பாம்பே. 124

ஊசித்துளைக் குடத்திற் பாம்படைப்போம்
உலகெலாஞ் சுற்றி யுலாவிவருவோம்
மாசுள்ள பிறவியை மறித்திருப்போம்
மனமொத்த வெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
மாசுப் புலன்களை யிரைகொடுப்போம்
மனதுற்ற வுச்சியி லேறியாடுவோம்
பேசு மெழுத்தையும் விழுங்கிவிடுவோம்
பிறப்பிறப் பற்றோமென் றாடாய்பாம்பே. 125

ஆணிக் குடத்திலே பாம்படைப்போம்
அக்கினிக் கோட்டைமே லேறப்பார்ப்போம்
மாணிக்கத் தூணின்மேல் விட்டாட்டுவோம்
மனம்வாக்குக் காயத்தை யிரைகொடுப்போம்
நாணிக் கயிற்றையு மறுத்திடுவோம்
நமனற்று நாதன்பதம் நாடியேநிற்போம்
ஏணிப்படி வழிகண் டேறிவிடுவோம்
இதையாரு மறியாரென் றாடாய்பாம்பே. 126

வடக்குங் கிழக்குமாய் நூலிழைப்போம்
மற்றுஞ் சுழலிலே பாவுபூட்டுவோம்
நடக்கும் வழியிலே யுண்டைசேர்ப்போம்
நடவா வழியிலே படவைநெய்வோம்
குடக்குக் கரையிலே கோல்போடுவோம்
கொய்ததை யெங்குமே விற்றுவிடுவோம்
அடக்கியே கக்கத்துள் வைக்கவல்லோம்
ஆதிபதங் கண்டோமென் றாடாய்பாம்பே. 127

சூத்திரக் குடத்திலே பாம்படைப்போம்
சுழிமுனைக் குள்ளே சுகித்திருப்போம்
பாத்திரங் கொண்டுமே பலியிரப்போம்
பத்தெட்டு மூன்று படிகடந்தோம்
ஊத்தைக் கடத்தினைப் புடமிடுவோம்
உளவ னெமக்குநல் லுறுதிசொல்லப்
பார்த்துரை யிதன்மெய் பலிக்கவெண்ணிப்
பதனம் பதனமென் றாடாய்பாம்பே. 128

மவ்வக் குடத்திலே பாம்படைப்போம்
மணிவட்ட வாசியை வாரியுண்போம்
சவ்வக் குடங்களைத் தள்ளிவிடுவோம்
சாக்கிர சொற்பனந் தாண்டிடுவோம்
பவ்வ வெளியிலே விட்டாட்டுவோம்
பஞ்ச கருவியைப் பலிகொடுப்போம்
சிவ்வுரு வாகியே நின்றோமென்றே
சீபாதங் கண்டுதொளிந் தாடுபாம்பே. 129

சரித்திர வரலாறு

நீர்வளம், நிலவளம், குடிவளம் பொருந்திய நீனிலத்தை யாண்டிருந்த ஓர் நிருபன் இறந்த காலத்தில் அந்நாட்டிலுள் ளோரும் அவ்வரசன் மனைவியும் அழுது பரிதவிப்பதைக் கண்ட ஒரு சித்தர், அவர்கள் துயரம் அகன்றோடும்படி தம்து சரீரத்தை ஆலமரப்பொந்தில் மறைத்துச் சிஷ்யரைக் காவல் வைத்துச் சிலநாளைக்குள் வருவேனென்று அவ்வேந்தன் சரீரத்திற் *பரகாயப் பிரவேசமாயினார். அவர் நெடுநாளாக வராமையால் சிஷ்யர்களாகிய சித்தர்கள் பாம்பாட்டிகளைப் போல தங்களாசானாகிய அரசன்முன் சென்று அப்பாடல் களைப் பாடினதுமன்றி அன்றிரவில் வெட்டியான் வேடம் பூண்டு நான்கு சாமத்துக்கும் பின்வரும் நான்கு வெண்பாக் களைப் பாடிப் பறையடித்து ஆசானை மீண்டும் அழைத்துச் சென்றனர்.

(*பரகாயப் பிரவேசமாவது கூடுவிட்டுகூடு பாய்தலாம்.)

வெண்பா

ஆலஞ்ச ரீரம் அநித்தியமென் றெண்ணுங்கள்
காலன் தினம்வருவான் காணுங்கள்—காலன்
கலங்காத கண்டன்நற் கண்மணியைப் போற்றி
உறங்கி யுறங்கா திரு. 1

வானமணித் தேவர் வனத்திலுள வைவேடர்
ஞானமணி யைத்திருட நண்ணினார்—ஞானம்
நறுங்காலங் தானறிந்து நல்லுணர்வை நாடி
உறங்கி யுறங்கா திரு. 2

ஆசையினாற் பாசம் அளவிறந்த கர்மமிது
ஆசைவிட்டுப் போவ தரி'தரிது—ஆசை
யறுங்காத லாகி யரனடியைப் போற்றி
உறங்கி யுறங்கா திரு. 3

தந்தைதாய் பந்துஜனம் தாரம் சகோதரர்கள்
விந்து நிலையறியா வீணரே—விந்து
வெறும்பாழென் றெண்ணியே மெய்யுணர்வைநாடி
உறங்கி யுறங்கா திரு. 4

பாம்பாட்டிச் சித்தர் பாடல்

முற்றிற்று

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் தெற்குத் தெரு, சாலிமகாரிஷி கோத்திரம் வைகுண்டராம மூப்பனாரவர்கள் குமாரர் புஸ்தக வியாபாரம் வை. சிவகுருநாத மூப்பனாரிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை

சூரியானந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 13

சீர்கொண்ட அருமறையின் பொருளாய்நின்ற
தெட்சணா மூர்த்தியுட பாதங்காப்பு
பேர்கொண்ட சூஸ்திரமே பதிமூன்றுக்குள்
பிரித்துரைப்பேன் பூவழலை பெருமையெல்லாம்
நீர்கொண்ட வூசரத்தின் மகிமைதன்னை
நிசமாகச் சொல்லாமல் மறைத்துப்போட்டார்
ஆர்கொண்ட வேணியனா ருமைக்குச்சொன்னார்
ஆத்தாளு மடியேனுக் கறைந்திட்டாளே. 1

அறைந்திட்ட வகையேது வுப்பேஆதி
ஆகாச விந்துவினால் ஜெனித்தபிண்டம்
மறைந்திட்ட வுப்பதுவே காரங்காரம்
மண்ணான வுப்பதுவே சாரஞ்சாரம்
கறைந்திட்ட வூசரத்துக் கேற்றவுப்பைக்
காணாமற் போனதினாற் கலக்கமாச்சு
இறைந்திட்ட மலஜலமாய்க் காணலாகும்
இந்தவிரண் டோரிடத்தி லிருக்கும்பாரே. 2

இருக்கின்ற வுப்பினுக்கு மூலாதாரம்
இந்துவொன்று இரவியொன்று வன்னியொன்று
பெருக்கின்ற வீசனுக்குச் சூட்சமுந்தான்
பிருதிவியே தூலமெனப் பேசலாகும்
கருக்கொண்ட யோனியிலே நாலுபேதம்
கருதையிலே யெழுதோற்றங் காணலாகும்
உருக்கொண்ட ஜீவஜெந்து அனேகமுண்டாம்
உற்றுப் பாரண்டபிண்ட முண்மைதானே. ௩

தானாக நின்றதுவே பாருமாச்சு
சகலசித்தும் பிரகிருதி யுயிருமாச்சு
வானாகி நின்றதுவே சாட்சியாகும்
மன்னுயிரெல் லாஞ்சோதி மயமுமாச்சு
ஊனாகப் பிறந்தசடம் பிறவாமுத்திச்
குதவியல்லோ பிரகிருதி யோனியோனி
கோனாக நின்றகுரு வுபதேசத்தாற்
குழிபுகுந்து வுப்பெடுத்துக் கொள்ளுவாயே. 4

கொள்ளுவார் முப்பூவின் முதலாமங்கம்
கூர்ந்துபா ருசரத்தைக் கொள்கிக்கொண்டு
விள்ளுவார் யோனியதன் படிவிடாமல்
மேலேற்ற மேலுதவி மெவித்தானாற்
அள்ளுவா ரிந்தவுப்பு சிவமுமாச்சு
துருசுப்பு பணிவிடையரற் றொந்தமேற்றித்
தள்ளுவார் பிரளயமோர் கோடிகாலம்
சகலசித்தும் மூலவுப்பு தன்னிலாச்சே. 5

ஆச்சப்பா மூலவ்ப்புக் கஞ்சுதீட்சை
ஆதியுப்புக் கப்படியே தீட்சையாகும்
மூச்சப்பா தசதீட்சை யார்தான்செய்தார்
மூலகுரு செய்தார்பின் னார்தான்செய்தார்
ஏச்சப்பா கொங்கணவர் தீட்சைமார்க்கம்
ஏற்றிவிட்டார் முப்பத்தி ரண்டாமென்று
பேச்சப்பா பேசினதி லாவதுண்டோ
பிண்டவுப்புக் கேழுவிதம் பேசலாமே. 6

பேசுகின்ற வுப்பினுக்கு மேலேஅங்கம்
பெருமையுள்ள சித்தர்கள்தான் செய்யும்மார்க்கம்
வீசுகின்ற சூதத்தின் துறைகளெல்லாம்
மிஞ்சவில்லை மூன்றுநா லஞ்சானாலும்
பாஷையினாற் சொன்னார்கள் வெளிதோணாது
பாலனுக்குத் தோன்றுமிந்த நூலைப்பார்த்தால்
கூசல்மிஞ்சிப் போடுதென்று என்றன் நூலைக்
குகைக்குள்மறைத் திட்டதினாற் கூறொண்
ணாதே. 7

ஒண்ணான நூலாகு மிருநூற்றைந்தில்
ஓதிவைத்த கருத்தெரியு மிருபத்தைந்தில்
கண்ணாகு மிந்தநூற் பதிமூன்றுக்குள்
கருவையொரு கற்பமுறை காட்டிவைத்தேன்
*வண்ணானை யறியாத பேருக்கெல்லாம்
வாதியென்ற பேரேது வாதமேது
பெண்ணாடன் கரோணிதமும் விந்துங்கண்டால்
பேரான பூரணத்தின் பெருமைதானே. 8

பெருமையென்ற காயசித்தி பண்ணாவிட்டாற்
பேரான அடியோடு முடியும்போச்சு
அருமையென்ற குண்டலிக்குள் வராகிபூஜை
அப்பனே கண்டமதி லங்கென்றாணு
புருவமையத் துள்ளேவும் மென்றுகும்பி
போதமென்ற மவுனவித்தை கைக்குள்ளாச்சு
தருமவித்தை பிரகிருதி மூச்சாடாது
சகஸ்திரத்தெண் மலர்ப்பதத்திற்
சார்ந்துநில்லே. 9

நில்லாத மூலிகையாற் காயசித்தி
நிஷ்டைமவு னத்தாலே யோகசித்தி
கொல்லாத மூலமதில் அபானசுத்தி
கூடாம லிருந்துவிட்டா லேதுமுத்தி
சொல்லாத வீசனுப்பு மதிசூதத்திற்
சூட்டினேன் வெள்ளையென்ற சூடன்வித்தை
எல்லாரு மிந்தவிதம் பாடமாட்டார்
இதமான சூதகத்தின் வெடியுப்பாச்சே. 10

"எண்ணா யிரத்தி லிருநூறு மந்திரம்
அண்ணாவி சொன்னா ரடியே னறித்தேன்
சொன்னார் சிவப்பு சோர்பச்சை ரூபம்
வண்ணா னறிவான் வகாரத் திரையுமே" என்றும்

* திருமூலர் திருமந்திரத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்த்துத் தெளிந்துகொள்ளவும்;

உப்பான வெடியுப்புச் செயநீராலே
ஒருநீகோடி வித்தையெல்லா மாடலாகும்
அப்பான கல்லுப்பு நீரினாலே
ஆடலாந் துருசினுட அங்கமெல்லாம்
செப்பாத யோனிருது சேநீர்பட்டாற்
சிவன்வேறு தானுண்டோ யிவனல்லாமல்
தப்பாமற் செய்வதென்ன சவுக்காரந்தான்
சஷ்டிமுதற் பவுரணையுந் தாக்கிப்பாரே. 11

தாக்கிப்பா ராகாசஞ் சருவசாட்சி
சதாநித்தம் அந்தரமே சாடிநின்றால்
நோக்கிப்பார் வாயுலயப் படுவதற்கு
நூதனமாய் வன்னியதிற் கூட்டவேணும்
மூக்கிற்றா னோடுவது பிராணவாயு
மூலமெனும் வளையமது நகாரந்தன்னைத்
தூக்கித்தான் விட்டவர்க்கு யோகமெய்தும்
சூரியா னந்தனிவை சொல்லும்நூலே. 12

சொல்வதென்ன ரேசகத்தை வெளிவிடாதே
துடியான பூரகத்தைப் பின்னிடாதே
வெல்வதென்ன கும்பகத்தை யுடிவிடாதே
மேலேற்று மாத்திரையை மறந்திடாதே
செல்வதென்ன கற்பத்தை மறந்திடாதே
செந்தூரஞ் சேர்க்கையிலே சிதறிடாதே
கொல்வதென்ன அருந்தயிலே பறக்குமிந்தக்
குளிகைக்குச் சாரணைசெய் குணமாமுற்றே. 13

சூரியானந்தர் ஞான சூஸ்திரம்—13

முற்றிற்று

மதுரை, தல்லாகுளம் அன்னதானத் தண்ணீர்ப் பந்தல் தருமபரி பாலனம், சோ. சுந்தரராஜக் கோனாரவர்களிடம் இருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

குருவே துணை

சூரியானந்தர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

கற்ப ஞானசூஸ்திரம் 25

பூரணமாய் மதியணிந்து யெழுகடலைவாரிப்
புகட்டுசடைக் குள்ளணிந்து வன்னிமழுவேந்திக்
காரணமாய்க் கரியுரித்துப் புலியுரித்துப்போற்றிக்
காலதனை யாபரண மாகவினிதணிந்து
ஆரணமாய் நால்வேத முடிவினிக்குமெட்டா
தானந்தப் பெருவெளிய தாகியெங்குமாகி
நாரணமாய்ப் போதமருள் தெட்சிணாமூர்த்தி
நாதாந்தப் பதமலரை நான்சிரசிற்கொண்டேன். 1

கொண்டிருபத் தஞ்சதனிற் காயசித்திவாதம்
கூறாக வேயுரைப்பேன் நவகோடிசித்தர்
கண்டுசித்தி செய்யும்வகை கோடாகோடி
கவராகப் பிரித்துரைத்த கருவிற்றோயா
பண்டுசெய்து காயசித்தி பண்ணும்போது
பார்க்கிறதோர் கருச்சொல்வேன் மவுனஞானம்
உண்டுமந்தக் குண்டலிக்குள் வாசியினாற்பூரி
ஒடுக்கமந்தக் கண்டமதில் அங்கென்றாணே. 2

ஊணுமந்த ரேசகத்திற் புருவமையம்
உற்றுப்பார் வெளியிலும் மௌனவேகும்பி
தோணுமந்தப் பரவெளிவிந் தறிவதாகிச்
சுடர்கோடி காந்தியதாய்த் தூக்கும்பாரு
காணுமந்த யிடிநாதம் போலவோசை
கண்டமந்த நாதத்தே கவிழ்ந்துமெள்ள
வேணசுழி வழிசகஸ்திரத் தென்மலர்க்குள்
விரவியது முன்னுமது மவுனமாமே. 3

ஆமப்பா மவுனவித்தை யார்தான்செய்தார்
ஆதியந்தங் கைலைபரா பரையாய்வந்தான்
ஓமப்பா தெட்சணசின் மயமாங்தேவு
ஒருகோடி சித்தருக்கு வுபதேசித்தார்
தாமப்பா வென்றென்றுஞ் சாகாமற்றான்
தனக்குளுரித் தேதென்றால் மவுனத்தாலே
வாமப்பா வெகுகோடி சித்தராச்சு
மவுனம்விட்டாற் காயசித்தி தூரப்போச்சே. 4

போச்சென்று விடுகாதே மவுனசித்தி
புகட்டுகின்றேன் காயசித்தி வரிசைகேளு
பேச்சென்ற சிதம்பரமுந் தேவிபூசை
பேராகப் பூசையினாற் சித்திசெய்வார்
காச்சென்ற தேகமது சுத்திசெய்யக்
கழற்றிவிடு அறுசுவையுஞ் சுந்தரன்போல்
மூச்சடங்கா வாதபித்த சிலேற்பனங்தான்
மூன்றுமதை வாங்குமிட முடியப்போமே, 5

போகுமே வழலைபின்வல் லாரைகொள்ளு
புகலோராண் டதனிற்பொற் கடுக்காயுண்ணு
ஆகுமே யாண்டதனில் மண்டலந்தான்
அமுரிகொள்ளு மண்டலத்தான் கரந்தைகொள்ளு
வாகுமே மண்டலந்தான் சீந்திகொள்ளு
மண்டலந்தான் செனித்தபின்பு நிம்பங்கொள்ளு
சாகுமடா நரைகளொடு திரைகள்தானும்
சாலையடி மேனிதனைத் தேனிற்கொள்ளே. 6

கொள்ளப்பா மண்டலம்வா லுமுவையோடு
கூர்தயிலம் சிவன்வேம்பு தூதுவேளை
விள்ளப்பா சாதிக்காய் கோலங்கூட்டி
வெருளாதே மண்டலந்தா னுண்டுதேறு
தள்ளப்பா கருங்கோழி யண்டங்கட்டிச்
சாதகமாய்க் கெருடனிரு பதுநாளுண்ணு
முள்ளப்பா குமரியிரு பதுநாளுண்ணு
முகிந்தபின்பு பின்னுமொரு கற்பங்கேளே. 7

கேளப்பா கரிப்பான்மண் டலமேயுண்டு
　　கெடிரெண்டு காக்கணம்பொற் றலைவல்லாரை
நாளப்பா. கருநீலி பாக்களவுபாலில்
　　நலமாக மண்டலமு முண்டுதேறு
வேளப்பா யிவ்வளவு முண்டுதீர்ந்தால்
　　வேண்டியதோர் கற்பமெல்லா முள்ளேகொள்ளும்
பாழப்பா மற்றதெல்லாஞ் சித்தியாகா
　　பாங்காக யிந்தமுறை யறிந்துசெய்யே. 8

செய்யவே பதினெண்பேர் நூல்களெல்லாம்
　　திரமில்லை கரடுமுர டாகச்சொன்னார்
பையவே பதிமூன்று முண்டுதீர்ந்தாற்
　　பாங்கான அருணனைப்போ லாகுந்தேகம்
மெய்யவே யிதுகடந்து பின்னுமொன்று
　　வேதாந்தச் சின்மயத்தி னருளாற்சொல்வேன்
கையாவின் பாலதனிற் கெந்தசுத்தி
　　கல்வமிட்டுக் குமரியிட்டு இருநாளாட்டே. 9

ஆட்டுவா யடிக்கரத்தி லிருசாமந்தான்
　　அடைவாக வுலர்த்திவைத்துச் சூதஞ்சுத்தி
மீட்டுவாய் கஞ்சாவும் ஓமமிட்டு
　　வெஞ்சுடரி லுலர்த்திசத்தி சிவமிரண்டும்
கூட்டுவா யிரண்டுபண விடைதானப்பா
　　குன்றியதன் மேலேமண் டலந்தான்கொள்வாய
பூட்டுவாய் மலமும்நீர் நீங்கித்தானே
　　பூரித்துக் காயசித்தி பொன்போலாமே. 10

ஆமப்பா வதின்மேலாஞ் சமூலங்கெந்தி
　　அருணனைப்போற் றேகமுயாம் ஆத்தாளப்பன்
காமப்பா ஆத்தாள்தான் வாமந்திங்கள்
　　கைமுறையாய்ப் பூசைசெய்வாய் கழறுஞ்சட்டை
வேமப்பா நல்வினைதீ வினைகளெல்லாம்
　　வெந்துவிடுந் தணற்காட்டில் விறகுபோல
நாமப்பா உள்ளபடி சொன்னோஞ்சொன்னோம்
　　நம்பேரு சூரியா னந்தனாமே. 11

ஆனந்தக் காயசித்தி பண்ணாவிட்டால்
அடியோடே முடிபோச்சு வாதம்பொய்பொய்
மோனந்தப் படியேநவ கோடிசித்தர்
மூதண்டக் காயசித்தி முறையாய்ச்செய்து
வானந்த மலசலத்தி லுப்பைவாங்கி
மாதவிடைக் கிடையிடவே நீரதாச்சு
கானந்த வுமிநீருங் கலசப்பாலும்
கைமுறையாய் விந்துவுடன் கலந்தார்காணே. 12

காணப்பா சவுக்காரச் சுண்ணம்வீரம்
கற்பூரம் வண்டுரமுங் கடியசூதம்
பூணப்பா புழுகினோடு சமன்தான்கூட்டிப்
போட்டறைத்துப் பூசுகண்டர் பொருமிநீருந்
தோணப்பா யிம்முறைதான் முதலாமங்கம்
துருசுதனை யறியாட்டாற் சொல்லேபொய்பொய்
வீணப்பா மற்றதெல்லாம் வாதம்பொய்பொய்
விந்தென்ற ரசமுண்டு சித்தியாச்சே. 13

ஆச்சப்பா வாதமென்ற பேருக்கெல்லாம்
ஆகாகா சூதமுண்டு மூலத்தீயாற்
போச்சப்பா சுட்டதனாற் குருவுமாச்சு
பூர்ணத்தின் வல்லமையா லெல்லாமாச்சு
போச்சப்பா சித்தர்சொன்ன நூல்களெல்லாம்
பொய்மறைப்பாய்ப் பாடிவிட்டார் முன்பின்னாகக்
கூச்சப்பா சித்திசெய்தோ னங்கேகொஞ்சம்
கொடுத்துவிட்டால் மலசலத்தைக் கொள்ளை
யாச்சே. 14

கொள்ளையப்பா வுப்பெடுத்துச் சரக்கிற்போட்டாற்
குருவாகு மறுபதமுங் குறையாதப்பா
வெள்ளையப்பா துருசாற்றா ளகந்தான்சுண்ணம்
வேதாந்த வங்கமுடன் நிமிளைச்சுண்ணம்
பிள்ளையப்பா சாரமுடன் துருசுச்சுண்ணம்
பேரான ரசச்சுண்ணந் தங்கச்சுண்ணம்
விள்ளையப்பா யிதன்வேதை யுப்புச்சுண்ணம்
வேதாந்தப் பூரமது வெள்ளையாமே. 15

இது முதல் எட்டு பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை

ஓடயிலே குளிகையது கீழேவாங்கி
ஓசையிட்ட மணியொலிதான் மேலேவாங்க
நாடயிலே மீண்டவர்க ளெங்குமில்லை
நாதாக்கள் மீளாம லகண்டமர்னார்
தேடயிலே இம்மணிதா னுந்தியாச்சான்
தெண்டித்துச் சின்மயமாந் தேவன்சொன்னான்
ஆடயிலே வெகுகோடி சித்தர்பிள்ளை
ஆச்சப்பா ஆயிரத்தெண் மாத்தாம்பாரே. 24

ஆமப்பா காயசித்தி பண்ணித்தீர்ந்தால்
ஆட்டியல்லோ வாசியினால் மூலந்தன்னில்
ஓமப்பா மேல்நோக்கி மவனத்தூட்டி
யுற்றசிவ விந்துவுண்டு வாதம்பார்த்துத்
தாமப்பா ரசமணிசா ரணையைத்தீர்த்துச்
சூதகமா யறுவரையு மேறியாட
வேமப்பா நல்வினைதீ வினைகளெல்லாம்
விதமறிந்து கௌளும்வாசி விளையுந்தானே. 25

சூரியானந்தர் கற்ப ஞானசூஸ்திரம்

முற்றிற்று

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரம் ந ரா ம. கணபதியா பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிட்லானது.

குருவேதுலணை

தேரையர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

சிவ பூஜா விதி 75

அருவாகி யுருவாகி அகிலமாகி
ஆதிமூ லமதாகி அங்உங்காகித்
திருவாகிச் சுடர்மணியி னொளிவதாகித்
திகழ்கின்ற ஐம்பூதத் தோற்றமாக்கி
கருவாகி வித்தாகி வஸ்துமாகிக்
களங்கமில்லா தொளிர்கின்ற தீபமாகிக்
குருவாகி மெய்ஞ்ஞானப் போதனாகிக்
குலவுகின்ற சோதிபதங் காப்பதாமே. 1

ஆமப்பா மாயைபொய் கோபந்தள்ளு
அறிவில்லா மாந்தருடன் கூடிடாதே
தாமப்பா ஞானபூ ரணத்தைக்கண்டு
தற்பரையைப் பூசித்துப் பானஞ்செய்து
வாமப்பா ஆறுவரை யூதிசென்று
வளமான பொருளறிந்தே அதனிற்கூடு
நாமப்பா மூன்றெழுத்தின் குறியைக்கேளு
நங்கென்ன வாசியுள் ளடங்கும்பாரே. 2

பாரப்பா சிங்கென்ன சூட்சங்காணும்
பண்பாக மங்கென்ன யோகஞ்சித்தி
தேரப்பா மகாரத்தை வாங்கலாகும்
தெளிவான சிகாரத்தை விடுகலாகும்
நேரப்பா இங்கிதுரெண் டுக்குமாகும்
நிலையான தீட்சையிது மவுனவாலை
சேரப்பா யாவருக்குஞ் சித்தியாகும்
தெரிந்தவர்க்குச் சாபமற்றுப் போகுமென்னே. 3

என்னவெழுத் தொன்றுமூன் றானவைந்தும்
இயல்முப்பா னீர்தீட்சை சர்வசித்தி
நன்னயமாய் மோகனதம் பனமுமீசன்
நாரணியின் பாதமல ரிதனுள்ளென்று

தன்மயமாய்க் காணாமற் கோடாகோடி
சற்குருவை யறிந்திடா திறந்தாரப்பா
அன்னவர்போ லாகாமல் உய்வதற்கு
அருளான வழியொன்று புகலக்கேளே. 4

கேளப்பா மகாரமங்கு மதுவில்வாங்கி
கெடியாக வதட்டித்தன் னுள்ளேவாங்கு
நாளப்பா சகாரசுழி சங்கென்றூணு
நாடியே புருவம்பார் பசுமைகாணும்
வாளப்பா மெய்யாகும் வித்தையெல்லாம்
வளமாயோ ரிதழுக்கு ளமுதங்கண்டு
நீளப்பா வாசிதனைப் பற்றிக்கொண்டு
நிலையான மூவெழுத்தைக் காணநன்றே. 5

நன்றான பேரின்ப வாசிசேர்க்கும்
நாடிநின்ற இருளகன்று சோதிகாணும்
தன்மையுடன் நமசிவய தம்பனந்தான்
தானான யவசிமந வசியமாகும்
முன்னின்ற சிவயநம வுச்சாடந்தான்
முயங்கிநீ வசியநம அழைப்பதாகும்
ஒன்றான நயவசிம மோகனந்தான்
உருவுவய நமசியும்வித் வேடமாமே. 6

வேடமெனும் மநயவசி பேதனந்தான்
வினையமுடன் மசிவயா மாரணந்தான்
நாடவே அஷ்டகர்ம மாடுதற்கு
நலமாக இவ்வெழுத்தைத் தியானஞ்செய்யத்
தேடவே மூன்றெழுத்தைக் கூட்டியோதத்
திடமாக வெட்டெட்டுஞ் சித்தியாகும்
கூடவே கருமமொன்றுக் குருலெட்சந்தான்
தீரமுடன் செய்திடவே சித்தியுண்டே. 7

உண்டாகும் ஓமென்ற வட்சரத்திற்
கொளிவுடனே யுமைபாதம் யோகங்காணுந்
தொண்டுசெய்ப் பிராணாயஞ் சித்தியாகும்
சுத்தவெழுத் தாமென்ப மதியுங்காணும்
மண்டலத்திற் பரவெளியி னறிவிற்சேர்க்கும்
மைந்தாசீ மென்றதற்குத் தெளிவுகாணும்
பண்டான வட்சரங்கள் சிங்குவங்கு
பண்பான வங்கென்னல் வகாரந்தானே. 8

தானான வகாரமல்லோ அழைப்புவித்தை
சகலமுமே கைவசம்யங் காயபீடம்
கோனான பதங்காணும் அறிவுண்டாகும்
கூறுகிறேன் றீங்கென்னு மிடத்தைக்கண்டால்
ஊனான வுன்றேகம் நிலைக்குமப்பா
உங்கென்று பொசிக்கவே யெல்லாமாகும்
வானான விட்டகுறைக் கமுதமுண்ணு
வல்லதொரு ஞானியென விருதுவாங்கே. 9

வாங்கப்பா மாயையிலே சேர்ந்திடாதே
வாகாய வெளியறிந்தால் ஞானம்வாய்க்கும்
சோங்கான வெளிக்குள்ளே யிருந்தமூலி
சூட்சமுடன் வேகாமற் றயிலம்வாங்கி
பாங்காகக் காசிடைதான் புசித்தாயானால்
பாலகனே நரைதிரையு மண்டிடாது
ஓங்காரப் பொருளதனைக் கண்டுகொள்வாய்
உத்தமனென் றேசித்த ரழைப்பார்பாரே. 10

பாரப்பா மெய்க்கண்ணால் மெய்யைக்காண
பராபரத்தின் மெய்ஞ்ஞானந் தோணுந்தோணும்
சீரப்பா யின்னமொன்று வட்டம்போடு
தேவியுட முக்கோணம் நடுவேபோடு
வீரப்பா சூலமிட்டு அதற்குள்ளாக
விளங்குகின்ற பிரணவஓம் மெனவேநாட்டிக்
காரப்பா வடமுகமா யிருந்துகொண்டு
கருத்தான யுத்திதர வேணுமென்னே. 11

என்னவே வலக்கரத்தில் கடத்தைவாங்கி
இயல்பான மோகனத்தின் சாபந்தீர்ந்து
நன்னமாய்த் தாய்பதத்தில் மலர்கள்தூவி
நாடியே அன்னமொடு அண்டஞ்சுத்தி
இன்னம்பல் பலகார வகையும்வைத்து
இயல்பாகப் பூசிப்பாய் தீபங்காட்டி
சின்மயமாஞ் சிற்பரையைக் கண்டாயானால்
சித்திபெற்று முத்தனென வாழ்வாய்பாரே. 12

பாரப்பா சிதம்பரத்தை யிருபத்தைந்தால்
பரிவாகச் சிறுவீடாய்ப் பதிந்துகொண்டு
நேரப்பா வசியமென்ற வகாரத்தாலே
நிலையாக முதல்வரையில் வரிசைகொண்டு
கோரப்பா மறுவரையில் அகாரத்தாலே
கூட்டியல்லோ பதிந்துகொண்டுகுணந்தான்பாரு
மூரப்பா மூவரையில் நகாரத்தாலே
முடிவாகப் பதிந்துகொண்டு முயற்சிபாரே. 13

பாரப்பா நால்வரையில் மகாரத்தாலே
பரிவாகப் பதிந்துகொண்டு பாருபாரு
ஆரப்பா ஐவரையில் சிகாரத்தாலே
அப்பனே பதிந்துகொண்டு ஆட்டம்பாரு
நேரப்பா மேலரைஓங் ஓங்காரபீசம்
நிலையான றீங்காரம் ஐங்காரந்தான்
தேரப்பா யிப்படியே பதிந்துகொண்டால்
தெளிவான சிதம்பரந்தான் சித்தியாமே. 14

சித்தியாம் வாலையுட நிஷ்டைவேணும்
சிதம்பரந்தா னப்பவல்லோ வசியமாகும்
பத்தியாம் பரத்தினுட சோதிகாணும்
பரிவான சிதம்பரந்தான் பழக்கமாகும்
முத்தியாம் மோட்சவித்தின் குறிதான்காணும்
மோகனந்தான் கைவசிய மாகும்பாரு
சத்தியாஞ் சிவசத்தி சக்கரந்தான்
சகலசித்து மாடுமடா சதுராய்ப்பாரே. 15

பார்க்கவென்றால் சும்மா தான் பார்க்கலாமோ
பாங்கான குருவினனுக் கிரகம்வேணும்
தேர்க்கவென்றால் குருவுக்குக் கேட்டதெல்லாம்
தெளிவாக அவர்மனதைத் திருப்திசெய்து
ஊர்க்கவென்றா லொவ்வொன்றால்வாங்கிக்கொள்ளு
உத்தமனே ஒன்றுக்கு வருஷம்பாரு
கோர்க்கவென்றா லப்படியே கோர்க்கவேணும்
கோடிதன மீய்ந்தாலும் வாராதப்பா. 16

வாராது சிதம்பரத்தின் வகையைக்கேளு
வரிசையா யஷ்டவித்தை யாடவென்றால்
தோராது சிதம்பரந்தான் தோணாதப்பா
துரிதத்தைக் கடந்துநின்றால் தூக்கியாடும்

ஏராது சிதம்பரத்தை யீந்தபேரை
யெளிதாக நினைத்துவிட்டா லேறாதப்பா
பாராது சிதம்பரந்தான் பாராதப்பா
பாங்காக வந்தவித்தை யெல்லாம்போமே. 17

போகுமடா அஷ்டாங்க யோகம்போகும்
பெரியபுகழ் வாசியுட யோகம்போகும்
வேகமடா குருவினுட வேகம்மெத்த
விதிமுறையாய்ச் சொன்னமுறை மறந்திட்டாக்கால்
காகமடா போலாகப் பறப்பார்பாரும்
காணாத பருந்ததுபோ லாவர்பாரும்
நாகமடா சிதம்பரந்தா னாகமப்பா
நல்நாகம் பேர்லேயடா பழக்கம்பாரே. 18

பாரப்பா சிதம்பரத்தை யெண்பத்தொன்றால்
பரிவாக நடுவீட்டில் வகாரம்மாட்டு
நேரப்பா வீடதுதா னெட்டுக்குள்ளே
நிலையான யகாரத்தை மாட்டுமாட்டு
வாரப்பா பதினாறு வீட்டுக்குள்ளே
வரிசையுடன் நகாரத்தை மாட்டிக்கொள்ளு
ஓரப்பா யிருபத்து நாலுவீட்டில்
உத்தனே மகாரத்தை மாட்டிக்கொள்ளே. 19

கொள்ளப்பா முப்பத்தி ரண்டுவீட்டிற்
குறிப்பான சிகாரத்தை மாட்டிக்கொண்டு
நள்ளப்பா நடுவீட்டில் ஓங்காரந்தான்
நலமான றீங்காரம் ஐங்காரந்தான்
விள்ளப்பா முப்பத்தி ரண்டுவீட்டில்
வெளியாகச் சூலமது யிட்டுக்கொள்ளு
அள்ளப்பா அப்படியே ஆடுந்தோறும்
அப்பனே சிதம்பரந்தா னாடும்பாரே. 20

ஆடுமடா மோகனத்தை யறியக்கேளு
அப்பனே சிதம்பரத்தை இருபத்தைந்தால்
நாடுமடா முதல்வரையில் மகாரம்நாட்டு
நலமான வீடதுதான் மூன்றுக்குள்ளே

ஓடும்டா ஓங்காரம் றீங்காரந்தான்
உத்தமனே ஐங்காரம் உயரப்போடு
வாடும்டா மறுவரையில் சிகாரம்மாட்டு
வரியான மூன்றுவரை வகாரம்மாட்டே 21

மாட்டப்பா வரைதானும் நாலுக்குள்ளே
வரிசையுடன் யகாரத்தை மாட்டிப்போடு
ஆட்டப்பா வரைதானும் அஞ்சுக்குள்ளே
அப்பனே நகாரத்தை மாட்டிக்கொண்டு
வீட்டப்பா முதல்வரையைத் தொட்டுக்கொண்டு
வெளியெல்லாஞ் சூலத்தை மாட்டிப்போடு
நாட்டப்பா வுன்மனதைச் சக்ரத்துள்ளே
நலமாகப் பூரணத்தை நாட்டிப்பாரே. 22

பாரப்பா சிதம்பரத்தை யெண்பத்தொன்றில்
பரிவான மோகனத்தைப் பார்க்கவென்றால்
நேரப்பா நடுவீட்டில் மகாரம்மாட்டு
நிலையான வீடதுதா னெட்டுக்குள்ளே
சீரப்பா சிகாரத்தை மாட்டிக்கொண்டு
சிறப்பான சோடசத்தில் வகாரம்மாட்டு
ஈரப்பா யிருபத்து நாலுக்குள்ளே
இருப்பான யகாரத்தை மாட்டுமாட்டே. 23

மாட்டப்பா முப்பத்தி ரண்டுக்குள்ளே
மனம்வரவே நகாரத்தை மாறிப்போடு
வீட்டப்பா முப்பத்தி ரண்டுக்குள்ளே
வெளியாகச் சூலத்தை மாட்டிக்கொண்டு
நாட்டப்பா வரைதானும் நால்தான்போடு
நலமாக வாசலது நால்தான்காணும்
ஓட்டப்பா வரைக்குள்ளே சிரிங்காரமிட்டு
உத்தமனே மோகனத்தி னுறுதிபாரே. 24

பாரப்பா மோகனத்தைப் பார்த்தபேர்கள்
பரிவான ரிஷிகளிலே கோடாகோடி
நேரப்பா சித்தரிலே யனந்தங்கோடி
நிலையான ஞானிகளில் நிலைத்தபேர்கள்
ஊரப்பா வனந்தமுண்டு சொல்வேன்கேளு
உத்தமனே மோகனத்தின் பெருமைமெத்த
ஆரப்பா அறிந்துநன்றாய்ச் செய்தபேர்க்கு
அப்பனே மோகனந்தான் சித்தியாமே, 25

சித்தியாஞ் சித்தினுட வாலைகேளு
சிதம்பரத்தில் மோகனமும் வசியம்வேணும்
உத்தியாம் அகாரமது உள்ளேபோடு
உத்தமனே றீங்காரம் வளையம்போடு
பத்தியாய்க் கோணமது மூன்றேபோடு
பாங்கான கோணத்திற் சூலம்போடு
சத்தியா யிடைப்பக்கம் ஐங்காரந்தான்
சதுரான சிரசில்கிலீங் காரந்தானே. 26

தானான வலப்பக்கஞ் சவுக்காரந்தான்
தாக்குமதன் பேரில்பிர ணவத்தைப்போடு
வானான வலப்புறம்வங் கென்றுவாங்கு
வகையிடது பக்கம்நங் கென்றுமர்ட்டு
சீனான சிங்கென்று பக்கம்பூட்டு
சிதையாம லதினெதிரே யங்கென்றேத்து
நானான வாசலது நாலுகாணும்
நலமாக வதற்குள்ளே சூலம்போடே 27

போடப்பா சூலமது யெட்டுப்போடு
பெரிதான சந்ததுதான் வைக்கவேண்டாம்
வேடப்பா சிதம்பரமும் சித்துவாலை
வெளியில்லாச் சிவயோகங் காணவென்றால்
ஆடப்பா அறிந்தவரைக் கண்டுவாங்கு
அப்பனே இவைகளைத்தான் வாங்கிக்கொண்டு
ஏடப்பா யிப்படியே ஏற்றிவாநீ
எளிதல்ல சிவயோகங் காணும்பாரே. 28

பாரப்பா மயேசுரன்றன் பூசைகேளு
பரிவான தேவியைத்தான் நிறுத்திக்கொண்டு
நேரப்பா நால்வரைத்தான் காவல்வைத்து
நிலையாக வஸ்துவுக்குஞ் சுத்திக்கப்பா
ஆரப்பா சாபமது யிட்டதென்றால்
அப்பனே அடவாகச் சொல்வேன்கேளு
ஏரப்பா என்னுடைய சாபமொன்று
இயலான மகேசருட சாபமொன்றே. 29

ஒன்றான சுக்கிரன்றன் சாபமொன்று
உத்தமனே நவசித்தர் சாபமொன்று
அன்றான ஐவருட சாபங்கேளு
அப்பனே யைவரிலே பிரமாசாபம்

நன்றான விஷ்ணுவிட சாபமொன்று
நலமான ருத்திரன்றன் சாபமொன்று
மன்றான மயேசுரன்றன் சாபமொன்று
வகையான சதாசிவத்தின் சாபம்பாரே. 30

பாரப்பா சாபத்தை நிவர்த்திபண்ண
பரிவான கொங்கணர்தன் காண்டமூன்று
நேரப்பா கடைக்காண்டம் அஞ்ஞூறுள்ளே
நிலையான சாபத்தை நிவர்த்திசெய்தார்
ஆரப்பா அப்படியே ஒவ்வொன்றாக
அப்பனே ஆறிரண்டு ஆயிரந்தான்
ஓரப்பா வொன்பதுபேர் சாபந்தீர்க்க
உத்தமனே யெடுத்ததெல்லாஞ் சித்தியாமே. 31

ஆகுமடா லட்சத்தெண் ணாயிரந்தான்
அப்பனே உருப்போடு அப்பாற்கேளு
வேகமடா தற்பனம்பன் னாயிரந்தான்
விதிமுறையா யெண்ணூறு வகுத்திட்டேனே
ஒகுமடா ஆயிரத்தி யெண்ணூறப்பா
உத்தமனே நூற்றெட்டுப் பிராமணர்க்கு
ஏகமடா யிப்படியே யீய்ந்தாயாகில்
எடுத்ததெல்லாஞ் சாம்பிராணி வாடைகாணும் 32

காணவே வஸ்துவுக்கு வடமாலைசூட்டு
கருத்தாக யிருகையி லெடுத்துக்கொண்டு
பூணவே ஒன்பதுபேர் சாபந்தீர்த்து
புத்தியுள்ள மைந்தனே புகலுவேன்கேள்
தோணவே குடத்தைவைத்து துவாதசாந்தம்
தூக்காகப் பார்த்துநன்றாய்த் தூரியம்பர்த்து
வாணவே காலதுதான் மூணுபேரில்
வகையாக வைத்துவிட்டு வரிசைகேளே. 33

கேளப்பா சுத்திக்கு பூமாலைசூட்டு
கெடியாகப் பாத்திரந்தான் ஆறுவைத்து
தேளப்பா வஸ்துவது நிரம்பவிட்டுத்
தெளிவாக வாலையைத்தா னர்ச்சித்தப்பா
நாளப்பா யிப்படியே நாள்தோறுந்தான்
நலமாக மயேசுரத்தி லழுந்துவாய்நீ
ஆளப்பா ஆதிசத்தி பீடங்காணும்
அப்பனே கும்பதிகம் வேண்டாம்பாரே. 34

பாரப்பா ஆதாரம் ஆறுண்டப்பா
    பரிவான தேவதைதான் ஆறேயுண்டு
நேரப்பா யிதற்கதிகம் வேண்டாம்பாரு.
    நிலையாக ஐவரைத்தான் நிறுத்தலாகும்
மூரப்பா மூவரவ் ராகும்பாரு
    முன்பாக யிருவரவர் சிவமுஞ்சத்தி
ஓரப்பா ஒருவர்நின்று செய்தாராகில்
    உத்தமனே பலனதிக மொன்றுண்டாமே. 35

ஒன்றாகப் பாத்திரந்தா னாறுவாங்கு
    உத்தமனே யிருவர்நின்றால் தேவையில்லை
நன்றாக யிருவர்நின்றா லுத்கமமாகும்
    நலமாக ஆறுக்குள் நயந்துபாரு
ஒன்றொன்றுக் குப்பாத்தி ரந்தான்மூன்று
    உத்தமனே.யிடக்கையிற் கொடுத்துவிட்டு
வன்றாக வலக்கையிற் சுத்தியிந்து
    வகையாகச் சாபத்தை நிவர்த்திபண்ணே. 36

பண்ணப்பா வாரமது கேளுகேளு
    பரிவாஞ்சுக் கிரவாரம் சோமவாரம்
அண்ணப்பா அமாவாசை பருவந்தானும்
    அப்பனே கிராணவுச்ச காலந்தன்னில்
நண்ணப்பா நவராத்திரி காலந்தன்னில்
    நல்லகல சத்திலாவா கனமும்பண்ணு
ஒண்ணப்பா ஓமமது ஆயிரந்தான்
    உத்தமனே செய்துநன்றா யுறுதிபாரே 37

பாரப்பா ஓமத்தின் சமர்த்தைக்கேளு
    பரிவான தாமரையின் பூவின்றண்டு
நேரப்பா. ஒருசாண் தான் வைத்துநன்றாய்
    நிலையான நூல்களெல்லாஞ் சுற்றிக்கொண்டு
ஆரப்பா ஆயிரமா குதியும்பண்ண
    அப்பனே பலனதிகங் கோடாகோடி
வேரப்பா நூலைத்தான் திரியாய்ச்செய்து
    விளக்கிலிட்டு நெய்விட்டு வெளியாய்க் காணும்.
38

காணுமடா சிதம்பரர்க்கு வில்வத்தாலே
காணவே ஆயிரத்து யெட்டுமீயத்
தோணுமடா யோகமஷ் டாங்கந்தோன்றும்
துரிதத்தி லாத்தாள்தான் தெரிசிப்பாள்காண்
பூணுமடா உன்மனதை யதிலேபூணு
புகழான மோகனமும் வசியமாகும்
நாணுமடா புத்திரனுஞ் சம்பத்தாகும்
நலமாக லோகமெல்லாம் நாட்டமாமே. 39

நாட்டமாம் இங்குசிதம் பரந்தான்கோடி
நலமான வாலையடா கோடிபண்ணு
வாட்டமாம் வாலைக்கு வாலைபீசம்
வகையான சிதம்பரர்க்குச் சிவபீசந்தான்
ஓட்டமாம் உருப்போட்டுக் கணக்கையெண்ணு
உத்தமனே கேட்டதெல்லா மீவார்பாரு
ஆட்டமாம் ஆகாய சித்தர்வந்து
அப்பனே குளிகையது யீவார்பாரே. 40

பாரப்பா சிவயோகம் பண்ணும்பேர்க்குப்
பரிவாக நித்திரைதான் வேண்டாமப்பா
நேரப்பா இரவில்நித் திரைதான்பண்ண
நிலையாகச் சூட்சமொன்று நிகழ்த்துவேன்கேள்
வாரப்பா வரிசையாய்க் கால்தான்நீட்டி
வகையாக நித்திரைதான் பண்ணவேண்டாம்
ஓரப்பா ஒருபக்க மாகச்சாய்ந்து
உத்தமனே மேற்கையை மேற்கொள்வாயே. 41

கொள்ளப்பா ஒன்றின்மேற் சாய்ந்துகொண்டு
குறிப்பாக நித்திரையும் செய்துநீங்க
அள்ளப்பா அஷ்டாங்க யோகம்பாரு
அப்பனே சிவயோகம் வாசியோகம்
நள்ளப்பா பிராணாய மவுனயோகம்
நலமான மவுனத்தின் யோகம்பாரு
வள்ளப்பா வாசியது கீழ்நோக்காது
வகையாக மேனோக்கி யேறும்பாரே. 42

ஏறுமடா சுவாசமது ஏறிப்பாயும்
இகபரமா யமுதமது சொரியும்பாரு
வாறுமடா வண்டில்போல் சுழன்றுகாணும்
வகையாக நித்திரைதான் வேண்டாமப்பா
தாறுமடா தமர்வாசல் திறந்துதானால்
தாக்கான தேவியவள் தெரிசிப்பாளே
ஆறுமடா ஆறுதல மறியக்காணும்
அப்பனே தேவதைதான் ஆறுங்காணும். 43

காணுமடா அஷ்டாங்க யோகங்காணும்
கடிதான சிவயோகங் காணும்பாரு
பூணுமடா பிராணாயம் வாசியோகம்
பெரிதான கவுனத்தின் யோகங்காணும்
தோணுமடா மவுனத்தின் யோகங்காணும்
தூக்கான சிதம்பரத்தின் நடனங்காணும்
ஆணுமடா ஆதிசத்தி நடனங்காணும்
அப்பனே நித்திரையை யறிந்துபண்ணே. 44

பண்ணப்பா நவநாட்டுச் சித்தர்கேளு
பாங்கான வுயரமடா, மனைதானாகும்
துண்ணப்பா நூற்றிலொன்று தென்னைபோலத்
தூக்காக நிற்பார்கள் திறத்தைக்கேளு
அண்ணப்பா அருணைநிறம் போலேபாரு
அப்பனே தங்கநிறம் போலேபாரு
பொண்ணப்பா பொற்சிலைபோல் கோடாகோடி
பெரிதான வச்ரமடா தேகம்பாரே. 45

பாரப்பா அவர்களுட பெருமைகேளு
பாங்காகச் சித்ததுதா னதிகமப்பா
நேரப்பா அவர்கள்கண்ட யுகந்தான்கேளு
நிகழ்த்துகிறேன் கோடியுகங் கண்டபேர்கள்
ஆரப்பா அவர்களுட பெருமைகண்டோர்
அப்பனே கொங்கணர்தா னறிவார்பாரு
ஏரப்பா யெழுநூறு கோடிசித்தர்
இயலாக மலைதோறு மிருப்பார்பாரே. 46

இருப்பார்கள் ரவிகுளிகை வாயில்தாக்கி
யியலாக நாள்தோறும் வளர்வாரப்பா
நெருப்பாகச் சோதியது காணும்பாரு
நிலையாகக் கண்டவர்க்குப் பயந்தான்றோன்றும்
மருப்பாக மலைதோறும் நிற்பார்பாரு
வகையான வமுதமது யென்னேரந்தான்
அரிப்பாகச் சொரிக்குமடா அவர்களுக்கு
அப்பனே யமுதமது பாயும்பாரே. 47

பரரப்பா திருமூலர் மடந்தானஞ்சு
பாங்கான தேவதையை உபதேசித்து
ஏரப்பா யெழுநூறு ஆயிரந்தான்
இயல்பாக வருடமது உண்டாச்சப்பா
ஆரப்பா அவர்களுக்குக் குளிகையீந்தோர்
அப்பனே திருமூலர் பயந்தார்பாரு
பேரப்பா அவர்களுட கணக்கைக்கேளு
பெரிதான ஆயிரந்தான் கோடியாச்சே. 48

ஆச்சப்பா திருமூல வர்க்கம்மெத்த
அங்கங்கே மூலகுரு வர்க்கங்கோடி
நாச்சப்பா நடுமூலங் கண்டபேர்கள்
நலமாகச் சித்திக்கும் பாருபாரு
வாச்சப்பா அவர்களுக்கு கணக்கோயில்லை
வகையாக அவர்களுட அடையாளந்தான்
கோச்சப்பா கொஞ்சியென்ற சடைதானொற்றைக்
குறியெல்லா ன்மந்தரைப்போ லிருப்பார்பாரே. 49

இருப்பார்கள் பாதுகையும் படிகமாலை
யிடதுகையிற் பிரம்பொன்று யிருக்கும்பாரு
வருப்பாக வலதுகையிற் றண்டுகோலும்
வகையான மாத்திரைக்கோல் புத்தகந்தான்
நெருப்பாகயோகத்தி லிருப்பார்பாரு
நிலையாக அஷ்டாங்க மாடுவார்கள்
அருப்பாக அப்படியே கோடாகோடி
அப்பனே திருமூலர் வர்க்கம்பாரே. 50

பாரப்பா மாந்தரிலே சித்தராகப்
பாரிவாகச் சிவயோகி யாகவென்றால்
நேரப்பா ரிஷிகளவ ராகவென்றால்
நிலையாக ஞானிகள்தா னாகவென்றால்
ஆரப்பா கணபதியா லயந்தான்கட்டு
அப்பனே அவர்களுக்குப் பூசைசெய்ய
சீரப்பா பசுபதியா லயந்தான்கட்டு
சிறப்பாகத் தருமத்தைச் செய்துவாயே. 51

வருகையிலே நாள்தோறும் வளரும்பாரு
வகையான தர்மமது கோடியாகும்
பெருகையிலே கணபதியி னருளினாலே
பெரியோர்கள் வந்துநன்றா யுபதேசிப்பார்
அருகையிலே சிதம் பரமுஞ் சித்தியாகும்
அப்பனே வாலையது சித்தியாகும்
உருகையிலே சிவயோகம் பிராணாயாமம்
உத்தமனே குளிகையது காணும்பாரே. 52

பாரப்பா வொருகாலம் கல்லாமண்டம்
பரிவாக வொருகாலம் மண்ணாமண்டம்
நேரப்பா வொருகாலம் விருட்சமாகும்
நிலையாகப் பரவெளியாய் நிற்கும்பாரு
ஊரப்பா வொருகாலம் சலமாமண்டம்
உத்தமனே யொருகாலந் தீயுமாகும்
வேரப்பா வொருகாலம் மனிதரா்வார்
வித்தகரே வித்ததுதா னாவார்பாரே. 53

பாரப்பா வொருகாலம் அண்டங்கேளு
பார்க்கையிலே தேவதைதா னாவார்பாரு
நேரப்பா வொருகாலம் அண்டங்கேளு
நிலையாக ராட்சதர்கள் நிகழ்த்துவார்கள்
ஊரப்பா வொருகாலம் அண்டங்கேளு
உத்தமனே புஷ்பமது ஆகும்பாரு
காரப்பா வொருகாலம் அண்டங்கேளு
காடதுதா னாகுமென்று காட்டினாரே. 54

காட்டினார் ராவணனும் ராமர்கூட
காணவே பதினெட்டுத் தரந்தான்வந்தார்
பூட்டினார் பாண்டவருந் திரிதராட்டிரன்
பெரிதாகப் பதினெட்டுத் தரமேவந்தார்
சூட்டினா ரிரணியனு மிரணியாட்சன்
சீராகப் பனிரண்டு தரமேவந்தார்
மூட்டினார் சுப்பிரமண்யர் சூரபத்மன்
முன்பாக யிருபத்துத் தரமேவந்தார். 55

வந்தார்தா னிப்படியே யிருக்கிறேனே
வகையாக யெழுநூறு யுகந்தான்கோடி
பந்தாக அண்டமெல்லாம் ஆட்டுகிறார்கள்
பாங்கான போதாதுதா னசையுமென்று
கந்தாகக் காகத்தின் வடிவைப்போலே
காண்கவே பார்த்துநன்றா யிருந்தேனப்பா
ஏந்தாக யெந்தனுக்குக் கடிகைகேளு
யிகபரமாய்க் கடிகையொன்றே முக்காலாச்சே. 56

ஆச்சப்பா யிப்படியே தாண்டச் சொன்னார்
அப்படியே நாதாக்க ளனந்தங்கோடி
வாச்சப்பா தேவிக்கு யிந்தநாட்கள்
வகையாகச் சிலம்பொலியின் ஆட்டமொன்று
ஏச்சப்பா யெந்தனுக்கு யிந்தநாட்கள்
இகபரமாய் வருஷமது பத்துமாச்சு
மூச்சப்பா கொங்கணர்க்கு வருஷம்நூறு
மூவருக்கு வருஷமடா ஐம்பதாமே 57

ஆகுமடா சட்டைமுனி வருஷங்கேளு
அப்பனே வருஷமது ஐம்பதாச்சு
போகுமடா போகருக்கு அறுபதாச்சு
புகலுமகப் பேய்சித்தர் ஐந்நூறப்பா
பாகுமடா பாம்பாட்டிச் சித்தர்க்கப்பா
பாங்கான வருடமது யெழுநூறாச்சு
வேகமடா கருவூரார் நொண்டிக்கப்பா
வித்தகனே வருஷமது எண்ணூறாச்சே. 58

ஆச்சப்பா அழுகண்ணி சித்தர்கேளு
அப்பனே வருஷமது ஆயிரந்தான்
பேச்சப்பா புலத்தியர்க்கு ஆயிரந்தான்
பெரிதான புண்ணாக்கு யீசர்க்கப்பா
வாச்சப்பா வருஷமாயி ரத்தோடெட்டு
வகையான சொருபானந்தர் வருஷங்கேளு
ஏச்சப்பா ஆயிரத்தி னெழுபதாகும்
யியல்பான மவுனருக்குக் கடிகையேழே. 59

ஏழப்பா யிப்படியே எடுத்துச் சொன்னார்
இயலான புசுண்டருக்கு ஒன்றேமுக்கால்
வாழப்பா அவரவர்க்கு வுயர்ந்ததென்ன
வகையாக மற்றவர்க்குத் தாழ்ந்ததென்ன
காழப்பா கெவுனருக்கு உயர்ந்ததப்பா
கடிதான மவுனருக்குத் தாழ்ந்தப்பா
பாழப்பா சமுசார வாழ்க்கையாலே
பாங்காக மனிதரெல்லா மாளுவாரே. 60

மாளுவா ரிப்படியே கோடாகோடி
மனிதருக்குஞ் சமுசார வாழ்க்கைமெத்த
ஆளுவார் பெண்மயக்க நாட்டத்தாலே
அப்பனே வயதுமெத்தக் கொஞ்சமப்பா
நாளுவார் நாள்தோறும் அலைந்துநன்றாய்
நரகத்துக் கேதுவாய் நாடிப்போறார்
தாளுவார் தவமெல்லா மட்டையாகத்
தாக்கான சிவயோகங் காணார்பாரே. 61

பாரப்பா பிள்ளையது சித்தராகப்
பரிவாக வாசியுட யோகங்காண
நேரப்பா அஷ்டாங்க யோகசிவயோகம்
நிலையான பிராணாய மவுனயோகம்
வாரப்பா வாலையுட நிட்டைசெய்ய
வகையாகச் சிதம்பரத்தின் பூசைசெய்ய
சாரப்பா சன்னாசம் துறவதாகச்
சதுராகப் பெற்றவர்க்குக் கேளுகேளே. 62

கேளப்பா தகப்பனுக்குந் தாய்தனக்கும்
கெடியாகத் தாரமென்று வந்தவர்க்கும்
வாளப்பா பெண்ணென்ற பிறவியில்லை
வகையாக யிருவருக்கும் புருஷரூபம்
ஆளப்பா தந்தைபிரா மணனுமாவன்
அப்பனே யவனுக்கு மோட்சமுண்டு
நாளப்பா யிவர்களுக்குக் கேளுகேளு
நலமாக மோட்சமென்று நவின்றிட்டாரே. 63

நவின்றிட்டா ரிப்படியே வந்தபேர்கள்
நலமாக அடைந்தவர்கள் கோடாகோடி
விளின்றிட்டா ரிப்படியே ஆனசித்தர்
விதம்விதமாய் வந்தவர்கள் விரித்துச்சொன்னேன்
கவின்றிட்டார் கவனத்தில் சித்தராகக்
கண்டுவிட்டார் குளிகையெல்லாங் கண்டாரப்பா
அவின்றிட்டா ரிப்படியே ரிஷிகளானோர்
அப்பனே யனந்தமுண்டு அறிந்துபாரே. 64

பாரப்பா ராவணன்றர் னொருநாள்கேளு
பரிவாக வேதமது நாலுந்தூக்கி
நேரப்பா வேதமென்ற நாலையுந்தான்
நிலையாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது
ஆரப்பா ஆயிரத்தோ டெட்டுவேதம்
அப்பனே சிக்கறுத்துக் கோர்த்துவிட்டான்
ஊரப்பா ஊர்தோறும் பரவவில்லை
உத்தமனே யப்பவல்லோ தெலுங்குண்டாச்சே. 65

ஆச்சப்பா தமிழினுட பெருமைகேளு
அப்பனே யகத்தியன்றான் நின்றாரப்பா
வாச்சப்பா வடுகருக்கும் ஆகும்பாரு
வகையான பிராமணர்க்கு மாகும்பாரு
காச்சப்பா கன்னடியர்க் காகும்பாரு
கலையான குச்சிலியர்க் காகும்பாரு
மாச்சப்பா மராஷ்டகருக் காகும்பாரு
மறையான மிலேச்சருக் காகும்பாரே. 66

பாரப்பா யனைவருக்கும் வேணும்வேணும்
பாங்கான க்ஷத்திரியர்க்கு வேணும்வேணும்
நேரப்பா வைசியர்க்கு வேணும்வேணும்
நிலையான சூத்திரர்க்கு வேணும்வேணும்

தேரப்பா துலுக்கருக்கு வேணும்வேணும்
தெளிவான கலிங்கருக்கு வேணும்வேணும்
ஏரப்பா எடுத்திருக்கும் அண்டத்தோர்க்கும்
இயலான தமிழதுதான் வேணும்பாரே. 67

பாரப்பா அதலமென்றும் விதலமென்றும்
பரிவான நிதலமென்றும் ஏழுலோகம்
மேரப்பா மேலேழு லோகமுண்டு
மெய்யான லோகமடா சத்யலோகம்
ஏரப்பா யிப்படியே கூடிநின்றால்
இயலான அண்டமடா வொன்றுமாகும்
ஆரப்பா ஆயிரத்து யெட்டுஅண்டம்
அப்பனே யவர்களுக்குந் தமிழேவேணும். 68

வேணுமடா சிதம்பரத்தைப் பார்க்கவென்றால்
விரிவான தமிழதுதான் வேணும்வேணும்
பூணுமடா வாலையைத்தான் பூணவென்றால்
புகழாகத் தமிழதுதான் வேணும்வேணும்
தோணுமடா சிவயோகம் வாசியோகம்
தூக்கவென்றால் தமிழதுதான் வேணும்வேணும்
ஆணுமடா யனைவருக்கும் வேணும்வேணும்
அப்பனே யனைவருந்தா னறிந்துபாரே. 69

பாரப்பா கிரேதயுகஞ் சித்தரப்பா
பலமான பெருக்கினுட கணக்கைக்கேளு
நேரப்பா கோடியடா ரண்டுலட்சம்
நிலையான திரேதயுகம் லட்சங்கோடி
தூரப்பா துவாபரத்திற் கோடிகேளு
தூக்கான தைம்பதென்ற ஆயிரந்தான்
காரப்பா கலியுகத்திற் கோடிகேளு
கணக்கிருபத்தையாயி ரந்தான் பாரே. 70

பாரப்பா யுகந்தோறும் வாசிகேளு
பரிவாக யிப்படியே பெருகும்பாரு
வேரப்பா சித்தரென்ற பேரேயெங்கும்
விதம்விதமாய்ச் சித்தருட பெருக்கம்மெத்த
நேரப்பா யிப்படியா யிரந்தான்கோடி
நிலையான லட்சமடா கலியுமானால்
காரப்பா கணக்கெல்லாஞ் சரியேயாச்சு
காணாத பரவெளியி லடங்கும்பாரே, 71

அடங்குவார் சித்தரெல்லா மடங்கிப்போவார்
அப்பனே சோதியிலே கலப்பார்பாரு
கடங்குவார் கண்டுநன்றாய்க் களிகூர்வார்கள்
காணாத காட்சியெல்லாங் காணுவார்கள்
சடங்குவார் சிலம்பொலியின் சத்தங்காண்பார்
சாஸ்திரத்தை யறிந்துநன்றாய்ச் சத்தங்கேளு
ஒடுங்குவார் நடனசத்தி பாதந்தன்னில்
உத்தமனே யொடுங்கிநன்றா யுருகுவாரே. 72

உருகுவா ரிப்படியே சித்தரப்பா
உத்தமனே சித்தருட பெருமைகேளு
இருகுவா ருகந்தோறும் வளர்ந்துநிற்பார்
வானென்ற அண்டத்தி லாடுவார்கள்
சருகுவார் சமாதியிலே யடங்கிநிற்பார்
சரமான வாசியைத்தா னுட்கொள்வார்கள்
பெருகுவா ரிப்படியே பெருகிநிற்பார்
பேசாத மவுனத்தின் பெருமைபாரே. 73

பாரப்பா கணபதியி னாட்டத்தாலும்
பாங்கான சிதம்பரத்தின் ஆட்டத்தாலும்
நேரப்பா வாலையுட ஆட்டத்தாலும்
நிலையான சிவயோக நிஷ்டையாலும்
வாரப்பா பிராணாயம் வாசியோகம்
வகையாக மவுனத்தின் யோகத்தாலும்
ஏரப்பா யெடுத்ததெல்லாஞ் சித்திபெற்று
இருப்பார்கள் முத்தருந்தா னிந்நூல்பாரே. 74

தேரையர் சிவ பூஜா விதி
முற்றிற்று

சத்திகிரி சிவகிரி திருவாவினங்குடி யெனத் தழைத்தோங்கும் திருப்பழனிமலை யிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீகைலாச போக மகாரிஷிஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் ஆதீன மகா கைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ கைலாச தெண்டாயுத பாணி ரிஷிஸ்வர சுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

தாமரை
நூலகம்